

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING
AUTHOR OF NAVARRO'S PROMISE

LORA
LEIGH

LAWE'S
JUSTICE

A Novel of the Breeds

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranter.org>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

LAWE'S justice

L O R A L E I G H

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

LAWE'S JUSTICE

L O R A L E I G H

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

"Lora Leigh her konuda başarılı."

-Romance Reviews Today

Lora Leigh'in Irkların Romanları İçin Övgüler

Navarro'nun Sözü

"Güçlü ve son derece erotik bir destan."-*Fresh Fiction*

"Kaçırılmamalı!"-*The Romance Readers Connection*

Styx'in Fırtınası

"Bayan Leigh'in alametifarikası olan hızlı tempolu, yüksek adrenalinli yolculuğu bu serinin ilgi çekici dünyasına taşıyor ve okuyucuları daha fazlası için hazır bırakıyor. Ve elbette, sadece Bayan Leigh'in sunabileceği o özel 'kavurucu seks' markasına sahip ... İlk sayfadan itibaren bağlandım."-*Night Owl Reviews*

"İnanılmaz ... muhteşem ... bir Lora Leigh Breed kitabından isteyebileceğiniz her şey!"-*Smexy Books*

"Kavurucu derecede yoğun."-*RT Book Reviews*

Aslan Ateşi

"Başınızı döndürecek kadar hızlı tempolu aksiyonla güçlü ve şehvetli. Bir Lora Leigh romanı her zaman okunması gereken bir kitaptır!"-*Fresh Fiction*

"İnanılmaz Lora Leigh, hikâyeyi taze ve yeni tutarken Irklar hakkında yazmaya devam ediyor. Yürü Lora Leigh, yürü!"-*Night Owl Reviews*

"Elimden bırakamadım ve o zamandan beri iki kez daha okudum. Olağanüstü."-*Joyfully Reviewed*

Bengal'in Kalbi

"Sizi daha fazlası için yalvartacak cızırtılı seks sahneleriyle baştan çıkarıcı. Bu serinin her kitabını okudum ve kendimi her zaman bir sonrakini merakla beklerken buluyorum."

Coyote'nin Eşi

"Baştan sona kışkırtıcı bir okuma ... Lora Leigh bu romanda ördüğü duygu kaleydoskopuyla kalbinize dokunacak. Nefes kesici. Bayan Leigh uzun yıllardır severek okuduğum ateşli romanları sunmakta asla başarısız olmuyor ve bu roman da diğer tüm harika romanlarının yanında benim de rafımı süsleyecek. *Çakalın Eşi*'ni kapın ve heyecan dolu fantastik bir okumaya hazır olun. Keyfini çıkarın!"-*Night Owl Reviews*

Merkür'ün Savaşı

"Erotik ve gerilim dolu. Okuyucular gülecek, okuyucular kızaracak ve okuyucular ağlayacak."-*Romance Junkies*

"Breeds destanının hayranları, iki harika sürprizle [*Merkür'ün Savaşı'nı*] keyifle okuyacaklar."-*Midwest Book Review*

"Merak uyandıracak kadar güçlü ve sayfaları sürekli çevirecek kadar aksiyonlu. Tamamen bağımlısı oldum! Harika bir okuma!"

-*Fresh Fiction*

Şafağın Uyanışı

"Beni büyüledi."-*Romance Junkies*

"Yürek burkan bir eser."-*Fallen Angel Reviews*

"Erotik, hızlı tempolu, komik ve sert, bu seri okuyucuya maksimum eğlence sunuyor."-*Fresh Fiction*

Tanner'ın Planı

"İnanılmaz Leigh, röntgenciliği de dahil ederek kavurucu seks sahneleriyle geleneksel sınırları zorluyor. Entrika ve tutku ateşleniyor! . . . Scorcher!"-*RT Book Reviews ()-----*

"Günahkârca şehvetli ... [Bu seriye göz değer."-*Fresh Fiction*

Harmony'nin Yolu

"Leigh'in sürükleyici alternatif gerçekliği, baharatlı duygusallığı, romantik tutkuyu ve ölümcül tehlikeyi bir araya getiriyor. Gerçekten de çok ateşli."-*RT Book Reviews*

"Bayan Leigh'in bu harika karakterlere hayat verme becerisine hayranlık duyuyorum, onlar yavaş yavaş zihnime ve kalbime doğru yol alıyorlar. Bu tür söz konusu olduğunda, Lora Leigh kraliçedir."-*Romance Junkies*

Megan'ın İşareti

"Aşk, entrika ve her kadının fantezisiyle dolu sürükleyici bir hikâye olan *Megan's Mark*, Lora Leigh'in Breeds serisine harika bir katkı. Lora Leigh her zamanki gibi her konuda başarılı; *Megan'ın İşareti* hayranlarını kesinlikle hayal kırıklığına uğratmayacak!"-*Romance Reviews Today*

"Sıcak, sıcak, sıcak - seks ve ortam ... Sayfalardan yükselen buharı neredeyse görebiliyorsunuz."-*Fresh Fiction*

"Leigh'in aksiyon dolu Irklar serisi canlandırıcı bir değişiklik yapıyor. Hızlı gelişen olay örgüsü ve duvar kağıdını soyacak kadar ateşli bir seks."-*Monsters and Critics*

"Keyifle okunacak son derece seksi ve cızırtılı yeni bir seri. Ateşli seks, hızlı diyaloglar ve vurucu aksiyon olağanüstü bir eğlence sunuyor."-*RT Book Reviews*

Lora Leigh'in Berkley kitapları

LAWE'S JUSTICE
NAVARRO'S PROMISE
STYX'S STORM
LION'S HEAT
BENGAL'S HEART
COYOTE'S MATE
MERKÜR'ÜN SAVAŞI
ŞAFAĞIN UYANIŞI
TANNER'IN PLANI
HARMONY'NİN YOLU
MEGAN'IN İŞARETİ
NAUTİ
ALDATMACALARI
NAUTİ NİYETLERİ
NAUTİ RÜYALARI
NAUTİ GECELERİ
NAUTİ ÇOCUĞU

Antolojiler

FIYONKLA BAĞLANMIŞ

(Virginia Kantra, Eileen Wilks ve Kimberly Frost ile birlikte)

PRIMAL

(Michelle Rowen, Jory Strong ve Ava Gray ile)

NAUTİ VE VAHŞİ

(Jaci Burton ile)

TATİLLER İÇİN SICAK

(Angela Knight, Anya Bast ve Allyson James ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ

(Erin McCarthy, Nalini Singh ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

ŞİFRE

(Angela Knight, Alyssa Day ve Virginia Kantra ile birlikte)

KARANLIĞIN ÖTESİNDE

(Angela Knight, Emma Holly ve Diane Whiteside ile birlikte)

SICAK BÜYÜ

(Emma Holly, Shiloh Walker ve Meljean Brook ile birlikte)

LAWE'NİN ADALETİ

LORA LEIGH

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

İçindekiler

Kapak	
Ayrıca	
Başlık	
Sayfası	
Telif Hakkı	
İthafı	
-PROLOGUE-	
-BÖLÜM 1-	
-BÖLÜM 2-	
-BÖLÜM 3-	
-BÖLÜM 4-	
-BÖLÜM 5-	
-BÖLÜM 6	
-BÖLÜM 7	
-BÖLÜM 8	
-BÖLÜM 9	
-BÖLÜM 10-	
-BÖLÜM 11-	
-BÖLÜM 12-	
-BÖLÜM 13	
-BÖLÜM 14	
-BÖLÜM 15-	
-BÖLÜM 16	
-BÖLÜM 17	
-EPILOG-	

BERKLEY YAYIN GRUBU**Penguin Group Penguin Group (USA)**

Inc. tarafından yayımlanmıştır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada
(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Avustralya

(Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017, Hindistan Penguin
Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, Yeni Zelanda

(Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, Güney
Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölü gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik, iş kuruluşlar, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

LAWENİN ADALETİ

A Berkley Book / published by arrangement with the author

Copyright© 2011 by Christina Simmons.

Kapak resmi S. Miroque

tarafından yapılmıştır. Kapak

tasarımı Rita Frangie tarafından

yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Bilgi için, adres: Berkley Yayın Grubu, Penguin Group

(USA) Inc. şirketinin bir bölümüdür,

375 Hudson Street, New York, New York 10014. ISBN:

978-1-101-54438-9

BERKLEY®

Berkley Books, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin bir bölümü olan

The Berkley Publishing Group tarafından yayımlanmaktadır,

375 Hudson Street, New York, New York 10014.

BERKLEY® Penguin Group (USA) Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır.

"B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markasıdır.

Lawe's Justice'in sonuna kadar direnen ön okuyucularına en içten duygularımla ithaf ediyorum. Alexis, Gail, Lynn, Monique, Sabrina ve Sandra.

Yardımlarınız muazzamdı ve hem bir seri hem de ayrı ayrı kitaplar ve karakterler olarak Irklar hakkındaki algılarınız, onlara duyduğunuz sevginin derinliğine dair bana düşündürücü bir bakış açısı kazandırdı.

Bunun için teşekkür ederim. Onları sevdiğiniz için ve Lawe's Justice'e getirdiğiniz tüm sıkı çalışma, okuma saatleri ve harika içgörüler için.

Sharon'a, tavsiyelerin ve tüm yardımların için. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatacak ya da ifade edecek kelime yok. Her zaman dinlemiyor ☹seni her zaman duymadığım anlamına gelmiyor.

Ve Bret'e. tercih ettiğimde beni düşündürüyorsun ve ağlamayı tercih ettiğimde beni güldürüyorsun. Yenilgiyle uzanmak istediğimde güçlü durmamı sağlıyorsun ve genç olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamamı sağlıyorsun.

*Sadece oğlum olduğun için, ayaklarımın üzerinde durmaya çalışırken bana sabır gösterdiğin için, ama daha da önemlisi böylesine bağımsız ve sevgi dolu bir genç adam olduğun için teşekkür ederim.
Kendin olduğun için teşekkür ederim.*

Bir yıldız dilediniz ve dileğinizi için zaman ayırdınız mı?

Gün doğumunu resmetmeye çalıştınız ve içindeki yaşam armağanını buldunuz mu? Sadece keyif için bir şarkı yazdınız mı?

Ya da sadece acıyı hissetmek için bir şiir yazmak?

Yolunuza çıkan küçük adaletsizlikleri, sözlü iğnelemeleri ya da kıskançlıkları ve açgözlölükleri görmezden gelmek için bir neden buldunuz mu?

Bu sabah uyandınız ve içinizden "Bugün gülümsemek için her nedeni bulacağım ve kaş çatmak için bahaneleri görmezden geleceğim" diye fısıldadınız mı?

Bugün hiçbir şey fısıldamayacağım, zalimce hiçbir şey söylemeyeceğim. Düşmanıma karşı nazik olacağım, dostlarımı kucaklayacağım ve bu bir gün için geçmişin hakaretlerini unutacağım.

Bugün, onun neşesi için yaşayacağım, onun eğlencesi için ve bugün, geri dönse de, terk edilse de ya da sadece görmezden gelinse de seveceğim gün olacak.

Ve eğer bunu yaptıysanız, o zaman kalbiniz de bunu yapan diğerlerine katıldı, birleşti, güçlendi ve tek bir kalp atışında bir umut dünyası yarattınız.

-PROLOGUE-

Çıglıklar çelik duvarlarda yankılandı.

Ses yankılandı, kavernöz alanı parçaladı ve dinlemek zorunda kalanların duyularını kesti.

Sesin gidebileceği bir yer yoktu, çatlak yoktu, dışarıya doğru havalandırma yoktu. Kolayca dağılması için hiçbir yol yoktu. Ses duvardan duvara ve tavandan zemine sekiyor, sonra da geri dönüp devam eden acı dolu seslere karışıyordu.

Tiyatro tarzı muayene/operasyon odasını çevreleyen, çelik ve demir çubuklardan oluşan sekize onluk on iki hücre vardı. Hücreler bir taraftaki çelik duvarın tüm uzunluğu boyunca uzanıyor ve ön taraftaki siyah demir çubuklardan oluşan çerçevelerle birbirine bağlanıyordu.

Parmaklıklı kapılar güçlendirilmişti; kilitler dijital ve elektronik olarak anahtarlansmıştı ve yedek jeneratörler de dahil olmak üzere tüm güç kaybedilmediği sürece kırılması neredeyse imkansızdı. Ancak o zaman kilitler açılacak ve içeride tutulan hayvanların serbest bırakılmasına izin verecekti.

Yoksa onlar insan mıydı?

Kendilerinin bile kim ya da ne olduklarından emin olamadıkları zamanlar oldu; cehennem gibi bir hayat yaratmak yerine cehennem gibi bir ölüm yaşatan doktorların ve bilim insanlarının ellerinde yaratıldıkları gerçeği dışında.

Çıglıklar, acı, korku ve zamanın tükendiği ve kaçış olmadığı bilgisiyle dolu olarak tekrar kavernöz odanın etrafında yankılandı.

Ama günlerdir ağlıyordu. Teselli edilemez feryatlar, parmaklıkların ardında kilitli olanların içlerini doldurmaya başlayan huzursuz öfkeyle savaşmasına neden olmuştu. Hatta onlara hükmetmeleri için yaratılan gardiyanları bile etkilemiş görünüyorlardı. Gözlerinde merhamet olmayan ama ölüm zamanı yaklaştıkça rahatsız edici bir sessizlik içinde birbirlerine bakan insanlar, hayvanlar. Onları izleyen hapsedilmiş yaratıklar her zamankinden daha hareketsiz, daha sakin ve sessiz görünüyorlardı.

Onlar bir onun gençleriydi.

Döllenmiş yumurta rahmine nakledilmeden önce bir laboratuvarın yapay ortamında gebe kalmış ve doğum gerçekleştirmişti. Doğum zamanı yaklaştığında, ses telleri hariç her şeyi felç eden ve kurbanlarına sadece çığlık atma yeteneği bırakan, yarattıkları korkunç felç edici enjekte edildi. Zapt edildikten sonra, acı içinde çığlık atarken çocuk vücudundan kesildi.

Hareket edemiyor.

Savaşamıyor.

Bilim insanlarının susturmayı reddettiği ses telleri dışında vücudunun hiçbir parçasını kontrol edemiyordu.

Sesi kısılana kadar çığlık atıyor ve sonra boğazından sadece sessiz hayvani hırıltılar çıkıyordu.

Ama o bir hayvan değildi. Yavruları gibi yarı hayvan bile değildi. Nezaketin ve özgürlüğün ne olduğunu unutmuş genç bir kadındı. Sadece esareti, acıyı, bitmek bilmeyen hamilelikleri ve zorla doğumları biliyordu.

Ve şimdi o sadece, gençlerinin umursamaz bir sessizlik içinde izlemek zorunda kaldığı anlamsız, vahşi bir ölümün acısını ve korkusunu bilecekti.

107 numaralı Breed hücrenin köşesindeki karyolasında oturmuş, annesinin dehşet dolu hıçkırıkları odada bir kez daha yankılanırken başını çelik parmaklıklara yaslamıştı.

O ve kardeş dediği, 108 dedikleri kişi, laboratuvarda onun genetiğinin ürünü olan gençlerden sadece birkaçıydı. Sadece onun bedeninden değil, aynı zamanda ırkları yaratmak için kullanılan hayvanlarla bozulmuş genetiği değiştirilmiş spermle in vitro döllenmiş yumurtasından da doğmuşlardı.

Ve sanki onun çığlıkları hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi sessiz kalmaya zorlandılar. Sanki o her yalvardığında, her acı içinde çığlık attığında ruhlarını parçalamıyorlar ve bağırsaklarını lime lime etmiyorlarmış gibi.

Her seferinde Tanrı'dan merhamet diledi.

107 numaralı cins gözlerini kapalı tuttu, nefes alışını düzenledi ve öfkesini ve acısını dizginlemek için gereken kontrolü sağlamak üzere on dört yıllık eğitimini kullandı. Eğer gençlerinden biri bile kırılırsa,

İçlerinden sadece biri tepki gösterse ya da duygularını belli etse, üçü de ölecekti.

Pek çoğu çoktan ölmüştü. Pek çoğu odanın ortasındaki otopsi masasına bağlandıklarında onları bekleyen insanlık dışı acıyı çoktan tatmıştı.

Bir gün önce, bilim adamları en sevdikleri hayvanlardan birine de işkence etmişlerdi. Sanki kana, çıgıllara ve Irklara çektilen acıya duydukları açlığı doyuramıyorlarmış gibi. Kurbanları olan Çakal Teğmen Elder, bilim adamlarının acımasızlığına şaşırtıcı bir katkı olmuştu. Çünkü Elder, garip bir şekilde, bir Çakal için hiç de karakteristik olmayan bir hareketle, kadını laboratuvarlardan kaçırmaya ve bilim adamlarının yarattıklarını kafeste ve kontrol altında tutan jeneratörleri kapatmaya çalışmıştı.

Elder yine de başarısız olmuştu. Barajlarının sesi dehşet içinde yükselmeye başlarken, şimdi hücrelerde sessizce oturan on ikilerden biri tarafından ihanete uğramıştı.

107 numaralı cins, bunun gruptaki tek dişiyi kıracak son korku olup olmayacağını merak ediyordu. Genç Çita dişisinin de kadının öz çocuğu olduğundan şüpheleniliyordu. Uzak bir hücredeki küçük karyolada uyur gibi yatan kişi.

Morningstar sadece cezalandırılmıyordu ve bunu hepsi biliyordu. Hepsi bir gün önce Elder'ın canlı kesilmesini izlemiş ve bilim adamlarının çiftleşme hakkındaki mırıltılı konuşmalarını duymuştu. Bu yüzden nazik ve ağlayan kadını Elder'ın onu laboratuvarından çıkarma girişiminin başarısız olmasından bu yana kapalı tutulduğu odadan çıkardıklarında 107 için sürpriz olmadı.

Uzun, ağır siyah saçları çıplak vücudunun etrafına dökülmüş, yakalandıktan sonra onu Elder'ın baygın bedeninden uzaklaştırmak zorunda kalan askerlerle girdiği mücadeleden dolayı karışmış ve dağılmıştı.

Şimdi Elder'ın ölümünden ve askerlerin dokunuşundan duyduğu acıdan dolayı öfkeden deliye dönmüştü. Onlarla daha önce hiç görmediği şekilde savaşıyordu.

Küfretti, öfkeleni, küfürler savurdu ve onlara her türlü laneti yağdırdı. Normalde koyu kahverengi olan gözleri,

Garip bir şekilde maviyle beneklenmişti, şimdi saf bir buz mavisiydi, Kızılderili yüz hatlarında yanan alevler gibiydi.

Tekmeledi, muhafızlarına çelme takmak için savaştı ve intikam yemini etti. Ama boşuna.

"Piçler!" diye bağırdı. "Senin için gelecekler. Babam, onun babası ve daha önce gidenler. Gecenin köründe seni ziyaret edecekler ve kanın akacak." Sesi düzensiz ve vahşiydi, 107 daha önce hiçbir yaratığın boğazından böyle bir ses duymamıştı, düzenli olarak işkence gören Irklarınkinden bile.

Kızın kokusu ona ulaştığında burun delikleri alevlendi.

Onu ameliyathanenin ortasındaki otopsi masasına bağladıkları sırada göz ucuyla onu görebiliyordu. Serum taktıklarında ve felç edicinin yavaş damlası vücuduna ulaştığında, hareket edemeyecek, yaptıkları hiçbir şeye karşı koyamayacaktı.

İlacın etkisini göstermesi uzun sürmedi. Vücudu gevşedi ve o acı ve dehşet içinde ağlarken, laboratuvar teknisyenleri onu masaya bağlayan kayışları yavaşça çözdüler.

107 numaralı cins gözlerini göremiyordu ama Morningstar'a ait olmayan bir insan korkusu ve şefkati, sessiz bir dehşet ve çaresizlik yakaladı.

İlk kez felç edici bir ilaç enjekte ediliyordu ve bu, vücudundan bir çocuk almak için değildi. İlk kez o odanın ortasındaki masaya yatırılıyordu ve bu döllenmek için değildi.

Ölecekti ve bunu biliyordu.

Çocukları da biliyordu.

107 numaralı cins kendini bir kez daha gözlerini kapatmaya zorladı. Bu şeytani uygulamanın bir parçası olan insanların ve Çakalların kokularına konsantre olmak için.

Çünkü bir gün özgür olacaktı, yemin etti. Bir gün onları bulacak, her birini bulacak ve bu laboratuvarlarda yarattıkları cehennemin bedelini ödemelerini sağlayacaktı.

O zamana kadar, ruhunu çalkalayan, yakan, parçalayan duyguları geri püskürtmekten başka bir şey yapamazdı. Hiçbir şey yapamazdı ama

Onları kilit altına aldı, ruhunun derinliklerine öyle bir yerleştirdi ki bir daha yüzeye çıkma ihtimalleri yoktu.

Onları kontrol altına almak için mücadele ederken göğsü sıkışmıştı. Gözleri nemliydi. Irklar ağlamazdı. Keder hissetmezlerdi.

Ya da onlara öyle öğretili.

Onlara isim ; kucaklanmadılar, el üstünde tutulmadılar ya da sevilmediler.

Küçükken oyun oynamak için dışarı çıkmazlardı ve insan çocukları gibi yatıya kalmalarına da izin verilmezdi.

Çünkü onlar insan değildi.

Onlar iki ayakları üzerinde yürüyen, insanlar gibi giyinen, konuşan ve davranan hayvanlardı.

Ama insan değillerdi.

İnsan olmadıkları, doğmadıkları, yaratıldıkları bilgisi onların ilk anılarından biriydi. Onlara öğretilen ilk derslerden biriydi.

"Hiçbir şey senin ölümünü değiştirmeyecek." Annesinin feryatları gözyaşlarıyla doluydu. Ve korkuyla. "Hiçbir şey sizi kurtaramaz!"

Ve hiçbir şey annesini kurtaramazdı.

Bilim adamları cezalandırılmayacaktı. Irkları ya da onları doğurmak için kaçırılan çaresiz kadınları koruyacak hiçbir yasa yoktu. Bu çelik duvarların içinde hayata getirilen yaratıklar için adalet olmayacaktı. Ya da ötesindeki masada ölüme gönderilenler için.

Neşterin soğuk çeliği etine dokunduğunda Morningstar'ın çığlıklarını panik doldurdu.

Dehşetin, histerinin sesiydi.

Kokusu daha da güçlendi. Karanlık korkuyla karışık eşsiz, taze kokuyu tanıdı ve bu kokuyu her zaman kendisine şefkat gösteren tek yaratığın kokusu olarak hatırlayacağını biliyordu.

Yine de ona karışan başka bir koku vardı.

Elder'ın kokusu oradaydı ve her zaman derin, isimsiz bir duyguyla ilişkilendirdiği daha derin, daha güçlü bir şeyin kokusuydu. Sadece iki insan arasında paylaşıldığında kokusunu aldığı bir duygu. Hiç anlamadığı bir bağ taşıyan insanlar.

Bu, geçen yıl görevlere çıktığında sadece bir tutamını alabildiği bir kokuydu. Ne ile ilişkilendirmek için gelmişti

Askerler buna alaycı bir şekilde aşk demişti. Şehvet ve yaz sıcaklığının, rahatlık ve memnuniyetin bir karışımı, bir miktar adrenalin ve heyecanla örtüşüyordu. Ve birbirine karıştığında, onu o kadar güçlü bir şekilde çağıran bir kokuydu ki, soğukkanlılığını korumak için yapabileceği tek şey buydu.

Ve şimdi öfkesini dizginlemek için savaşırken içinde pişmanlık kabarıyordu.

Onu geri itmek, bastırmak sahip olduğu gücün her zerresini aldı. Kardeşi 108 de aynı öfkeyi hissediyor, kendi öfkesini çalışıyordu.

Tepki yok.

Bu laboratuarda var olanlar, öfkelerini, acılarını, duygularını bildikleri ve saklayamadıkları gerçeğini tutamadıkları için çok fazla yavru arkadaşlarının ölümünü izlemişlerdi. Onuru biliyorlardı ve onu görmezden gelmeyi reddediyorlardı.

İnsan gibi davranmalarına izin verilmiyordu. Sadece insanların duyguları vardı ve onlar hayvandı. Kendilerinin de insan olabileceğine inanacak kadar kibirli olanlar anında öldürülüyordu.

İrkların duygulara, onura, yaratıcıları dışında herhangi bir şeye ya da kimseye sadakat göstermelerine izin verilmiyordu ve birbirleriyle ya da barınaklarıyla herhangi bir bağ kurmalarına kesinlikle izin verilmiyordu. Bu bağlar, herhangi bir bağ, anında ölümün temelini oluşturuyordu.

"Lütfen, Tanrım, beni şimdi öldür. !"

Şimdi yalvarıyordu.

Annesi. Adı Morningstar'dı ve bir Navajo büyücüsünün kızıydı.

Bir hafta önceki son görevinde 107 babasına resimler, bir harita yardımını isteyen bir mektup göndermiş, gelip kızı olarak bildiği kadını kurtarmasını istemişti.

Kimse gelmemişti.

Ve şimdi Morningstar ölüyordu.

Kadının uluma sesleri daha da keskinleşip korkunç bir acıyla dolduğunda ve kadının kan ve dehşet kokusu odayı doldurmaya başladığında irkilmedi.

Bakışları kardeşi 108'e kaydı. İkizine.

Şimdiye kadar askerlere, bilim insanlarına veya hücreleri paylaştıkları diğer ırklara açıklamadıkları başka bir bağı da paylaşıyorlardı. Bu bağ ve birbirleri hakkındaki bilgileri keşfedilirse öldürülebilirlerdi. Bu bağ anneleriyle de paylaşıyorlardı ve 108'in onun acısını da paylaştığını biliyordu.

107 numaralı cins kardeşini başka hiç kimseyi tanımadığı kadar iyi tanıyordu. Birbirlerinin duygularını ve kalplerini hissedebilmelerini ve görebilmelerini sağlayan bir bilgi.

Kadının kanının kokusu güçlendikçe ve çığlıkları ona yapılanların korkunç bilgisiyle daha da keskinleştikçe yavaşça, derin nefes almak zorunda kaldı.

Bir viviseksiyon. Canlı bir bedenin diseksiyonu.

Ve bunu görmezden gelmek zorundaydı. Dışarıdan etkilenmemiş gibi görünmek zorundaydı.

Elder'ın üzerinde bıraktığı koku yüzünden annesine acımasızca işkence edildiğini umursamıyormuş gibi davranmak zorundaydı. Onun içinde. İlkel bir seviyede tanıdığı koku, onu Elder'a ait olarak işaretleyen bir kokuydu. Daha önce hiç bilmediği, hiç koklamadığı bir kokuydu.

Onun bir parçası olan hayvani duyular bunu ilkel bir düzeyde biliyordu. Bu bilgi adama aktarıldı ve adamın kafasını karıştırsa da, yine de ne olduğunu biliyordu - ruhu delip geçen ve reddedilmeyi reddeden bir aidiyet işareti. Ve bu yerde, içine doğdukları hayatın dehşetinde, bu bir ölüm cezasıydı.

Bir ırka ait olmanın acısı bu muydu? Vücudundaki bir değişiklik yüzünden bir kısırlaştırmanın korkunç kabusu mu? Yaşama şansı olsaydı, her ırkın onu bir ırka ait olarak işaretlediğini bileceği bir değişiklik mi? Onu sadece Elder'a ait olarak işaretleyen bir koku.

Elder bu şekilde yakalanmıştı. Bu yüzden kendini bağladığı kadını kurtaramamıştı çünkü başka bir Cins işareti tespit etmiş ve rapor etmişti. Çünkü Morningstar'ın 'get'lerinden biri içlerinden en güçlüsüne ihanet etmişti.

Elder.

107 Çakal komutanı ve o kokuyu efendilerine teslim eden başka bir Çakal olsaydı anlayabilirdi. Eğer bir insan olsaydı bunu anlayabilirdi.

Ama öyle değildi. O bir Cins'ti. Bilim adamları onu serbest bırakana kadar vücudunda barındırılan, beslenen ve korunan Irk biriydi.

Ölecek olan bir Irk'tı, 107 kendi kendine söz verdi. O piçi öldürecek ve Irk'ın acı çekmesini sağlayacaktı.

O hain cehennemine dibine kadar acı çekecekti, tıpkı Morningstar Martinez'in şimdi çektiği gibi. Tıpkı eşi Coyote Elder'ın onu kurtarmaya çalışırken çektiği gibi. Onu ve doğurduğu ırkları.

Çıgıllıklar daha da işkenceye dönüşüp ruhuna saplandıkça ve neredeyse kontrolünü kıldıkça, yemin ruhunu işaretledi.

Tüm duygularını geri iterken bağırsakları gerildi. Bunu saklamanın tek yolu buydu. Öfkeyi gizlemenin tek yolu.

Uyluklarındaki kaslar çelik gibi sertti, sırtı acıyla sıkılıp gevşiyordu. İçini yırtan acıyı kimsenin bilmesine izin veremezdi. Annesininkiyle kıyaslanamayacak bir acı. Çıgıllıkları annesinin acı, ıstırap ve yenilgisiyle asla boy ölçüşemezdi.

Ve kardeşini kurtarmanın, 108'in öfkesini gösterme hatası yüzünden acı çekmemesini sağlamanın tek yolu onu gömmektir. Ruhunun o kadar derinlerine gömecekti ki, var olmayacaktı, böylece onun içinde işlevini yerine getirebilecekti.

Kederin, sadakatin ve bazı duyguları kendine mal etme ihtiyacının, hissetme ve öfkeyle uluma ihtiyacının o son damarını silmek için.

Geriye kalan tek şey özgür olma ihtiyacıydı; özgürlüğü tatma, ona dokunma ve onu elinde tutma ihtiyacı. Adaleti bilmek, izlediği yasaları anlamak.

Bir isme sahip olma ihtiyacı.

Kıpırdamadan ve sessiz bir şekilde oturuyor, ne öfkesini, ne ıstırabını, ne de son bir yıldır üzerine binmeye başlayan açlığın yavaş yavaş gömüldüğünü gösteriyordu.

Geriye kalan tek şey özgürlüğe duyulan ihtiyaç, adalete duyulan açlık ve intikam için duyulan ezici, öfkeli açlıktı.

Kurallar, uyulacak bir yasa istiyordu ve o anda kendisinden başka uyabileceği hiçbir şey, hiç kimse olmadığını fark etti.

Adalete ihtiyacı vardı, ama eğer kendisi almazsa, bunu asla bilemeyecek, tadamayacak ya da hissedemeyecekti.

Kendi yasası olacaktı. Kendi adaleti
olacaktı.

Ve o anda, 107 bir isim buldu.

O anda, kendi yasası, kendi adaleti oldu. Lawe Adaleti.

-BÖLÜM 1-

Jonas Wyatt masanın üzerine yayılmış dosyalara baktı; fotoğraflar, tıbbi teşhisler ve araştırma raporları siyah beyaz bir şekilde ona bakarken ellerini yorgun bir şekilde yüzüne sildi.

Geçtiğimiz aylarda toplanan bilgilerden nihayet deşifre edilen dosyalar dehşet vericiydi. Gözlerden uzak Andes Omega laboratuvarında Irk genetiği araştırmaları yapan baş bilim adamlarından birinin kızı olan Storme Montague, çok uzun yıllardır taşıdığı bilgileri nihayet teslim etmişti.

Phillip Brandenmore'un ölümü ve yeğeninin ortaya çıkardığı dosyalar, onlara Omega laboratuvarında başlamış olan projelerin devamı hakkında bilgi vermişti.

Kendisini bile dehşete düşürme gücüne sahip devamlılıklar. Ve ne Genetik Konseyi'nin ne de Phillip Brandenmore ve onun araştırmacı bilim adamlarının kendisini daha fazla dehşete düşürebileceğine inanmıştı.

Hem insan hem de Irk, çiftleşmiş ve çiftleşmemiş masum erkek ve kadınlar üzerinde yapılan, bazıları nazikçe test edilen, diğerleri sonsuz işkence gören bu kadar çok deney, bir kerede kabul edebileceğinden çok daha fazlaydı.

Bir insanın uygulayabileceği zulmün gerçekliği ruhuna ağır geliyordu. Merhum Phillip Brandenmore'un saf kötülüğünün gerçeği, göğsünün etrafına bir korku bandı germişti.

İnsanın hemcinsine, canavara ya da bunların arasında var olan ırklara yapabileceği en kötü şeyleri gördüğünü sanıyordu. Belki de görmüştü ama önündeki dosyalarda gördükleri de bir o kadar korkunçtu, belki de daha korkunçtu çünkü bunlar araştırma adına ya da Genetik Konseyi'nin hayal ettiği mükemmel türü yaratmak veya geliştirmek adına yapılmamıştı.

Buradaki dosyalar onların kötülüğünü en kötü şekliyle temsil ediyordu. Bilim adına, merak adına ve sonra da ölümsüzlük adına yapabileceklerinin en kötüsünü yapmış olan bilim adamları.

Ellerini indirerek dosyalara tekrar baktı ve yığının en altından bir tane seçti.

Brandenmore bu olayda kurbanların insanlık dışı ve acı dolu çığlıkları hakkında ayrıntılı bilgi vermişti. Dehşetin sesi

Genetik Konseyi tarafından yaratılan ve sadece ılık atma yeteneği bırakan özelleştirilmiş bir felç ilacı nedeniyle tıbbi olarak felç olmuş bir Irktan. Nedense bilim adamları kurbanlarının dehşetlerini, yakarışlarını ya da acılarını dile getirme yeteneklerini nadiren devre dışı bırakıyorlardı. Ve bu kurban için bu durum neredeyse hiç bitmemişti.

Hayvan DNA'sı "ilkel" olarak etiketlenecek kadar güçlü olan bir erkek Bengal -bir Prime. En az iki yıldır ona sadece Brandenmore'un yaşlanmayı bastırmak ve kendi vücudundan yok etmeye çalıştığı kanseri iyileştirmek için yarattığı serum değil, aynı zamanda yarattığı zihin kontrol ilacı da veriliyordu. Bu ilacın bir başka Irk zerinde, Dr. Elyiana Morrey üzerinde, onu İnfazcılarında ve şifre kırıcılarında biri olan Mercury Warrant'ın Irklar için bir tehlike olduğuna ikna etmek için kullanıldığında felakete yol açtığı zaten kanıtlanmıştı.

"Konsey'in yarattığı felç ilacıyla uyuşturuldu ve üç kez ölüm noktasına kadar yaşatıldı." Lawe Justice karşısındaki sandalyeden konuştu, yüz ifadesi ve sesi duygusuzdu, buz gibiydi.

Yine de duyguları yüzeyin altında dönüp duruyordu; Jonas patlamaya hazır bir volkan gibi onları hissedebiliyordu.

"Bilim adamları ve askerler laboratuvarı, onu ve diğer iki deneği yok edilmek üzere hazırlarken kaçtı. On yıl sonra tekrar yakalandı. Canlı kesimler o zaman başladı. Son kez Phillip Brandenmore'un ölümünden hemen sonra kaçtı," dedi Jonas dosyayı açarken ve iki yıl boyunca acımasız, korkunç testlere maruz kalan Irk'ın yüzüne bakarken.

Soluk yeşil gözler, bir şeritle ikiye ayrılmış sert, bronz bir yüzden geriye bakıyordu. Sol gözünden burnu ve sağ yanağı boyunca uzanan et, bir Bengal şeridi şeklinde canlı bir koyu altın rengindeydi.

Dişlerini sıkmiş, dudaklarını öfkeli bir hırıltıyla geriye çekmişti. Keskin köpek dişleri dişlerinin yanlarından düşmüş, beyaz ve vahşice keskin bir şekilde parlıyordu.

Altındaki resimde, bir asker güçlü parmaklardan birini tutarken sedyeye zincirlenmiş büyük, geniş eller görülüyordu. Tırnak hafifçe yuvarlatılmıştı ve askerin parmağın alt kısmına uyguladığı baskı sonucu "pençe" tırnak yatağından çıkmaya zorlanmıştı. Daha az ölümcül olması için törpülenmiş olsa da, yine de normal bir insandan daha sertti

Çivi, yapısı ve neredeyse kemik gibi sertliği onu zorlu bir silah yapar.

"Buna bir isim vermişler." Lawe, Konsey bilim adamlarının Irklara isim yerine numara verme alışkanlığına dikkat çekti.

"Bir ismin gücünü öğrendiler." Jonas içini çekti. "Ama sanırım buna yanlış bir isim vermişler. Eğer itaatini pekiştirmek istiyorlarsa, Gideon'dan çok daha az güçlü bir isim seçmeleri gerekirdi."

Lawe'un dikkatini tekrar elindeki aynı dosyaya vermesini izledi. Jonas onun aklından geçen düşünceleri, işkenceleri tahmin edebiliyordu.

Anılar.

Anne diye seslendiği kadının anıları ve o bir viviseksiyon sırasında neşterin altında can verirken, görünürde hiçbir kaygı duymadan kıpırdamadan durmaya kendini zorlaması.

"Üç kez," dedi Lawe. "Onu üç kez kesip açmışlar." Dosyayı bir kez daha kaldırırken başı kısa bir süre sallandı. "Ve aynı şeyi peşine düştüğü piçlere yaptığı için onu cezalandıracak mıyız?"

Lawe'un sesinde bir öfke damarı vardı, Jonas'ın sessizce katılabileceği ama devam etmesine izin verecek güce sahip olmadığı bir onaylamama.

"Peki haber ajansları bu suçları işleyen bir seri katil değil de bir Breed olduğunu öğrendiklerinde?" Jonas Lawe'un onaylamamasını sorguladı. "Şimdiye kadar bunu örtbas etmeyi başardık Lawe, ama daha fazla sürdüremeyeceğiz. Gerçek ortaya çıktığında, onu yok etmek ya da bizimkine karşı onların adalet anlayışını uygulamak üzere mahkemeye teslim etmek zorunda kalacağız. Onu yakalamayı, zihnindeki hasarın tersine çevrilip çevrilemeyeceğini görmeyi ve onu kurtarmayı tercih ederim. Bu onun hak ettiğinden daha azı değil gibi görünüyor."

Lawe kınayarak, "Ve bir kez daha Irklar, yapımcılarına boyun eğmek zorunda kaldılar," dedi.

Ses tonundaki alaycı ifadeye rağmen Jonas bunun ardındaki niyeti biliyordu. Benzer yorumlar yaptığında hissettiği de aynı niyetti. Birçok kez diğer yanağını çevirmek zorunda kalmanın adaletsizliği

durumlarının gerçekliğine karşı yavaş yavaş bir nefret geliştiriyorlar. Ve genel olarak insanlar için.

Irkların, toplumun ve Irkların taşıdığı hayvan genetiği tarafından lekelenmemiş olanların iyi niyetini kazanmaktan başka seçeneği yoktu. O kadar çok ve o kadar az Irk vardı ki, eğer kamuoyu onlara karşı dönerse, o zaman mahvolurlardı.

Lawe okumaya devam ederken, "Gideon'un Roberts kızını arama çalışmaları yoğunlaşıyor," dedi. "Yirmi yıl önce kızın da bir parçası olduğu testlere katılan bilim adamlarından üçü ve askerlerden ikisi öldü. Hayatta kalan tek kadın laboratuvar teknisyeni, bir adamın gizlice yatak odasına girdiğini, kendisini alıkoyduğunu ve genç erkek Bengal ile ikinci insan dışının kaçışının yanı sıra orada bulunduğu sırada Roberts kızı ile aralarında gelişmiş olabilecek herhangi bir arkadaşlık hakkında onu kapsamlı bir şekilde sorguladığını bildirdi." Bakışları bir kez daha yukarı kalktı. "Dehşete düşmüştü ama hayatta kalmıştı. Adamın hayatta bıraktığı tek kişi oydu."

Jonas, "Ve ne gariptir ki polisi ya da işverenlerini aramadı," diye düşündü. "Onun yerine benimle temasa geçti."

"Nedenini söyledi mi?" Lawe'un bakışları Jonas'ınkilere kayınca daraldı.

"Deneylerin bir parçası olduğu herkes tarafından biliniyor ve Sadece Irklara değil, insanlara da işkence yapması, hakkında suç duyurusunda bulunulmasına ve altı ila on yıla kadar hapis cezası almasına neden olabilir." Jonas omuz silkti. "Gideon ve aradığı şeyle ilgili bilgi karşılığında daha hoşgörölü olacağımı umuyordu.

Bir tür sigorta poliçesi vardı ve Jonas da tahmin ettiği gibi pazarlık yapma havasındaydı. Ne de olsa Phillip Brandenmore'un kızına yaptığı işne, Brandenmore'un Jonas onu kaçırmayı başarmadan önce sakladığı dosyalar sayesinde artık herkes tarafından biliniyordu. Bu dosyalardan bazılarını Jonas onlara ulaşmadan yetkililer bulmuştu.

"Ziyaretiyle ilgili ilk raporunda belirttiğinden daha fazla bir şey hatırlıyor muydu?" Lawe bir sonraki sayfaya bakarken sordu ve yavaşça sertleşti.

Jonas başını salladı, komutanın okuduklarına verdiği tepkiyi görmezden gelirken bakışları konuyu açıklığa kavuşturuyordu

onun yerine. "Diane Broen ve ekibi bu akşam raporlarıyla birlikte geri dönecekler. Kadın teknisyeni sorguladılar ve Roberts kızının on iki yıl önce -diğer ikisi fesihten kaçtıktan hemen sonra- kaybolmasıyla ilgili soruşturmayı tamamladılar. Ailesinin evinden kaçtığına şüphe yok. Sadece neden, nereye gitmiş olabileceği ya da nasıl bu kadar kolay ortadan kaybolduğu konusunda emin değiliz. Brandenmore'un dosyalarından ve laboratuvarındaki arkadaşlıklarından yola çıkan Gideon, üçünün bir yerlerde birlikte olduğundan şüpheleniyor. Sadece nerede olduklarını bilmiyor. Diane son üç aydır onun nerede olabileceğini araştırıyor. Üçünün nerede olduğunu bildiğine ve buraya gelene kadar bir nedenle bu bilgiyi sakladığına inanıyorum."

Jonas'ın Diane Broen ve ekibini ateş hattına gönderdiğini itiraf etmesi üzerine Lawe'un başı yavaşça kalktı. Irklar ve düşmanları yıllarca kadın paralı askeri sadece Diana olarak tanımıştı. Dişi avcı. Bu, gerektiğinde kız kardeşinin bile kullandığı bir kılıftı. Dört insan erkeğe ve her seferinde iki Irka komuta ederek, haydut Çakal Irklarının yanı sıra Konsey askerlerini, eğitimcileri, bilim adamlarını ve destekçileri avlamıştı.

Aslında adı Diane Broen'dı, Lawe'un eşi. Jonas'ın, en tehlikeli haydut Irklardan biri haline gelmekte olan ve geri kalan Konsey'in tüm öfkesini Diane'in başına indirebilecek üç araştırma kurbanını aramak için gönderdiği kadın.

Jonas Lawe'dan bir tepki bekliyordu ama normalde buz gibi, neredeyse menekşe rengi olan o mavi gözlerdeki öfkenin alevlendiğini görmek şaşırtıcıydı.

Lawe'un görmek son derece nadirdi. Onu bir kadın yüzünden kızgın görmek daha da nadirdi.

Lawe, Jonas'ın Diane'in ihtiyaç duydukları bilgiye sahip olabileceğine inandığı gerçeğini tamamen göz ardı ediyordu elbette. Şu anda hiçbir şeyin önemi yoktu; eşinden başka kimsenin önemi yoktu. O çiftleşmeyi tamamlamış olsun ya da olmasın.

"Onu göndermek yanlış bir seçimdi," dedi Lawe, sesi vahşice akıntılarla gürleyerek.

Bu ses tonunun altında yatan meydan okuma Jonas'ın kaşlarını çatmasına neden oldu ve kararının kasıtlı olarak sorgulanması karşısında gerildi.

En azından şimdilik tepki vermeyi reddetti. Lawe için. Başka herhangi bir Irk'a yapacağı gibi anında misilleme yapmak yerine kendini dizginlemeye zorladı.

Lawe müdür yardımcılığı koltuğuna oturmak üzere yetiştiriliyordu ve bu da ona pek çok kişinin sahip olacağından daha fazla fikir beyan etme imkânı veriyordu. Bu ona Jonas'ın başka bir İnfazcıya ya da alfa liderine, Irk ya da insana asla vermeyeceği ayrıcalıklar sağlıyordu.

Jonas'ın "evet" diyecek bir adama ihtiyacı yoktu ama bu özel karar konusunda daha fazla zorlanacağını sanmıyordu. Ya da üç araştırma kurbanının aranmasıyla ilgili herhangi bir kararda. Küçük kızının yaşadığı değişimlere cevap bulmasına yardımcı olabilecek kurbanlar. Hiçbir anlam ifade etmeyen ve şu ana kadar tersine çevrilemeyen ya da açıklanamayan değişimler.

Özellikle de bu aramayı üstlenen kadın konusunda kendisine meydan okunduğu düşünüldüğünde. Lawe'un sahiplenmeyi reddettiği kadın. İşaretlemeyi ya da almayı reddettiği eşi. Bir evcil hayvan gibi kafese koymaya ve zapt etmeye çalıştığı eşi. Jonas'ın kesinlikle katılmadığı ve her fırsatta engelleyeceği bir karardı bu.

"Peki neden?" Jonas dosyayı kapatırken sordu, pençelerini uyarmak için bükme ihtiyacını dizginliyordu.

Lawe da ona cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Görev çok tehlikeliydi. Kızı arayan çeşitli güçlerle de uğraşmak, onu gerçekleşmeyi bekleyen bir kan banyosuna dönüştürdü. Onu bu işin ortasında istemiyorum, eşinin kız kardeşi olduğunu düşünürsek sen de istememelisin."

"Onunla çiftleş, bunu resmiyete dök ve bu işi , sonra durumla kendin başa çıkabilirsin," diye homurdandı Jonas, "pençelerin" serbest kalma tehdidini hissederken. "Aksi takdirde, şu anda görevde olan İnfazcılarını korumak için adamlarını hazır tuttuğu sürece, onları kullanmak niyetindeyim."

Ve Lawe, Diane'i tamamen çiftleştirmeden, onu işaretlemeyi ve aralarındaki çiftleşme bağını sağlamadan onunla ilgili hiçbir dileğini yerine getiremezdi.

Daha da önemlisi, çiftleşmeyi resmen kabul edene kadar Lawe'un kendisi ya da güvenliği söz konusu olduğunda hiçbir hakkı yoktu. Bu, Irk Yasası'nda yapılan ve oybirliğiyle kabul edilen bir değişiklikti.

Bir dişi eş, kendisini işaretleyen Cins'i, onun dürüst olmadığını ve kendisine karşı davranışlarını algıladığı için reddetmişti.

Lawe uzun süre Jonas'a baktı, içinde taşıdığı hayvan genetiği Büro müdürüne meydan okuma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu.

Ayrıca bu meydan okumaya hakkı olmadığını da biliyordu.

Jonas'ın kendisi ve Diane arasında bir çiftleşme ateşi doğmakta olduğunun farkında olduğunu bilmeliydi. Kan testleri yapıldığı anda bunun potansiyelini ortaya çıkarırdı. Ama daha da , Jonas onunla tanıştığı anda Lawe'un kokusunu taşıdığını tespit edebilirdi.

On altı ay önce Suriye'deki bir hapishane hücresinden kurtarılmasına yardım ettiği geceden beri vücudunun vazgeçmeyi reddettiği bir koku.

Çiftleşme ısını şu anda bulunduğu ilk aşamadan öteye taşıyacak son adımı atmayı reddetmişti. Biraz daha ileri giderse birbirleri için yanıp tutuşacaklardı. Şu anda bu sadece bir rahatsızlık ve kendini nelerden mahrum bıraktığının bir bilgisiydi.

O kadar sinirlenmişti ki, uzun zamandır kızın aksi yönünde koşuyordu.

Dilinin altındaki bezler sadece hafifçe şişmişti; içlerindeki hormon henüz sistemine sızmaya başlamamıştı. İhtiyacın neden olduğu sertleşme sinir bozucu bir düzenlilikle gelip gidiyordu, ama ona duyduğu ihtiyaç henüz taşaklarında şiddetli bir ısırk değildi.

Sadece rahatsızdı.

Henüz biyolojik bir zorunluluk değildi, ama şimdiye kadar yerinde tutmayı başardığı kısıtlamayı aşındıracak ezici bir açlık yaratmak için çok az şey gerekirdi.

Açlığının kendi yoluna gitmesine izin vermek, henüz atması gereken bir adımdı.

Onu öpmek ya da ona herhangi bir şekilde dokunmak, çiftleşme ateşinin kontrolden çıkmasına neden olacaktı. Bu onun yapmayı reddettiği bir şeydi.

İrkları yok etmeye çalışan güçlerin acımasızlığı karşısında bir sevgiliyi kaybetmek başka bir şeydi. Ruhunu yatıştıracak ve bir Melezin içinde taşıdığı acı, yırtık yaraları iyileştirecek tek kadını, eşini kaybetmek ise bambaşka bir şeydi.

Bir an için, onu kesip açan neşterin altında o kadar narin ve kırılgan olan annesinin anısı zihninde canlandı. Çığlıklarını, yalvarışlarını, sesinin kesildiği anı ve korkunç ölümünün kokusunu duydu.

Bir Cinsin ve eşinin başına böyle bir şey gelme ihtimali, herhangi bir Cinsin, özellikle de çiftleşmiş olanların yüzleşmek isteyeceğinden çok daha yüksekti.

Eşler korunur, Sığınak'ın duvarları ardında, Haven'ın güvenli Kurt Irkı yerleşkesinde veya Haven'a bakan, kod adı Citadel olan yeni Çakal üssünde tutulurdu. Çiftleşmemiş Cins, çiftleşmiş dişileri ve çiftleşmenin çocuklarını canı pahasına koruyacağına dair söz verirdi. Onlar çok önemliydi. Çiftleştikleri Irkın hayatta kalması ve bir bütün olarak Irkların gelecekte hayatta kalması için hayati önem taşıyorlardı. Zarar görmeleri için hiçbir risk alınamazdı.

Kadınlarının onlarla birlikte seyahat etmesine, yanlarında savaşmasına izin veren eşleri olanlar vardı ama bunlar çok azdı. Ve bu Cins erkekler, dişilerinin mutluluğu için kadınlarına bu özgürlüğü tanımak zorunda kalsalar da, Lawe'un izin vermeyi hayal bile edemeyeceği bir riskti bu.

"Onu kaybedeceksin," dedi Jonas sessizliğin içinde, sanki ona eziyet eden düşüncelerin farkındaymış gibi yumuşak bir sesle. "Tıpkı Dawn'ın kendini Seth'ten ayırdığında onu neredeyse kaybedeceği gibi. Bunu görmezden gelmeye devam edersen, Lawe, kokunun izi dağılacak ve seni onu kaybetmeye karşı savunmasız bırakacak."

Lawe, vahşi bir öfke kontrolünü yakmakla tehdit ederken ona baktı.

"Ona hiç sahip olmadım."

Lawe'un gerginliğini kontrol edememesine ve Diane'in Büro'daki konumu konusunda müdürle yüzleşme ihtiyacı duymasına rağmen rahat ve huzurlu bir şekilde sandalyesine otururken müdürün dudakları bilmiş bir alaycılıkla kıvrıldı.

O bir İnfazcı, Irkların hayatta kalmasına yönelik her türlü tehdidi ortadan kaldırmak için savaşan iyi eğitilmiş, silahlı ve genellikle gizli çalışanlardan biriydi.

Jonas, Lawe'un sessizce kendisine yönelttiği meydan okumayı görmezden gelerek, "Bu gece uçağı indiğinde mesaj atması gerekiyor," dedi. "Rule onunla kullandığımız otelde buluşsun ve edindiğı bilgileri alsın. Bir şey bulduğunu biliyorum ama elektronik ya da kullandığı uydu hücresi aracılığıyla herhangi bir şey konuşmaktan çekiniyor gibiydi. Rachel bir şeyin kız kardeşini ürküttüğünü söylüyor ve bilgiyi saklamasının nedeninin bu olduğunu varsayıyorum."

Lawe düşünceli bir ifadeyle Jonas'a baktı, bakışları daraldı, burun delikleri ani bir farkındalıkla alevlendi. Diane'i tanıyordu. Eğer ürkütseyse, takip edildiğini ya da bir şekilde izlendiğini hissediyordu.

Diane paranoyak biri değildi. Ve böyle hayati bir hata yapmayacak kadar iyi eğitilmişti.

Lawe'un yumrukları sıkılırken, içindeki hayvanın yüzleşmek için öfkelenildiğı o ani ve adı konmamış tehdidi görmezden gelmeye zorladı kendini.

"Peki ya Gideon?" Lawe sordu. "Roberts kızını ya da diğerlerini bulmaya ne kadar yakın olduğunu düşünüyorsun?"

Jonas bu soru karşısında içini çekti, Lawe'un kendini tutması karşısında kaşlarından biri yavaşça, alaycı bir kavis çizerek kalktı. "Sanırım bizden daha yakın. Diane gelip raporunu tamamlayana kadar kesin olarak bilemeyeceğim. Umarım ihtiyacımız olan bilgiye sahiptir ve bunu bize vermeye isteklidir."

"Peki ya onları önce bulursa?" Lawe sordu.

Buna karşılık Jonas'ın ağzı inceldi. "Eğer bir tehdit haline gelirse ve onu yakalayamazsak, o zaman onu etkisiz hale getiririz. Dog, Loki, Mutt ve Mongrel'i çağırın ve Gideon'un bulunması durumunda harekete geçmeye hazır olsunlar. İşi şansa bırakmak istemiyorum."

Lawe dört isim karşısında şaşkınlıkla ona baktı. Bu Irklar Genetik Konseyi'nin yarattıklarından çıkan en iyi eğitimli iz sürücüler ve suikastçilerdi. Jonas'ın Gideon'un dönüşebileceğinden korktuğı tehdidin bir göstergesiydi bu.

Ve Büro ajanları oldukları gerçeğini ortaya çıkarmak, Lawe'un Jonas'tan beklemediğı bir hareketti. Özellikle de Dog'un. Her ne kadar Konsey'in çıkarları söz konusu olduğunda zaman zaman serbest çalıştığı bilinse de, hâlâ Konsey'in kontrolündeki bir Coyote'ydi.

Jonas, "Rule, Diane'le de görüştükten sonra bu gece bana rapor versin," diye emretti.

Jonas bu yüzleşme için bastırıyordu. Lawe arka dişlerini birbirine geçirdi, bu meseleyle ya da Jonas'la daha fazla yüzleşmekten çekiniyordu. İçindeki hayvan, bu çiftleşmeye yönelik herhangi bir tehdit meselesini çözmek için öfkeleniyordu.

İnsan tarafı, ona hükmeden buz gibi mantık, bunun bir hata olacağını fark etti. Jonas ya da hayvan genetiği bunu kabul etmek istese de, Jonas asla Diane'i kasten tehlikeye atmazdı. O eşinin kız kardeşiydi, onu mümkün olduğunca koruyacaktı. Yine de, Diane'in herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu gerçeği, Lawe'un refleks olarak bağırsaklarının sıkılaşmasına neden oldu.

Lawe ayağa kalktı. "Onunla buluşacağım." Yanıtındaki hırıltıya ya da sesindeki emre engel olamadı.

Genetiği kendininkine çok benzeyen bir Irk olan kardeşinin şu anda Diane'in etrafında olmasına izin verirse lanetlenirdi. Rule'un onunla çiftleşebileceğinden duyduğu sessiz korku çok büyük bir riskti. Bu korku, gerçek bir riskten ziyade sahiplenme duygusunun dışı vurumu da olabilirdi. Yine de bu görmezden gelemeyeceği bir tehditti.

Eğer böyle bir şey olursa, Lawe kardeşine karşı içinde patlayacak öfkeyi asla kontrol edemeyeceğini biliyordu. Onu kurtarmak için hayatını sayısız kez tehlikeye atan kardeşine.

Lawe kapıya doğru ilerledi, Jonas'ın ofisinden çıkıp kendi ofisine doğru ilerlerken vücudundaki gerginliği kontrol etmek ya da saklamak neredeyse imkânsızdı. Bu haydut Cins kesme a swath kan aracılığıyla Breed'in geliştirilmesinde görev alan araştırmacı bilim adamları bir sorundu. Breed'in aradığı genç kadın ve onun birlikte saklandığı iki araştırma kurbanı için temsil ettiği tehlike Korkunçtan başka bir şey değil.

Ama bunu halletmek ya da kayıp taraflardan birini bulmak eşinin görevi değildi. Güvende kalmak onun göreviydi. Henüz onunla çiftleşmemiş olabilirdi ama o hâlâ onun eşiydi.

Kızın zarar görmesi, hatta belki de onu yine de mahvederdi.

Tanrı onu tırmalayanın yardımcısı olsun, çünkü aklını ve bakış açısını kaybeder ve öyle bir kan dökerdi ki

Irkları sonsuza dek yok edebilir.

Kadın onun için soluduğu hava kadar önemliydi.

Ama ona sahip olmadığı sürece, mesafesini ve kontrolünü koruduğu sürece, belki, sadece belki bir şansı olabilirdi-

Hayatta kalmak, en kötüsü gerçekleşirse kontrolünü ve akıl sağlığını korumak için bir şans.

İçinde tutuşmaya hazır olduğunu hissettiği saf, yakıcı öfkeyi zapt etmek için tek şansı buydu. Kaybedilen çok fazla Irk hayatının, işkence gören çok fazla eşin ve peşini bırakmayan çok fazla kâbusun öfkesi-

Elder gibi bir Çakalın, acımasızlık ve kana susamışlıkla doğmuş bir yaratığın, küçücük, kırılgan, çaresiz bir damızlık için hayatını nasıl feda ettiğini şimdi anladığını bilmek, ruhunun derinliklerine işledi.

Diane için canını verirdi, ruhunu verirdi.

-BÖLÜM 2-

ARLINGTON, VIRGINIA

Bazıları onun deli olduğunu söylerdi, bazıları ise tamamen doğru olduğunu.

O deliydi.

Önündeki çaresiz, dehşete düşmüş araştırma teknisyenine bakan Gideon, bu gerçeği acı bir pişmanlık duygusuyla kabul etti.

Phillip Brandenmore'un canavarları onun üzerinde deneylerini gerçekleştirirken, her gün, her enjeksiyonla, neşterin etine vurduğu her dilimle akıl sağlığı elinden alınıyordu.

Çok uzun yıllar. Çok fazla kırık kemik, çok fazla şeytani deney.

Birçok kez ölüm için dua etmişti ama ölüm gelmemişti. Onun yerine delilik gelmişti. Delilik ve önce düşmanlarının, sonra da ölmesine izin vermeleri gerekirken ona ihanet edenlerin kanını içmek için duyduğu karşı konulmaz susuzluk.

Kurbanını kartal şeklinde uzattığı yere çömelen Gideon başını eğdi ve araştırma teknisyeninin geniş ela gözlerindeki paniğe baktı.

Gideon ona Konsey ve Brandenmore laboratuvarlarındaki kurbanları felç etmek için kullanılan ilacın aynısını enjekte etmişti.

Onun üzerinde kullanılan ilacın aynısı.

Scott Connelly, görevlendirildiği araştırma karşı özellikle sadist bir piçti. İçinde var olan şeytan, deneklerinin mümkün olduğunca çok acı çekmesini sağlamaktan zevk alıyordu.

Ve acı hissetmişlerdi. Asla unutulamayacak, acı verici, korkunç bir acı.

Biri hariç hepsi. O masum kurbanlardan sadece biri onun zalimliğinden, deliliğinden kurtulmuştu. Gideon'un nihai avı olarak gördüğü kişi.

Ölümün onu nazik ve rahatlatıcı kollarıyla karşılamaya hazır olduğu gecenin intikamını almak için. Kendisinininkini lekeleyen, içinde dayanamayacağı bir ateş yaratan kanın verilmesi. İçinde var olamayacağı vahşi bir öfke.

Gideon bu anı karşısında gerildi, hâlâ çok net ve canlıydı, onca yılın acısı duyularını parçalıyor ve dudaklarından istemsiz bir hırıltının geçmesine neden oluyordu.

Öldürmek için harekete geçmeye hazırlanıyormuş gibi kasları gerildi ve ağzının kan tadı için sulandığını hissetti.

Bir düşmanın kanı.

İlkel bir hırıltı göğsünde gürledi, ağzının kenarlarındaki sivri köpek dişlerini çıkarırken boğazını tırmaladı.

Dehşet ve panik dolu bir iniltiyle ödüllendirildi. Korku etrafındaki havayı kokluyordu ama içinde dönen ilkel şiddeti hafifletmek için hiçbir şey yapmadı.

Kontrol zor kazanılmıştı. Kazanılmıştı çünkü artık acı verme sırası ondaydı. Kurbanı onu bekliyordu. Dehşetin kokusu odaya yayılıyordu. Bağımlılık yapan bir koku olmasına rağmen, içinde biriken öfkeyi yatıştırmak için çok az şey yapıyordu.

Gideon neşteri parmaklarının arasında evirip kollarını üst bacaklarına dayamış, eski araştırma teknisyenini izlerken bilekleri dizlerinin kenarına uzanmıştı. Giydiği beyaz gömleğin kollarının geriye katlandığı yerde kot pantolonunun kollarının alt tarafına sürtünmesini zar zor hissetti. Normalde, o etin üzerinde uzanan ince beyaz yara izleri giysilerin törpülenmesine pek tahammül etmezdi. Ama bu sefer neredeyse hiç hissetmedi.

Kurbanını düşünürken kan sıçrayacağını düşündü. Gömleği ve kot pantolonu lekeleyebilirdi ama daha fazla kıyafet çalmak sorun .

"Gideon, lütfen," diye hırıldadı Scott, sırtüstü yattığı yerden, Gideon'un en düşük ayara getirdiği klimanın soğuğuna karşı çırılçıplaktı.

Ete ya da organlara dokunan herhangi bir his, ilaç sayesinde güçlendirilecekti. Her bir duyuma verilen tepkiler daha saf, daha güçlü olacak ve bilim insanlarının her bir yaranın vücudu nasıl etkilediğini daha iyi tahmin etmelerini sağlayacaktı.

Dişlerinin ara sıra takırdamasına rağmen piç titremiyordu bile. Bu ses başarının, zor kazanılmış intikamın bir başka işaretiydi ve etin altında sinsice dolaşan hayvanı dizginlemeye yardımcı oldu.

"Lütfen ne?" Gideon homurdandı.

Kendi sesi onu öfkeliendirmekte asla başarısız olmadı.

Acı çığlıkları yüzünden kaç kez kırılmıştı? Kaç kez yalvarmış, yakarmış ve merhamet için ağlamıştı?

O bir Prime'dı, ilkel bir erkek Irk. Gururu, doğal gücü ve doğuştan gelen hayvani yetenekleri kadar yoğundu. Böylesine acı çekmeye, böylesine korkunç bir işkenceye, yalvarmaya, gözyaşı dökmeye ve ölüm için yalvarmaya itilmek, bu gururu özüne kadar kırmış ve neredeyse yok etmişti.

İçinde yaratıldığı laboratuvarlarda bile, bilim adamları bu deneyin nihai sonucunun ölüm olmasını istemedikleri sürece, Irklar yalvarmaya itilecek kadar korkunç bir acı yaşamamıştı.

Alaska'daki Denali Laboratuvarlarında Irkları yaratan bilim adamları, yarattıklarını dolduran güç ve kuvvetle gurur duyuyorlardı. Irklarına bu derece zarar vererek omuzlarını eğmek istememişlerdi.

Bilim adamları, araştırma asistanları ve teknisyenler, Brandenmore Araştırma'nın alt derinliklerindeki askerlerden hademelere kadar, tam da bunu yapmaktan büyük zevk alıyorlardı. Irk kurbanlarını merhamet dilenen, sızlanan hayvanlara dönüştürmekten.

Ve Scott, Gideon'un cehennem çukurları olduğundan şüphelendiği yerde tutulan iki Irka işkence etmekten herkesten daha fazla zevk almıştı.

"Yalvar bana," diye fısıldadı Gideon araştırma görevlisine. "Gözyaşı dök Scott ve yaratılmasına yardım ettiğin canavardan merhamet dilen."

Dudakları başına gelecekleri bildiği için titrerken adamın gözlerindeki dehşet daha da arttı. Bakışları neştire odaklandı ve Gideon gülümsemekten kendini alamadı.

"Sana nasıl bir his olduğunu anlatayım mı?" diye sordu, sesini alçaltarak yumuşak ve güven verici bir ses çıkardı. Bu, kurbanı için dehşet verici olmaktan başka bir şey değildi.

Çünkü hatırlıyordu. Yüce Tanrım, hayatının her gününü, her saniyesini hatırlıyordu.

Hatıralar duyularını parçaladıkça, karnına saplanan neşterin verdiği haşlanma hissiyle karnı gerildi.

Öfkeyle hırladı ve Connelly'nin dehşet içinde haykırmasına neden oldu. Gözleri büyüdü, bakışlarında ölümün kesinliği parıldıyordu.

"Lütfen, Gideon ..." Scott kendi gözyaşlarında boğuldu, nefes almak için mücadele ederken bir an için öğürdü. "Lütfen bunu yapma. Sadece öldür beni. Beni hemen öldür."

Gideon Scott'ın o anda ne hissettiğini biliyordu. Kusmamak için savaşıırken midesinin nasıl sıkılıp kasıldığını, dehşet içinde nasıl geri çekildiğini. Yalvarmamak için verdiği mücadeleyi, çünkü yalvarmanın bir faydası olmuyordu.

Ancak dehşetin bir noktadan sonra kendi aklı vardı ve kelimeler yine de dudaklardan döküldü.

"Cehennem bağırsaklarına inmiş gibi hissediyorsun," dedi Gideon ona zevkle. "Acı ilk kesikle başlar ve sen daha kötüye gid inanırsın." Yakınına eğildi ve neşterin ucunu kurbanının göğsünü kaplayan grileşmiş buklelere doğru uzattı. "Ama daha da kötüleşebilir, Scott. Çok daha kötü. Ve soğuk hava iç organlarının sıcaklığıyla buluştuğunda, yüzlerce neşterin organlarını ısırdığına, onları pürüzlü çelikle parçaladığına ve zihnini de onunla birlikte söküp çıkardığına yemin edeceksin."

"Lütfen, Gideon!" Scott kısık sesle bağırdı, gözyaşları dökülmeye başlamıştı, içinde yükselen korku Gideon'un baş döndürücü bir memnuniyetle içine çektiği keskin bir kokuyla birleşmişti.

Bu koku bağımlılık yapmaya başlamıştı. Karşı koyamadığı bir uyuşturucu gibi. Artık biliyordu, çakalların neden kana susadığını biliyordu. Bakırımsı tatlı kokusu ve ellerinin üzerinde ıslak ipek gibi kayma hissi için.

"Lütfen," diye yalvarışını tekrarladı Gideon. "Lütfen, Scott. Akılsız acılar içinde benim için çığlık at. Lütfen benim hissettiklerimi hisset. Lütfen benim yalvardığım gibi yalvar. Tanrım, lütfen, kalbimi her durdurduğunda beni izlediğin gibi ölmeni izlememe izin ver."

Sonra Gideon kıkırdadı ve adamın sarkık sikinden akan ıslaklığa baktı.

Scott altına işiyordu. Zavallı küçük korkak.

Bu, Gideon'un deneyler sırasında havanın soğuğu gerçekten bağırsaklarına çarpına kadar yapmadığı bir şeydi. Ta ki acı yeryüzündeki cehennemden daha beter olana ve bedeni bu acının ortasında ölmek için savaşına kadar.

Ve o anda canavarı kesmekten ve onun da aynı acıyı hissetmesini sağlamaktan daha çok istediğı bir şey yoktu. Kanının etinden ayrılırken sızmasını izlemek. Kanının göğsünden ve karnından akarak altındaki kremsi halıda biriktiğini görmek.

Ama önce, önce, bilgiye ihtiyacı vardı. Bilgiye, kurbanının ölümünün kokusunu almaktan daha çok ihtiyacı vardı.

En azından .

Onu öldürmek için bekleyebilirdi. Scott, Gideon'un bildiğı gerçekleri söyleyene kadar bekleyebilirdi. Adamın şimdiye kadar arkadaşlarından, iş arkadaşlarından ve rahipten sakladığı gerçekleri. Scott'ın o laboratuarlarda en ufak bir nezaket gösterdiği tek kişinin yeriyle ilgili gerçeğı. Ama uzun süre bekleyemeyecekti.

"Sizin ve bilim adamı efendilerinizin aksine, ben merhametli olabilirim. Olmak istemiyorum ama olabilirim. Eğer işbirliği yaparsanız."

Scott hıçkırırken dudakları titriyor, sümüğü burnundan damlıyor ve yanağının kenarından akıyordu.

"Ne istersen, Gideon," diye umutsuzca yalvardı. "Ne istersen. Yemin ederim."

Gideon daha önce bulduğu kasaya baktı. Odanın karşısındaki duvara sıkıştırılmış ve pek de yaratıcı olmayan bir şekilde Scott, karısı ve iki oğlunun çerçeveli bir resminin arkasına gizlenmişti.

Oğulları Scott kadar acınası ve zayıf görünmüyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, güçlü İskandinav yüz hatları ve doğrudan mavi gözleriyle annelerine daha çok benziyorlardı.

Scott Connelly bu kadar zayıf, acınası bir erkekken nasıl bu kadar güçlü bir eş bulabilmişti? Nasıl olmuştu da kokusu alın teriyle karışmış, avuçları nasır tutmuş oğullar yetiştirmişti? Dürüstlük ve sıkı çalışma konusundaki ünleri küçük topluluklarında o kadar iyi bilinen erkeklerdi ki, ebeveynler genellikle bu oğulları kendi çocuklarına örnek olarak gösteriyorlardı?

Belki de oğulları değillerdi, diye düşündü Gideon dikkatini tekrar Scott'a çevirmeden önce. Ne yazık ki Gideon emin olamıyordu. Aile soyları onun özellikle hassas olduğu kokular değildi. İlkel güçleri başka alanlara yönelmişti.

Gideon sesini alçaltarak, "Kasanın şifresi," diye sordu. "Onu istiyorum."

Bu kombinasyon Scott'ın dudaklarından dökülürken, dişleri Gideon'un görmezden gelmek için yaratılmış olduğu bir soğuklukla gıcırdıyordu.

Sözlerini bitirdiğinde Gideon başını salladı ve tekrar gülümsedi. Sunduğu imajın farkındaydı.

Yüzündeki Bengal şeridi, kesici dişlerinin keskin gücü ve soğuk, soluk yeşil gözlerinin buz gibi acımasızlığıyla, yaratıldığı hayvanın her bir parçası gibi görünüyordu. Bu görüntü ve gözlerindeki buz gibi soğukluk, araştırmacıyı Gideon'un ona mümkün olan her şekilde acı çektirmeye niyetli olduğu konusunda temin etti.

Garip bir şekilde, yüzündeki ilkel çizgi onun için yeniydi. İki yıl önceki ilk canlı kesimi ve viral kan nakline kadar ortaya çıkmamıştı. Katlanmak zorunda kaldığı her korkunç deneyde daha da koyulaşmıştı. On iki yıl önce onu ele geçiren vahşi ateşten sonra sisteminin kabul edebileceği tek kanın her naklinde.

Onun kanı.

Sadece onun kanı uyumluydu. Sadece onun kanı hayatını kurtarabilirdi ve her kan naklinde delilik onu daha da sıkı kavırıyor gibiydi.

Ayağa kalkan Gideon kasaya doğru ilerledi, talimatları izledi ve çelik kapı açıldığında memnuniyetle mırıldandı.

Nakit para, mücevherler, tahviller ve birkaç sahte kimlikle birlikte lazerle çalışan bir yan kol da içeriği dolduruyordu.

Irkların ve Genetik Konseyi'nin uyguladığı korkunç deneylerin ortaya çıkmasından bu yana Genetik Konseyi ile çalışan herkesin elinde bulundurduğu tipik eşyalardı.

Irkların yaratılmasından sorumlu canavarlarla çalışan hiç kimse, onlarla aynı hizada olduklarının bilinmesini istemezdi.

Şu anda duygular Konsey'in değil, Irkların yanındaydı.

Bu tür kişiler tespit edildikten sonra, Irkların yıllarca süren işkence, kan ve ölümün tüm hiddetiyle üzerlerine çullanması duyulmamış bir şey değildi. Elbette çok gizli bir şekilde.

"Çok iyi Scott," diye onaylarcasına mırıldandı Gideon, bir torbayı çok kârlı bir bulguyla doldururken.

Bu onun en iyi vurgunuydu. Scott Connelly, Brandenmore Research'teki Irk araştırmasına katıldığı için kendisine verilen gelire bazılarının biraz daha tutumlu davranmıştı.

Çok kötü oldu. Bu küçük zulayı bu gece kaybediyordu. Ama ölü adamların servete ihtiyacı yoktu ve Gideon'un araştırması doğruysa, karısının ailesi onu ve çocuklarını yoksulluktan koruyacaktı.

Çantayı kurbanının yanındaki sandalyeye bırakan Gideon, bir kez daha onun yanına çömeldi ve neşteri tekrar eline aldı.

"Söz vermiştin," diye hıçkırdı Scott birden. "Bana zarar vermeyeceğine söz vermiştin."

"Hayır, merhametli olacağımı söyledim," diye hatırlattı Gideon ona sabırla. "Ama henüz işimiz bitmedi. Yola çıkmadan önce ihtiyacım olan birkaç şey daha var."

Scott ölecekti, buna hiç şüphe yoktu. Gideon'un vicdanı o piçin yaşamasına, doğanın sahip olduğu tüm yasalara karşı işlediği suçlar için cezasız bir şekilde hayatına devam etmesine izin veremezdi.

"Honor Christine Roberts," bu ismi yavaşça, net bir şekilde söyledi ve tüm bu süre boyunca Scott'ın gözlerini izledi. "Onu nasıl bulabilirim?"

Scott araştırma merkezindeyken onun ana bakıcısı olmuştu. Ona pompalanan serumun etkilerini kaydetmişti. Konsey'e bağlı bir Birleşik Devletler Ordusu generali olan babasına teslim edildikten sonra da ona göz kulak olmuş ve on iki yıl önce kaçtıktan sonra onu arama çalışmalarına öncülük eden kişi de Scott olmuştu.

En sevdiği kişi değildi ama en önemli konusuydu. Konsey'in öldürme riskini asla almayacağını bildiği tek kişi.

Scott'ın bakışları titredi ve korku kokusu yoğunlaştı. Yine de orada korkudan fazlası vardı. Garip bir şekilde, aynı zamanda

-Sevgi mi? Scott Connelly birine karşı bir şeyler mi hissetmişti? Kokudan anlaşıldığı kadarıyla kimseye söylemediği bir şey. Ama daha da ötesi, bir şey biliyordu. Gideon artık bundan emindi.

Gideon ona sıırıttı. "Ne biliyorsun Scott? Söyle bana dostum, böylece geldiğim gibi sessizce gidebileyim."

Gideon neşteri diğer adamın karnında gezdirdi, derin çizikten sızan ince kan izini izledi ve kurbanından acı dolu bir çığlğın habercisi oldu. "Bana yalan söylemeye zahmet etme. Kokusunu alabiliyorum. Ve sana tekrar sormak zorunda kalmak beni daha da sinirlendirir."

Neşterin ucunun adamın leğen kemiğinin savunmasız, yumuşak etine daha derinden bastırmasına izin verdi. Bir damla kan aktı ve sonra yavaşça uyluğunun iç tarafı boyunca aşağı indi.

"Nerede olduğunu kimse bilmiyor," diye zırladı Scott, sesi yüksek ve dehşet içindeydi. "Brandenmore'la çalışan Coyote'lerin bulabildiği tek şey, kaçmadan hemen önce onunla birlikte laboratuarda bulunan diğer iki çocuktan temas kurmuş olabileceği."

Gideon neredeyse küfredecekti. *Kahretsin*, bunu beklemiyordu. Konsey'in ya da Brandenmore'un diğer ikisinin hayatta olduğundan şüphelendiğine dair söylentileri duymamıştı. Scott'ın bildiğinden şüphelenmişti ama Scott tek kişiydi ve Scott'ın bu bilgiyi yaşayan başka birine açıklayacağına inanmıyordu.

"Diğer ikisinin işine son verildi." Gideon diğer kurbanlarının kendisine anlattığı hikâyeyi dile getirdi. İmandıkları hikâyeyi.

Gideon, hayatta kalmalarından habersizmiş gibi davranarak kendini biraz daha az tehditkâr gösterdi; bu, eski araştırmacıyı konuşmaya teşvik ederdi. Scott zavallı küçük hayatını kurtaracağını , bırakın küçük bir araştırma projesini, kendi ailesini bile ele verirdi - en sevdiği olmadığı sürece. Yeryüzünde Scott Connelly'nin herhangi bir sıcaklık duyduğu tek yaratık olmadığı sürece. Ama Scott için hiçbir şey kendi hayatı kadar önemli değildi.

"Hayır, hayır. Değildiler." Scott hıçkırarak hıçkırarak ağladı. "Öyle olmaları gerekiyordu." Sesi korkudan şiddetle titriyordu. "Olmaları gereken yere, tesise naklediliyorlardı. Sonra Bengal çocuk zincirlerinden kurtulmayı başardı ve şoförle onları taşıyan askere saldırdı. Minibüs kaza yaptı ve iki çocuk kaçtı. Kimse nereye gittiklerini bilmiyordu ama orada başka birinin daha olduğuna kanıtlar buldular."

Vardı. Gideon oradaydı. Ama bunu kimsenin bilmemesi gerekirdi. Haftalar sonra, bölgeden uzakta, zayıf ve neredeyse ölü bir halde yeniden yakalandığında bile onu bu konuda sorgulamak akıllarına gelmemişti. Gideon da bu bilgiyi hiç kullanmamıştı. Verdikleri acıyı en azından bir kez hafifletebilecek olsa bile.

Yine de Scott'ın sesinde hâlâ bir aldatmaca vardı. Sadece bir ipucu vardı ve Gideon araştırmacının daha fazlasını sakladığını biliyordu.

Gideon neşterin Scott'ın kalça kemiği boyunca ilerlemesine izin verdi ve Scott acı içinde çığlık atarken deriyi ham etten .

"Ne biliyorsun Scott?" Gideon sesini alçalttı, tonu uyarıcı, tehlikeli bir törpüydü.

Scott hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Gideon, derinin ince tabakasının canlı etten sıyrılıp soğuk havanın acı verici okşayışını hissetmenin nasıl bir duygu olduğunu biliyordu.

"Daha fazla acıtabilir," diye araştırma görevlisini uyardı. "Çok, çok daha fazla. Her şeyi istiyorum Scott. Bana bildiğin her şeyi anlat."

Acı ve korku içinde feryat etmeden önce dudakları bir an titredi. Ve öfkeyle. Gideon, iradenin kırıldığı ve hayatta kalma içgüdüünün devreye girdiği o içsel, acı verici öfkeyi biliyordu. "Yaşlı bir Kızılderili'yle birlikteler. Adını ya da kim olduğunu bilmiyordum ve umurumda da değildi. Yıllar önce Konsey tarafından kaçırılan bir kızı arıyordu. Herkes onu aradığını biliyordu. Elimdeki tek şey bir e-posta bağlantısıydı. Kimliği konusunda kudurmuştu. Ona yerlerini ve orada olacakları yaklaşık zamanı e-posta ile gönderdim. Ama Brandenmore'un adamları, bu yaşlı Kızılderilinin onları kaçışlarından üç gün sonra bir kafeye getirdiğini gören birini buldular. Yemek yemişler, sonra da batıya gitmişler. Missouri'deydiler. Garson kız aradan geçen onca yıla rağmen onları net bir şekilde hatırlıyordu çünkü küçük kız hasta görünüyordu ve oğlanın kolu kırık."

Batıya doğru. Ve evet, kız hastaydı. Gideon'a da hangi hastalığı bulaştırdıysa artık. Bu onu hâlâ etkiliyordu.

"Ve bir ekip gönderildi mi?" Gideon sordu.

"Hayır. Hayır." Scott sıkıca yutkundu. "Ekip hâlâ Missouri'de Kızılderili'nin kimliğini belirlemeye çalışıyor. Aradan çok uzun yıllar geçti. Çocukları bulmak için Kızılderiliyi bulmak zorundalar çünkü onlar artık yetişkin. Çünkü şimdi neye benzeyecekleri hakkında hiçbir fikirleri yok." Dudaklarını endişeyle, umutla yaladı. "Onların tüm resimlerini yok ettim. Tüm dosyaları çünkü yok edilmeleri gerekiyordu."

Sadece Gideon tekrar ele geçirilmişti. Çünkü onu terk etmişlerdi. Hastalığını sonra onu gecenin soğukunda ve boşluğunda bırakmışlardı. Ölüm onu nazik kucağında salladığında onu kurtardıktan sonra.

"Kaçmış olman gerekiyordu." Scott yine hıçkırarak ağladı. "Sana bunu yapman için gerekli araçları ben verdim. Ben de sana yardım ettim." Öfke gözlerini doldurdu. "Beni o zorladı." Gözlerinden yaşlar dökülüyor, sümükleri akıyordu. "Yoksa bunca yıllık başarısızlıktan sonra nasıl bu kadar kolay kaçabilirdin, Gideon? Sen ve çocuk. Tek sendin, o lanet çocuk.

Gideon bunu bilmiyordu.

Gideon doğru hatırlıyorsa, çocuk tam olarak bir çocuk sayılmazdı. Otuzlu yaşlarının ortalarında olmalıydı. Gideon gibi o da kızlar eklenmeden önce araştırmaya yıllarca katlanmıştı. Eğer Gideon doğru hatırlıyorsa ve hatırladığından emindiyse, yok edilmesi planlanan kişi itaatkâr küçük bir şeydi.

Koyu renk saçları ve iri kara gözleri vardı. Roberts'ın kızı gibi o da henüz on dört yaşındaydı. Diğer ikisinin kaçışından sadece haftalar sonra evinden kaçmıştı.

Honor Roberts annesine kısa bir mektup bıraktıktan sonra ortadan kaybolmuştu. Gideon'un kendisinin de okuduğu gibi bu mektup bir vedaydı ve kızın onu anlayacağını umuyordu. Gerçi annesi de kızın gidişine herkes kadar şaşırılmış görünüyordu.

Gideon'un kafası karışmamıştı.

Honor Roberts laboratuarda bile çok zekiydi. Ve her zaman için iyi olandan daha fazlasını biliyor ve duyuyor gibiydi.

onun iyiliği için.

Araştırmacı bilim adamlarının General Roberts'ı onun üzerinde daha fazla test yapmalarına izin vermesi için ikna etmeye çalıştıklarını öğrendiği ya da bundan şüphelendiği önsezisi üzerine kendi hayatı üzerine bahse giriyordu.

Ve bir kez daha, diğer ikisinin onunla temas kurduğuna dair hayatıyla bahse giriyordu. Laboratuvarlarda yakındılar, bu yüzden diğer ikisi serbest kaldıktan sonra irtibatı tamamen koparmış olmalarına imkân yoktu.

Tek bildiği diğer kızı bulması gerektiği idi. O iri kara gözleri ve savunmasız ifadeleri olan kızı. Kendisine pompalanan uyuşturucularla özellikle acımasız bir deney seansından sonra, gelecek cezaya rağmen tuttuğu kızı.

"Çok iyi." Gideon işe yaramayan anılar karşısında iç geçirdi. "Wallace sana başka ne söyledi?"

Henüz Wallace'a yetişememişti ama Gideon'un listesindeydi. Onun da zamanı gelecekti.

"Ellerinde bir liste vardı," diye hırıldadı Scott. "O sırada bölgede olduğu bilinen ama orada yaşamayan Kızılderililerin isimlerinin liste. Ama aradıkları kişinin o listede olmadığını biliyorum. Bir Kızılderili olduğunu duyduğumda kim olduğunu biliyordum ve onlara söylemedim. Bunu yıllar içinde anladım ve adının hiç geçmediğinden emin oldum."

Gideon merakla başını yana eğdi. "Gerçekten mi?"

Yalan söylemiyordu. Açgözlü küçük pislik. Onları kendi başına yakalayabileceğini ve ödülü kazanabileceğini düşünmüştü, şüphesiz.

"Kimdi o?" diye sordu.

Scott, "Konsey'in, Çakal askerlerinden biriyle çiftleştiğini öğrendiklerinde öldürdükleri bir kız vardı," diye homurdandı. "Yirmi yıl kadar önceydi. Morningstar Martinez. Ailesinde var olduğundan şüphelenilen psişik yetenekler yüzünden Arizona'daki Window Rock'tan alınmıştı. Kardeşi Terran Martinez'in o sırada bölgede olduğunu biliyorum ama başka kimse bilmiyordu. Ben de kimseye söylemedim." Bakışları azap doluydu. "Yalan söylemesine izin verdim, Gideon. Kaçmalarına yardım ettim." Hıçkırığa ağırla. "Bu da bir şey sayılmaz mı?"

"Bir şey için," diye kabul etti Gideon, Konsey eğitmenlerinin ona yalan söylemeyi öğrettiği kadar kolay yalan söylüyordu.

şefkatli bakım.

Yine de bu bilgi ilginçti. Çok, çok ilginç. Genetik Konseyi her zaman psişik ya da diğer paranormal yetenekleri yüksek oranda gösteren ya da aileleri gösteren yetiştiricileri aramıştı.

Gideon bu bilgiyi uzun süre düşündü ve intikam ihtiyacını şimdi kan dökmeden tatmin edip edemeyeceğini merak etti. Scott Connelly'nin insanlık dışı bir acı içinde çılgılık attığını duymadan.

Neden zahmet ediyordu ki? diye merak etti. Orosu çocuğunun Gideon'un kendisine yalan söylediğine inanıp inanmaması, ona işkence etmeye başladıktan sonra neden umurundaydı ki?

Çünkü Gideon bir söz verdiğini itiraf etti. Merhamet sözü vermişti.

Adam yaşarken bağırsaklarını deşmenin merhametli bir davranış sayılmayacağını düşündü. Ve ne yazık ki Gideon, Scott'ı canlı kesimin daha az acı verici olacağına ikna etmek için kullanabileceği daha kötü bir ölüm düşünemiyordu.

Ve bu berbattı, kendine itiraf etti.

Scott ona kimsenin vermediği bir şey vermişti, yine de - içinde huzursuzca hırlayan hayvanı yatıştırmaya çalışmıştı. Bu en azından merhamet için bir şey sayılırdı.

Araştırmacı onun kaçmasına yardım etmeye çalışmıştı, Gideon bunu bilmiyordu. Ama bildiklerini, ona işkence eden herkese anlatacaktı. Gideon buna izin veremezdi.

Ne yazık ki Scott için bu bir erteleme sayılmadı.

Gideon sonunda yavaşça başını salladı. "Senin için canlı muayene yok Scott. Diğerlerinin yapamadığını sen yaptın. Bana işe yarar bir şey verdin."

Scott'ın gözleri güvensizlikle karışık bir rahatlamayla doldu.

Gideon'un bu güvensizlik karşısında yapabileceği hiçbir şey yoktu, çünkü gerçekten öleceğini açıklayamazdı.

"Artık gitmem gerekiyor." Gideon ayağa kalkarken neşteri bir kenara fırlattı ve odaya göz gezdirdi.

Kanepenin üzerindeki küçük yastık gözüne çarptı. Ona doğru ilerleyen Gideon, kurbanına dönmeden önce yastığı eline aldı.

"İşte. Başını kaldırayım da kendi sümüğünde boğulma." Homurdandı.
"Bu ölmek için pek de rahat bir yol sayılmaz."

"Gideon."

Bir zamanlar kâbuslarını dolduran ama artık doldurmayacak olan çaresiz, savunmasız canavara bakarken durakladı.

"Evet, Scott?" Alaycı bir tavırla kaşlarını çatarak, bir zamanlar yüzünü kaplayan alaycı ifadeleri hatırlarken gözyaşlarıyla lekelenmiş yüze baktı.

"Kızın peşindesin, değil mi?" Scott'ın dudakları daha fazla gözyaşı dökerken titredi. "Fawn'ın peşindesin."

Gideon keskin kesici dişlerini uyarırcasına gösterdi. "Hepsinin peşindeyim, Scott. Her birinin. Ve bana borçlu olduklarını alacağım. Bundan asla şüphe etme."

"Onları saklamak için her şeyi yaptım." Sıkıca yutkundu. "Sana yardım etmek için. Canlı kesimleri senin üzerinde kullanacaklarını bilmiyordum. Kararın verildiği gün orada değildim. Beni zamanında uyarmadılar."

"Beni de kimse uyarmadı." Gideon bir kez daha yastığı başının altına yerleştirmek için hareket ederken omuz silkti.

"Gideon, eğer onu önce bulurlarsa ..." Scott sıkıca yutkundu. "Bunca yıldır ne sakladığımı öğrenirler."

"Ve bu?" Gerçekten umurunda değildi.

"O özel biri," diye fısıldadı. "Kanını en son test ettiğimde içinde ek hormonlar vardı. Mantıklı olmayan değişiklikler. Bilim adamlarının anlamak için onu öldürecekleri ve hâlâ da öldürecekleri değişiklikler."

"Peki neden umursuyorsun?" Gideon altındaki yastığı düzeltmek için Scott'ın başını kaldırdı.

çömelerek yastığı yerine itti. "O benim kızım," diye fısıldadı

Scott.

"Yalancı!" Gideon aynı anda hırladı ve Scott'ın kafasını acımasız bir güçle bükte.

Scott'ın omurgasının çatırdama sesi, anlık ölümün kokusuyla çarpışırken Gideon gözlerini kapadı ve hissetmekte ısrar ettiği şok ve pişmanlıkla savaştı.

Scott'ın son sözlerini dikkate almayı bile reddetti çünkü bunların bir önemi yoktu. Hiçbir şey onu intikamını alma konusunda daha kararlı yapamazdı, avının babalığı bile.

Bunun yerine, pişmanlık ya da suçluluk duymadan kolayca öldürebilmesi gerektiğini düşündü. Kendisine hiç merhamet edilmemişken, merhamet için verdiği sözü tutma ihtiyacı hissetmemeliydi.

Scott'ın başını yastığa yerleştirdi ve gevşek bedenine baktı. Yavaşça, ölüm anında hissettiği acınası rahatlamayı hâlâ yansıtan boş gözlerini kapattı.

Yine de Gideon diğer adamın sesinde duyduğu o teslimiyet pırıltısını kabul etmeyi reddetti. Sanki o anda öleceğini biliyormuş gibi.

"izin veremezdim," dedi yumuşak bir sesle, kendisine yıllarca işkence etmiş olan adamın cansız yüzüne bakarken. "Canavarların işe yaradıkları süreden sonra yaşamalarına izin verilemez Scott. Ve senin yararlılığın bitti."

Sonra bakışları o lanet aile fotoğrafına takıldı.

Orospu çocuğu. Bunu görmek istemedi. Daha sonra geri dönecek olan aileyi ne görmek ne de düşünmek istiyordu.

Yine de vicdanı aksini yapmasına izin vermiyordu.

Kurbanını yeniden giydirdikten sonra kucağına alıp kanepeye taşıdı ve sanki adam cehenneme girmek yerine uyuyormuş gibi onu minderlere yatırdı. Ardından zemini idrar ve dışkıdan temizledi, kullandığı bezleri attı ve odayı dikkatlice eski haline getirdi.

Connelly'nin karısı nazik ve şefkatli bir kadın olarak tanınıyordu. Gideon aileyi izleyerek ve alışkanlıklarını öğrenerek geçirdiği bir hafta boyunca buna inanmak için nedenler bulmuştu.

Oğulları olan iki genç adam, belirgin bir mizah anlayışı ve insan sevgisiyle gülen ve hayattan zevk alan dost canlısı ve cömert gençler olarak görülüyordu.

Irklar için bile.

Babalarını çırılçıplak ve açıkça işkence edilmiş bir halde bulmayı hak etmiyorlardı. Bu asla unutamayacakları bir manzara olacaktı. Gideon'un onlar için ayrıldığına pişman olacağı bir manzara.

Yine de umursama yeteneğini nereden bulduğunu tam bilmiyordu.

Scott Connelly o laboratuvarlardaki hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamıyordu; iri, kara gözleri dünyayı kasvetli bir teslimiyetle izleyen kız hariç. Gideon geçtiğimiz aylarda bulduğu bilim adamlarına da kendisine gösterdikleri merhametsizliğin aynısını göstermişti. Ama geçen hafta Connelly'nin ailesini izlerken, nadiren eve gelen ve duygularını pek umursamayan bir piçin zulmü altında yaşayan karısı ve oğulları için üzüldüğünü hissetti.

Artık huzur içinde olacaktı.

Keşke o da bir anlığına o huzuru bulabilseydi.

Oturma odasından çıkıp ışıkları kapattı ve eve girdiği gibi sessizce çıktı. Arka kapıdan çıkarken güvenlik sistemini devre dışı bıraktı ve bırakılmış olabilecek parmak izleri için endişelenmedi.

Hiç yoktu.

Bunlar uzun zaman önce yakılmış ve soyulmuştu, yerlerinde sadece nasırlı, pürüzlü et bırakmışlardı.

Arka bahçenin gölgeleri arasından ilerleyerek, evden birkaç blok ötedeki küçük parka, oradan da bir hafta önce çaldığı siyah pikabı park ettiği yere gitti.

Para çantasını ve diğer eşyaları yolcu koltuğuna atarak aracı çalıştırdı ve park ettiği karanlık yuvadan çıktı.

Sabah olduğunda kendi sahte kimliğini kullanıp bir araç satın alacak ve çalıntı kamyonundan kurtulacaktı. Önündeki yolculuğu daha güvenli hale getirecekti.

Gece gündüz sürerse, hedefine çabucak ulaşacaktı. Window Rock, Arizona, Terran Martinez ve ailesinin evi.

Gideon Morningstar Martinez'i duymuştu ve o laboratuvarın gözde Damızlık Yetiştiricisiyle çiftleşen Çakal Irkının hikâyesini iyi biliyordu. Canlı muayeneleri sırasında elde edilen bilgiler Brandenmore Araştırmaları'nda, orada üretilen serum için kullanılmıştı.

Ve görünüşe göre kızlığının geçtiği ev, bir süredir sadece 4 numaralı denek olarak tanıdığı da eviydi. Kız

Gideon'un son iki yıldır çektiği acı verici deneylerin bedelini şimdi o ödeyecekti.

Onu bulduğunda, Gideon'un onun yüzünden çektiği aynı acıyı, aynı eziyeti ve aynı ezici ıstırabı o da çekecekti.

Onun zamanı geliyordu.

Ama önce halletmesi gereken küçük bir sorun vardı. Dört kişilik, tek kadınlı paralı asker ekibi de kızı arıyordu.

Onları öldürebilirdi. Ya da ekibin güvendiği tek üyesi olan komutanla bağlantı kurmanın yolunu bulabilir ve kızı bulduktan sonra onu ele geçirecek kadar yaklaşmasını sağlamak için onu kullanabilirdi.

Avının ona asla güvenmeyeceğine hiç şüphe yoktu. Acısı ve öfkesi içinde, o karanlık, işkence dolu gözlerle onu izlerken yaptığı tehditleri hatırladı.

"Seni bulacağım." Boğazından çıkan hırıltı hayvani ve öfkeliydi, çünkü kadının kanı adamın içine akıyor, onu yakıyor, kan kaybının susturduğu hayvan genetiğini uyandırıyor. "İkiniz de ödeyeceksiniz. Bunu sağlayacağım."

"Önce bizi bulman gerekecek, Gideon." Judd'ın sesi başının arkasındaki bir noktadan yumuşak bir şekilde geliyordu. Gideon'un göremediği bir noktadan, çünkü başını çeviremiyordu. Saldıramıyordu. Sadece konuşabiliyordu.

"İkinizi de bulacağım," diye yemin etmişti kadın hıçkırarak hıçkırarak ağlarken.

Judd, "Ve ben de bunu yapmayacağımdan emin olacağım," diye söz vermişti. "Ayrılmadan önce seni saklayacağız, güvende olduğundan emin olacağız. Ama nerede olduğumuzu bilmeyeceksin. Ve asla ikimize de zarar verme şansın olmayacak."

İkisini de bulacaktı. Ve verdiği sözü tutacaktı. İkisi de ödeyecekti.

-BÖLÜM 3-

Diane Broen'in gece geç saatlerde iniş yapmaktan ve yorgun bedenini bir otel odasına daha zorlamaktan nefret ettiği kadar nefret ettiği çok az şey vardı.

Jonas Wyatt'ın onları gönderdiği seçkin ve pahalı otelin lobisine girerken kendi kendine, günün birinde kendi yatağına, kendi dairesine ve onu dolduracak kendi kıyafetlerine sahip olacağına söz verdi.

Kirli olsun ya da olmasın, bavulunda ne olduğundan ziyade.

"Patron, şehirdeyken muhasebeciyle yapacağımız toplantıyı unutma," diye hatırlattı Thor, kalın sesli sarışın İsveçli, D.C.'deki otelin lobisine girip asansörlere doğru ilerlerken.

"Randevumuz var mı?" diye sordu, odasına gidebilecek kadar uzun süre ayakta kalabilmek için mücadele ederken çantalarını arkasından sürüklüyordu.

Üç ay. Bir zamanlar amcasıyla birlikte savaşmış olan ve şimdi onun emrini yerine getiren dört adamla birlikte, peşinden gönderildiği en ele geçirilmesi zor lanet hedeflerden birinin izini sürüyorlardı.

Teröristlerin peşine düşmüşler, kaçırılan kurbanları kurtarmışlar, devlet başkanlarının, kralların ve hatta birkaç karanlık karakterin güvenliğini sağlamışlardı ama amcasının adamlarıyla geçirdiği süre boyunca hiçbir işi tamamlamamışlardı. Şimdiye kadar.

Sanki yeryüzünden kaybolmuş gibiydi ve Washington'a dönmeden önceki gece aldığı mesaj zihnini rahatlatmamıştı.

Otel odasına bırakılan isimsiz bir mesaj ve kendisine çok yakın bir casus olduğuna dair bir uyarı. Öldürmeyi umursamayan bir casus. Ve bu mesajla birlikte, hâlâ inanmadığı olası bir yere gönderme yapıyordu.

Kahretsin, buna ihtiyacı yoktu.

"Bir randevu alacağım patron," diye söz verdi Thor. "Ama buna uymak ."

"Evet, evet, evet," dedi iç çekerek, asansör düğmesine bastı ve asansör üst katlardan lobiye doğru hareket ederken yanan rakamların inişini izledi.

Her ne kadar nefret etse de bu uyarıyı ciddiye alıyordu. Tehlikede olan çok şey vardı ve daha fazla bilgi olmadan adamlarını riske atamazdı.

Duvara yaslandı ve gözlerini dört adama dikti.

İsveçli Thor, onların para babasıydı. Onları ve iyi durumda tutuyordu. Faturaları ödüyor ve maaş çeklerinin karşılıksız çıkmasını engelliyordu. Onun yanında lojistik uzmanı, acil tıbbi ihtiyaçları karşılayan ve seyahat acentesi olan Aaron vardı. Brick iletişim uzmanı ve tedarik teknisyeniyken, Malcolm silahlarla ilgileniyor ve Irk İşleri Bürosu'na katılmadan önce görevlerini planlıyordu.

Yine de Büro'ya katıldıktan sonra iki adamlarını kaybetmişlerdi. Ekip onları birkaç yıl önce küçük bir laboratuvarından kurtardığından beri onlarla birlikte savaşan iki Irk. Virginia'daki kedi üssü Sanctuary'de güvenliğe geçmişlerdi.

Artık Diane ve kalan ekibi Büro'nun uzman danışmanlarıydı, sincaplar için yüceltilmiş bir unvan olduğunu düşünmeyi seviyordu ama bu onu kız kardeşi Rachel'a ve Rachel'ın kızı Amber'a yakın tutuyordu.

Bu sayede kız kardeşine ve yeğenine ihtiyaç duyduklarında bir daha asla yardım edemeyeceğinden emin olabiliyordu.

Asansör varış sinyalinin verdi.

"Hey, patron, eşyalarını taşımamı ister misin?" Gözlerini açıp ona bakarken Thor'un sesi daha yumuşaktı.

Yorgundu ve belli ki o da yorgun görünüyordu.

Diğer üç adamın kendisini merakla izlediğinin farkındaydı.

"Eşyalarımı aldım, Thor." Kapılar bir çift asansörden çıkarken doğruldu. Bakışları pek de itibarlı görünmeyen bu grubun üzerinde gezinirken yüzlerinde temkinli bir ifade vardı.

Diane asansöre adımını atarken Thor'a kıs kıs güldü ve onun hoşnutsuz bakışlarını yakaladı. Eşyalarını omuzlarında yeniden ayarlarken, neredeyse onun teklifini kabul etmiş olmayı dileyecekti.

Evet, Thor'un onun için eşyalarını taşımasını çok isterdi. Omuzları onunkilerden çok daha sağlamdı ve

Kendi teçhizatını sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi taşıyordu. Ama amcası onu ne kadar yorgun ya da yaralı olsun, kendisine saygı duymalarını istiyorsa kendi yükünü çekmesi konusunda uyarmıştı. Kendi eşyalarını taşıyamadığı ve yaralı olmadığı gün, adamlarının onu takip etmek yerine korumaya başlayacağı gün olacaktı. O gün komutasını kaybedeceği gün olacaktı.

Bunu riske atamayacak kadar uzun yıllar onların saygısı için mücadele etmişti. verilen ipucunu takip etmek ve görevini tamamlamak için zamanında Amerika'ya dönmek amacıyla birkaç gece uykusuz kaldığı için bundan vazgeçmeyecekti.

"Dostum, soğuk bir biraya, sıcak bir kadına ve yumuşak bir yatağa ihtiyacım var," dedi Aaron, asansörün duvarına yaslanırken iç çekerek, kahverengi gözleri hepsinin hissettiği aynı yorgunluğu yansıtıyordu.

Diane de duvara yaslanıp onuncu katı beklerken homurdandı. "Soğuk bira, ılık duş ve o yumuşak yatak." İçini çekti.

Sıcak bir adam düşüncesi aklından geçti ve hemen, zorla onu geri itti.

Kapılar açıldığında Thor rahat bir nefes alarak, "İşte " dedi. "O muhasebeci hakkında sana bilgi vereceğim patron."

"Orada olacağım," diye söz verdi. "Wyatt raporumu dinledikten sonra muhtemelen hepimizin hayalini kurduğu o tatil için yola çıkacağız."

Bu görevden vazgeçtiği izlenimini verdikten sonra ortadan kaybolmasını açıklamak için kullanması gereken tek dikkat dağıtıcı şey buydu.

Vazgeçmek üzere değildi.

Aradığı kız çok önemliydi ve Diane'in şu anda vazgeçemeyeceği kadar çok güç onun etrafında toplanmıştı.

"İyi geceler patron." Thor ters yönde odasına doğru ilerledi. Malcolm

koridoru geçip odasına giderken, "İyi geceler patron," diye yankılandı.

"Görüşürüz patron." Aaron Thor'u takip etti ve koridorun ilerisine doğru ilerledi.

omuzları biraz çökmüştü.

Aaron ailesini görmek için eve gitme isteğine kavuştu. Brick son birkaç yıldır birlikte yaşadığı kadınla görüşebilirdi, Malcolm'un ise ziyaret etmek istediği bir kız kardeşi vardı. Thor bütçelerden, muhasebecilerden ve defterleri dengelemekten bahsedip durdu. O da bir

Koridordan odasına doğru ilerlerken omzunun üzerinden adamlarına dikkatsizce el salladı. Kapıya ulaştığında, şehre gelen Breed VIP ziyaretçileri için ayrılmış özel D.C. otelinin katını korumakla görevli Breed İnfazcılarına başıyla selam verdi.

gece, evimdi.

Son üç günün kirini vücudunda hissedebiliyordu ve bundan önce çölün ortasında geçirdiği uzun saatler de ona yardımcı olmamıştı. Ve ne yöne giderse gitsin, aradığı bilgi her zaman onlardan bir adım öndeymiş gibi görünüyordu. Tıpkı kadının olduğu gibi.

- - -

Lawe, kaslarını geren gerginliğin bir kısmını hafifletmek için asansörü tercih ederek merdiven boşluğu girişinden adımını attı.

Kapı arkasından kapandığında, kapılar açılıp Rule koridora adım attığında asansörün ping sesi onu duraklattı.

Siyahlar giymiş, sağ omzunda Aslan Irkı İnfazcı amblemi olan ve siyah saçları güçlü yüz hatlarını ve topaz gözlerinin parlaklığını ortaya çıkarmak için yüzünden geriye doğru toplanmış olan bu adam Lawe'un ikizine benzemiyordu. Yine de bir benzerlik vardı, genetik çizgiden şüphe duyulmayacak kadar güçlü bir benzerlik.

Dönüp Lawe'u gördüğünde durakladı, çatılmıştı. "Jonas senin burada olacağından bahsetmemişti."

Lawe'un dudakları gerildi.

"Onun entrikalarından hiç sıkılmıyor musun?"

Rule . "Hepimiz öyle değil miyiz? Eğer onu öldürmenin sadece daha fazla soruna yol açacağı gerçeği olmasaydı, onu kendim öldürürdüm."

Bu, yönetmenle temasa geçen neredeyse her Breed'in düzenli olarak söylediği bir sözdü.

Rule, Lawe'a soru dolu gözlerle bakarken başını yana eğdi. "Neden buradasın?"

"Çünkü Jonas bizimle oyun oynuyor," diye hırladı Lawe. "Onun benim eşim olduğunu biliyor, Rule."

Rule sertçe başını salladı. "Gözden kaçırmak zor olurdu. Onunla ilk tanıştığımda senin kokunu taşıyordu. Bunun ne zaman olduğunu ve neden ondan uzaklaştığını bana söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordum."

İkizinin bakışlarındaki merakı fark etmemek imkânsızdı. Lawe bunu aylardır görmezden geliyordu ve şimdi de açıklamak niyetinde değildi.

"Onunla çiftleşmedim." Lawe'un dişleri kardeşinin gözlerindeki spekülasyon karşısında sıkıldı. "Jonas beni buna zorlaman için seni gönderdi."

Rule'un dudakları inceldi. Jonas'ın oyunlarından herkes kadar o da hoşlanmıyordu ama Lawe kardeşinin bakışlarında daha farklı bir şeylerin döndüğünü görebiliyordu. Tıpkı Jonas gibi kardeşinin de Diane söz konusu olduğunda bir sorun haline gelme olasılığı onu geriyordu.

"Çiftleşme yok ha?" Rule yumuşak bir sesle sordu. "Söylesene Lawe, Jonas ve Ely'nin, bir Cins eşine sahip çıkmazsa, genetik bir akrabanın ya da kardeşin bu şansa sahip olabileceği yönündeki görüşleri hakkında ne düşünüyorsun?"

Lawe'un burun delikleri, soru nedeniyle vücuduna yayılan içgüdüsel öfkeyi zapt etme çabasıyla alevlendi.

Jonas ve Irk uzmanı Dr. Ely Morrey, bir dişi fiziksel olarak çiftleşmemişse, çiftleşme kızgınlığının ilk aşamasının onu diğer erkeklere karşı savunmasız hale getirdiği izlenimine kapılmış görünüyorlardı.

Bu ilk aşama, bir Melezin vücudunu kaplayan ince tüylerde çok küçük miktarlarda hormon ortaya çıktığında ya da dudaklarını onun tenine değdirmek kadar basit bir şey, ona eş olma yeteneğini harekete geçirecek kadar hormon bulaştırabilirdi. Ely, bunun duygusal bir tepkiyle birleştiğinde, başka bir Cinsle çiftleşmesine izin verebileceğini varsaymıştı.

Lawe'un geçmişte böyle bir şey yaşanıp yaşanmadığına dair hiçbir fikri yoktu ama Rule ve Diane'in bunu kanıtlamasına izin verirse lanetlenirdi.

Lawe onu yumuşak bir sesle, "O konuya girme Rule," diye uyardı. "Burcunun bugünün ölmek için iyi bir gün olduğunu söylediğini sanmıyorum."

Rule uzanıp boynunu ovuşturdu ve derin bir iç çekti. "Jonas senin bu işin dışında kalmanı istiyor," dedi Rule kolunu tekrar yanına indirirken.

"Ben de ona katılıyorum. Onu istemiyorsun, çiftleşmek istemiyorsun ve nedenini anlıyorum. Ama bu onun

onu tamamlamak isteyen herhangi bir Irka karşı savunmasız bırakılmalıdır. Belki de onun güçlü yönlerini kullanamayan ya da kullanmak istemeyen bir Irk."

"Onları kullanmaktan mı bahsediyorsun?" Lawe buz gibi bir küçümsemeyle sordu. "Lafı dolandırma Rule. İkimiz de Jonas'ın onu ve ekibini kaybetmek istemediğini biliyoruz. geldiğinde çabuk onu aktif görevden çekeceğimi biliyor."

Rule omuz silkti. "O çok iyi bir savaşçı. Bunu yaparsan onu mahvedersin Lawe. Öte yandan, sanırım ben bunun üstesinden gelebilirim."

Lawe kendini tutamayıp güldü ama bu ses pek eğlenceli değildi. "Git kendi kadını bul. Bu kadın, böyle bir şeye kalkışmak gibi yanlış bir niyeti olan diğer tüm Irklar için yasak bölge."

Rule yumuşak bir sesle, "Ama onu sahiplenmiyorsun," dedi. "Biliyorsun Lawe, biz kardeşiz. Görünüşlerimizdeki farklılıklara rağmen tek yumurta ikiziyiz. Bir kadını ruhumda iz bırakacak kadar sevmek istemiyorum. Eğer eşini istemiyorsan, bana bu şansı ver. Onunla ilgilenirim."

Ciddi miydi?

Lawe gözlerini Rule'a dikti ve bir kez daha kardeşinin gözlerine son aylarda giren o tuhaf ürpertiyle sarsıldı. Kardeşinin tamamen ciddi olma ihtimali vardı.

"Ben isteğinizi değerlendirirken siz neden eve gitmiyorsunuz?" Lawe homurdandı, ancak varlığının o karanlık-hayvan köşesinin uyandığını ve insanlığını ele geçirmeye çalıştığını hissetti.

Rule'un dudakları kıvrıldı. "Siz bunu düşünüürken ben de araya girip işleri başlatayım, ne dersiniz?" Eğlenmesine rağmen Rule'un ses tonunda bir uyarı vardı.

Lawe'un dudaklarını büken ve köpek dişlerini parlatan hırıltı, hayvan genetiğinin üzerinde tuttuğu tasmanın kaymaya başladığının ilk göstergesiydi.

Rule geri adım atmadı. Bunun yerine kollarını göğsünde kavuşturup Lawe'a bakarken kaşlarını kaldırdı. "Bunu pek sık yapmıyorsun," dedi soğukkanlılıkla. "Onun seni etkilemesine izin veriyorsun."

"Hayır, sen ve Jonas beni rahatsız ediyorsunuz," diye hırladı Lawe. "Çiftleşmeye zorlayabileceğinizi de nereden çıkardınız? Cabal bile bize ikizi Tanner'ın eşine karşı hiçbir çekim hissetmediğini söyledi. Senin için farklı olacağını düşündüren ne? Jonas ve Ely'yi böyle bir şeyin düşünülebileceğine inandıran ne?"

"Çünkü onlar farklı yaratıldılar, Lawe. Biz aslında ikiziz. Çift yumurta ikizi belki ama genetik olarak Tanner ve Cabal'dan daha güçlüyüz ve onların paylaşmadığı bir bağı paylaşıyoruz. Bu genetiğin, istemediğin kadına sahip olmamı sağlayıp sağlamayacağını öğrenmeye değer. Ayrıca bu, Dr. Morrey'nin ileride kullanabileceği bir bilgi, eğer onun eşi olmam mümkünse."

Lawe neredeyse başını sallıyordu, duyularını bir inanç seviyesine zorlamayı umuyordu. Kardeşinin böyle bir şeyi düşünebileceğini gerçekten kabul edebilmek için.

"Benim olanı mı alacaksın?" Lawe kafa karışıklığını kabul etmek istemeyerek sordu.

"Onu sahiplenmiyorsun Lawe," diye hırladı Rule. Bu, Lawe'un hissettiği içsel öfkenin aynısını ima eden alçak, gürleyen bir sestti. "Onu istemiyorsun. Ben de beni yok edebilecek bir eş istemiyorum. Bana yeterince adil bir takas gibi görünüyor."

"Sen de onu istemiyorsun. Hak ettiği gibi değil. Sana vereceğim mücadeleye değeceğini düşündüren şey ne? Defol git buradan Rule." Kardeşinin eşinin etrafında dolaşmasına izin verme şansı yoktu. "İkimizin de pişman olacağı bir şey yapmadan önce git buradan."

Kardeşi dönmeye ve koridorda Diane'in odasına doğru ilerlemeye başladı. Lawe onun niyetini görebiliyor, hissedebiliyordu ve bunu kabul etmiyordu.

Dürtüsünün farkına bile varmadan hareket ediyordu. O kısa an için içindeki hayvan ayağa kalktı ve o dizginleyemeden harekete geçti.

Lawe ön kolunu kardeşinin boğazına sıkıca ve sertçe bastırırken Rule duvara yaslanmıştı. Koridorun ilerisinde nöbet tutan Irklar bir adım öne çıktı ve sonra kasıtlı olarak yerlerinden için kendilerini tuttular.

Korudukları VIP'ler, iki kardeş arasında yükselen şiddete dair kedigil meraklarından ya da içgüdülerinden daha önemliydi. Ama yine de merakla izliyorlardı ve Lawe hâlâ onların farkındaydı.

"Hayır!" dedi kardeşinin yüzüne hırlayarak. "Doğduğumuzdan beri aramızdaki bağı yok etme Rule. Geri çekil lan."

Lawe'un boğazına bastırıldığı güçlü kola rağmen Rule'un dudakları eğlenerek kıvrıldı.

Birkaç dakika önceki alaycı neşesi bakışlarına geri döndü. Rule onu, "Ona sürdüğün koku eninde sonunda temizlenebilir," diye uyardı. "Bir Irk'ın duraklamasına ve sonra da Irk'a uygun olduğuna ikna olmasına neden olmaktan başka bir şey yapacak kadar güçlü değil. Ben şansımı denemezsem, başka bir Irk dener. Hangisini tercih edersin Lawe? Başka birinin onunla çiftleşmesini mi yoksa onu canı pahasına koruyacağını bildiğin birinin ona sahip olmasını mı?"

"Başka bir Cins senin aldığın uyarıyı alamayacak. Onu öldüreceğim. Ondan uzak dur yoksa keşke yapsaydım demeni sağlarım."

Duyularına hücum eden hayvan saldırıp korumaya yemin ettiği kardeşine zarar vermeden önce Lawe parmağını asansörün kontrol paneline saplamadan önce geri çekildi.

Kapı açılmadan önce asansörün ping sesi duyuldu.

"İkimizin de iyiliği için," dedi Lawe sessizce ve aslında hissettiğinden çok daha fazla kendini tutarak.

Bakışları sessiz bir yüzleşmede kilitlendi, her biri diğerinin niyetini ve arkasındaki gücü ölçtü ve sonunda Rule yavaşça başını salladı. "Bu sefer," dedi Rule yumuşak bir sesle. "Bu sefer, Lawe. Ama senin olması gerektiğini bildiğim şeyi bir başkasının aldığını görmeden önce, etrafından dolaşıp onu kendim talep edeceğim. Öyle ya da böyle, düşmanlık ne olursa olsun

sorun yaratabilir."

Lawe yumruklarını iki yanında sıktı ve damarlarında dolaşan ve hayvani içgüdülerini keskin bir şekilde bileyen öfkeyi dizginlemek için kendini zorladı.

Bu duygudan nefret ediyordu. İçinde başka bir varlığın yükseldiği ve yıllar boyunca geliştirdiği kontrolü çalmakla tehdit ettiği hissinden.

Asansörün kapıları kapanana ve Rule'u taşıyan küçük kabin otelin lobisine doğru dönüş yolculuğuna başlayana kadar bakışları kardeşiyle kilitli kaldı. Ayağa kalktı ve dijital ekrandaki sayıların asansörün lobiye ulaşana kadar ilerleyişini geri saymasını izledi.

İçini parçalayan ilkel içgüdülerle savaşırken kendini orada durmaya, izlemeye ve beklemeye zorladı.

Diane'i kurtardığından ve onun eşi olduğunu fark ettiğinden beri geçen aylar boyunca bu dürtüyü uzak tutmayı başarmıştı. Kendini dizginlemiş ve onu sahiplenmeye yönelik o vahşi dürtüyü reddedebileceğinden emin olmuştu. Her temas ettiklerinde, her seferinde savaş daha da zorlaştı ama yine de uzaklaşmayı başardı.

Kapısına doğru ilerlerken, hayatı boyunca sahip olduğu kontrol kayboluyordu. İçindeki hayvani taraf, duyularının ön saflarına doğru tırmanıyordu ve dikkati tek bir ince kokuya kilitlenmişti.

Eşinin kokusu.

Şu anda bile beyninin rasyonel, mantıklı kısmının inkâr etmek için çılgılık attığı eş. Ona sahip olamazdı. Onu riske atmasına izin veremezdi. Ama en azından bir süreliğine, ona verdiği kokunun Rule'u bile tutacak kadar güçlü olmasını sağlayabilirdi.

Kısa bir süre için.

- - -

Diane yemeğini bitirmiş ve ortalığı toparlamıştı ki aniden mutfağın hemen içinde durakladı, kilidin içinden geçen bir anahtar kartının sesiyle bakışları kapıya kaydı.

Yumuşak tıslama sesi çoğu insanın asla fark edemeyeceği bir sestir ama çoğu insan paranoyak amcası tarafından eğitilmemiştir.

Belki de paranoyak kelimesi yanlış. Çok temkinli amcası.

O saniyede, silahı sırtının küçük kısmında taşıdığı kılıftan çıktı. Lazerle çalışan küçük kişisel savunma tabancası, ordunun bir zamanlar verdiği eski tip Glock'lara benziyordu ama ayarlanabilir lazerli tüfeklerin tüm gücüne sahipti.

Ateşli enerji patlamaları bir adamın ayaklarını yerden kesebilir ya da bowling topu büyüklüğünde bir delik açabilir.

"Silahını indir, vahşi kedi. Sadece ben varım."

Kapı açılıp adam içeri girdiğinde Diane donakaldı, silahı hâlâ iki eliyle kalçasında tutuyordu.

Sadece ben. Lawe Justice söz konusu olduğunda "sadece" diye bir şey yoktu. Bu kelimenin ima ettiği kadar basit bir şey yoktu.

Kendinden emin, güçlü, yüce bir erkek hayvan ve olabildiğince alfa, süite sanki kendisine aitmiş gibi adım attı.

Karmaşık, güçlü, gizemli ve yırtıcı, hınzır ve baştan çıkarıcıydı ve onu gördüğünde tüm vücudu sıcaklıkla dolup taşıyordu.

Diane kıpırdamadan durdu, çenesi kendini kontrol etmek için kasıtlı bir çabayla kilitlendi ve vücudunu eritmek isteyen karanlık, cinsel niyetli ses tonuna tepki verdi.

Onu düşünmenin, ona dokunmak için yanıp geceler, belki de zaten onun bir parçasına sahip olup olmadığını merak ettiği noktaya kadar ona işkence ediyordu. En azından fantezilerinin sahibiydi, gözlerini açıp da onu üzerinde ilk andan beri erotik olarak yüklü, duyuşal olarak eziyetli fantezilerinin.

Uzun boylu, omuzları geniş, vücudu güçlü, siyah saçlarının kalın ve ağır uzunluğu onu son gördüğünde olduğundan çok daha uzundu. Bildiği kadar tehlikeli görünüyordu. Hissettiği kadar ilkel ve vahşice yoğun.

Kot pantolon uzun, güçlü bacaklarını sarıyor ve kaslı kalçalarında deri bir kemerle bağlanmak üzere kalçalarına iniyordu. Kolları dirseğe kadar kıvrılmış beyaz pamuklu gömlek geniş omuzlarını ve etkileyici göğsünü örtüyordu. Ağır Western botları ayaklarını örtüyordu, topuklarında gümüş bir zincir vardı.

Isırık alacak kadar iyi görünüyordu ve ağzı tam da bunu yapmak için sulandı.

Bir gecede uzayan koyu renkli sakalı yüzünün alt kısmını gölgeliyordu; çoğu ırk tam sakal bırakamazdı ama ertesi gün uzayan bu sakal, ölünecek kadar seksi bir görünüme izin verenler için bir normdu. Ve Lawe da bu gece tam olarak böyle bir görünüm istiyordu. Onu çıplak kemiklerine, sert sekse ve her ikisi de tükenene kadar ona binme ihtiyacına indirgeyen bakış.

Son üç aydan ve onu çılgına çeviren bir arayıştan sonra yorgunluğa ulaşması uzun sürmeyecekti. Fakat

Ne biçim bir yol.

"Burada ne yapıyorsun?" Önce silahını yerine yerleştirdi, ardından süitte yürümeden önce kılıfını çıkardı. Lawe odaya girdiğinde küçük yaşam alanını geçerek yatağı doğru ilerledi ve yüzünü Lawe'a dönmeden önce silahı komodinin üzerine bıraktı.

"Burada ne yaptığım oldukça açık olmalı." Gece yarısı siyah kaşları, üzerinde gezinen yoğun buz gibi menekşe mavisi gözlerinin arasında bir V oluşturdu.

Soğuk, soğuk gözler. Onun ne düşündüğünü asla ve bir saniyeden diğerine nasıl hissettiğine dair hiçbir fikri yoktu. Ama görmek istiyordu. Bakışlarındaki buzun ardını görmek için her şeyini verebileceğı zamanlar olmuştu.

"Sen öyle diyorsan," diye kabul etti biraz alaycı bir ifadeyle. "Sağ salim geldim Lawe, artık kendi odana, kendi evine ya da her nerede uyuyorsan oraya dönebilirsin. Raporumu sabah Jonas'a verdiğimde sana da vereceğim. Bu gece üçüncü derece için çok yorgunum."

Sık sık onun nerede uyuduğunu merak ederdi. Ve kiminle. Söylentilere göre Lawe çok az geceyi yalnız geçirirdi ve cinselliğı de hiç dinlenmezdi.

Büro'nun şehirde birkaç dairesinin yanı sıra, kendisinin ve diğer üst düzey İnfazcıların Washington'dayken kaldıkları bir güvenli ev olduğunu biliyordu.

Bu saatte burada ne işi olduğunu anlamak mümkün değildi. Lawe Justice, Başkanlık Süiti olmadığı sürece otellerde çok nadiren kalırdı. Ve üç Başkanlık Süiti'nin Rus Kurt ve Çakal Sürüsü liderlerinin yanı sıra Rus Kedi Sürüsü tarafından kullanıldığını biliyordu.

"Güvende olduğunu bilmeseydim senin için endişelenirdim." Verdiği cevapla onu şaşırttı. "İyi ki de öyle yapmışım. Daha yeni geldin ve kendine ne kadar az dikkat ettiğini görebiliyorum. Yavaş yavaş intihar edeceksen seni ölümden kurtarmamın bana ne faydası oldu?"

Breed'lerin ellerinden gelen en iyi şekilde korumadıkları asla söylenemez. Yaptılar. Hatta onun burada olduğu noktaya kadar.

bu gece geldiğinden ve güvenli bir şekilde odasına yerleştiğinden emin olmak için. "Daha çabuk yapmamı mı tercih edersin? Benden kurtulmak için bu kadar , değil mi?" Adam . "Günden güne eriyip gitmeni izlemekten iyidir."

Ne kadar tatlı, diye düşündü vahşi bir alaycılıkla.

Evet, doğru, bu yüzden buradaydı, onun sağlığını kontrol etmek için.

Saçmalık.

Onu aklından çıkaramamasıyla aynı nedenden dolayı oradaydı. Çünkü ikisinin de diğerinden uzak duracak özdenetimi ya da irade gücü yoktu. Ve bu onu dehşete düşürüyordu. Onu bir Orta Doğu cehenneminden kurtardığından beri geçen on ay içinde, sadece fantezilerini değil, düşüncelerini ve Rachel ile Amber'dan başka kimseyi umursamama kararlılığını da tüketmişti.

Buna ihtiyacı yoktu. Ne burada, ne şimdi, ne de hayatı söz konusu olduğunda çok fazla karar vermek için çok uğraştığı bir zamanda.

Yüzünü adama döndüğünde, adamın bakışlarının önce kendisinden yatağa, sonra tekrar adama kayışını izledi.

Yatak davetkâr bir şekilde aşağıya doğru çevrilmişti, eğer ikisinden birinin itmeye cesareti varsa onlar için hazırды.

Duş bekliyordu. Paylaşabilirlerdi, diye düşündü, ama yine de dar olacaktı. Adamın sert, çıplak vücudunun üzerinden akan sıcak suyun düşüncesi, dizlerinin uyarılma ve dokunma ihtiyacıyla zayıflamasına neden oldu.

Sadece dokunmak için.

İngiltere'de onu kurtardıktan sonra Amerika'ya dönmek için ayrılmadan hemen önce ona dokunduğu gibi. Parmaklarının tersiyle yanağını okşadığı gibi.

Ya da Brandenmore sonunda Jonas Wyatt tarafından yakalandıktan hemen sonra. O gece, başka bir iş için Türkiye'ye uçmadan önce onu New York' bulmuştu.

Onu almamıştı. Sadece ona dokunmuştu, nasırlı parmakları vücudunun üzerinde oynuyordu, sanki dokunuşunun altındaki etinin hissi başlı başına bir coşkuydu.

Daha önce hiç soyunmamıştı ve o da soyunmamıştı. Belden aşağısına dokunmamıştı ve onu serbest bırakmamıştı.

Vücudu . Ama adam onun acı çekmesine neden olmuştu.

Onu bu şekilde istememeliydi. Onu böyle istemesine izin vermemeliydi.

Eğer adam giderse yatağında uyuyarak jet lag'in ve hayal kırıklığının etkisinden kurtulabilirdi. Acele edip mastürbasyon yapabilir, çantasında sakladığı vibratörü kullanabilir ve ardından patronuyla buluşmadan önce birkaç saat dinlenebilirdi.

"Tamam, güvendeyim," dedi sonunda, aralarında büyüyen gergin sessizliği bozarak. "Artık beni korumayı bırakabilirsin ve sabah büyük kötü herifle yüzleşmeden önce biraz uyumama izin verebilirsin."

Jonas o kadar da kötü biri değildi ama ondan gerçekten hoşlandığını bilmesine izin veremezdi. Jonas'ın bu gerçeği öylesine kasıtlı olarak kullanacağını hissediyordu ki, bu komik bile olmayacaktı.

Tıpkı Lawe'un, eğer bunu bilseydi, kızın kendisine duyduğu hayranlıktan sonuna kadar faydalanacağı gibi.

Ona haber vermek yapabileceği en büyük hata olurdu.

Lawe onu izlemeye devam etti. Bakışları, kaçamadığı baskın ve güçlü bir okşayış gibiydi.

Bu görünmez dokunuşun hissi, dengesini bozmakta ve onu gerginleştirmekte asla başarısız olmadı. Kanının damarlarında dolaşmaya başladığını, kalp atışlarının hızlandığını ve yükseldiğini hissedebiliyordu. Klitorisi ağrıyan bir açlık ve cinsel çaresizlikle şişti. Kahretsin, onun gitmesine ihtiyacı vardı, o zaman en azından fantezilerinde ona sahip olabilirdi.

"Neden hâlâ buradasın Lawe?" diye sordu. Bakışlarının menekşe mavisi yoğunluğuyla sinirlerini bozuyordu ve buz gibi sakinliğin altında gerçekten de duyguların kaynadığından emindi.

"Neden burada olduğumu bilmelisin."

Başını sert ve sarsak bir hareketle salladı. Tanrım, şimdi bunun zamanı değildi. Bu kadar yorgun ve güçsüzken olmazdı. "Hiçbir fikrim yok ve gerçekten umurumda da değil."

Tanrı yardımcısı olsun, onu öldürüyordu.

Hayatının bu döneminde bir erkekten etkilenmesi gerekiyorsa, bu neden bir Cins olmak zorundaydı? Ve neden özellikle bu Cins olmak zorundaydı? İçinde açıkçası dehşete düşüren bir bağımsızlık seviyesi vardı ve bunun nedenini biliyordu.

Korumacıydı.

Eğer bunu yapmasına izin verirse onu koruma katmanlarıyla boğacaktı. Benim dediği her kadına böyle yapardı. Sevgililerinin bile onun korumalar ve yüksek güvenlik konusundaki ısrarından şikâyet ettikleri biliniyordu. Alışveriş yapamadıklarından, arkadaşlarıyla yemek yiyemediklerinden, hayatlarının tadını çıkaramadıklarından şikâyet ediyorlardı.

Bir dakikalığına, en kısa süreliğine bundan zevk alabilirdi ama Diane kendini tanıyordu ve bunun onu mahvedeceğini biliyordu. Onu ve Lawe'u. Kadının tehlikeye atılmasını asla kabul edemezdi ve eşi olduğunu düşündüğü kadının tehlikeye atılmasını da kesinlikle kabul edemezdi.

Ve onun eşi olduğunu düşünüyordu.

Bu düşünceyle neredeyse ürperiyordu.

"Gitmen gerek, yorgunum, duş almam lazım ve bu gece seninle uğraşamam," diye karşılık verdi ve kendini hayatı boyunca istemeyi hayal ettiği tek adamla yüzleşmeye zorladı.

Tanrı aşkına, otuz .

Soğuk, lezbiyen, duygusuz, robotik olmakla suçlanmaya alışmıştı. Bu suçlamalar onu kırmayı ya da yaralamayı uzun zaman önce bırakmıştı. Çoğu durumda, onu içtenlikle eğlendiriyorlardı.

Tanıdığı erkekler için bir kadınla yatmak, kupa boynuzlu bir geyik avlamaktan farksızdı. Aynı içgüdüleri ve çoğu zaman aynı ustalığı kullanıyorlardı.

Ama bu adam ona bir şeyler hissettiriyordu. Bu cins. Kalbini hızlandırdı ve vücudunu kızarmış hissettirdi. Klitorisini şişirdi, meme uçlarını sertleştirdi ve oh evet, onun bunu hissettiğini çok iyi biliyordu.

Ne de olsa o bir Irk'tı. Tüm o fiyakalı güçlü duyular. Normal bir insanın dört ya da beş yüz katı olan koku alma, işitme ve görme duyuları.

Muhtemelen amının nemlenmesinin kokusunu alabiliyordu.

Kız kaşlarını alaycı bir şekilde kaldırırken burun delikleri açıldı.

Evet, kokusunu alabiliyordu.

"Havaalanından geç geldin," dedi adam, kadın sesinin duymaya alışık olduğundan çok daha kalın olduğunu fark ettiğinde. Daha önce konuştuğundan beri böyleydi. Sanki taşıdığı hayvan genetiğı daha önce hiç olmadığı kadar canlanmıştı.

Bu düşünce onu ürpertti.

"Gerçekten yorgunum, Lawe." Onun istediğini bildiğı savaşa girecek ne zamanı ne de yüreğı vardı. "Bunu yarına erteleyebilir miyiz?"

"Bunun" tam olarak ne olduğunu henüz özememişti. Tek bildiğı, eğer istediğini almak için kendine izin verirse, uzanıp ona iki eliyle sarılırsa, çok büyük bir hata yapmış olacğıydı. Sonunda onu yok edebilecek bir hata.

Bir bekçi ya da gardiyan istemiyordu ve Lawe'un olacğı şey de buydu. Bunun düşüncesine bile katlanamıyordu.

"Komik, ne zaman birlikte olsak ve senin uyarılmanın kokusu havayı doldurmaya başlasa, aniden aynı hızla kesiliyor," diye ve bu yorumuyla onu şok etti. "Bunu nasıl başarıyorsun, Diane? Bana sırrını ver, aşkım. Belki o zaman ben de kendi açlığını bu kadar kolay kontrol edebilirim."

"Erkek Irkların ne kadar hıyar olabileceğini çabuk hatırlıyorum," diye sert bir şekilde onu bilgilendirdi. "Seni vurmadan buna katlanacağımı bir an bile düşündün mü? O zaman Jonas beni vurmak zorunda kalır. Rachel muhtemelen ağlar-" Sanki yeterince ileri gitmiş gibi omuz silkti.

Dudakları eğlenceyle eğildi. "Gördüğüm kadarıyla her şeyi özmüşsün."

"Hazırlıklı olmayı severim." Başparmaklarını pantolonunun kemer halkalarına geçirerek onu dikkatle izlemeye devam etti. "Ne ? Üzülmektense güvende olmak daha iyidir? İyi, güvenli, Melez olmayan erkekleri tercih ediyor olmalıyım. Beni o kadar rahatsız etmiyorlar ve istediğim gibi girip çıkmama izin veriyorlar."

Tanrım, büyük hata. Adamın bakışlarının tehlikeli bir şekilde daralmasını izledi.

"Peki sen o Melez olmayan erkeklerden kaçını tercih ettin, Diane?" Adam yaklaşmaya başladığında sesi alçaldı, ipeksi, karanlık ve baştan çıkarıcı bir hal aldı. Sadece sesiyle bile bir kadını donundan çıkarabilir, diye düşündü Diane yakıcı bir açlıkla.

Ve adam bir kez ateşı yükseltti mi, kadın ona nasıl karşı koyabilirdi ki?

Adam ona doğru ilerlerken kadın kıpırdamadan durdu. Tam arkasında durana kadar onunla duvar arasına girdi.

Kaçmalıydı ama bu yenilgiyi kabul etmekle aynı şey olurdu. Ayrıca, o bir Irk erkeğiydi - bir kadının yapabileceği en kötü şey kaçmaktı. O zaman av haline gelirdi. Lawe'un görmezden geleceği erotik bir zevk.

"Fark eder mi?" Adamın yanağının saçlarına değdiğini hissettiğinde hareketsiz kalmak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Oh, önemli." Sesinde kesinlikle bir hırıltı vardı. "Sandığından daha fazla."

Adam konuşmasını bitirdiğinde arkasından gelen alçak ve tehlikeli diş seslerini kesinlikle duydu.

"Ne halt sen?"

Teslim oldu. Adamın üzerinde yarattığı etkiye karşı hazırlıksız ve bunalmış bir halde sarsılarak uzaklaşmak için hareket etti.

Elleri kadının omuzlarına kenetlendi ve ciğerlerinden keskin bir nefes çıkarken onu yerinde tuttu.

"Seni ısırmak istiyorum, Diane," diye hırladı. "Arkandan gelmek, tatlı amını aletimle doldurmak ve serbest bırakılmanın vücudunu sarsan titremelerini hissederken dişlerimi boynunun kenarına kilitlemek istiyorum. Çok dikkatli ol bebeğim, çünkü inan bana, bu ikimizin de kurtulamayacağı bir şey ." Dizlerinin zayıfladığını hissettiğinde, vücudu onun arkasında daha da sıkılaştı, kalçaları daldı, yuvarlandı, sikini arkasındaki yarığa sürttü.

Bir eli kalçasına düştü, Diane bir kez daha kurtulmaya çalışırken onu yerinde tuttu, zevk vücudunu yırtmaya başladığında nefesi sert ve düzensizdi.

Diğer eli kolundan karnının alt kısmına doğru okşadı, tişörtünün altından itti ve bir kalp atışından diğerine, parmakları hassas bir meme ucunu bulup onunla oynamaya başladığında göğsünün şişmiş, hassas etinin etrafında kıvrıldı.

"Lawe!" Nefes nefese, ani, ezici bir zevk ve belirsizlikle yoğun, parmakları kalçasındaki bileği kavradı ve nefes alışının değerli saniyeler boyunca göğsünde kilitlendiğini hissetti.

Kalçalarının arasındaki amcığı sıkıştı ve klitorisini öfkeyle zonklamaya başlarken sularını akıttı.

Boşalma ihtiyacı vücudunda çığlık atıyor, klitorisine karşı onu serbest bırakmaya uçuracak yeterli hissi bulmak için savaşıırken kaslarını sıkıyordu. Belki o zaman kontrolünü tekrar bulabilirdi.

Bu, şimdiye kadar en yakın oldukları, dokunmaya en çok cesaret ettikleri andı. Her ikisi de çiftleşme ateşinin kendilerine ne yapacağını biliyordu, tıpkı ateşin orada, aralarında olduğunu bildikleri gibi, yatışmış ama kontrolden çıkmaya hazırdı.

Artık bir şeyler kesinlikle kontrolden çıkmaya başlamıştı. Yoluna çıkan her şeyi yakan bir orman yangını gibi, hisler ve daha fazlasına duyulan açlık direncini ve sağduyusunu yakıp kül ediyordu.

"Lawe," diye fısıldadı bu kez onun adını, acı çeken uyarılmışlığın iniltisi sinir uçlarında alevlenen hislerin bir göstergesiydi. "Lütfen. Bunu bana yapma."

Zonklayan çaresizliğe daha fazla dayanamadı. Uyluk kaslarını ne kadar sıkırsa da acısı hafiflemiyordu. Kontrolden çıkmaya başlamıştı, delici ihtiyaç savunmasını parçalıyor ve nefes alma yeteneğini çalıyordu.

Dehşet vericiydi. Heyecan verici. Olmasına izin verebileceği en tehlikeli şeydi.

"Sana başka bir erkekte asla bulamayacağın şeyi göstermeme izin ver, Breed olsun ya da olmasın." Eliyle kalçasından kot pantolonunun kapağına doğru okşarken, kulağına vahşi ve vahşi kelimelerle hırladı.

Kot pantolonunun ve fermuarını yırttı, ta ki fermuar açılana ve parmakları içeri girene kadar.

Onu durdurması gerektiğini biliyordu. Bu kadar ileri gitmesine asla izin vermemeliydi. Bu hisler bataklığına bu kadar gömülmesine izin veremezdi.

Ama oluyordu.

Parmakları kalçalarının arasındaki yumuşak bukle tutamıyla buluştuğunda kalçaları ayrıldı.

Onu öpmemişti. Ama o anda tüm düşünceleri yapmadığı şeylere değil, yaptığı şeylere odaklanıyordu.

Çok az ön hazırlık vardı ama bu gece onlara ihtiyacı yoktu. Parmakları amının doymuş, hassaslaşmış yarığını ve kalçalarının arasındaki şişmiş et kıvrımlarını bulduğunda, o anda bir şekilde aklını yitirip yitirmediğini merak etti.

Çünkü herhangi bir erkeğin ya da Breed'in dokunuşunun gerçekten bu kadar iyi hissettirmesine imkân yoktu.

Zevkin çok ötesinde bir şey duyularını parçalayıp geçerken vücudunda aniden oluşan hissi gerçekten hissetmedi.

Dudaklarından bir çığlık döküldü. Kaba, düzensiz, artan bir coşku ve kontrol edemediği bir ihtiyaçla yankılanan bir çığlıktı.

Kontrol etmek istemedi.

"Lawe, bu çok tehlikeli!" Sesi daha fazlasına olan ihtiyaçla, daha fazlasının korkusuyla doluydu, ünlem tam da parmakları klitorisinin etrafında okşarken, onu kavrarken ve dolgunlaştırmaya başlarken geldi.

Duygusal olarak yüklü, erotik olarak acı verici zevke doğru eğilirken dizleri zayıfladı. Nefes almakta zorlanıyordu, hisler o kadar muhteşemdi ki. Uyluklarını birbirinden ayırmak için tek yapabildiği buydu. Kalçalarını daha da yaklaştıran Diane, parmakları sıkı tomurcuğu serbest bırakıp aşağıya doğru kayarak amının sıkışık, dar derinliklerine batarken boynuna tutunmak için geriye uzandı.

İnledi. İç kasları adamın parmaklarına kenetlendi, büküldü ve etraflarında kasıldı.

"Vücudunun parmaklarımı sağdığını hisset." Ses tonundaki hırıltı, hayvani ve ilkel, rahmini erotik heyecanın nabız atışlarıyla sıktı. "İşte sikimi böyle kavrayacaksın, Diane. Tatlı ve ateşli. Sıkı bir yumruk gibi etrafını saracak ve ben içinde patlayana kadar sikimi emeceksin." Parmaklarını derine soktu, sert ve nasırlı olduklarını hissetti. "Boşalmamı amının içine o kadar sert pompalayana kadar ikimiz de bundan ölüyoruz. İçinde o kadar sıkı kilitleneceğiz ki birinin nerede başlayıp diğerinin nerede bittiğini merak edeceğiz."

Ve umurunda olmazdı.

O çok yakındı.

Onun nerede başlayıp nerede bittiği umurunda değildi. Şu anda tek önemseydiği, kan dolaşımının içinde bir ateş gibi çarpan zevk ve serbest bırakılma ihtiyacıydı.

"Çok ipeksi ve ateşli." Parmakları tekrar içine girmeden önce geri çekildi, sert ve derin ve dudaklarından başka bir düzensiz çığlık çekti.

"Seni tatmak istiyorum, Diane." Sesi her zamankinden daha gırtlaktan, daha sertti. "Seni dilimle becermek, tüm tatlı sularını tatmak ve benim için geldiğini hissetmek istiyorum. Senin içinde boğulana kadar zevkini tatmak istiyorum."

"Lawe, lütfen." Buna dayanamıyordu. Serbest bırakılma ihtiyacı büyüyor, sıkılaşıyor, alevler vücudunu yalıyormuş gibi hissedene kadar içini yakıyordu. "Yap , lanet olası."

"Eşleşmek mi?" Parmakları kadının derinliklerindeydi, okşuyor, , daha önce hiç dokunulmamış ve uzun süre dayanamayacak kadar hassas sinir uçlarına sürtünüyordu. "Seninle çiftleşmeli miyim, Diane? Sana öpücüğümü vereyim ve ikimizi de dolduracak sıcaklıkla çıldırmana izin vereyim mi?"

"Bunu bana neden yapıyorsun?" Gerçeklik araya girmekle tehdit ederken inledi.

Duyguları artık kontrol edemediği beyaz bir yangına başladığında göğsünde bir inilti yükseldi.

Serbest kalışının arttığını, rahminin, amının, klitorisinin sıkılaştığını, uzandığını, coşkuya doğru koştuğunu hissedebiliyordu.

"Sen benimsin," diye fısıldadı kulağına, parmakları sıkılmış dokuyu okşarken, ovalarken, içine sokarken. "Kokum seni kaplıyor. Acı çektiğin benim dokunuşum ve o tatlı, ateşli küçük amcığını tatmin edecek olan sadece benimki."

Parmakları kadının içinde daha sert hareket ediyordu. Daha hızlı. İçinden akmaya başladığını hissedebiliyordu, kontrolden çıkmış bir dalga gibi, ona çarpıyor, yükseliyor, kabarıyor-

Çığlık atmak istedi.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye haykırdı, adam ona işkence ederken çaresizce serbest kalmak istiyordu. "Lütfen, Lawe ..."

"Sana başkasının sahip olmasına izin vermeyi düşünme, Diane," diye hırladı kulağına, ısırıldı. "Çünkü başka hiç kimse sana bunu veremeyecek..."

Daha sert.

Parmakları öyle bir ritimle içine girdi ki, aldığı zevkin vahşiliği karşısında nefesi kesildi, uzandı, haykırdı ve kendini bıraktı

onun içinde serbest bıraktığı her beyaz-sıcak duyguya.

Ecstasy vurduğunda, ona doğru kalkmaktan ve hava için nefes almaktan başka bir şey yapamazdı, kedi parmaklarını sıkıştırdı, sarsıldı, sularını daha fazla döktü ve onu kontrolden çıkaran bir güçle serbest bıraktı.

Daha önce hiç bu kadar yoğun, bu kadar erotik ve ilkel bir şey yaşamamıştı. Bir orgazm onu hiç bu kadar şiddetli bir şekilde kendinden geçirmemişti, Lawe ve onun dokunuşunun doruk noktası dışında hiçbir kontrolün, hiçbir inkârın ya da gerçekliğin olmadığı bir coşkuya sürüklememişti.

Lawe ile geri adım atmanın, hiçbir şeyi hafifletmenin ya da kontrol etmenin yolu yoktu.

Onun kızıydı.

Ayakta kalması ve yere düşmemesi için ona bağımlıydı. Onu kendisine doğru tutması, sıcaklığını paylaşması için ona bağımlıydı, Savunmasız olduğu ve kendini koruyamadığı birkaç kırılgan an boyunca onu korumak için kalp atışları.

Uzayda ve zamanda uçtuktan sonra kendi bedenine geri dönmesini sağlamak için Lawe'a bağımlıydı. Onu her artçı sarsıntının vahşetinden kurtarmak, kulağına adını mırıldanmak, parmaklarını seksinin sıkı, sarsıcı kavrayışından kurtarmadan önce onu yavaşça dünyaya geri getirmek için.

Onu kollarında döndürürken ona doğru yığıldı, bir eliyle başını göğsüne bastırırken göğsünde şiddetle çarpan kalbinin sesi kulağına geliyordu. Öfkeli ritmin altında ilkel bir erkek hırıltısı gürlerken, göğsünden neredeyse bir hıçkırık kopacaktı.

Tutuşu, onu sarıp sarmalayışı, onsuz asla ulaşamayacağını bildiği bir zevki ona yaşatırken bile bir başkasının dokunuşuna izin vermesine meydan okuyuşu, ona karşı duyduğu tüm korkuları kanıtlıyordu.

Ona sahip olacaktı.

Eğer buna izin verirse, Lawe Justice bağımsızlığının her zerresini, her zaman olmak için savaştığı kadın olma şansını çalacaktı.

Kendisi de olabilirdi, onun eşi de.

Onun kollarında dururken gözlerine dolan yaşlarla savaştı.

Asla ikisi birden olamazdı.

"Olmadığım biri olamam," diye fısıldadı acıyla, tıpkı acısını gizleme zahmetine girmedığı gibi, içindeki çatışmayı da gizleme zahmetine girmede.

Bunu hissetmesini engelleyecek kadar derine saklamanın bir yolu yoktu. Çok zayıftı ve çok yıpranmıştı.

"Kim olduğunu nereden biliyorsun?" Soruyu yumuşak bir şekilde sorarken eli hafifçe sırtını okşadı. "Kaderin sana ihtiyacın bilmediğin bir kaçış fırsatı vermediğini nereden biliyorsun Diane?"

Gözyaşlarını silerken ve Lawe'un hayatı boyunca olduğu kişi olduğu gerçeğini asla kabul etmeyeceği bilgisini kabullenirken kaskatı kesildi, başını onun göğsüne yasladı. Adalet için mücadele , bu mücadelenin bir parçası olmak, sadece bir fark yaratmak, sadece bir fark yaratmak duygusu, her zaman kim ve ne olduğunun özüne işlemişti.

"Kim olduğumu biliyorum." Tıpkı onun bunu kabul edemeyeceğini bildiği gibi. "Kaderin benim için ne anlama geldiğini biliyorum, Lawe. Bunu kabul etmek istemeyen sensin. Beni kabul etmek istemiyorsun."

Yine de onu kabul etmişti. Onun her parçasını. Kibirini. Genetiği, Irk gücü ve sahip olduğu olağanüstü özgüven.

Onun olduğu her şeyi kabullenmişti ve değiştirmek istediği hiçbir şey yoktu.

Onun kim olduğunu görmeyi reddetmesi dışında hiçbir şey. Onun eşi.

Biyolojik bir eşleşmeden, hatta duygusal bir bağdan çok daha fazlasıydı. Bir eş, bir eşten, istekli bir sevişmeden ya da Breed türünün hayatta kalmasından daha fazlasıydı.

Onun kadınsı eşitiydi. Onun diğer yarısı.

Sağ eli, eğer ihtiyacı varsa sol eli. Kılıcını.

Savaşçıdan savaşçıya.

Ve hepsi o arıyor onu için olmak oluve
oyuncak o aldı dışarı zaman bulduğunda eğlenmek için.

Geri çekildi ve hüznle ona baktı. Vücudu hâlâ titriyor, cinsel organı ağrıyor ve ona duyduğu açlık içinde daha sıcak ve daha parlak bir şekilde yanıyordu.

Aynı zamanda onun diğer yarısıydı. Onun sağ eli.

Onun savaşçısı, ortağı, gücü olduğu kadar zayıflığı da. Kendisini kabul ettiği gibi onu da kabul etmeyi reddettiği için öfke ruhunu ısırdı.

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var-" "Hayır, Diane. . ."

Ondan uzaklaşırken elini kaldırdı. "Düşünmem gerek Lawe. Bu iş daha ileri gitmeden önce ihtiyacın olan şey olabileceğimi bilmem gerek."

"Bunu inkâr etmek için artık çok geç." Ağır ve düşünceli bakışları onunkilere saplandı. "Çiftleşme ısısı bu şekilde çalışmaz."

Çenesi kalktı.

Cehennem gibi.

"Beni hiçbir şey yönetemez, Lawe. Ne çiftleşme ısısı, ne duygular ne de ihtiyaçlar. Sen bile. Bunu isteyerek kabul edeceğim ya da hayatımın bir parçası olmayacak. Ve neyi kabul edip edemeyeceğimi düşünmem gerek." Kapıya doğru yürüdü ve adam onu takip ederken yavaşça açtı. "Lütfen git."

"Daha işimiz bitmedi."

Onun veda sözlerini bir niyet beyanı olarak algıladı.

"Daha başlamadık bile," diye bilgilendirdi onu. "Ve ben hazır olduğuma karar verene kadar da başlamayacağız."

"Seni sadece öpmeliydim."

"Ve buraya hiç dönmemeliydim," diye karşılık verdi. "Sen benim patronum değilsin, gardiyanım da değilsin. Şimdi lütfen git. En azından burada değiştirilemeyecek şeyleri kabullenmeme ve oradan devam etmeme izin verin."

Dudakları inceldi. Cevap vermedi. Diane'in yanından sinsice geçip koridorda ilerledi ve dönüp tekrar asansörlere doğru yöneldi. Diane kapıyı kapattığında, hayatının yeni bir dönemece girdiğini biliyordu. Ve bu, büyük olasılıkla, tam olarak hazır olmadığı bir dönüştü.

-BÖLÜM 4-

A noktası ile B noktası arasında bir yerde, lanet olası aklını kaybetmeyi başarmıştı.

Lawe'un arkasından hareket etmesi ve içinde bir volkan gibi patlayan serbest bırakma arasında bir yerde, sağduyusu tatile çıkmış ve kontrolü libidosuna bırakmıştı.

Kötü fikir.

Çok, çok kötü bir fikir.

Çünkü libidosunun sağduyusu yoktu ve kesinlikle kendini koruma içgüdüğü de .

Ertesi sabah püsküren suyun altında dururken, su vücudunun üzerinden akarken gözleri kapalı olan Diane, o birkaç dakikalık zevke izin vermekle hayatının en kötü hatasını yapmış olabileceğini itiraf etti.

Evet, gerçekten de Lawe Justice'in bir kadının en büyük zayıflığına pencere açmasına izin vermek hiç de iyi bir şey değildi. Onun dokunuşu kadının en büyük zayıflığıydı, öpücüğü fantezisi, sahip oluşu ise duvarlarını parçalayan acılı bir açlık.

Ve eğer izin verirse onun yıkımı .

Dün gece bir tür çöküş yaşamış olmalıydı. Bunun olmasına ancak bu şekilde izin verebilirdi, diye kendini temin etti. Ne de olsa sağduyusu normalde hiç bozulmamıştı. Amcası onu bir erkeğin kuklası ya da en sevdiği evcil hayvanı olması için yetiştirmemişti.

Ve Lawe'un onu en sevdiği küçük evcil hayvanı haline getirmeye çalıştığını kolayca görebiliyordu.

Bu düşünceyle dehşet içinde ürperdi. Ama dün gece neredeyse oluyordu. Onun dokunmaktan çok fazlasını yapmasına izin vermişti. Bir anlık zevkle gelen zayıflıktan çok daha fazlasına izin vermişti.

Aslında onu bir Cins evcil hayvan olma konusundaki isteksizliğine pişman etmişti - kaç saniye boyunca orgazmına kilitlenmişti? Tamam, kendinden geçme onu ne kadar uzun süre tutmuşsa, pişmanlığı da o kadar uzun sürmüştü.

Yine de bu sabah bedeninin hassasiyeti rahatsız ediciydi. Hayali bir okşayışın hassas meme uçlarında yarattığı his, duyularını baştan çıkaran öpücüğüne duyduğu ihtiyaç. Tüm bunlar şu anda ihtiyaç duymadığı şeylerdi.

Çünkü ne olduğunu çok iyi biliyordu.

Çiftleşme ateşiydi.

Lawe'un sahip olduğu o vahşi hayvan genetiğinin bir şekilde onu eşi olarak seçtiği bilgisinden arınıp arınamayacağını merak ederek suyun yüzüne çarpmasına izin verdi.

Onurlandırılmalı mı?

Duş duvarına vurup dudaklarından daha insani bir öfke hırıltısı geçerken, öyle olmadığını bilse ne kadar aşığılanırdı diye merak etti.

Buna hiç ama hiç ihtiyacı yoktu.

Yine de bunu inkâr edecek ve kendini gerçekte olduğundan çok daha büyük bir belanın içinde görecekti değil. Çiftleşme ateşinin duyularını bir orman yangını gibi yakmaya başlamaya hazır olduğu gerçeğini inkâr etmek yapabileceği en kötü şeydi.

Bunu inkâr etmek sadece daha büyük bir hata yapılmasına neden olacaktı. Belki de paylaşılacak bir öpücük, hatta en büyük ihlal - gerçekten seks yapacaklardı ve sonra sıcaklığın acısı onu ve Lawe'u her ikisi için de yıkıcı olacak bir güçle süpürecekti.

Diane bu düşünceyle ürperdi. İçini zayıflatıcı bir açlık dalgası kapladı ve o ilkel erkeğin üzerinde hareket ettiği düşüncesiyle dizlerinin bükülmesine neden oldu.

Onun içinde hareket ediyor.

İç etini gererek- Onu alarak-

Genetiğini canavar tarafından ele geçirilmiş bir adam gibi onu beceriyordu.

Evet, bu zevkin içine gir.

Yine de onu tamamen çıldırtan şey, bu nihai sahip olma düşüncesi.

Bağlı olma düşüncesi. Çaresizlik. Ölümün tanıdıklarını, sevdiklerini çalmasını izlemek ve bunu durduramamak.

Ailesi, çünkü o çok küçüktü.

Amcası, çünkü yardım etmesi güvenmemiştir.

Ve Padric. Gülen gözleri, şeytani sırıtışı ve şiire olan aşkıyla Padric. Onu kurtaramamıştı çünkü ne o ne de amcası geçmişin asla tamamen yok olmayacağına dair uyarılarına kulak asmamıştı.

Başını sertçe sallayan Diane duştan çıktı ve kot pantolonunu, beyaz ipek kolsuz kamp gömleğini ve tercih ettiği yıpranmış deri yarım botlarını giymeden önce hızla kurulandı.

Saçlarını düzeltmek, hafif bir jöle sürerken parmaklarını saçlarında ve omuzlarına düşen ağır dalgaları düzenlemek gibi basit bir meseleydi.

Süslenmek onun için pek normal sayılmazdı ama şu anda çalabileceği tüm kadınsı özgüvene ihtiyacı vardı. Jonas'la yapacağı toplantıda Lawe'la yüzleşmek hiç de kolay olmayacaktı.

Aslına bakarsanız, öldürücü derecede tahrik edici olacaktı. Tüm vücudunu ısı ile dolduracak ve vücudundaki her erojen bölgenin Dört Temmuz gibi yanmasına neden olacaktı.

Lanet olsun.

Tek düşünebildiği o sert, güçlü vücuda binmek olacaktı. Onun üzerinde hareket etmek. içine almak. Onun, sikinin dolgun uzunluğunu içine soktuğunu hissetmek-

Tüm o enfes, olağanüstü, erkek gücünü kontrol etmek-

Tekrar titredi, aynaya baktı ve aynada gördüğü tamamen kadınsı görüntü karşısında yüzünü buruşturdu.

Birlikte savaştığı ve komuta ettiği erkeklerin gözünde, zayıf olmak ile kadınsı zayıflık arasında bir fark vardı. Tıpkı bir kadın olmak ve onlara liderlik etme yeteneğini asla etkilemeyen kızsı bir tarafa sahip olmak ile itaatkâr bir kadın olmak arasında fark olduğu gibi. Ve itaatkâr olmak Diane'in asla olamayacağını bildiği bir şeydi. Bu yüzden onu takip etme isteklerini etkilememişti.

Ardından hafif bir makyaj uyguladı, sadece toz fondöten sürdü. Gözlerine uyguladığı dumanlı tonlardaki gölge ve hafif bir maskara uygulamasıyla gözlerini uzatıp belirginleştirmek için daha fazla zaman harcadı.

kirpiklerini kalınlaştırır. Dudaklarına bir kat parlatıcı, ardından en sevdiği parfümden hafif bir buğu.

Karşısında ona bakan kadın, bir gece önce otele giriş yapan kadın değildi. Yıpranmış, bitkin ve bavullarını odasına taşımak için mücadele ederken, asla yeterince dinlenemeyecekmiş gibi hissetmişti.

Bu sabah dinlenmiş, parlak gözlü ve berrak bir zihne yaklaşırken derin bir nefes aldı ve imgesine kısa bir selam verdi. Onun dokunuşuna asla izin vermeme kararlılığı tehlikeye girmiş olabilirdi ama şu ana kadar bunun sonuçlarıyla başa çıkıyordu.

Amı ıslak ve sıcaktı, onun dokunuşunu özlüyordu.

Meme uçları gergin ve sertti, dudaklarını, dilinin darbelerini, ağzının emici sıcaklığını ve dişlerinin törpülenmesini istiyordu.

Vücudundaki her hücre onun sıcaklığını özlüyordu ama bu acı verici değildi. Rahatsız ediciydi. Lanet olasıca rahatsız edici. Zorunluluğa yakın bir şeydi ama bununla başa çıkabiliyordu.

Ve bununla başa çıkmaya devam edecekti, kendi kendine söz verdi. Aynadaki görüntüsüne bakarak artık günle yüzleşmeye hazır olduğuna karar verdi.

Ya da Lawe.

Bir gece önce adamın dokunuşunun doruk noktasında vücuduna yayılan yakıcı zevki hatırlayınca yüzünde ve boynunda bir kızarıklık oluştu. Tüm vücudunu saran bir zevkti bu. O kadar beklenmedik, o kadar sıcaktı ki, buna karşı çaresiz kalmıştı.

Onu zayıflatmış, ısıtmış, açıklayamadığı bir parçasını işaretlemişti.

Ve serbest bırakma . . .

Dudaklarının arasından kaçan inilti miydi?

Tezgâhı sıkıca kavrayarak keskin bir nefes aldı ve vücudunun en kadınsı bölgelerine eziyet etmekte ısrar eden sinsi ağrıyla savaştı.

Durması gerekiyordu.

Aminin nemlendiğini, sıkılaştığını, nihai erkek hayvan tarafından ele geçirilmeye hazırlandığını hissedebiliyordu.

Ve bunun engellemek zorundaydı.

Şimdi.

Jonas Wyatt'la yapacağı bu görüşmeye cinsel ihtiyaç ve konsantre olamama kokusuyla giremezdi.

Lawe Justice'in zihnini bu şekilde lapa haline getirmesine izin veremezdi.

Sadece Irklar için , kız kardeşi ve yeğeni için de tehlikede çok şey vardı.

Tıbbi araştırma devi Phillip Brandenmore'un yeğenine enjekte ettiği serum kadar bilinmiyordu ki, çocuğa ne yapacağı hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Diane Amber'da değişiklikler olduğunu biliyordu. Bebekten birkaç haftadan fazla uzak kaldığında bunları görebiliyordu. Bir de Diane bir görev için ülke dışındayken Rachel'in onu güvenli bir telefon hattından aradığı gece vardı.

Rachel hıçkırma hıçkırma ağlıyordu.

Kızı mırıldanıyordu, ağlıyordu ve diğer çocuklar Amber'ın ağlamasına neden olacak şekilde, o etrafta olduğunda bebeğe tıslıyor ve tersliyorlardı.

Amber bir Cins değildi ama bir Cins gibi davranıyordu ve kendisine verdikleri tepkiler yüzünden diğer çocuklardan korkmaya başlamıştı. İçine kapanıktı ve Rachel onu ne zaman diğer çocukların yanına götürse, onların tepkileri yüzünden inliyordu. Amber artık tüm çocuklardan korkuyordu ve henüz sekiz aylıktı. Kendi yaşatlarından böylesine içgüdüsel ve ilkel bir tepkiyle karşılaşmak için çok küçük, çok gençti.

Rachel neredeyse histerik bir haldeydi ve acısını ve korkusunu eşi Jonas'tan saklamaya çalışıyordu. Rachel bunun yerine kız kardeşini aramış ve içinde biriken acıyı ve ona işkence eden acıyı dökmüştü.

Bebeğindeki değişiklikler daha belirgin hale geldikçe çektiği ıstırap onu mahvediyordu. Hıçkırma hıçkırma ağlayarak Diane'e Amber'e olanları durdurması için yalvarmıştı, oysa ikisi de biliyordu ki eğer durdurulabilseydi, Jonas bunu durdurmak için ne gerekiyorsa çoktan yapardı.

Kız kardeşinin içindeki anne parçalanmış ve bebeğindeki değişiklikler için ağlamıştı. Çok belirsiz ve bilinmeyen değişimler.

Cesur, güçlü ve dirençli Rachel, eşi Washington' gidene kadar beklemiş ve sonra yıkılmıştı. Sonunda kız kardeşini aramış ve Brandenmore'un o gece Amber'ı kaçırmaya çalışmasının ardından ona neler olduğunu anlatmıştı.

Diane, adamlarının öfkesine rağmen bir görevin ortasında aceleyle Amerika'ya geri dönmüş ve kız kardeşinin yanına dönmüştü.

Kendi gözleriyle gördüğü şey onu derinden sarsmış ve dehşete düşürmüştü.

Amber beş aylıkken Diane'in algılayamadığı bir zekâ ve anlayışla onu izlemişti.

Amber henüz konuşmuyordu ama Diane, Amber'ın konuşabilseydi tam olarak ne söylemek istediğini bileceğine dair çok yoğun bir hisse kapılmıştı.

Amber'in gelecekte zarar göreceği korkusu onu sevenleri paramparça ediyordu. Öyle ki Diane derhal Phillip Brandenmore'un serumu yaratmasına yardım eden bilim adamlarını araştırmaya başlamıştı.

Jonas'ın kendi soruşturması devam ediyordu ama ona söylediği gibi Amber ilk kurbanı olmayacaktı. Bir bilim adamı asla en önemli araştırma konusunu ilk deneme için kullanmazdı. Ve Amber bir nedenden ötürü çok önemliydi. Diane'in henüz bulamadığı bir sebep.

Başkaları da olabilirdi.

Diane cevaplar istiyordu ve düğmelere basabilecek ve Irklardan daha ileri gidebilecek bir konumdaydı. Mikroskop altındaki herhangi bir deneyle aynı yoğunlukta izleniyorlardı. Sadece gölgelerde çalışabiliyorlardı ama Diane'in uzman olduğu sosyal etkileşim türünü yapmak için yetiştirilmemişlerdi. Bu tür, Diane'in çocukken içine doğduğu ve ergenlik çağına kadar yaşadığı hayatla birlikte gelmişti.

Irkların daha sosyal ortamlarda ulaşmakta zorlandığı insanları etkileyebilir, rüşvet verebilir ve tehdit edebilirdi. Ve bunu daha sonra öldürmek zorunda kalmadan yapabilirdi. Ne de olsa onun peşine düşerek Irklara zarar vermenin bir yolu yoktu. Sadece kız kardeşine zarar verirlerdi. Ve eğer dünya, Irk İşleri Bürosu müdürünün karısına zarar verdiklerini öğrenirse, kendilerine de zarar verirlerdi.

Diane son üç ay içinde tam da şüphelendiği şeyi bulmuştu. Brandenmore'un aynı deneyi daha önce ve birden fazla kez yaptığına dair kanıt bulmuştu. İlk denekler yirmi yıldan daha uzun bir süre önceydi ve serum vahşi hummaya yol açtığına sonlandırılmıştı. İkinci grupta bir tür başarı elde edilmişti. En azından, serumunu oluşturmak için kullandığı denekleri kaybetmemiş olsaydı, başarılı olabilirdi.

Amber'a verdiği serumun aynısı.

Üç çocuk. Bir erkek Bengal cinsi, HIV pozitif teşhisi konulduğunda nüfuzlu ailesi tarafından kapı dışarı edilen genç bir kadının kızı ve çok nüfuzlu askeri ailesinden kaçırıldığı ve beş yıl boyunca alıkonulduğu bildirilen bir çocuk. Bunlar onun ikinci denekleriydi.

Cins ve evsiz kadının çocuğu, serum deneylerinin başarılı olduğu düşünüldüğünde ve bilim adamları yetişkin deneklere geçtiğinde sonlandırılacaktı. Asker ailenin kızı, iki yaşındayken yakalandığı ve hızla yayılan ölümcül lösemi hastalığından kurtulmuş olarak ailesine iade edilmişti.

Her şey o çocuklarla başladı. Artık yetişkin olan ve Arjantin'e gitmeden önce New York'ta bulunduğu bir kişi aracılığıyla aldığı isimsiz bir mesaja göre hala yaşayan çocuklar. Yaşamaktan fazlasını yapıyorlardı, gelişıyorlardı. Ve Amber'ın şu anda karşı karşıya olduğu tehlikelerin ve değişimlerin cevapları da onlarda saklıydı. Otel süitinin oturma geçen Diane, her gittiği yerde taşıdığı sırt çantasını kaptığı gibi kapıya yöneldi.

Tam kapı koluna uzanmıştı ki, diğer taraftan ağır bir kapı sesi duyuldu. O kapının çalındığını biliyordu. Thor pek ürkek sayılmazdı.

Kapıyı açıp amcasının beş yıl önceki ölümünden bu yana liderlik ettiği dört adamın bakışlarıyla karşılaştığında dudaklarında bir sırıtış belirdi.

Ve otel kapısının altından çıkan o lanet uyarı aklından çıkmıyordu.

Ona yakın bir casus vardı. Bu dört adam, Diane'in kız kardeşi dışında güvendiği en yakın ve tek kişilerdi. Ve o

bir şeyler bilen birini bulduğunu düşündüğü ve bu bilgiyi adamlarıyla paylaştığı her seferinde kaynaklarına bir şey olduğu gerçeğini göz ardı edemezdi.

"Thor homurdandı, bakışları netti ama tavrı sabahın erken saatlerindeki gibiydi. Cehennem gibi huysuz.

Sorun da buydu. Adamlarından herhangi birinin ona ihanet edeceğini düşünemiyordu. Hem de nasıl. İçlerinden birinin ona ihanet edebileceğini düşündüğü için bile kendini hain gibi hissediyordu.

"Bu sabah kahveni mi özledin Thor?" diye sordu küstahça, adam ona sessizce bakarken.

", Jonas' Rachel'la birlikte şehirde olduğunu duydum. Ofisinde her zaman mükemmel bir kahve olmasını sağlar." Kapıyı arkasından sıkıca kapatarak diğerlerinin önünde ilerledi ve onun asık aydınlatan umudu görmezden geldi.

"Yeni bir bilgi geldi mi patron?" Brick asansörlere doğru giderlerken sordu. "Eğer yoksa küçük bir tatil için eve gitmeye hazırım."

Diane Arjantin'den ayrılmadan önce birkaç araştırma yapmıştı. And Dağları'ndaki Omega laboratuvarında çalışmış olan birkaç bilim insanı ve araştırma teknisyeninin yanı sıra Alaska'da Denali dağlarındaki az bilinen bir laboratuvarla kısa bir süre çalışmış olan birini bulmuştu.

Yine de adamlarından kaçmayı başardıktan sonra herhangi birini konuşturmak kolay olmamıştı. Korku müthiş bir susturucuydu ve onun etrafında çalışmak çoğu zaman kolay değildi.

Şantaj çok kirli bir kelimeydi ve bu bilim adamları ve araştırma asistanları Brandenmore ya da Genetik Konseyi ile çalıştıklarını öğrenmekten korktukları zaman çok etkili oluyordu.

Diane, Brandenmore laboratuvarlarından kaybolan üç araştırma deneğinden o zaman haberdar olmuştu. Brandenmore'un yarattığı serumla yıllarca tedavi edilen araştırma denekleri.

Eğer bu üçü yaşadıysa, Amber için ihtiyaç duyduğu cevaplar da dışarıda bir yerlerdeydi demektir. O gece Diane odasında bir uyarı notu bulmuştu. Bir konum ve bir uyarı.

ona yakın biri tarafından ihanete uğramıştı. *İnfazcı* diye imzalanmıştı. Breed'in, Breed araştırmalarına tahsis edilen gizli Brandenmore laboratuvarlarında çalışan bilim insanlarını ve bazı araştırmacıları öldürdüğü söyleniyordu.

"Belli ki öyle değil," diye cevap verdi Thor, Diane konuşmayınca ses tonu iğrenmişti. "Sanki yeryüzünden silinip gitmişler, Diane. Nerede olabileceklerine dair bir ipucu bile yok."

Oh, bir ipucu vardı, Diane biliyordu ama henüz paylaşamazdı. Kendisi kontrol edene ve tam olarak neler olduğunu anlayana kadar olmazdı.

Adamlarına güvenmemekten nefret ediyordu ama aptal da değildi. On altı ay önce Orta Doğu'da yakalandığından beri doğru gelmeyen bir şeyler vardı. Ona hiç doğru gelmeyen bir şey.

Amcasının düşmanları onu Suriye'deyken asla bulmamalıydı. Nasıl görüldüğünü bilmiyorlardı. Sahte bir pasaport ve kimlik kullanmıştı ve orada kendi bağlantılarından hiçbiri yoktu. Amcasının bağlantılarından hiçbirine de ulaşmamıştı.

Peki sadece nerede olduğunu değil, aynı zamanda o sırada kim gibi davrandığını da nasıl biliyorlardı?

O zaman ihanete uğradığını hissetmişti ama o gün nerede olduğunu ve ne yaptığını sadece adamları biliyordu. Başka kimse bilmiyordu ve kesinlikle yerini kendisi de söylememişti.

Asansörün kapısı açılıp onları otelin kalabalık lobisine bıraktığında düşünceleri kesildi.

"Brandenmore denen herifin ölmesi çok kötü oldu," diye mırıldandı Malcolm onun arkasından. "Ondan bilgi almak için onu dövebilirdik."

Başından beri Malcolm'un önerisi buydu. Hatta Noel dileği ölü adamla iki dakika geçirip onu tekrar öldürmeden önce acı çektiğinden emin olmaktı.

Hâlâ Noel dilekleri tutan yetişkin bir adam. Bu onu eğlendirmeyi asla başaramadı.

Tıpkı Brandenmore'un düşüncesinin onu kızdırmakta asla başarısız olmaması gibi.

Brandenmore bunun farkına bile varmadan önce Genetik Konseyi'yle yatağa girmişti. Hem babası hem de büyükbabası Genetik Konseyi'ni desteklemiş ve Konsey'in tasarladığı deneylerden ve yaratımlardan faydalanmayı ummuşlardı.

Onlarla olan bağlantısı ve Irk çiftleşmelerinde yaşlanma geriliğinin ortaya çıkması Brandenmore'u bu fenomeni araştırmaya itmişti.

Bu fenomenin sadece yaşlanmayı geciktirmekle kalmayıp, aynı zamanda insan eşinin sahip olabileceği tüm insan hastalıklarını da iyileştirebileceğinden şüpheleniyordu.

Brandenmore'un teorisine göre, serum verilen herhangi bir kız çocuğu ergenliğe ulaştığında, herhangi bir Irkla çiftleşme yeteneğine de sahip olacaktı. Serum, cinsel olgunluğa eriştiğinde yaşlanmasını yavaşlatacak, her türlü hastalığı iyileştirecek ve aynı zamanda Melez gebe kalmasını sağlayacak ve muhtemelen Brandenmore'un ailesinde görülen kansere çare bulmasına yardımcı olacaktı.

Diane'in anladığı kadarıyla bu tam olarak doğru değildi. Çiftleşme ısısı Brandenmore'un serumundan çok daha fazlasını, hatta eğer dosyaları ve Rachel'in ona verdiği bilgiler doğruysa çok daha azını yapıyordu.

Rachel ona ırkların ömür boyu çiftleştiğini söylemişti. Bir eşini kaybeden ve bu kayıptan kurtulan Irklar üzgün, sefil hayatlar yaşamışlardı. Serum bir çiftleşme değildi. Bir çiftleşmeyi kolaylaştıramaz ya da iyileştiremezdi. Ve Brandenmore'un durumunda, acı verici ve korkunç bir ölüme neden olmuştu.

Lobiye geçip ön çıkışa yöneldiklerinde Aaron ona, "Wyatt bizim için bir araba gönderiyor," diye haber verdi. "Otelin dışında bekliyor olması gerekiyordu."

Diane başka zaman olsa yapacağı sert yorumu yapmak yerine başını salladı.

Jonas'la olan bu buluşma, Büro'nunki dışında herhangi bir ulaşımı şansa bırakmayacak kadar önemliydi. Sadece adamın ipucunu anlamış olmasını ve toplantı başlamadan önce adamlarının dikkatini dağıtacak bir yol bulmasını umuyordu.

"Bağlantılarımdan biri dün gece aradı." Diğer adamlar ilerlerken Thor yaklaştı. "Bu gece onunla buluşmam gerekiyor. General Roberts ve kızıyla ilgili bazı bilgilere sahip olabilir."

Başını kaldırıp ona baktı, birdenbire adamın kendisinden başka kimsenin onu duymadığından emin olduğunu farkına vardı.

"Bağlantın ne kadar güvenilir?" diye sordu Thor'a, onu teğmeni yaptığı için bir kez daha sırtını sıvazlayarak. Eğer ona söyledikleri doğruysa ve ihanet değilse.

Maaşında küçük bir artış elde ettiğinden beri bir bilgi mıknaatısı haline gelmişti. Şüphe bir yana, hangi görevde olurlarsa olsunlar ihtiyaç duydukları her şeyi bulmakta asla başarısız olmamıştı.

"Güvenilir," dedi usulca. "Ama bunun şimdilik aramızda kalmasını tercih ederim. Onlar tatil hayalleri kurarken diğerlerini hayal kırıklığına uğratmanın bir anlamı yok," diye homurdandı.

Diane zorla sırtıttı, ama itiraf etmeliydi ki, Jonas hiçbir şey öğrenmemiş olsa bile diğerleri bu tatili bekliyorlardı.

Ona ihanet etmeye kararlı bir adam, onun varlığından kaçmaya bu kadar hevesli olabilir miydi?

"Giderken bana haber ver," dedi ona sessizce. "Desteğe ihtiyacın var mı?"

"Yapmamalıyım," diye cevap verdi. "Ama birkaç şeyi kontrol ettikten sonra size haber veririm."

Bu Thor için garipti. Nadiren desteksiz giderdi ve Thor'un gözlerinde şu anda gördüğü o karanlık şüphe pırıltısını daha önce hiç görmemişti. Söylediği bahanelere rağmen, ayarladığı toplantıdan diğerlerini haberdar etmemesinin başka nedenleri de vardı. Her bir adama baktığında, hiçbirinin kendisine ihanet edeceğini düşünemiyordu ama Suriye'de birilerinin kendisine ihanet ettiğini iliklerine kadar biliyordu. Geçtiğimiz aylarda izlendiğini de biliyordu. Bu şüphe, ensesindeki kaşıntı bir türlü geçmiyordu.

Çıkışa doğru ilerleyen Diane durakladı, kaşları çatılırken bakışları kalabalık D.C. caddesinde bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

Jonas asla geç kalmazdı, İnfaz Memurları ya da şoförleri de öyle.

"Araba burada değil," diye mırıldandı Thor, şaşkınlığı ve endişesi sesinden de belli oluyor.

"Trafik sıkışıklığı olabilir mi?" Malcolm da gerginleşmeye başladığında sordu.

Diane o zaman hissetti, ensesindeki o tuhaf kaşıntıyı, o çok da erken olmayan erken uyarıyı.

Hemen arkasından kafasına bir hedef hissi geliyordu. Tam gözlerinin arasında. Bir parmak tetikteydi ve o parmak beklemeyecekti.

Kılıçla yaşa, kılıçla öl, diye okumuştı bir keresinde. Avcı yeterince deneyim kazandığında, av olduğunun hemen farkına varırmış. Amcası bunu ona depodaki patlamada ölmeden birkaç hafta önce söylemişti.

Sadece izlenmiyordu. Sadece takip edilmiyordu. Parmağı tam anlamıyla tetiğin üzerindeydi.

"Çekilin!" Yaşlı bir kadını otel kapılarının güvenliğine doğru itmek için hareket ederken, bakışları ateş hattındaki masumları tespit etmek için etrafa savrulurken bile emri haykırdı.

Başının yanından geçip giden kurşunun sesi, arkasındaki binanın çimento ve taş duvarında patlamadan hemen önce bir tehlike ve ölüm vızıltısıydı.

Bir silah sesi daha duyuldu ve kurşun yağmaya başladığında çığlıklar kaldırımında sekmeye başladı. Şok ve korku çığlıkları, sabahın erken saatlerinde işlerine ya da getir götür işlerine koşuşturan kalabalığı doldurmaya başladı. Otomatik silahlardan çıkan bir başka yaylım ateşi işlek caddelere sıçramaya başladığında artık hayatlarını kurtarmak için acele ediyorlardı.

Araba kornaları çalıyor, metalin metale çarpması ve histeri çığlıkları kafasının içinde yankılanırken, dehşete düşmüş bir genci caddenin kenarından otelin girişine çekmeye çabalıyordu.

Diane girişe doğru koşturuyor, çocuğu içeri iterken kapıyı açık tutuyordu, sonra Malcolm ve Thor'un aniden Aaron'ı kolunun altından yakalayışını izledi, bu sırada pantolonunun kumaşı kalçasının üzerinden kırmızı bir çiçekle ıslanmaya başlamıştı.

"Çekilin! Çekilin!" Diane çevredekilere bağırdı, yan tarafındaki büyük pencere patlayıp etrafına camlar yağmaya başlayınca eğildi.

Piç kurusu ona ateş ediyordu.

Bağırışların, sirenlerin ve daha fazla silah sesinin sadece uzaktan farkındaydı.

Beyaz Saray'dan birkaç blok ötede kalabalık bir caddeydi. Bölgeye yakınlaşacak olan acil müdahale

gizli servis, ATF, FBI ve şu anda şehirde bulunan diğer kanun uygulayıcı alfabe ajanslarıyla yoğun olacaktır.

Ancak Diane, Thor'a kıcını kaldırması için bağırırken ve genç bir profesyoneli kapıdan içeri sürüklerken kurşunlar hâlâ sızlanıyordu ve histeri genç kadını boğmakla tehdit ediyordu.

Adamlarının güvenli bir yere ulaştıklarından emin olmak için dönüp bakarken, aniden belinden tutularak sert bir göğse doğru çekildi ve etrafındaki çimento parçaları patlarken girişe doğru fırlatıldı. Binanın kafasının olduğu tarafı demir bir yumrukla vurulmuş gibi görünüyordu. Sonra havada uçuyor ve lobinin zeminindeki sert bir göğse çarpıyordu.

"Thor!" Yaralı Aaron'a doğru koşarken Lawe'un çok kıskandığı zarif bir kedi hareketiyle ayağa fırladığını fark etti. "O nasıl?"

"Yaşayacağım amına koyayım," diye hırladı Aaron, sert yüzü acı ve öfkeyle gerilmişti.

Brick kemeriyle kalçasına hızlı bir turnike yaparken yere uzanmıştı.

Çığlıklar, bağırılan emirler ve ırklar alanı dolduruyordu. Soğuk, sert bakışlı, silahlı ve Diane dönüp bakışlarını dar gözlü Lawe'a çevirdiğinde tamamen kaybolmadan önce otelin içinden sokağa doğru akın ediyorlardı.

"Bana ateş ediyorlardı." Ve silahlı değildi. "Kahretsin, Jonas'a halka açık silah ruhsatına ihtiyacım olduğunu söylemiştim."

Otelin içinde güvenli bir yer bulmuş olan yaralı, ağlayan ve şok geçirmiş kurbanlara bakarken birden öfkeden deliye döndü.

"Ne oluyor lan? Ne buldun, Diane?" Lawe aniden yüzüne bakıyordu, köpek dişleri parlıyordu ve ilk kez buz gibi mavi gözleri buz gibi değildi.

Yanıyorlardı. Kadının omuzlarını kavrayıp onu sıkıca sarsarken gözlerinin içinde sıcak ve öfkeli mavi bir alev parlıyordu.

"Biliyorsam ne olayım," diye öfkeyle bağırdı ve ondan uzaklaşıp adamlarına doğru koşmaya başladı. "Şoförüm neredeydi? Jonas'ın akli başında olsaydı ve şoförüm dışarıda olsaydı

Orada olsaydım bana ateş edilmez ve adamlarım yaralanmazdı."

Darbe alan tek kişi Aaron değildi. Brick ve Malcolm'un da kanaması vardı ama Aaron'ın yaraları daha kötü görünüyordu.

Üçü de bacaklarından vurulmuştu. Aaron vurulmuştu, Brick'inki et yarası gibi görünüyordu, Malcolm ise alt bacağındaki turnikeyi bağlıyordu. Yaraların hiçbirisi hayati tehlike arz etmiyordu ama onları bir süreliğine yere yapıştırmaya yeteceği kesindi.

Lawe yüzünü buruşturdu, ifadesi vahşiydi, dışarıdaki siren sesleri tizleşirken bir kez daha odanın etrafına baktı. "Biliyorsam ne olayım, ama sana söz veriyorum öğreneceğim."

Silah sesleri kesilmişti, sanki ateş eden kişi mermilerden biriyle onu vurma şansı ortadan kalktığı için silahıyla oynamaktan başka yapacak daha iyi şeyler bulmuştu.

Adamlarını kontrol etmek için yaklaşırken Thor'a "Ne kadar kötü?" diye sordu.

"Yeterince kötü." Tiksinti devin sesini doldurdu. "Üçü de görevden alındı. İsteseler de istemeseler de o tatili alacaklar."

Ayrıca, üçünden herhangi biri onu takip ya da ona ihanet etmeye kalkışırsa, çabalarının gecikmesini de sağlıyordu.

Aaron, Brick ve Malcolm da mutlu görünmüyorlardı. Ona ters ters bakıyorlardı, dudakları birbirine sıkıca yapışmış, bakışları donuklaşmıştı. "Neler oluyor patron?" Aaron homurdandı.

Diane başını hızlıca salladı. "Bilmiyorum Aaron, ama öğrenmeye niyetliyim."

"Hiçbir şey yapmayacaksın," diye arkasından tersledi Lawe, parmakları aniden kolunu kavrayıp onu durdururken. "Beşiniz bu işin dışındasınız. Geri kalanınız evinize gidin." Sonra Thor'a döndü. "Diane'i Sığınak'a götür. Bir heli-jet sizi oraya götürmek için bir saat içinde burada olacak ve ardından pilot sizi gitmeniz gereken yere uçuracak."

Diane dondu kaldı.

Lawe hâlâ lobide bulunan ırklara emirler yağdırmaya başladığında bakışları Thor'unkilerle buluştu. Bu emirlerin çoğu onu korumaya odaklanıyordu.

Cehennem gibi.

Adamlarının onu izlediğinin farkındaydı. Brick, Aaron, Thor ve Malcolm onlara bakarken sessiz kaldılar.

Ani güvensizliği hissedebiliyor, bakışlarında bunun parıltısını görebiliyordu.

Korunmayacaktı. Adamlarına *onlara* liderlik edebileceğini kanıtlamak çok uzun yıllar almıştı. *Onları* koruyabileceğini.

Ne yazık ki şu an için onlardan uzak durması gerekiyordu. Neler olduğunu öğrenene kadar, en iyisi buydu.

Lawe, sanki önemli olan tek şey emirleri imiş gibi sinsice uzaklaştı.

"Patron?" Thor ona usulca sordu. "Ne yapacağız?"

"Bana eve gidiyormuşuz gibi geliyor." Brick ona suçlayıcı bir bakış fırlatırken homurdandı.

Lawe o saniyede, o kadar kolay şekilde hayatının temeline zarar vermişti.

"Patron mu?" Thor tekrar sordu, soluk mavi gözleri kısılmıştı.

"Henüz bir şey bulamadık Thor," dedi sesini alçaltarak. "Eğer sabaha kadar daha fazla bilgi edinemezsek, tatil zamanı gelmiş demektir."

Gülümsemesi gergindi. İçinde buzbir his vardı. Donmuştu.

Nereye gittiğini biliyordu. Bildiklerini anlatmak zorunda değildi; bekleyebilirdi. kişiyi ya da şeyi bulursa Jonas'ı çağırabilirdi. Belki o zamana kadar hangi adamının hain olduğunu öğrenebilirdi. Gerçi şu anda onlardan yardım alma şansı yoktu. Lawe başka bir hikâyeydi.

Onun hayatına bu kadar kolay hükmedebileceğini düşünmeye nasıl cüret eder? Böyle kararlar alıp onu bu kararlara uymaya zorlayabileceğini.

"Ne zamandan beri ırklara itaat ediyoruz?" Thor'un burun delikleri alevlenirken Malcolm öfkeyle ısırıldı ve Aaron arkasına yaslanıp gözlerini tiksintiyle kapatırken Malcolm nefesinin altından küfretti.

Onların kendisi hakkındaki algılarının çok farkındaydı, ama Diane daha çok kendi algısının ve kararlılığının farkındaydı

Bir daha asla zayıf olmamak için. Bırakalım Lawe'un onu zayıflatabileceğine inansınlar, en azından şimdilik. Neyle uğraştığını ve neler olup bittiğini öğrenene kadar, belki de en iyisi buydu.

"Görünüşe göre hepimiz tatile çıkıyoruz," dedi. "Üçünüz yaralıyken yapabileceğimiz bir şey yok zaten." Yerde yatan üç kişiye başıyla işaret etti.

Aaron gözlerini açmadan, "Seni zayıflatmış," diye mırıldandı. "Oyundan atılmak için harika bir yol."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sordu, sesini kasıtlı olarak yumuşak, ifadesini net tutarken çenesini kaldırdı.

"Başka ne düşünebilirdim ki?" diye homurdandı, gözlerini açmayı düşünmesine bile izin vermedi.

"Şöyle düşünebilirsin: 'Umarım güzel bir tatil geçirirsin patron. Hepimiz iyileştüğümüzde görüşürüz,' dedi ona yumuşak bir sesle ve "İşe döndüğümüzde maaşını alacaksın," diye ekledi.

Bir zamanlar, uzun, çok uzun zaman önce, zayıftı. Kendini ya da Rachel'ı koruyamamıştı ve en önemli anlarda güçlü olamamıştı.

Bunun bir daha olmayacağına yemin etmişti.

Bir daha asla bu kadar zayıf ve bir başkasına bu kadar bağımlı olmasına izin vermeyecekti, eğer onu hayal kırıklığına uğratırlarsa, bu onu yok edebilirdi.

Belki de dün gece Thor'un çantalarını taşımasına izin vermeliydi. O zaman bakışlarındaki şüpheye alışabilirdi.

Yine de suçlamayı reddedemezdi. Yaraların ona sağladığı ani fırsat boşa harcanamazdı. Bu Aaron'un hakaretlerine katlanmak zorunda olduğu anlamına gelmiyordu.

Gözleri yavaşça açıldı. "Eğer bir erkek olsaydın ..."

"Ne?" Gerçekten de ona güldü. "Geçen sefer kıcını tekmeledim Aaron. Sen daha güçlüsün ama ben daha küçüğüm ve taşakların çok savunmasız. Bunu unutma."

Burun delikleri içgüdüsel bir öfkeyle alevlendi ve ardından sessiz bir kızgınlıkla ona baktı.

"Başka kimse var mı?" Her bir erkeğin bakışlarını sabit bir şekilde karşıladı.

Brick yumuşak bir sesle, "Hepsi iyi hoş Di," dedi. "Parayı kontrol ediyorsun ve bizi yere serebilirsin, bunu anlıyoruz. Ama zayıf olmanın başka yolları da var ve şu anda o Irklar sizi zayıflatıyor."

Diane omuz silktili. "Sizin fikriniz. Şimdi, umarım hepiniz tatilinizin tadını çıkarırsınız. Ben de benimkinin tadını çıkarmaya niyetliyim."

"Yapacağız." Malcolm yavaşça başını salladı, dudaklarında hafif alaycı bir gülümseme vardı. "Bizi geri aradığında müsait olabiliriz."

"Seçim sizin," diye güvence verdi Diane, sanki onun emri üzerine hepsinin atlayacağından bir an bile şüphe etmemiş gibi.

Bakışlarını Thor'a çevirerek merakla kaşlarını kaldırdı. "Söyleyecek bir şeyin var mı?"

Thor onu izlerken yavaşça başını salladı, gözleri kısılmıştı, buz mavisi niyetli ve düşünceliydi. Bu baş sallamanın ne anlama geldiğinden emin değildi ve sormayacaktı da.

"Bekliyorum patron," dedi sonunda. "Tatillerde berbatım, tıpkı bu moronların geri kalanı gibi." Diğer adamlara başıyla işaret etti. "Ama bugün benim aptal günüm değil, o yüzden sizi özleyeceğimizi söylemekle yetineceğim."

Neredeyse sıritacaktı. Lanet olası ukala. En azından kendi planları olduğundan şüphelenmiyorlardı. Jonas'la görüştüktan sonra dışarı çıkacak ve Honor Roberts'ın şüphelendiği yerde olup olmadığına bakacaktı.

Lawe kendini onun Sığınak'a gitmekte olduğuna inandırmak istiyorsa, geceleri uyumasına ne yardım edecekse etsin, değil mi?

Ama Sığınak'a gitmiyordu.

Avlanmaya gidiyordu.

Ve yalnız gidecekti. Amcası ona önce kendini nasıl koruyacağını öğretmişti. Tek başına iz sürmeyi, tek başına avlanmayı, bir şey olduğunda ve adamları yanında olmadığında nasıl gözden kaybolacağını ve yapılması gerekeni nasıl yapacağını.

Yalnız çalışmak tercih ettiği bir yol değildi ama şu anda güvendiği tek kişi Lawe'du. Ve Lawe, hazırlandığı ava asla izin vermezdi.

Malcolm onun dikkatini çekti. "İrkinizin ne zamandır arkanızı kolladığını merak ediyorum. Son altı ayda nasıl bu kadar şanslı olduğumuzu merak . Bizi götürdüğün o işlerden birkaçı

intihar görevi olmalıydı. Yine de Irkları bizi koruyordu, değil mi?"

"Bildiğim kadarıyla öyle bir şey olmadı Malcolm, ama eğer o ve adamları bizi birkaç kurşundan kurtarmak istiyorsa, bana uyar."

Malcolm alaycı bir homurtu çıkardı. "Bu sefer bizi kurtaramadı, değil mi? Belki de o ayarlamamıştır diye düşünmeden edemiyorum. Seni ateş hattından uzak tutuyor, değil mi?"

Öyle oldu.

"Sadece şu an için," dedi ona kısaca. "Sana söz veriyorum, sadece şu an için."

-BÖLÜM 5-

Lawe başından beri onu izliyordu.

Kendisini ve adamlarını sandığı gibi korumuyordu. Dikkatli hazırlıkları ve alternatif planları, ancak kimse müdahale etmediği takdirde adamlarına güven verebilirdi.

Lawe müdahale etmişti.

Adamlarının icabına baktıktan ve sağlık görevlileriyle birlikte odalarına döndükten sonra bu bilgi onu sardı.

Eski usul kurşun yarası temizlenmiş, kurşun sert erkek kası ve etinden çıkarılmış ve bir saat içinde sarılmıştı. Breed helikopter jeti Sığınak'tan yola çıkmıştı ve onu ve Rachel'ı Sığınak'a geri götürmek için dönmeden önce adamlarını eve uçuracaktı.

Ya da Lawe ve Jonas öyle düşünüyordu.

Diane ve adamlarına yapılan saldırıdan sonra Jonas ve Rachel'ın otele tuttukları alt kattaki çatı katı süitinin oturma alanındaki arkalıklı koltuğa oturdu. Diğer üst düzey Irkların da artık burada kaldığını biliyordu. Burası lanet olası bir Breed askeri kalesi haline geliyordu. Diane bir ayağını sehpanın üzerine koymuş, dirseğini koluna dayamış ve çenesini avucunun içine almış bir halde sessizce Jonas ve Lawe'un odanın diğer tarafında konuşmalarını izliyordu.

Kız kardeşi eşinin yanında durdu ve Jonas ile Lawe'un aksine Diane'i endişeyle izledi. Kız kardeşi onu tanıyordu. Diane'in dudakları bu düşünceyle kıvrıldı. Rachel, Diane'in Sığınak'ın yakınına bile gitmeyeceğini çok iyi biliyordu.

Ama Rachel da odaya geldiklerinden beri onun yanına gelmemişti. Eşinin yanında durmuş, sessizce onunla aynı hizaya gelmişti ve Diane ilk kez kız kardeşinin artık ilk olarak ona dönmediğini fark etti.

Lawe'un peşinde ne kadar süredir onu izlediğini bilmediği, iyi eğitilmiş gizli Irklardan oluşan bir ekip vardı.

Evet, biliyordu. Çünkü bir görev sırasında bir yerinin çizilmesinden bu yana ne kadar zaman geçtiğini biliyordu. Lawe ve bir arkadaşının onu yaraladığı geceden beri hiçbir görevde yaralanmamıştı.

Küçük bir ekip onu tutulduğu Orta Doğu zindanından kurtarmıştı. Bar kavgaları ise başka bir hikâyeydi. Thor ona Brandenmore'un yeğenini neredeyse başarılı bir şekilde kaçırdığını söylediğinde Diane Asya'da bir bar kavgasından sonra iyileşiyordu.

Düşünecek olursak, kaçırıldığından ve Lawe'un onu korumak için bir ekip kurduğundan şüphelendiğinden beri birkaç kavga yarası almıştı. Bu yaralanmalar genellikle asabi Malcolm tarafından başlatılan bar kavgalarıyla ilgiliydi.

Diane derhal mevcut işten çekilmiş, müşterinin avansını iade etmiş ve Thor'un ayarladığı randevuya için bağırarak ısrar etmesi üzerine çekip gitmişti. Doğruca Amerika'ya uçmuş ve hemen kız kardeşinin gölgesi olmaya başlamıştı.

Sonrasında Rachel'ı takip etmeye ve onu korumaya çalışan Irklara destek sağlamaya çalışırken haftalar süren bir cehennem yaşamıştı.

Thor onun bacağındaki dikişleri birden fazla kez değiştirmiş, inatçılığı yüzünden onu lanetlemiş ve yorgunluktan yere yığıldığında ona bağırp çağırmıştı.

Ve Lawe öğrendiğinde, neredeyse dönecekti.

O sırada ekibinin bir parçası olan iki Irk'a öfkeyle hırlarken ondan uzaklaştığını net bir şekilde hatırlıyordu.

Bu Irklar o zamandan beri Sığınak'ı terk edip oraya katılmışlardı. Lawe'un yaptığı her hareketi ispiyonlamalarını beklediğini öğrendiğinde onlarla yüzleşecek ve sadakatlerini talep edecek kadar akıllıydı. Bu talep onların karşılayamayacağı bir talepti. Ona ilk sadakatlerinin kendi halklarına olduğunu söylemişlerdi. Diane onun çoktan Lawe'un eşi olduğunu düşündüklerinden şüpheleniyordu. Bu da en büyük önceliklerinin onu korumak olduğu anlamına geliyordu.

Diane onları bir araya getiren şeyin pek de normal olmadığından şüphelenmeye başlamıştı bile.

Çiftleşme ısısı.

Ve o da, tıpkı onun yaptığı gibi, bunun tam anlamıyla alevlenip canlanması ihtimalinden uzak durmaya özen göstermişti.

Onu o cehennem çukurundan çıkaralı ne kadar olmuştu? On altı ay mı? Hâlâ, amcası ve onun ölümünden önceki faaliyetleri hakkında sorgulandığı ve tutulduğu haftaların etkisinden kurtulmaya çalıştığını hissettiği zamanlar oluyordu.

Ve o kurtarmadan beri, bir görev sırasında bir kez bile yaralanmamıştı.

İrk İşleri Bürosu'nun anlaşmalı oldukları görevlere dağıtacak İnfazcı bulamaması hiç de şaşırtıcı değildi. İnfazcılarını çok fazla lanet olası kişisel göreve gönderiyorlar, diye düşündü alaycı bir şekilde.

Ve bunca ay boyunca iki kere ikiye bir araya getirip kendi başına dördü bulamamıştı. Bu düşünce karşısında kendinden iğrendiğini hissetti.

Adamlarının gözlerindeki ifadeyi daha önce görmüştü ve onların da durumu doğru değerlendirdiklerini biliyordu.

Lawe'un da haberi olmadan onu koruyan bir ekibi vardı. Bu da çok iyi oldukları anlamına geliyordu.

Çok iyidiler.

Yine de "kazaların" sayısı artmıştı. Bir bar kavgası sırasında aldığı bıçak yarası, ekipmanı gizemli bir şekilde arızalandığında uçurumdan düşmesi.

Rachel ona ilk kez ihtiyaç duyduğunda, İsviçre'deyken hamile olduğunu öğrendikten hemen sonra, Diane Suriye'de canına okunmuştu.

İkinci kez, Amber o akşam Brandenmore tarafından kaçırıldığında, Diane bir bar kavgası sırasında bıçak yarısından iyileşmekteydi.

Üçüncü kez, Amber'in babası olan o beleşçi piç Amber'i yasal olarak annesinden almaya çalışırken, Diane bir dağ tırmanışı sırasında ekipmanının arızalanması sonucu aldığı yaralardan kurtulmaya çalışıyordu.

Garip bir şekilde sözde kazaları, ona en çok ihtiyaç duydukları bir zamanda kız kardeşi ya da yeğeninin karıştığı olaylarla aynı zamana denk geliyordu.

Ve sonunda bunu neden bir araya getiriyordu?

Çünkü ancak geçen hafta, Cellat'ın -ki Gideon Cross'a böyle diyorlardı- Arjantin'de kendisine o mesajı bırakmasından sonra, adamlarından birinin artık kız kardeşinin hayatının bir parçası olmamasını ya da onu korumamasını sağlamaya çalışıyor olabileceğinden şüphelenmeye başlamıştı.

Thor'u düşünmeye kendini zorlayamıyordu, çünkü her seferinde kışını kurtaran kişi o olmuştu. Ama ona tamamen güvenmeyi de başaramıyordu.

"Kışımın peşinde olduklarını biliyor muydun?" diye sordu Thor'a. Thor sessizce arkasında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, o da küçük grubu izliyordu.

"Hayır. Yapmadım," dedi kısaca.

Kızgındı ama tek kızgın olan o değildi. Diğer adamları da öyleydi.

Aaron, Brick ve Malcolm diğer odadaydı. Aaron kalçasına bir kurşun yemişti, Malcolm ise bacağının arkasına bir kurşun yemişti. Brick ise dış uyluğundan bir kurşun yemişti; iki dikişin yanı sıra gelişmiş deri yamaları gerektiren bir sıyrıktı bu. Bu gece Breeds'e katlanamayacak kadar öğrendiğini söylemişti. Thor onunla kalmakta ısrar etmişti. Sanki onu koruyacak birine ihtiyacı varmış gibi.

Komutası çoktan bozulmaya başlamış mıydı, yoksa Thor daha çok kaçırabileceği herhangi bir bilgiyle mi ilgileniyordu?

En çok güvendiği kişiydi. Her görevin planlanmasına yardım ediyor, yaptığı her hareketi biliyor ve hiçbir yere yalnız gitmemesi ya da hiçbir şey yapmaması konusunda en ısrarcı kişi oydu.

Ve ona yakın bir casusu vardı.

"Bugün hamamböcekleri gibi ortaya çıkana kadar orada olduklarından bile," diye mırıldandı kızgınlıkla.

"Tek bu değil," dedi Thor yumuşak bir sesle. "Sürprizlerden hoşlanmam. Onlar diğerlerini tedavi ederken ben de odalarımızı kontrol ettim. Dinleniyorduk ve bunlar Breed cihazları değildi."

Demek bu yüzden grubun geri kalanından uzaklaşmıştı. "Neden?" diye sordu. "Dinlendiğimizden neden şüphelendin?" "Çünkü dışarıda her kim bir delik açmaya çalışıyorsa

Kafan tam olarak ne zaman seni bekleyeceğini biliyordu." Alçak ve öfkeyle gürleyen sesi kızın üzerinde yankılanıyordu. "Asla aynı anda ayrılmayız, asla aynı çıkışları iki kez kullanmayız. Hareketlerini tahmin etmenin hiçbir yolu yok patron. Bu yüzden takip ediyoruz

"Çünkü hangi yöne gittiğimizi sadece sen biliyorsun."

Amcası da böyle yapardı.

"Cihazı tanımlayabildiniz mi?" diye sordu. "Henüz değil, ama üzerinde çalışıyorum," dedi.

Lawe'un başı birdenbire dönüp mavi gözlerini ona ve Thor'a dikince yavaşça başını salladı.

"Sığınak'a geri dönmüyorsun," dedi Thor, ses tonundaki şüphe ona verdiği plana tam olarak inanmadığını gösteriyordu.

"Evet, daha fazla bilgi kadar."

Ona yalan söylemekten nefret ederdi. Thor en iyi tanıdığı kişiydi. Anne ve babası öldürüldüğünde amcasıyla birlikte gelen oydu; Rachel'la kendisinin güvenliği tehlikeye girdiğinde amcasının onları Amerika'dan çıkarıp Afrika'ya götürmesine yardım eden de oydu.

Bunun üzerine kaşlarını çatı.

Amcası Colt Broen, ailelerinin ölümünü araştırırken onu ve Rachel'i güvende olacaklarından emin olduğu tek yere götürmüştü.

"Gece yarısı bağlantımla buluşacağım. O aradı. Peşinde bir gölge olduğuna dair bir rapor var," dedi Thor ona. "Vurulma olayını duymuş ve bana birinin seni ekibinden ayırmaya çalıştığını söyledi ama nedenini henüz çözemedik. Burada doğru olmayan bir şeyler var Di, bunu biliyorsun."

"Ayrılmadan önce bana haber verin ve toplantı biter bitmez raporunuzu istiyorum," diye emretti. "Birinin beni neden adamlarımdan ayırmak istediği üzerinde çalışmaya devam et."

"Arkanı kollayacak tek kişi benim, Di," dedi endişeyle. "Aptalca bir şey yapıp tek başına kaçma."

Eğer Thor'u tanıyorsa, o da onu tanıyordu. Kendi hamlesini yapıp batıya yöneldiğinde bu bir sorun haline gelebilirdi. "Merak etme Thor," diye mırıldandı, kız kardeşi bir kez ona bakarken parmaklarıyla dudaklarını kapattı. "Gerçekten deniyorum

Bu ay aptalca şeyler yapmamak çok zor." Bu yorum karşısında inanamayarak homurdandı.

Lawe, o daha fazla bir şey söyleyemeden Jonas ve Rachel'in yanından uzaklaştı, oturduğu yere doğru yürüdü ve Thor'a buz gibi bir yoğunlukla bakarken ondan sadece birkaç santim uzakta durdu.

"Sanırım gitmemi istiyor patron," dedi Thor, alaycı bir tonla.

Diane dudaklarının soğuk bir gülümsemeyle izin verdi.

"Ayarlamaları daha sonra yapacağız, Thor." Lawe'un bakışlarına kilitlenirken sesini alçaltarak konuşmalarını örtbas etti. "Hesapları düzene soktuğundan emin ol ve muhasebeciye randevumuzu yarın akşam olarak değiştirmemiz gerektiğini söyle."

Aslında henüz bir randevuları yoktu ama bu kadar kısa sürede yapabileceğinin en iyisi buydu. "Anladım patron." Thor sertçe başını salladı, Lawe'a sert bir bakış attıktan sonra döndü ve hızla kapıya doğru yürüdü.

Odanın içini koruyan iki Irktan biri onun için kapıları açtı, sonra o çıkarken kapıları kapatıp kilitledi.

Lawe'un arkasından bakan Diane, odanın öbür ucundaki kız kardeşinin endişeli bakışlarıyla karşılaştı ve Rachel'in neden şimdilik ona pek bir şey söylemediğini ve büyük ihtimalle de söylemeyeceğini tamamen anladı. Diane'in tam olarak ne planladığını öğrenene kadar olmazdı. Ya da daha doğrusu, Jonas ve Lawe bunu anlayana kadar.

Acıdı. Sanki küçük kız kardeşi onu terk etmiş gibi hissediyordu. Sanki her zaman güvendiği tek kişi aniden başkalarına daha sadık hale gelmişti.

Rachel onun bakışlarıyla karşılaştığında duygularını gizleme zahmetine girmede. Diane, kasıtlı olarak başını çevirmeden önce acının yanı sıra inançsızlığın da gözlerini doldurmasına izin verdi.

Lawe'un bakışlarıyla buluşmak için. Neredeyse iç çekecekti. Bu bakış düşünceli ve yoğun, sanki yeterince dikkatli, yeterince derin bakarsa onun planlarını gözlerinden okuyabilirdi.

Buna izin vermesine imkân yoktu.

Breed hisleri çok daha ilkeldi. En ufak bir yalan ya da hile imasında, Diane'in kışında o kadar çok Breed muhafızı olurdu ki, onları soymak imkansız olurdu. Bunu saklamanın tek yolu öfkeydi. Kızgın olmak için de çok iyi bir nedeni vardı. Adamlarından biri ona o kadar ihanet ediyordu ki

Geçmişte geçirdiği kazalar aslında kaza değildi. Birisi *kafasına* son derece ölümcül bir delik açmaya çalışıyordu ve kız kardeşi onu terk ediyordu.

"Kız kardeşini görmezden gelmek Jonas'ı memnun edecek bir hareket değil," dedi Lawe ona sessizce bakarken.

Diane omuz silkti. "Kıçımda Breeds olduğunu biliyor muydu?"

Öyle olduğuna şüphe yok. Diane kız kardeşini tanıyordu ve Rachel'ın nasıl endişelendiğini biliyordu. Onu suçlamıyordu ama bunu kesinlikle kendi avantajına kullanabilirdi. Tıpkı Rachel'ın ondan beklediği gibi.

Bakışları pişmanlığa benzer bir şeyle parlarken, "Ekip benim kararımdı," diye homurdandı. "Suriye'de neredeyse ölüyordun, Diane."

"Hiç şüphesiz," dedi, sesini alaycı bir ifade doldurarak. "Rachel ya da Jonas'ın onları üzerime saldığından oldukça şüpheliyim, Lawe. Nedense ikisi de ekibimi tek başıma yönetebileceğime ve gerektiğinde kendi kıçımı kurtarabileceğime inanıyor gibi görünüyor."

"İkisi de seni benim o Orta Doğu zindanında gördüğüm gibi görmedi," diye tersledi.

Diane sandalyeden kalktı, adamın azarlayıcı ses tonu karşısında öfke onu ayağına kaldırdı.

Elleri kalçalarına gitmeden önce bir parmağını sıkıca göğsüne sokarken ona öfkeyle "Sen benim bekçim değilsin," dedi. "Bunu kafana sok, Lawe Justice. Yirmi bir yaşımdan beri bir bakıcım olmadı ve şimdi de bir bakıcı kabul etmeyi reddediyorum. Özellikle de senin gibi küstah, kibirli ve tamamen üstün birini."

Bakışları daraldı. "Bu kavgayı kesinlikle yapacağız," diye bilgilendirdi onu. "Ama Jonas önce senin raporunu istiyor."

"Rapor yok." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak, burun delikleri açıldığında aradığı kokunun orada olmadığından emindi.

Gerçekten bir rapor yoktu. Onlara hiçbir şey söylemeyecekti. Bu hayatta olmaz. Hâlâ aktif olduğunu düşündüğü görevin kontrolünü kaybetme riskini göze aldığı sürece. Kişisel sorumluluğu olarak gördüğü görevin.

"Jonas'a elektronik ortamda bilgi göndermekten rahatsız olduğunu söylemiştin," diye hatırlattı ona, sesi soğuk ve sertleşmişti. "Eğer

rapor edilecek bir şey yoktu, neden zahmet ettiniz?"

Yüzüne karşı alay etti. "Çünkü izleniyordum. Bazı nedenlerden dolayı, aptal küçük ben bunun bir düşman ya da benden önce ödüle ulaşabileceklerini düşünen sinir bozucu küçük gruplardan biri olduğunu düşündüm. Hiçbir şey bulamadığımı bilmelerini istediğimi mi sanıyorsunuz? Dikkate almam gereken bir itibarım var Lawe. Ayrıca Konsey'in bulmamızı istemedikleri konuları bulma konusunda sergiledikleri özgüvenden de bıktım."

İki Irk ekibiyle birlikteyken bir Irk'a nasıl yalan söyleyeceğini öğrenmişti. Hatta bunu nasıl yapacağını öğrenmesine yardım etmişlerdi.

Laweun kaşları sert bir şekilde çatılırken dudaklarının kenarlarından bir hırıltı yükseldi. "Cellat dedikleri haydut bu yüzden sana ateş ediyordu. Çünkü senin bir şeyler bildiğini düşünüyordu, Diane." Sözlerini ısırarak söyledi, ses tonundaki buz öfkesini zar zor örtüyordu. "Neden kendini ve adamlarını bu şekilde riske atıyorsun?"

"Bırak düşünmeye devam etsin o zaman." iki yana sallaması ve elini sallaması onu gerçekten umursamadığına ikna etmeye yetecektir. "Umarım o piç kurusu oraya ilk benim gittiğime dair kâbuslar görür. 'Orası' her neresiyse artık."

Ondan uzaklaşırken parmaklarını saçlarında gezdirdi, iki adım attıktan sonra şüpheyile geri döndü. "Üç aydır yoktun," diye hatırlattı ona. "Hiçbir şey bulamadın mı?"

"Şey buldum," diye bilgilendirdi onu. "Dosyalar çantamda." Parmaklarıyla daha önce aşağıya taşıdığı deri çantayı işaret etti. "Brandenmore ve bilim adamları taş kalpli canavarlardı ama sen bunu zaten biliyordun. Genetik Konseyi'nin bilim adamlarını sevimli oyuncak ayılar gibi göstermeye kararlıydılar. Ama hiçbiri Roberts kızının ya da daha önceki diğer iki deneğin nerede olduğunu bilmiyordu. Bildikleri kadarıyla Bengal ve diğer kızın işine son verilmişti. Farklı bir şey biliyorlarsa da söylemiyorlardı."

Onların farklı bir şey bilmesini beklemiyordu. Kızla arkadaşlık eden teknisyenlerden birinin ya da belki de bilim adamlarının asistanlarından birinin ortaya çıkacağını ummuştu ama hiçbiri çıkmamıştı.

"Orospu çocuğu," diye homurdandı, ünlem dişlerinin arasından hayvani bir törpüyle çıkıyordu.

"Bulduğum bilgilerin hiçbiri onun için geçerli değil," diye bilgilendirdi onu. "Ve biliyor musun Lawe, aramaktan yoruldum. Özellikle de beni saf dışı bırakıp görevi devralmak için bekleyen bir ekibin olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak."

Yüzündeki ifade tam da bunu yapacağını gösteriyordu.

"O görevde olduğunu bilmiyordum," dedi sonunda ona, sesi sertti. "Amcanın düşmanlarının seni tekrar bulma ihtimaline karşı ekibi seni korumaya almıştım, o kadar. Jonas'ın seni gönderdiğini bana bildirmemişlerdi bile. Bildiğim sen hâlâ Kaliforniya'daki güvenlik görevlisiydin."

Adamın yüzündeki kendinden iğrenme ifadesi, doğruyu söylüyor olabileceğinden şüphelenmesine neden olmuştu ama bunun pek önemi yoktu. Ne yaptığını öğrendiğinde, yine de onu bu işten çekip çıkaracaktı.

Bahaneye homurdandı. "Geceleri uyumana ne yardım edecekse, pislik. Peki ya şu güvenlik detayı? Ben salak değilim. Oradayken ne olduğunu biliyordum. Lanet olası bir baş okşama ve zayıf küçük dişiye içinde tutacak güvenli küçük bir köşe." Ona tiksintiyle bakarken elini umursamazca savurdu. "Şimdi, patronun için yazmam gereken üç nüsha rapor ve adamlarım için ayarlamam gereken birkaç tatil var. Yazmam gereken maaş çeklerim ve ödemem gereken faturalarım var. Lanet olası ücretimi hesabıma yatırın ki bunları halledebileyim." Sesi öfkeyle yükseldi. "Ve beni rahat bırak."

Adamın nutku tutulmuşken ya da en azından konuşmuyorken, kadın onu iterek geçti ve odada tepinerek kapıya doğru yürüdü. İçeride duran muhafıza gayet insani ve öfkeden de öte bir hırıltı fırlattı.

Dışarıda iki kişi ve salonun her iki ucunda da ikişer kişi daha vardı. Irk İşleri Bürosu müdürünün çiftleşmiş karısı da salondaydı, dolayısıyla gerekli güvenlik bir üst kattaki alfanın çiftleşmiş eşlerinininkinden daha az etkileyici değildi.

Bu, o yerde şu anda herhangi bir şey yapmak istediği tek bir lanet olası Cins olduğu anlamına .

Diane anahtar kartını kot pantolonunun arkasından çıkarıp elektronik kilitten geçirdi ve iterek odaya girdi.

Olacaklarını bildiği gibi, adamları hareketsiz ve sessiz bekliyorlardı, o içeri girdiğinde bakışları daralmıştı.

"Patron, bu lanet Irkların bize ne yapacağımızı söylemesinden hoşlanmıyorum," diye çıkıştı Brick kapıyı arkasından kapattığında, esmer yüzü kaşlarını çatarak. "Bu benim için eğlenceli değil. Onlardan sır saklamaya çalışan bir piç tarafından bacağımın ezilmesinden de hiç hoşlanmıyorum. Bu cehennem çukurunu terk edip gerçek işlerimize dönelim derim."

Onların gerçek işleri. Elbette çok daha iyi para kazandıran, ancak o günkü keskin nişancıya rağmen hala çok daha tehlikeli olan askeri ve özel angajmanlar. Ve bu işler, ona bir daha ihtiyaç duyarlarsa onu kız kardeşinden ve yeğeninden uzak tutmayı garantiliyordu.

Thor öne çıkıp yanındaki uzun ve dar masanın üzerine birkaç elektronik dinleme cihazı koyarken Malcolm ve Aaron aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

Diane onlara baktı.

"Kahretsin," dedi iç çekerek. "Bunları ne zaman buldun?"

"Geri geldiğimizde," dedi usulca. "Biz dışarıdayken biri buraya girmiş patron."

Aaron sessiz bir öfkeyle, "Burada güvende değilsiniz," dedi. "Ve bu lanet olası Irklar seni korumak için hiçbir şey yapmıyor."

Döndü ve kapıya baktı. "Koridorun yukarısında Breed muhafızları var," dedi. "Biri içeri nasıl sızmış olabilir?"

Thor, "Eğer otel personeli gibi giyinmiş olsalardı bir Cins bile buraya girebilirdi," dedi. "İnfazcılar koridorun yukarısında, hiçbir kokunun onlara ulaşamayacağı kadar uzaktalar."

"Peki ya asansördekiler?" Şaşkınlıkla başını salladı. "Onlar Breed cihazları değil."

Kullandıkları her tasarımı biliyordu, gizli olanları bile. Jonas, Brandenmore'un bilim adamlarını izlerken Irkların yerleştirdiği bir tanesini çıkarma riskine girmeyeceğinden emin olmuştu.

"Otel personeli," dedi Malcolm bir kez daha. "Tek yapmaları gereken rollerine uygun görünmek, davranmak ve koklamaktı."

"Tabii sana tüm dinleme cihazlarını göstermedilerse," diye Aaron. "Seni daha yakından izlemeye karar verirlerse diye." O

ona dik dik bakıyordu. Aaron ve Thor birimdeki en güçlü iki kişilikti ve genellikle onunla tartışan ya da diğer ikisinin yaşadığı herhangi bir anlaşmazlıkta ona yaklaşan kişilerdi.

Diane daha da yaklaştı ve Thor'un söktüğü parçaya baktı. Thor'un kendisine uzattığı büyütecini alarak sessizce iç bileşenleri inceledi.

Elektronikler Breed'e benzemiyordu ama söz konusu olan dünyadaki diğer türlerden daha kurnaz, daha gaddar yaratılmış kadın ve erkekler olduğunda her şey mümkündü.

Diane tekrar başını sallamaya başladı ama kapısının sert bir şekilde onu böldü. Bunun yerine çenesini indirdi ve sinirli bir nefes verdi.

Kaçmasına izin vereceklerini düşünmemesi gerektiğini bilmeliydi.

Kim olduğunu biliyordu. Adının ne olduğundan emin olduğu gibi, kim olduğunu da biliyordu.

Konuşmak yerine döndü, masaya yaslandı ve Thor kapıya ulaşip onu açana kadar bekledi.

Lawe ve Jonas. Jonas'ı beklemiyordu. Thor, Lawe'a ters ters baktı.

Gerçi gözlerini dikip bakmasına gerek yoktu. Altı iki yaşındaki Lawe, Thor'dan çok da kısa sayılmazdı. Altı beş yaşındaki Jonas da tam olarak aynı boydaydı.

"Thor, sonra konuşuruz," dedi Diane, diğer adamlara bakmadan önce onu uyararak. "Siz dördünüz biraz uyuyun. Çekleriniz sabaha hazır olur ve hepimiz eve döneriz."

Diğerleri yerlerinden kalkarken Thor onaylamaz bir şekilde homurdandı. Aaron kendini yukarı itti, Thor'un bir şekilde bulmayı başardığı koltuk değneklerini aldı ve diğer ikisiyle birlikte kapıya doğru topallayarak yürüdü.

"Görüşürüz patron."

"Görüşürüz patron."

Thor çift kapının diğer yarısını iterek açıp içeri girmeden önce, "Lanet olası işgüzarlar," diye mırıldandı.

Brick, kendisi ve topallayan Aaron odadan en son çıkarken kapıyı çarparak kapattı ve onu Jonas ve Lawe ile yalnız bıraktı.

En azından kalıp onu korumayı önermediler, diye düşündü öfkeyle. Lawe'a teşekkür yok. Adamlarına her şeyi sağlamıştı.

onun emirlerini ve yetkinliğini sorgulamak için bir neden.

Diane masanın ucuna yaslanıp bir bileğini diğerinin üzerinden geçirerek bekledi.

Hem Jonas hem de Lawe odaya girip ondan birkaç metre ötedeki koltukta durunca kapılar kapandı.

"Kızgınlığın kokusunu alabiliyorum." Jonas'ın dudakları eğlenerek kıvrıldı ve o ürkütücü gümüş gözlerle onu izledi.

"Sanırım sen de bunu kolayca görebiliyorsundur," dedi ve bakışları Jonas'a dönmeden önce Lawe'a kaydı. "Şu anda ikinizle kavga tercih ederim. O yüzden gidin."

Jonas alaycı bir tavırla başını eğdi ama Lawe'la birlikte uzun süre sessizce onu izlerken bir yorumda bulunmadı.

Jonas sonunda, "Rachel endişeli," diye itiraf etti. "Durumu düzeltebilir miyim diye bakmaya geldim."

Diane'in dudakları inceldi. Yönetmene dönmeden önce Lawe' öfkeli bir bakış fırlattı.

"Söyle bana Jonas, Büro neden beni ve adamlarımı gözetleme ihtiyacı duydu? Bize güvenilemeyeceğine ne zaman karar verdiniz?"

"Sana güvenilemeyeceği için gölge edilmiyordun," diye sertçe karşılık verdi Jonas, kendi kızgınlığı da yüz ifadesini kırıştırıyordu. "Bunu bilmen gerekirdi."

"Ben senin Breed fedailerinden bahsetmiyorum," diye tersledi. "Ve bunu bilmelisin."

Eğer daha iyi bilmeseydi, onun neden bahsettiğine dair hiçbir fikri olmadığına yemin edebilirdi. Birden odayı dolduran ve aralarında gerilen gerginliği hissetmeden önce Lawe ile birbirlerine baktılar.

"Ne oldu Diane?" Bu soruyu Jonas değil Lawe sordu.

Kaşları kalktı.

Kaşları düşünceli bir şekilde çatıldı. "Bana o bakışı atmaya devam edersen tatlım, söz veriyorum pek çok şeyden için nedenin olacak ama benim niyetim bunlardan biri olmayacak."

"Peki ya odada bulduğumuz böcekler? Ben Jonas'ın süitinde rahatça meşgulken buraya mı yerleştirildin? Söyle bana Lawe.

İrklarınızın beni takip etmesinin de etkisiyle, niyetlerinizle ilgili şüphelerim daha da artmış olabilir mi?"

Lawe'un başı yana kaydı, bakışları Jonas'a kayarken neredeyse suçlayıcı bir ifadeyle kesildi.

"Ben değil." Jonas, Lawe'un gazabıyla yüzleşirken ellerini inkâr edercesine kaldırdı. "Lanet olsun Lawe, birini dinlediğimizde emir vereceğim kişi sensin. Sana bir emir verdim mi?"

Lawe'un dudakları inceldi. "?"

Sessizce başparmağını omzunun üzerinden gösterdi ve her bir adamın masanın bırakılmış olan küçük cihazlara doğru ilerleyişini izledi.

İki adam da onlara dokunmadı. Birbirlerine yaklaştılar, kız sessizce izlerken bakışları cihazların üzerindeydi. Gözleri Lawe'un eğilmiş sırtına kilitlendi ve ağzının onun için sulandığını hissedebildiğine yemin etti.

En hafif tabirle zamanlaması inanılmaz derecede kötüydü. Ona kızgın olduğu bir anda libidosunun harekete geçmesi bile onu çileden çıkarmaya yetmişti.

Buna ihtiyacı yoktu. Bunu istemiyordu. Bununla ilgili hiçbir şey yapmak istemiyordu.

En azından şu anda.

O ve Lawe Justice yağ ve su gibiydiler.

O bağımsızdı ve adam bir eş, eş ya da sevgili için bir kucak kedisi istiyordu. Yeteneklerine ve sadece kendisini ve adamlarını değil, korumak ve/veya kurtarmak için görevlendirildiği kişileri de korumak için eğitmek, uyum sağlamak ve öğrenmek için harcadığı ömre güvenen bir adam istiyordu.

Bir sevgili için bir eş istiyordu ve Lawe, sevgilileriyle olduğu kadar eşiyle de asla bir eş olamayacaktı. Sahip olduğu Cins sevgililer bile ya Sığınak'ın duvarlarının arkasında kalmaya ya da o mükemmel, sert, inanılmaz seksi vücuttan yoksun kalmaya zorlanmıştı.

Eminim sikişirken bile hırlıyordur.

Onun üzerine, içine boşalırken boğazındaki o tehlikeli törpüyü duyma düşüncesi, içinden bir beklenti ürpertisi geçirmesine yetmişti.

Peki ya eşı olsaydı? Kız kardeşinin ona bahsettiği, bir kedi cinsi erkeğin penisinin geniş tepesinin altından çıkan ve eşinin içinde boşaldığı zaman ortaya çıkan diken olacaktı.

Kız kardeşinin yanaklarının kızarması ve gözlerindeki hatırlanan coşkunun parıltısı, Lawe'u hemen Diane'in aklına getirmeye yetmişti.

Hızla ondan uzaklaştı.

Bu tür düşünceler söz konusu olduğunda sert bir geri dönüş yapmak zorundaydı, yoksa-

"Çok geç, tahrik kokunu çoktan aldı." Jonas'ın sesiyle kaşlarını çatarak döndü ve ona ters ters baktı.

Hem o hem de Lawe onu yakından izliyordu.

"Kızarmamı mı bekliyorsunuz?" diye sordu kollarını göğüslerinin üzerinde kavuştururken, yüzleşmekten çok sertleşen meme uçlarını gizlemek için. "Üzgünüm çocuklar, ergenliğimde kızarmayı bıraktım. Yine de o böceklerin nereden geldiğini bilmek isterdim." Cihazları gösterdikten sonra Lawe'a sıkı bir gülümseme attı. "Sahip olabileceğim herhangi bir kokuyu alamıyorum, bu yüzden görmezden gelebilirim."

Lawe'un kaşları çatıldı. "Bunu görmezden gelmemi beklemediğiniz sürece." "Çiftleşme ıssısının orada olduğu gerçeğini görmezden gelemeyebilirim,

Ama kendimin algılayamadığı herhangi bir ihtiyaç kokusunu kesinlikle görmezden gelebilirim," diye bir dille onu bilgilendirdi. "Ve sen de bunu görmezden gelebilirsin Lawe, çünkü böyle bir şey . Nokta. Kibirlisin, buyurgan ve kadınlar söz konusu olduğunda takındığın tavır beni çıkarıyor. Biz evcil hayvan değiliz ve bir saniye bile senin küçük kucak kedinin oynarsam lanetleneceğim. Şimdi oyuncaklarını al ve odamdan defol git. Kendimi koruma yeteneğime saygı duymak yerine küçük mırıldanan çocuklarının beni izlediğini gösterdiğinde ekibime verdiği zararı nasıl onaracağıma karar vermek zorunda kalmadan önce biraz uyumak istiyorum."

"Geçen yıl amcanın düşmanları seni ele geçirdiğinde Suriye'deki o küçük köyde yaptığın gibi mi? O zaman adamların neredeydi, Diane? Sana nerede olduklarını söyleyeyim," diyerek sert ve buz gibi bir bakış fırlattı. "Güzel ve güvendediler ve kışkırlarını riske atmıyorlardı çünkü Thor ve o sırada seninle birlikte olan iki Irk

Sığınak'la irtibata geçecek kadar sağduyuluydum. Seni esir alanların, Irk İşleri Bürosu'nun müdürünün baldızını ellerinde tuttuklarına dair bir ipucu olsaydı, bunun ne kadar tehlikeli olabileceğine dair en ufak bir fikrin var mı?"

Lawe bunu hissedebiliyordu. Diane'in ona hem sözle hem de eylemle meydan okuma kararlılığına işaret eden o kontrol kaybı. Onu zorlama niyetinin kokusunu alabiliyor, bakışlarında ve orada durup ona dik dik bakarkenki ifadesinde görebiliyordu.

"Peki ya geçen yıl senin postunu kurşunlarıyla delen o çakallar?" Kaşları alaycı bir şekilde kalkarken, koyu kahverengi gözlerinde parlayan öfkeyle suçladı. "İkimiz de tam olarak güvenli bir hayat yaşamıyoruz. Bir tek sen yaşıyormuşsun gibi davranmayı bırak."

"Ve senin hayatta kalma şansını artırabilecekken kenara mı çekilmem gerekiyor?" Hırıltının sesine karışmakla tehdit hissedebiliyordu.

Lanet olsun. Onu, o olabilir hissetmek ve hayvan içeride UYANIŞ at Hayatını tehlikeye atma kararlılığı. Sanki düşmanı saldırmaya cesaretlendiriyordu. Hamlesini yapması ve ona meydan okuması için cesaretlendiriyordu. "Yapmanız gereken şey, Irklarımı benden almak yerine onları lanet olası ekibimde bırakmak ve onlara ihtiyacım olduğunda sizinle iletişime geçme *seçeneğini* bana vermektir." Sesi de onunla birlikte yükseldi. Öfkeyle ters ters baktı.

"Bugün ateş eden kişi Gideon'du," dedi Jonas, savaşın alevlenmeye hazırlandığı sırada sessizce. "Haftalardır seni takip ediyordu Diane. Seni takip eden ekip kışındaki gölgeye dair işaretler aldı ama doğrulayamadılar. Sahip oldukları tek şey bir his. Çabalarına rağmen onu görmek imkânsızdı ve adamlarımın çok iyi olduğunu biliyorsun."

İnfazcı Gideon'un görünüşe rağmen onu öldürmeye niyeti olmadığını biliyordu. Kendisi de bir kez olsun isabetli kurşunlardan birine hedef olmamıştı. Ama üç adamı vurulmuştu. Ona ihanet etmediklerinden emin olamadığı üç kişi.

"Ve eğer adamların benimle onun arasında olmasaydı, belki de önceki yerimde onun için bıraktığım tavsiyeyi dinler ve gerçekten gölgelerden çıkıp bir buluşma ayarlardı," diye bağırdı aniden ellerini öfkeyle havaya kaldırırken.

Odasında, Arjantin'de aldığı mesaja bir cevap bırakmıştı. İhanete uğradığı uyarısını bıraktıktan sonra Cellat'ı bir toplantıya çekmek mümkün olan her şeyi yapmıştı.

"Tanrım, Jonas, adamlarının, muhtemelen onun emriyle, kaç kez benim, bağlantılarımın ve lanet olası görevlerimin arasına girdiğinin farkında mısın?" Zihnini bir inançsızlık bulutu kaplarken parmağını Lawe'a doğru uzattı.

Çok öfkeliydi.

Kadınısı öfke kadar sarhoş edici bir koku yoktu, tabii bu kadın şehveti değilse. Ve şehvet kesinlikle oradaydı, diye düşündü Lawe, o anlık, yakıcı açlığın aniden zihnini yaktığını hissederken.

Bunu saklamak istedi. İnkâr etmek istedi. Eğer onunla bu konuda yüzleşseydi cehenneme kadar inkâr ederdi. Yüzüne inat burnunu kesecekti ve bunu ikisi de biliyordu.

Yalnız kalmaya, onu kendinden uzaklaştırmaya o kadar kararlıydı ki, her fırsatta onun aksi yönüne doğru koşuyordu.

"İkiniz de geri çekilin," diye emretti Jonas, sesi kızgınlıkla sertleşmişti.

Lawe ona döndüğünde, diğer adamın gözlerini masanın tertemiz pırıltısı üzerinde masumca duran cihazlardan ayırmadığını fark etti. "Neden işleyicini alıp gitmiyorsun?" diye emretti ona, bu emir hayvani içgüdülerini harekete geçirmekle tehdit ediyordu.

"O zaman ikiniz birlikte elektronik cihazların üzerinden geçebilirsiniz."

"Bunlar sadece elektronik cihazlar değil," dedi Jonas elini cebinden bir mendil çıkardı ve dikkatlice üç böceğin etrafına sarıp cebine koyduktan sonra bakışlarını tekrar onlara çevirdi.

"Gerçekten mi?" Kolları aşağı kayarak ellerinin meydan okurcasına kalçalarına dayanmasını sağladı. "Bunlar elektronik kılığına girmiş uzaylılar mı? O filmi daha önce görmemiş miydim?"

Jonas'ın dudakları kıvrıldı. "Eğer benim bulamadığım bir kopyasını bulmayı başardıysan. O film kırk yıldan eski ve bulunması *Casablanca*'dan daha zor. Ama bu küçük bebekler parmak izi gibidir. Onları daha önce sadece iki kez gördüm, yani Gideon yerleştirdiyse, izini sürmenin bir yolunu bulabilirim."

Diane dikkatini içinde yükselen ve harekete geçmesini isteyen öfkeye değil, ona odakladı.

"Ne gibi?" Diane sordu.

Umursadığından değil. Gün ışıyınca çok daha farklı bir avın peşinde olacaktı. "Bu bebeklerin içine bilgi sokmak için kullandığı sinyalin aynısını onlardan bilgi çıkarmak için de kullanabilir," dedi ona. "Yarın Leo Vanderale ile buluştuğumuzda bunu açıklayacağım. Onları nerede bulduğunuz ve güç kaynaklarına nasıl bağlandıkları konusunda Thor'un yanı sıra sizinle de konuşması gerekecek."

Evet, o toplantıya katılacaktı. Sabah D.C.'de olmaya hiç niyeti olmadığı gibi, yüz yıldan uzun bir süre önce insan ve hayvan DNA'larının ilk başarılı birleşimi olduğu söylenen İlk Leo ile yüzleşmeye de hiç niyeti yoktu.

"Bu bilgiden bahsetmişken, gitmeden önce onu alacağım."

Otokratik, talepkâr ve kibirli bir şekilde kendinden emin. Bilgiyi Lawe'un değil, Jonas'ın talep etmesini beklerdi. Diane, Jonas'ın kendine duyduğu saf Irk güvenine ve onun bu kadar kolay yönlendirileceğinden emin olmasına güldü.

"Leo ve alfanızla aynı anda bilgi alabilirsiniz," diye homurdandı. "Bazı şeyleri iki kez açıklamam, Lawe."

O da bunu biliyordu.

Bu bir testti. Eğer ona söyleseydi, o zaman o görüşmeyi yapmaya niyeti olmadığını anlayacaktı.

Gözleri kısıldı.

"Toplantı saat onda," diye bildirdi Jonas ona, Lawe ile sadece gözleriyle yaptıkları sessiz bir savaşa kilitlenmişlerdi.

"Tamam. Artık gidebilirsin." Ertesi gün Leo Vanderale ile konuşmaya hiç niyeti yoktu. Işığın ilk pırıltısı kendini gösterdiğinde, Window Rock, Arizona'ya doğru yola çıkmaya niyetliydi.

Jonas başıyla kısa ve keskin bir selam vererek Lawe'a döndü. "Bu gece Callan ve Leo ile temasa geçeceğim. Burada işiniz bittiğinde . ." Dudakları sırtmaya başlamadan önce durakladı. "Ya da şöyle mi demeliyim, bu gece bir ara Rule'la temasa geçmeli ve ona her şeye ihtiyacımız olacağını bildirmelisin.

Sabah heli-jet geldiğinde civardaki arazilerde üreyin."

Jonas kapıya doğru yönelirken Lawe başını sallayarak, "Ben hallederim," diye söz verdi.

Kapı hızla kapanıp müdürün arkasından kilitlendiğinde, Diane tekrar Lawe'a döndü.

"Onunla birlikte gitmen gerekiyor," dedi Diane, anlamsız gözyaşlarıyla mücadele ederken göğsü sıkışmış ve ağrıyordu. Kendi kendine bundan daha güçlü olduğunu söyledi. Sanki hayatı için çok önemliymiş gibi bir adam için ağlayacak kadar aptal değildi. Ama nedense hissettiği ihanet kalbini parçalıyordu.

Lawe kendini hareketsiz hissetti. Bakışları Diane'inkilere kilitlenmişken, başlayan irade savaşının ikisini de yok edebilecek bir savaş olduğunu hissediyordu.

Kadının önerdiği gibi, Jonas'la birlikte gitmeliydi. Burada kalmak, bu meydan okumayı kabul etmek verebileceği en kötü karardı ama tam da bunu yapıyordu.

"Dün gecedен sonra, gerçekten bu kadar kolay olacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu ipeksi bir yumuşaklıkla.

Diane'in bakışlarında, karşı koymaya çalıştığını hissedebildiği bir heyecan ve beklenti parıltısı vardı.

Deniyorum.

Lawe kendi vücudunun hazırlandığını, aletinin sertleştiğini, uzadığını, dilinin altındaki bezelerin şiştiğini ve baharatlı, şekerlenmiş armutların alışılmadık tadının en hafif ipucunu hissetti.

Bunu beklemiyordu.

Hormonun tarçın, bahar yağmuru ve hatta yaz sıcaklığı tadı verdiğini duymuştu. Ama armut şekerlemesini hiç duymamıştı.

"Bunu istemiyorum." Bu şaşırtıcı ifade, onu görmezden gelmek için sahip olduğu tüm içgüdülerle savaşmasına neden oldu.

Jonas onu çiftleştirip bu işi bitirmesini önermişti. Başının üstündeki beton duvara çarpan kurşunları görene kadar onunla çiftleşmeyi tercih etmemişti.

Neredeyse gözlerinin önünde öldüğünü görene kadar. Eşinin.

Kız onundu ve bir gece önceki o çalıntı anlar dışında ona dokunmamıştı. O zaman bile onu öpmemişti. Onun tatlı sıcaklığını hissetmişti ama tadına bakmamıştı. Bunun için ölüyordu. Onun amının sıcak etini yalamak, diliyle buluşan sularının yavaşça süzülüşünü tatmak istiyordu.

Vücudunun her hücresiyle, ciğerlerine çekebildiği her nefesiyle onu istiyordu.

"Bana öyle bakma Lawe." Sesinde öyle bir nefessizlik vardı ki, onu öpme isteğiyle savaşıırken alnından ve sırtından terler fışkırıyordu. Duyularını dolduran erotik tadı paylaşmak için.

Aletinin başı zorunlu olarak zonkluyordu ve onu sertleştiren ve ağrıtan ihtiyaç yakın zamanda ortadan kalkacak bir şey değildi.

Yine de bu emir, bakma zevkini bile inkâr etmesini isteyen o kadın kibri, içindeki baskın hayvanın öfkeli bir inkârla başını kaldırmasına neden oldu.

"Sana istediğim gibi bakabilirim," diye , ona yaklaşırken geri adım atmadığının ; ondan uzaklaşmıyordu.

Diane kadar temkinli bir kadın namusunu korumak için koşuyor olmalıydı, çünkü adamın niyeti namusunun her zerresini çalmaktı.

Ve bir kez onun erdemine sahip olduğunda, ona boyun eğdirecekti. Elleri aslında onun kıcının kıvrımlarını kavramak, onları ayırmak, ona erotik bir açlık göstermek için acıyordu, bu da onun eşi, koruyucusu olduğunu tam, kadınsı bir şekilde kabul etmesine yol açacaktı.

Diane yavaş ve derin bir nefes aldı ve adam kalbinin gümbürtüsünü neredeyse duyabiliyordu. Boynundaki damardaki kanın şiddetli çarpıntısından bunu kesinlikle görebiliyordu.

"Beni korkutabileceğini mi sanıyorsun?" diye sordu.

"Seni korkutmaya çalışmıyorum." Gözdağı vermenin aklındaki şeyle hiçbir ilgisi yoktu. Kesinlikle hayır. İkisi de yorgunluktan bayılana kadar onu becermek istiyordu ama gözünü korkutmaya hiç niyeti yoktu.

Başka seçeneği yoksa tabii.

Ve ancak duyularını parçalayan açlığı giderdikten sonra.

Şimdi ona bakıyordu, duyularından akan gerginlik daha çok ona olan ihtiyacından kaynaklanıyordu, inkar etmek için umutsuzca savaştığı bir ihtiyaç. Bu mücadeleyi, çaresizliği hissedebiliyordu ve neden mücadele ettiğini anlayabilse de, hatta mücadeleyi onaylasa da, onun kendisinden daha az çaresiz olmasına izin vermeyi reddetti.

"Savaşmak işe yaramıyor," diye mırıldandı onun etrafında dolanırken, başı eğik, dudakları kulağındaydı. "Bu sadece vücudu daha sıcak, ihtiyacı daha yoğun hale getirir. Seni daha da acıktırır, değil mi Diane, özellikle de küçük, baştan çıkarıcı bir tat aldıktan sonra."

Nefes alış veriş hızlandı.

O anda kadının ateşinin kokusunu alabiliyordu, her zamankinden daha sıcak ve vahşi yanıyordu. İçinde çiçek açıyor, kontrolünü ele geçiriyor ve arkasında durup ellerinin kalçalarına yerleşmesine izin verirken ona ulaşıyordu, parmakları kırılğan kemiklerin üzerinde hafifçe kıvrılıyordu.

"Tam burası," diye nefes aldı boynunda şiddetle zonklayan damarın üzerinden. "En nazik ısırganı bile alsam başlardı. İkimizi de yakıp kavurur, açlığı inkâr edilmesi imkânsız, uzaklaşılması imkânsız hale getirirdi."

O sırada elleri önündeki sandalyenin tepesinde kıvrılmıştı. Sert, çaresiz bir tutuşla son kontrolünü de elinde tutmak için mücadele hissetti. Tıpkı onun da kendi kontrolünü elinde tutmak için savaştığı gibi.

"Daha fazla beklemeyeceğim," diye uyardı onu, duyularını başlayan içgüdüsel, çaresiz ihtiyaç sınırını inkâr edemeyeceğini biliyordu.

"Ve bunun beni hizaya getirmesi mi gerekiyor?" İnkâr, meydan okuma hâlâ oradaydı.

"Sadece umut edebilirim." Dudaklarını kızın boynunda gezdirmekten kendini alamadı.

Sadece dudakları.

Önce onları yalamadı. Dudakları ile kadının eti arasına hormondan bir tabaka yerleştirmede.

Ve içindeki hayvan, bunu yapmadığı için öfkeyle volta atıyordu.

Ona doğru sıçradı, aniden ondan uzaklaşmak, yüzleşmek için dönerken onun elinden kaçmak hareket etti.

"Hayır."

Hayır.

Dudakları kıvrıldı. Hayır, hayırdı. Oyun olsun ya da olmasın, içsel bir şeydi. Aynı anlama geliyordu.

Bunu dikkate alacaktı. Bu sefer.

"Yarın Jonas, Callan ve Leo ile bir toplantımız var," dedi onun yerine. "Raporunu vermek için orada olacaksın."

Başını sertçe salladı, sıcaklığının kokusu onu sadece eşinin yapabileceği gibi tatma ihtiyacıyla neredeyse uyuşturuyordu.

Dönerek kapıya doğru yürüdü ve bir hoşça kal bile demeden, ona karşı kontrolünü hızla yitirmekte olduğu o ilkel tepkiden en ufak bir iz bile bırakmadan çıktı.

Bir saniye daha. Onu sarıp sarmalayan çiçek açmış şehvet kokan bir nefes daha alsa, hayır dediğini unutacaktı. Onun içinde hissettiği korkunun sınırını unutturdu.

Her şeyi unutacak ve eşini alacaktı.

-BÖLÜM 6

"Özür dilerim, Diane," diye konuştu Rachel, yatağın yanında duran Diane'e göz kırpan küçük kızın etrafında kıvrılmış yattığı yataktan.

Amber, Diane dijital pencere kilidini devre dışı bırakıp dar açıklıktan içeri girmeden önce uyandı. Diane dışarıdaki çıkıntıda durup kilidi ve pencerenin ötesindeki odanın sakinlerini düşünürken küçük kafasını kaldırmış, gözleri pencereye odaklanmıştı.

Uykulu bir gülümseme minik dudaklarını kıvrırken bebeği izliyordu. Amber yüzünün yanındaki yumuşak bir kıvrımı çekiştirerek onu izledi, bakışları kasvetliydi, sanki teyzesinin ağır kalbini hissedebiliyordu.

"Neden bana sırt çeviriyorsun Rachel?" Diane yatağın üzerine otururken usulca sordu, parmakları yeğeninin tüylü yanağına dokunmak için uzanıyordu. "Neden bu gece benimle konuşmadın? Neden bana karşı olmak yerine yanımda duramadın?"

Kız kardeşi neden ona sırtını dönmüştü? Hayatı boyunca yanında olan kız kardeşinin yanında durmaktansa, odanın diğer ucunda durup onlarla sessiz bir konuşma yaparak Jonas ve Lawe'a olan sadakatini göstermişti.

"Bana ihtiyacın olduğunda burada olmadığım için mi? Amber'ın bana ihtiyacı olduğunda?" Diane sordu, kız kardeşi konuşmadığında bu anının acısı içini .

"Tanrım hayır," diye haykırdı Rachel, sesi hâlâ kısıktı ve şimdi gözyaşları ve acıyla doluydu. "Bunun için seni asla suçlayamam, Diane. Brandenmore saldırdığında yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

Rachel'in gözleri kısa bir süreliğine kapanırken, kızını tutuşu daha da sıkışmış gibiydi.

Bu anının acısı hâlâ Diane'in gözlerini yaşartmaya ve kalbine bir acı saplanmasına neden olmaya yetiyordu. Bakışları Amber'a kaydı. O kadar tatlı ve masumdu ki Diane çocuğu yüzüstü bıraktığının farkındaydı.

Diane izlerken, küçük, neredeyse sessiz bir mırıltıdan bir saniye önce kız kardeşinin yanağında gözyaşlarının parıltısını gördü

Amber'ın küçük göğsünden yayıldı.

Rachel'ın bunu duyduğuna dair verdiği tek işaret, Diane şaşırarak irkilirken dudaklarının kısa bir süre titremesiydi. Bu sesi ilk kez duymuştu ve tamamen sevimli bulmuştu. Ama annesinin tepkisiyle Amber'ın dudakları gözyaşı tehdidiyle büzülürken dudaklarından bir inilti çıktı.

"Jonas korktuğumuzda ya da bir şey bize acı verdiğinde bunu hissedebildiğini söylüyor." Rachel'ın sesi tırtıklıydı, belli ki küçük kızın şaşkın ağlamasına ve gözlerini ıslatan yaşlara neden olmuştu.

Diane bir an için kız kardeşini hâlâ çocukken azarladığı gibi azarlayabilmeyi diledi. Ne yazık ki bu tür suçlamaları çoktan geride bırakmışlardı. Yine de Amber'ın kafa karışıklığını giderme ihtiyacını görmezden gelemezdi.

"Annene bak, küçük bir mırıltı için üzülüyor, Ambie. Bunun seni ne kadar özel kıldığının farkında değil, değil mi tatlım?" Diane eğilip burnunu yeğeninin küçük düğme burnuna sürterken bebeği azarladı.

Amber'ın gülümsemesi bir an için titredi, sonra dudaklarından bir bebek kahkahası döküldü ve Diane onu Rachel'ın kollarından kaldırdı. Küçük kafası ona bakmak için geriye doğru eğilirken, küçük bedeni kendi göğsüne yakın bir şekilde kucaklamak Diane'in kalbini öyle bir sevgi dalgasıyla eritti ki acı verdi.

"Tıpkı senin miniğine benziyor," diye fısıldadı Diane huşu içinde, kız kardeşine sadece bir saniyeliğine baktıktan sonra gözleri tekrar bebeğe kaydı. "Onu her gördüğümde daha da güzelleşiyor ve her seferinde senin bebeklik özelliklerini daha fazla görüyorum. Onun içinde canlanıyorlar. Annem ve babam onun için erirdi."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken kız kardeşi burnunu çekti. "Ve her geçen gün anneme daha çok benziyorsun, Diane. Bazen, yemin ederim, sanki o buradaymış gibi hissediyorum."

Gülmekten kendini alamadı.

Diane, Amber'ın pijamalarının arasından görünen küçük karnını gıdıkladı. Tombul bacaklar tekmelenirken bebek kahkahaları karanlığı doldurdu. Kavrayan küçük parmaklar Diane'in gömleğini buldu, yakaladı ve Diane eğilip alına bir öpücük kondururken sıkıca tuttu. O küçük ses tekrar geldi, en sevimli küçük mırıltı, daha güçlü, neredeyse

alay ediyordu. Diane bebeği kucaklayıp bebek kokulu boynuna bir öpücük daha kondururken bir mutluluk sesi duyuldu.

Rachel bir hıçkırığa karşı koyarken elini dudaklarına götürdü, Amber aniden gerilirken acı ve korku vücudunu titretiyordu. Dönüp şaşkınlıkla annesine bakana kadar Diane'e karşı mücadele etti.

Diane ona "Anneni görmezden gel," diye öğüt verdi ve karnını tekrar gıdıkladı, Amber böyle basit bir eğlence için izin istercesine annesine tekrar bakmadan önce tereddütlü küçük bir kıkırdama getirdi.

Diane dudaklarını Amber'ın kulağına indirdi, bakışları kız kardeşininkilerle buluştu. Diane konuştuğu çocuktan ziyade anneye, "Annen o kötü yaşlı doktorun sana verdiği Breed tipi serumu unutuyor," hatırlattı. "Ne bekliyordu ki, hmmm? Wolfie hırlamaları belki?"

Rachel başını salladı. "Hiç komik değil, Diane."

"Bunu komik hale getirmeliyiz, yoksa küçük şempanzemiz onu gerektiği gibi sevmediğimizi düşünecek." Diane başını daha da eğdi ve yeğenin küçük omzuna doğru hırladı.

Amber'ın küçük kahkahasını o sevimli mırıltı takip etti. Ses kaybolur kaybolmaz bakışları bir kez daha hızla annesine kaydı. Rachel o sırada sesi duymamıştı, onun yerine bebeğin kahkahasına odaklanmıştı, kızı bu beklenmedik zevk anının tadını çıkarıyor gibi görünürken korkusu azalıyordu.

"Rachel, ona zarar vermeyen değişikliklerin tadını çıkarmalısın," diye azarladı Diane, bebeğin küçük kıkırdamalarını çekmeye devam ederken. "Ne zaman mırıldansa ya da tuhaf olduğunu düşündüğün bir ses çıkarsa, eminim ağlıyorsundur. Korkmaya başlıyorsun."

"Diane, bu yanlış," diye fısıldadı Rachel hışımla.

Amber bir kez daha korkuyla irkildi, dudakları büzüldü ve teselli bulmak için annesine döndü.

"Keşke seni tokatlayabilseydim." Diane hayal kırıklığı içinde içini çekti. "Kendi stresinin onu etkilemesine ve çocukluğunu çalmasına izin veriyorsun. Ona biraz kahkaha ver Rachel. Onunla oyna. Bırak mırılasın, hırlasın ya da ne yapması gerekiyorsa onu yapsın. O çok değerli. Kabul edilmediğini hissettirilmeyecek kadar değerli."

Diane bebeği gıdıklarken, ve onunla dalga geçerken nazik bir şefkatle konuşmaya devam etti. Rachel onu ani bir anlayış ve acı dolu bir pişmanlıkla izlerken nihayet Amber'in dikkatini bir kez daha çekmişti.

"Diğer ocuklar şimdi ona nasıl tepki veriyor?" Diane, Rachel'in birkaç ay önce sorunlardan bahsettiğini bildiğinden sordu.

"Ona hırılıyorlar, dūřünmeden bağırıyorlar." Rachel uzanıp Amber'in karnını gıdıklarken ses tonunu yumuşak tuttu.

Amber aptal değildi. Rachel ondan bir gülümseme koparmayı başarana kadar uzun saniyeler boyunca kasvetli bir şekilde annesini izledi.

"O kūuk melez veletler kızıma zor anlar mı yaşatıyor?" Amber ona daha da yaklaşıp uykulu bir şekilde esnerken Diane fısıldadı.

"Hiçbir şey ifade etmiyorlar-" diye itiraz etmeye başladı Rachel.

"Tanrım, Rachel, bir şey demek istemediklerini biliyorum." Diane bebeği nazikçe sallarken içini çekti. "Belki de onları korkutan kokusundaki değişikliklerdir? Onlar da sadece bebek."

Kız kardeşine tutunabileceği bir şey, Diane'in ona eziyet ettiğini bildiği korkularını hafifletecek bir şey vermek istiyordu.

Rachel, parmaklarını Amber'in ağır buklelerinin üzerinde sevgiyle gezdirirken, "David değil," diye fısıldadı. "Callen ve Merinus'un oğlu bebek değil, Diane. nce kendini durdurmazsa ona hırılıyor. Onun etrafında olması bile onu rahatsız ediyor gibi görünüyor. Sinirlenip odayı terk etmeden önce göğsünde alçak, istemsiz hırıltılar yükseliyor."

Rachel'in sesi acıyla titriyordu. "Babasının pozisyonu için yetiştiriliyor, yönetimi devralmak için eğitiliyor. O ocukların alfası, Amber'ı reddetmesinin sonuçlarını biliyor musun?"

Diane elini bebeğin sırtında gezdirirken, bebek bir kez daha kūuk bir sıkıntı sesi çıkardı. "Bunun anlamı ne Rachel?" diye sordu nazikçe, ama kız kardeşine attığı bakış azarlayıcıydı. "David ergenlik çağında, sadece insan hormonlarının değil hayvan hormonlarının da olgunlaşmasını yaşıyor. Amber'dan önce Jonas'ın favorisiydi. Bilinçaltında belki de Jonas'ın ona duyduğu sevgiye ierliyor ve hayvan DNA'sı buna tepki veriyor."

Jonas çocukları severdi ama Amber'in gelişinden önce David onun favorisiydi. Rachel doğum yaptıktan sonra Diane, Jonas'ın

bebeğe sırlsıklam aşık olmuştı. Bu dünyada hiçbir şey Rachel ve onun kendi çocuğu olarak sahiplendiği çocuk kadar önemli değildi. Yine de Diane, David'in müdürden hâlâ epey ilgi gördüğünü biliyordu.

"Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, o hâlâ bir insan," diye hatırlattı kız kardeşine. "Merinus'a söyledin mi?"

Rachel dönüp tavana baktı, kaşlarını çatarken bir elini karnına götürdü.

"Rachel?" Diane ona ısrar etti.

"Callan'a ya da Merinus'a gitmeyeceğim," diye mırıldandı Rachel, ama bu kez öfkesini ve hissettiği acıyı ses tonundan uzak tutmuştu.

"Neden olmasın, Rachel?" Belki kız kardeşi yapamazdı ama o .

"Ve sen de yapmayacaksın." Rachel'ın başı yana kaydı, yüzündeki sert ifade ona bakıyordu.

Diane'in dudakları inceldi. Rachel'ın niyetini bu kadar kolay tahmin edebilmesinden nefret ediyordu.

"Neden Merinus'a gidemiyorsun?" Diane tartışmak yerine sordu. "O David'in annesi, onunla konuşabilir. Merinus değilse, Callan."

Rachel ellerini yüzüne sürerken burnunu çekti ve Diane'e ağır ağır bakmaya başladı. "Çünkü bir çocuğun ispiyonculuğunu yapmayı reddediyorum." Yorgun bir şekilde iç çekti.

Diane gülmek zorunda kaldı. "Ama Rachel, senin ispiyonlaman *gerekenler* çocuklar."

Kız kardeşinin dudakları neredeyse eğlenerek kıpırdadı.

"Gül, Diane." Kadın doğrulunca Diane onun gözlerinde parlayan yaşları gördü. "Sürtük anneyi oynayıp Merinus Lyons'oğlunun bebeğime kötü davranmayı bırakması için yalvarmayacağım."

Diane'in kafası karışmıştı. Kız kardeşine baktı ve buradaki asıl sorunun ne olduğunu merak etti.

Diane kız kardeşine sevgiyle "İlk altı yıl okula seninle birlikte gittim çünkü büyük çocuklar sana zorbalık yapmaktan hoşlanıyordu," diye hatırlattı. "Öğretmenlere bağırdım ve müdürlerle tartıştım. Sonra Colt Amca , hepsine ters ters baktı ve hatta ailelerini ziyaret edip onları tehdit etti. Ama bunu durduracak ne oldu Rachel?"

"Burası okul değil, Diane." İcini çekti. "Kabadayının taşaklarına tekme atmak bunu düzeltmeyecek."

Ve küçük kız kardeşi kabadayıyı nasıl tekmelemiş ve onu ağlayarak terk etmişti. Diane bu anıyı çok severdi.

"Hayır, olmayacak," diye makul bir şekilde kabul etti. "Ama eğer Merinus, Callan ya da David'konuşmazsan, hangisi olduğu umurumda değil, o zaman ben konuşurum."

Rachel'ın kaşlarını çatmasına , artık uyumakta olan Amber'ı annesinin yanındaki yatağa yatırdı.

"Bırak onu," diye emretti kız kardeşi.

"Hayır. bul ve düzelt, yoksa ben senin yerine yaparım." Diane omuz silkti, kız kardeşinin argümanlarıyla ilgilenmiyordu. "Yapacağımı biliyorsun Rachel. O benim yeğenim ve bir ergenin huysuz tavırlarına katlanmak için çok küçük. Buna izin vermeyeceğim."

"O kadar kolay değil," diye fısıldadı Rachel. "Onlar cins, insan çocuğu değil, Diane. Tıpkı babası gibi. Ergenlikten ya da ergen öfkesinden daha fazlası söz konusu."

"Saçmalık." Diane Amber'ın yüzüne bakıyordu, burun buruna, Amber'ın üzerine eğilmiş ve kız kardeşinin gözlerinin içine bakıyordu ama ses tonunu yumuşak ve nazik tutuyordu, Amber'ı uyandıracak en ufak bir öfke ya da duygu belirtisi yoktu. "Bu kadar kolay. David'i bulacaksın, ona sorununun ne olduğunu soracaksın. İşin aslını öğren, yoksa yemin öğrenirim."

Rachel'ın gözleri kız kardeşinin ses tonuyla irileşti. "Sen ciddisin."

"Neden bu kadar şaşırdın Rachel?" Diane sıkılmış dişlerinin arasından sordu. "Sen küçükken seni korudum. Senin için savaştım. Aynı şeyi bebeğin için yapmama ihtimalim var mı sanıyorsun? Yeğenim için?" Diane uzanıp kız kardeşinin yüzündeki gözyaşlarına dokundu, kendisi de ağlamak istiyordu. "Rachel, sen benim kız kardeşimsin. Birlikte cehennemden geçtik ve yeğenim için cehennemden bile geçerim. Bunun farkında değil misin?"

Rachel başını salladı ve Diane kız kardeşinin de çocukken korktuğu şeylerden şimdi korktuğunu fark etti. Yaptıklarının sevdiği birini inciteceğinden ya da saygı duyduğu birini bir şekilde gücendireceğinden korkuyordu.

Diane kız kardeşine nazikçe, "Jonas büyük bir çocuk ve David'in anne babası da makul yetişkinler," dedi. "Eşin de lideri gibi alfa. Neler olup bittiğinin farkında mı?"

"Tam olarak değil," diye yanıtladı Rachel.

"Düzelt şunu Rachel," diye emretti Diane ona yaklaşıp nazikçe sarılırken. "Amber için düzelt, yoksa ben senin için yaparım."

Diane yataktan kalktı ve giriş olarak kullandığı pencereye yöneldi.

"Gidiyorsun, değil mi? Roberts'ın kızını bulmak için," diye fısıldadı Rachel, sesini bir korku damarı doldurmuştu. "Tek başıma."

Diane yavaşça arkasına döndü. "Senin Jonas' var," dedi kararlı bir şekilde, sesi alçaktı. "Senin sadakatin Jonas'a ve onun davasına ve olması gereken de bu." Kız kardeşinin itirazını sert bir bakış ve elini hızlıca kaldırarak önledi. "Benim de vermem gereken savaşlar var Rachel. Yapmam gereken şeyler var ve senin yanında zincirlenmiş ya da Sığınak'ta kilitli kalırsam bunu yapamam."

"Bizim için hayatını atmanı istemiyorum," diye bağırdı Rachel aniden, sesinin yumuşaklığı gözyaşları yüzünden boğuklaşmıştı. "Yaptığın şey bu Diane ve ben buna dayanamıyorum. Bizim yüzümüzden sana bir şey olursa içim içimi yer, çünkü bizi korumak zorunda olduğunu hissediyorsun."

Diane başını salladı. "Yaptığım şey bu değil Rachel."

"Öyle." Kız kardeşinin yataktan kalktığını duydu. "Hâlâ Brandenmore hakkında bilgi peşindesin, değil mi? Hâlâ Amber'ı kurtarmaya çalışıyorsun." Gözyaşları şimdi sesinde daha kalındı. "Hayatını onunkiyle takas ediyorsun. Bu yüzden Lawe'u kabul etmiyorsun-"

"Hayır." Diane hızla, öfkeyle döndü. "Ben onun evcil hayvanı değilim Rachel. Kendi güvenliğim için bir odaya kapatabileceği bir çocuk değilim. Ben savaşırım." İçten içe yanıyor, zihninde alev alev yanıyordu. "Yapmam gerekeni yapıyorum çünkü ben . Ben . Ve o bunu benden almak istiyor."

Bu acıttı. Kalbini kırdı. Tanıdığından bile emin olmadığı bir şeyi parçaladı. Adalet duygusunu ve benlik duygusunu parçaladı.

"Bizim için burada olmanı istiyor," diye fısıldadı Rachel, sesi tereddütlü ve endişeliydi.

"Kapalı bir yerde ölecek olsam bile mi Rachel?" diye sordu acı içinde. "Her zaman bir aile, yuva kurup çocuk sahibi olacağın bir yer hayal ettin. Jonas ve Amber, onlar senin hayalin. Her zaman istediğın şey buydu." Kız kardeşine doğru ilerleyerek Rachel'in ellerini tuttu ve

gözlerinin içine bakarak, anlamasını sağlamak için umutsuzca çabaladı. "Peki ya *benim hayalim*? Hiç kendinize hayalimin ne olduğunu ya da buna hakkım olup olmadığını sordunuz mu?"

"Bunu annemle babam ve onların öldürölme şekli yüzünden yapıyorsun. Colt Amca seni ikna etti-" Rachel ağladı. "Bu yüzden kavga ediyorsunuz."

Diane tekrar başını salladı. "Hayır. Dövüşüyorum çünkü bu benim hayalim Rachel. Bir gardiyan ya da koruyucu istemiyorum. Bir ortak istiyorum. Dövüşmem gerektiğinde dövüşmeme, dinlenmem gerektiğinde dinlenmeme izin verecek birini istiyorum. İkisini de ne zaman yapmam gerektiğinin söylenmesini istemiyorum çünkü inanın bana, neye ihtiyacım olduğunu ve ne zaman ihtiyacım olduğunu biliyorum. İhtiyacım olan şey kelepçelenmek ya da herkesin mutlu ve memnun olduğu bir Sığınak'ta kilit altında tutulmak değil çünkü ben güvendedim." Kız kardeşiyle birlikte ağlamak istedi. İhtiyaç duyduğu şey için asla kabul görmemenin ama her zaman mümkün olduğunca çok şey vermenin acısıyla ulumak istedi. "Rachel, bırak ben olayım," diye fısıldadı içinde hapsoldüğünü fark etmediği bir çaresizlikle. "Eğer kendim olamazsam, o zaman var olmak ya da yaşamak için savaşmak için bir nedenim kalmaz. Bunu anlamıyor musun?"

Diane kendi kollarını rahatlatıcı bir şekilde kız kardeşine sararken, Rachel'in kolları aniden ona sarıldı ve onu sıkıca kavradı.

"Çok özür dilerim, Diane." Arkasına yaslanarak başını kaldırdı ve Diane'in gözlerindeki gerçek pişmanlığı görmesine izin verdi.

Diane kendi gözyaşlarını sildi. "Keşke tekrar çocuk olabilseydik. Bir zamanlar bildiğimiz masumiyetin hala bir parçamız olmasını."

"Ama öyle." Rachel gülümsemeye çalışırken dudakları titredi. "Amber'da görüyorum. Senin gözlerini, babamın sırtışını, annemin kaşlarını görüyorum. Bir zamanlar olduğumuz çocukları görüyorum ve onun için istediğim mutluluğu biliyorum. Ve Brandenmore'un şeytanı onu bizden almayı başarırsa çalabileceği her şeyi görüyorum."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim," diye yemin etti Diane. "Onları bulacağım, Rachel. Yemin ederim bulacağım."

"Bana yardım et," diye fısıldadı Rachel, dudakları titriyordu şimdi. "Bebeğimi kurtarmama yardım et, Diane." Sessiz bir hıçkırık kız kardeşinin narin bedenini sarstı. "Onu kaybetmeye dayanabilir miyim bilmiyorum."

Birbirlerine tutunurlarken Diane kendi gözyaşlarıyla savaşmak zorunda kaldı; umut içlerinde yanmaya devam ederken korku onları yiyip bitiriyordu.

"Honor Roberts'ı bulacağım," diye yemin etti Diane. "Onları hayatta tutan her neyse, Amber'ın ona sahip olduğundan emin olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Rachel yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Biliyorum yapacaksın." Burnunu çekti. "Ve geldiğinde sana yardım edeceğim."

Diane acı içinde, "Bana inan Rachel," diye rica etti. "Beni bağlamalarına yardım etme. Eğer gerçekten kardeşsek, bana çocukken inandığın gibi inan."

Kız kardeşinin gözlerinde pişmanlığı, sevgiyi ve korkuyu gördü. Rachel, Diane'in amcalarının ekibine katılacağını ilk öğrendiğinden beri içinde olan korkuyu. Kız kardeşi ateş hattında hayatını riske atacaktı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Rachel. "Jonas'ın yanında çünkü seni kaybetmekten korkuyorum. Jonas dışında benim için cehennemi göze alabilecek tanıdığım tek kişiyi kaybetmekten. Ama ben de senin için buna katlanırdım. Seni güvende görmek için her şeyi göze alırdım ve güvenliğin senin istediğin şey olmadığını bilmek beni dehşete düşürüyor."

"Biliyorum." O da biliyordu.

"Ama güvenlik seni bir kurşundan daha hızlı öldürür," diye tahmin etti Rachel.

Bu gerçektir. Diane'in hayatındaki en doğru şeydi. İkisi de gözyaşlarını geri kırarken kız kardeşinin bakışlarıyla karşılaştı.

"O zaman yapman gerekeni yap." Rachel onu serbest bıraktı ve ağlamaklı bir gülümsemeyle geri çekildi. "Ne yapman gerekiyorsa yap, Diane. Bir daha asla sana karşı durmayacağım."

Bu, Diane'in kız kardeşi için kolay olmadığını bildiği bir itiraftı.

"Teşekkürler Rachel," diye fısıldadı. "Kardeşim olduğun için. Bana ihtiyacın olursa, bir şey olursa, bu sırrı kendine saklayacağına yemin edersen, nereye gittiğimi sana söylerim."

Kız kardeşini tanıyordu. Rachel, Diane'in nerede olduğunu bile kendini delirtirdi. Ve Lawe'un her halükârda onu eninde sonunda bulacağını biliyordu.

Jonas'ın, Diane'in odaya girme ihtimaline karşı elektronik bir dinleme cihazı bırakmış olma ihtimaline karşı yaklaşarak kız kardeşinin kulağına bilgiyi fısıldadı.

Rachel başını salladı ve Diane ona son bir kez sarıldıktan sonra çekilip gitmek için kendini zorladı.

Pencereye doğru ilerleyen Diane, dar açıklıktan yalpalayarak çıkıntının ötesine geçmeyi başardı ve ardından birkaç pencere çıkıntısından geçerek köşeye ve binanın yirmi kattan daha fazla aşağıya inen hattını takip eden tahliye borusuna doğru ilerledi.

Rachel'ın onu izlediğini biliyordu, eldivenlerini cebinden çıkardı ve metal bir mandal kancasını kemerine ve önceden hazırladığı ipe taktı. Halatı metal borunun etrafına dolayan Diane, aşağıdaki zemine doğru ilerledi. Çömelerek, hızla çimenliği süsleyen ve ilerideki otoparka giden ağır doğru ilerledi.

Yolculuğu için kendisine teslim edilen Land Rover'a gitmesi sadece birkaç dakika sürdü. İçine girip kabaca nefes aldı, aracı çalıştırdı ve park yerinden çıktı.

Bu şekilde, adamları olmadan, desteksiz ayrılmak alışılmadık ama garip bir şekilde tatmin ediciydi. Her zaman bir güvenlik ağıyla savaşmıştı. Şimdi ağ yoktu. Sadece kendisi, eğitimi ve içgüdüleri vardı.

Ve onun hedefi.

Yeğenini kurtarmak. Ve belki de Lawe'a sadece yanında yürüyecek kadar değil, yanında savaşacak kadar güçlü olduğunu kanıtlayacaktı. Diane, bu kabulleniş olmadan, yapması gerekeni yapamazsa ruhunun bir parçasının öleceğini biliyordu.

O zaman kimseye faydası olmazdı.

Özellikle de bir eşe.

- - -

Şafağın ilk ışıkları gökyüzünde kırılan ışıklarını yaymaya başlarken aracın uzaklaşmasını izleyen Rachel derin bir nefes aldı ve pişman olmaması için dua ettiği bir karar verdi.

Diane'i tanıyordu, belki de kız kardeşinin sevdiğinden daha iyi tanıyordu. Onun gözlerindeki acıyı görmüş, savaşamazsa öleceğine yemin ettiği zamanki sesini duymuştu. İhtiyacı olan ortağı acı dolu bir açıklıkla fısıldadığında.

Ve Rachel Lawe'u tanıyordu. Breed kız kardeşini önemsiyordu. Diane'i seviyordu ama bunu itiraf etmeye hazır değildi. Ama kabul etmediği şey

Diane'i tam olarak kim ve ne olduğu için sevdiğinin farkındaydı, onun olmasını istediğini düşündüğü şey için değil.

Rachel, Diane'in kendi başına gitmesine izin verirse ve Tanrı korusun, Diane zarar görürse, Lawe nereye gittiğini söylemediği için onu asla affetmeyecekti.

Kendini asla affetmeyecekti.

Önce, Diane ihanete uğramış hissetmeden ona nasıl söyleyeceğini bulmalıydı.

Biraz zaman aldı ama bir planı vardı.

Gülümseyerek duş aldı, dadılık görevini üstlenen Dişi Kedi Aslan'ı çağırdı ve Jonas'ın yatağını terk ettiği toplantıyı istila etmeye hazırlandı.

Kız kardeşi çok inatçı ve bir o kadar da .

Hem Diane'in hem de Lawe'un dikkatli manevralar yapması gerekecekti ama Jonas ona epey bir şey öğretmişti.

Rachel bunu başarabileceğinden son derece emindi. Kız kardeşiyle Irk Komutanı'nın çiftleşmesini sağlayabileceğinden emindi. Rachel kız kardeşinin hayalini kurduğu hayata ve hak ettiği mutluluğa sahip olduğunu görmeye kararlıydı.

-BÖLÜM 7

Diane geç kaldı.

Jonas, saklandıkları yerden çıkan ve sayıları giderek artan ırkları temsil etmek üzere Avrupa'dan gelen iki kişi de dahil olmak üzere, Pride ve Sürülerin alfalarını sıralarken Lawe kaşlarının çatıldığını hissetti.

Saat onu üç çeyrek geçiyordu. O kadar geç kalmıştı ki, eğer önümüzdeki çeyrek saat içinde orada olmazsa, onu aramaya çıkacaktı.

Bunu çoktan yapmış olmalıydı, diye düşündü sabırsızca, huzursuz enerjinin bedeninde cızırdamaya başladığını hissederken. İçgüdüleri o kadar yükselmişti ki, bir farkındalık duygusu onu dürtüyor, uyarıyordu.

Doğru olmayan bir şeyler vardı.

Diane asla geç kalmazdı. Jonas'ın onu, Diane'in hepsine sinirlendiği ve sırf bu yüzden onları beklettiği konusunda ikna etmesine nasıl izin vermişti?

Bu Diane'in tarzı değildi.

Vücudunu saran gerginliği hissedebiliyordu; bu doğru değildi ve şimdi gitmesi, doğruca odasına gidip onu bulması gerektiğine dair bir uyarı.

Adamları saatler önce uçmuş, her biri Birleşik Devletler'in farklı bir bölgesine doğru yola çıkmıştı. Thor bile gitmişti.

Tek başına dışarı çıkmazdı.

Kesinlikle çıkmazdı.

Neden ipuçlarını görmemişti?

Duvara karşı aldığı pozisyondan doğrulan Lawe, odadan çıkmak ve fazla bağımsız olan arkadaşını kontrol etmek için hareket etti.

Daha ilk adımı bile atmamıştı ki kapı sert ve talepkâr bir şekilde çalındı ve Jonas'ın eşinin kokusu duyularına ulaştı. Lawe'un bakışları Jonas'a kayarken ani bir bilgi sisteminden taşıtı. Hayvan genetiği duyularının ön planına çıkarken

hırıltısını bastırdı ve kendini olduğu yerde kalmaya zorladı.

Bir Breed Enforcer kapıya doğru ilerledi ve hızla açtı. Rachel Wyatt

süpürüldü içine ve oda içinde a bulut .
ısıtılmış Öfke ve

Eşine, yani Irk İşleri Bürosu'nun müdürüne doğru ilerlerken kızgındı.

Arkadaşının narin figürü odaya girerken Jonas kapıya döndü.

Jonas'ın çiftleştığı karısı sevimli, şefkatli ve zekiydi. Sessiz kadınlığı ve demir gibi güçlü iradesiyle Jonas'ın buz gibi, keskin kenarlı oğlu için mükemmel bir karşıtı. Jonas'ın onu kandırmayı başardığı çok az şey vardı, ancak onu affetmeyeceği çok az şey de vardı.

Uzun, koyu kahverengi saçları klasik bir kıvrımla tepesinde toplanmış, bakışları kocasının kine kilitlenirken ince çerçeveli gözlükleri burnunun üzerinde tünemişti. Yüz ifadesi gergin, dudakları inceydi ve öfkesinin kokusu sıcak, zengin şeker kokusu gibi odaya yayılıyordu.

"Rachel?" Jonas'ın ses tonundaki nazik ve meraklı soru, eşini bulmadan önce sadece dilinin sert kırbacını bilenleri şaşırtma gücüne sahipti.

Sanki Jonas'ın içinde her zaman huzursuzca, öfkeyle volta atan hayvan aniden teselli bulmuş ve ani, ezici bir huzura kavuşmuştu. Karısı ona doğru yaklaşıp uzattığı eli tuttuğunda bu huzur Jonas'ın üzerine çöktü.

"İkiniz kız kardeşime ne yaptınız?" diye sordu, sesi alçaktı, kocasına bakarken tonu suçlayıcı ve sıkıntılıydı.

Lawe yönetmenin gözlerindeki misilleme bakışını görmezden gelirken Jonas, "Henüz bir şey yok," diyerek onu temin etti. "Yine de Lawe'un aklında birkaç şey olduğundan eminim."

Rachel bu ifadeye kadınsı olmayan kısa bir homurdanmayla karşılık verdi. "Bir şey yapma şansını bulacağından şüpheliyim. Dün gece ona her ne söylediyse, bu sabah şafak sökmeden eşyalarını toplayıp gitti. Kız kardeşimi özledim Jonas ve sen onun sanki hiçbir hakkı ve kendi kaderini seçme yeteneği olmayan bir suçluymuş gibi kaçmasına izin verdin. Şüpheli bir eşin mahkûm olması gerektiğine ne zamandan beri karar verildi?"

O memnun değildi. Ve hoşnutsuzluğu eşinden çok ona odaklanmıştı, Lawe kendi öfkesinin sisteminde sıkışmaya başladığını hissederken biliyordu. İçinde zonklayan ve yanan acı

Odadaki her bir erkeğe elini uzattı ve onlara eşlerine karşı temel sorumluluklarını hatırlattı.

Onun mutluluğunu.

Lawe kendisine her bakıştaki kınamayı hissedebiliyordu.

Sonra Jonas döndü ve Diane'in hoşuna gitmeyecek ve aslında kız kardeşinin de hoşuna gitmeyecek bir şey yapma cüretini gösterdiği için Lawe'a bir an için ters ters baktı.

"Cehenneme kadar yolu var." Lawe göğsünden yükselen hırıltıyı bastırmak için mücadele etti.

Onu asla yalnız bırakmaması gerektiğini biliyordu. Bir gece önce bir şey onu gözlerini ondan ayırmaması konusunda uyarmıştı. Ona güvenmemesi konusunda. Ama onun desteksiz gitmeye cüret edeceğini hiç düşünmemişti. Adamları olmadan. Özellikle de kısa bir süre önce yakalandıktan ve ölümden döndükten sonra.

Jonas ve diğerlerinin kendisine yönelttiği bakışları görmezden gelen Lawe, hızla kızın hangi yöne ve neden gittiğini anlamaya çalıştı.

Kız, Honor Roberts, şüphesiz, diye düşündü öfkeyle. Diane'in bu işin peşini bırakmaya ya da başka birinin bu görevi üstlenmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. Jonas, Lawe'un boğazından çıkan alçak öfke gümbürtüsü karşısında boğazında bir hırıltı oluştuğunu hissedebiliyordu. Sanki Diane Broen'un onun izni olmadan gitmeye cüret edeceğine inanmayı reddediyordu. Jonas bile bu hareketi beklemişti ama Lawe bunu durdurmak için hiçbir şey yapmamıştı.

Cins kendinden çok emindi, aralarında çiftleşme olmamasına rağmen Diane üzerindeki hakimiyetinden çok emindi. Bu Jonas'ı hayrete düşürmüştü. Arkadaşı, herkesten daha sezgisel olduğunu düşündüğü adam nereye kaybolmuştu?

"Kesinlikle öyle." Rachel kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve daralmış, kızgın gözlerle Lawe'a döndü. "Onunla daha birkaç saat önce konuştum, Lawe. Bana söylemek için odama girene kadar gideceğinden benim bile haberim yoktu. Güneş doğarken yirmi kat aşağıdaki metal oluktan aşağıya doğru kaymasını izledim, çünkü saldıığınız kiralık katil ekibinden kaçmak daha kolaydı. Sen ne yaptın? Ona yine büyük cesur Breed rolünü mü oynadın?" Sesindeki alaycılığı gizleme zahmetine girmede. "Onu korkutup konusunda seni uyarmadım mı?" Dökülmemiş gözyaşları sesini törpüledi

Şimdi gözleri parlıyordu. "Onu zincirleyemezsin. Onu ürkek bir evcil hayvan olmaya zorlayamazsın. Onu kendini korumaktan çok özgürlük mücadelesine zorlayarak ölümüne neden olacaksın."

Jonas yüzündeki buruşukluğu gizlemeye çalışırken Lawe, "Kendi lanet inadı yüzünden kendini öldürtecek," diye hırladı.

Ağzından çıkması gereken yanıt değildi.

Rachel'in kaşları alaycı ve öfkeli bir şaşkınlıkla kalktı. "Yani diğer fetihlerin gibi senin için çaresiz küçük dişiyi oynamalı ve dışarı çıkıp kendi başına izin mi vermeli?" Dudaklarından keskin bir kahkaha döküldü. "Gerçekten Lawe, senin bundan daha zeki olduğunu sanıyordum. Bürokratik saçmalıklar ve sevdiğin lojistik planlama için aktif askerlik statüsünden vazgeçmiş olman sana onu hapsetme hakkını vermez."

Lawe ona ters ters baktı.

Jonas yakında müdür yardımcısı olacak adamla dertleşmesi mi yoksa kışına tekmeyi basması mı gerektiğini düşündü. Lawe'un ona nasıl baktığını gördü, gözleri öfkeyle parlıyordu ve bu bakış Jonas'ın boğazında uyarıcı bir hırıltının titreşmesine neden oldu.

"Onu korumaya çalışmaya devam et, Lawe," dedi Rachel acı içinde. "Tek yapacağın onun kaçmasını sağlamak. Ve her kaçışında onu bulmak daha da zorlaşacak ve seninle birlikte olmaya çalışmaktansa sığağa tek başına katlanmaya daha da kararlı olacak. Bağımsızlığından vazgeçmek ya da herhangi bir erkeğin, özellikle de bir Irkın onu kontrol etmesine izin vermek için çok çalıştı. Siz sadece sizden nefret etmesine neden olacaksınız."

"Yani hayatı önemsizmiş gibi kendini riske atmaya devam etmesine izin mi vermeliyim?" Lawe öfkeliydi, buz mavisi gözleri öfkeyle parlıyordu, yüz ifadesi öfkeli bir sertliğe bürünmüştü ve kedi vahşiliği izlenimi yoğunlaşıyordu.

"Bu ya da onun yanında nasıl savaşılabileceğini öğrenmek," diye önerdi, odadaki her Breed'in hissedeceği kadar acı veren bir iç acısıyla. Özellikle de Jonas. Kendisine saldırdığını, doğrudan ruhunu yaktığını ve eşinin kız kardeşi için duyduğu acı dolu korkularla onu yaktığını hissedebiliyordu. "Çünkü eğer kız kardeşimi artık göremememin sebebi sen , ya da

Kızım teyzesi olmadan büyürse, sana söz veriyorum, bunu sana ödetmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Lawe homurdandı, o kadar yoğun bir erkek karmaşasının alçak, derin bir gümbürtüsüydü ki Rachel'ın acısı olmasaydı, odadaki diğer Irklar bu sesle eğlenmekten fazlasını .

"Kural!" Lawe kardeşinin ismini bağırarak söyledi. "Benimlesin."

"Öyle ? Seninle gelmek isteyip istemediğimi bilmiyorum Lawe," dedi Rule.

odanın diğer ucundan. Kardeşinin kendisine yönelttiği öfke dolu bakış karşısında, normal alaycılığından ziyade bıkkınlıkla iç geçirdi. "İyi ama burada kalmamın benim için en iyisi olacağını düşünüyorum. Bu çiftleşme meselesi bulaşıcı olmaya başladı ve senin için de aynısı geçerliyse, enfekte olmadan kalmayı tercih ederim. Senin aksine ben hâlâ bu meseleden kaçıyor ve özgür kalmak için elimden geleni yapıyorum."

Lawe döndü ve Jonas artık onun yüz ifadesini göremese de Rule'un yüzünü buruşturarak teslimiyet içinde iç çektiğini gördü. "İyi. İyi," diye homurdandı. "Ama eğer bana da , kıcına tekmeyi basacağım ve sikinin engellendiğinden emin olmak için elimden gelen şeyi yapacağım."

Lawe tekrar Jonas'a döndü. "Onu bulduğumda seninle irtibata geçeceğim."

Safkan bir kibir ve bir parça erkek üstünlüğü bakışlarını ve sesini doldurmuştu. Jonas onu o anda uyarabilir ve başının belaya gireceğini söyleyebilirdi. Ama diğer cinsin onu dinlemeyeceğini biliyordu.

Bazı şeyleri bir Cins'in kendi kendine öğrenmesi gerekirdi. Ve Diane'in Lawe'a öğretmeye hazırlandığı dersler asla unutamayacağı derslerdi.

Bu dersler ne kadar acı verici olursa olsun, Lawe'un bunlara ihtiyacı olmadığından ve asla boyun eğmeyeceğinden ne kadar emin olursa olsun, Jonas bunun Lawe'un asla kaçırmak istemeyeceği bir macera olacağını biliyordu.

Ne de olsa Diane onun eşiydi. Kalbi ve ruhuyla, olduğu adamla mükemmel bir eşti. Eşinin kendisinden daha az savaşçı olmasını bekleyebilir miydi?

Lawe ve kardeşi kapılara yönelirken Jonas homurdanarak, "Evet, öyle yap," dedi.

Lawe geniş panellerden birini sarsarak açtı, içeri girdi ve arkasına bakmadı. Rule onu daha yavaş takip etti ve

Kapı tekrar Rachel'a döndü. "Bunu bir şekilde ayarladığına eminim," dedi bilerek, Jonas bilmediği bir duygunun, tanımadığı bir kokunun ipucunu yakaladığında bakışları onun üzerinde daraldı. "Bunun pek sportmence bir davranış olduğunu sanmıyorum Rachel. Benim de kendi sorunlarım var, biliyorsun. Onunkini ödünç almama gerek yoktu."

Kapı arkasından kapandığında Jonas eşine döndü ve masaya yaslanıp kayıtsızca gülümseyen eşine kaşlarını kaldırarak soru sordu.

Öfkesi geçmişti. Hâlâ canı yanıyordu ama Diane onun kız kardeşiydi, bir sebepten dolayı sürekli kendini tehlikeye atan, kendisine ait olmayan savaşlarda, erkekler, kadınlar, çocuklar ve asla teşekkür etmeyecek yaratıklar için savaşan bir kız kardeş.

Arkasındaki alfaların mırıldandıklarının, fısıldaştıklarının ve gitmeye hazırlandıklarının farkındaydı.

"Ne yaptın sen?" diye sordu sonunda eşine, sesi alçaktı ve dalgın dalgın ona bakıyordu.

Rachel masumca, tatlı tatlı gülümsedi. "Kız kardeşim söz konusu olduğunda kendi bahislerimi riske attım diyelim. Umalım da Lawe ona verdiğim işareti nakde çevirecek kadar akıllı olsun ve kız kardeşimin gardiyanı olmak yerine ortağı olmayı öğrensin."

Görünüşe bakılırsa küçük eşi ona hak verdiğinden çok daha kurnazdı. Ve Tanrı biliyordu ki, doğasının bu kurnaz yönü için ona çok fazla kredi verdi.

"Oyun mu oynuyorsun tatlım?" diye sordu eğlenerek, bu mükemmel kadının onun olmasına her zamanki gibi şaşırmıştı. Onu sevmesine. Yaratıcıları ona böylesine üstün bir varlığın onu asla istemeyeceğini ve kesinlikle varlığına böyle bir güneş ışığı göndermeyeceğini söylediğinde, Tanrı'nın sadece onun için yarattığı kadındı.

"Ve sen de burada usta bir manipülatör olduğunu düşünüyordun." Adam yanağını onunkine sürtmek için başını eğdiğinde kadın hafif bir kahkaha attı. "Sevgilim, sen Irklarını tanıyor olabilirsin ama ben kız kardeşimi tanıyorum," diye kulağına fısıldadı. "D.C.'ye ya da Sığınak'a dönmeden önce onu paketletecek ve etiketletecek. Tanışacağın tüm Irklardan daha sıkı bir şekilde çiftleştirilecek ve her dakikasını sevecek."

Bununla birlikte, başını çevirdi ve dudaklarını onun yanağına bastırdı, öyle sıcak bir öpücük verdi ki, odadaki her Cins aniden kendi eşini özlemeye başladı.

Bu şehvetten doğan bir özlem değil, bir zamanlar ruh yerine bir makineyle yaratıldığına yemin ettikleri Irk'ta gördükleri nezaketten ve ani yumuşamadan doğan bir özlem. Gerçek, etten bir robot.

Birkaç dakika sonra geri adım attığında, diğer adamlara bakarken bakışları sıcaklıkla doluydu. Küçük bir sırıtış dudaklarını eğdi.

"Nereye gitti, tatlım? Bu bilgiyi saklamak senin yapabileceğin bir şey değil. Ve tartışmaya açık değil."

Aralarında bir anlayış vardı ve adam ona, ihtiyaç duyduğu bilgiyi ondan esirgeyebileceği bir durum olmadığını belirten bir ifade verdi.

"Ve tabii ki ona söyleyeceksin." Derin bir iç çekerken yüzünü buruşturdu. "Onu eve götüreceksin, Jonas. Diane Window Rock'a gidiyor. Sanırım tam da ailesinin kalbine."

Evet, .

Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek bir araya geliyordu ve Jonas bunun acısının Lawe'u Rachel'ın tahmin edebileceğinden çok daha fazla etkileyeceğini biliyordu.

"Gurur Lideri Lyons?" Ses tonu resmen kibardı ve Callan'ın kaşlarının çatılmasına neden oldu, ardından bakışları daraldı.

Bir elini kaldırarak ayağa kalktı ve yardımcısı Kane Tyler'a kendisini takip etmesini işaret ettikten sonra Rachel'a doğru ilerledi. Diğerlerinin konuştuklarını duymasını engellemeyecekti ama ses tonu, söyleyeceklerini odadakilerin duymasının onun için rahatsız edici olabileceği konusunda onu uyarmıştı.

"Rachel?" Jonas eşini dikkatle izlerken önlerinde durdu, artık onun tavsiyesini dinlemeye ve Callan'la kızları hakkında konuşmaya hazır olduğundan aniden emin olmuştu.

Rachel çenesini kaldırdı ve doğrudan ona baktı. "Benden önce oğlunuzla konuşmanızı tercih ederim." Ses tonunu son derece yumuşak tuttu. O kadar yumuşaktı ki, belki diğerleri onu duyamamıştı. "Bir dahaki sefere çocuğumu korkutur ve diğerlerine

Hırlayarak ve tersleyerek onu kabul etmeyi reddederse, konuyu annesiyle görüşeceğim. Bu yaşta, sorunla ilgili herhangi bir tartışmanın önce sizden gelmesini tercih edebilir."

Callan'ın kaşları düştü. "Bu ne zamandır devam ediyor?" diye sordu, ses tonunu öfke seviyesinin altında tutmaya dikkat ederek.

"Kızım Sığınak'ta olduğu sürece," diye bilgi verdi ona. "Onu kabul etmeyi reddetmesi sanırım diğer çocukları da etkiliyor." Gözyaşlarını hızla geri kırıştırdı. "Artık davet edildiğimde ana eve gelmememin ve diğer eşlerle birlikte etkinliklere katılmamamın nedeni bu. Kızımı onlarla yalnız bırakamam Callan. Özellikle de David evdeyse."

Callan ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Çenesinin kenarında bir kas kıpırdandı ve Jonas bir an için eşini alfasından geri çekmeyi düşündü. Ta ki Callan, Jonas'ın düşüncelerini sezmiş gibi ona onaylamayan bir bakış atana kadar.

"Ortada bir sorun görmediğim için beni affet, Rachel," dedi Callan yumuşak bir sesle. "Ve bunu bana getirdiğin için minnettarım, Merinus'un yakında seninle iletişime geçeceğinden eminim. Üçümüz seninle ve eşinle buluşmadan önce David'le bu konuyu tartışacağız, eğer ?"

Jonas, Rachel'in elinin kendi elini okşadığını hissetti. Parmaklarını Rachel'in narin birleştirerek, Pride'ların alfasının belki de sandığından çok daha anlayışlı olduğunu anladığında ona aniden ihtiyaç duyduğu desteği verdi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Bize ne zaman ihtiyacın olursa müsait olabileceğimizden eminim."

Callan bir kez daha Jonas'a baktı. "Eşin senin için fazla iyi," dedi dudaklarını eğlenerek kıpırdatarak. "Ve çok daha sezgisel. Bana daha önce gelmeliydin Jonas."

"Onu suçlamayın." Rachel başını salladı. "Benim isteğim üzerine sessiz kaldı, Callan. Beklemek istedim. Başka meselelerin çok daha önemli olduğunu bildiğim bir zamanda gerginliğe neden olmak istemedim. Ama korkarım Diane o kadar sabırlı değil. Bunu bana o yaptırdı."

Neredeyse çocukça olan bu açıklama Callan'ın kıkırdamasına neden oldu.

"Onu bir daha gördüğümde şahsen teşekkür edeceğim," diye söz verdi. "Ve tekrar teşekkür ederim."

Callan onun yanağını öpmek, elini sıkmak ya da rahatsız olmasına neden olabilecek herhangi bir şekilde dokunmak yerine başını onunkine doğru eğdi ve kısa bir süre başını okşadı.

Bu jestin içerdiği kabul, saygı ve sevgi Jonas ya da odada bulunan diğer kişiler tarafından gözden geçirilmedi. O günden sonra Rachel her zaman Callan'ın kişisel Gururu'nun ve yakın aile çevresinin bir üyesi olarak kabul edilecekti.

"Beyler." Callan geri çekilirken diğerlerine zarifçe başını salladı. "Şimdi toplantınıza dönmenize izin vereceğim. Yerinizde olsaydım, döndüklerinde ortaya çıkacak sonuçlara hazırlanırdım."

Serpintiyi açıklamadı ama açıklamasına da gerek yoktu. Eğer eski Brandenmore kurbanlarıyla birlikte dönerlerse, o zaman her şey kendiliğinden açıklığa kavuşacaktı.

Başka bir şey söylemeden zarif bir şekilde odadan çıktı ve kapıları açıp arkasından kapatan Breed muhafızına başıyla selam verdi.

Jonas seyredecek başka bir şey bulmuş olan alfalara döndü.

Leo hariç hepsi, biyolojinin babasının adını verdiği adam. Kehribar rengi gözleri düşünceli bir şekilde onu izledi, dudakları bilmiş bir eğlenceyle kıvrıldı.

Konuşmanın her anını izlemiş ve Jonas'ın şüphesine göre kendisinin, Rachel'in ya da Callan'ın duymak istediğinden çok daha fazlasını duymuştu. Ama ifadesi Jonas'ın diğer Irkların bakışlarında nadiren gördüğü bir saygıyı yansıtırken bakışları yumuşamıştı.

O zaman Leo, şaşırtıcı bir sevgiyi yansıtan bir tonda, "Sanırım beni korkutuyor," demeden önce ona başıyla karşılık verdi.

Jonas teslimiyetle içini çekti ama göğsü ona duyduğu sevgiyle zayıflamış gibiydi. "Evet," diye mırıldandı. "Sanırım bu ikimiz için de geçerli."

-BÖLÜM 8

ÜÇ GÜN SONRA ALBUQUERQUE, NEW

MEXICO

Gideon tüfeğin dürbününden otel odasının penceresini dikkatle izledi. Scott'ın kasada tutma nezaketini gösterdiği altın mücevherler, keskin nişancı tüfeğini ve son derece hassas dürbünü yıllar önce Brandenmore'un laboratuvarlarından kısa süreli kaçışlarından biri sırasında kurduğu karaborsa bağlantısından satın almıştı.

Her atıştan önce güç için bir lazer kutusu kullanan türden ziyade, içine yüklenen mühimmatla çalışan eski moda bir silahtı.

Lazer tüfeklerine güç veren kutunun çıkardığı yumuşak cızırtı, belli bir mesafe içinde olan çoğu Irk tarafından kolayca fark edilebilirdi. Ancak kutunun yan tarafındaki iki küçük pim ışığını fark etmek onlar için daha da kolaydı. Bu pim ışıkları bir Irkın hassas gözleri tarafından kilometrelerce uzaktan görülebilirdi.

Yine de bu silah, donuk çeliği ve dürbünün gölgeli camıyla, Irklar veya insanlar tarafından neredeyse fark edilemezdi.

Ateşlenene kadar.

Bu silah, lazerle çalışan türden farklı olarak, en yoğun insan nüfusunu bile şiddet uygulandığı konusunda uyaracak kadar gürültülüydü.

Öldürmek yerine yaralamak ya da delmek yerine yakmak için geri döndürülemezdi. Yansıtıcı cam ya da benzer bir malzeme tarafından saptırılamazdı. Bir insanla kurşun arasında durabilecek çok az şey vardı.

Ya da bir kadın ve bir mermi.

Söz konusu kadın şu anda yatağın yanına, pencerenin tam önüne taşıdığı sandalyede rahatça . Perdeler açıktı ve kadın ince, kot pantolonlu bacaklarını önündeki alçak masanın üzerine koyarken ona net bir ateş hattı sağlıyordu

onu. Aşınmış botları, solmuş kot pantolonu ve giydiği kolsuz, dar kaşkorse gibi yıpranmış ve rahat görünüyordu.

Ve gözlerini dikmiş ona bakıyordu, bakışları tüfeğin dürbünüyle buluşmuş, ateş etmesi için ona meydan okuyordu.

Gideon gülümsemek zorunda kaldı.

Son üç aydan sonra bu kadına neredeyse düşkün olmaya başlamıştı.

Tanıdığı hiçbir düşmanın sahip olmadığı bir omurgası, bir cesareti vardı. Cesur, çatışmacı ve gizemliydi. Ve çok zekiydi.

Takip edildiğini bilecek kadar zeki ve onu birden fazla kez neredeyse elinden kaçırarak kadar kurnazdı. Gideon onu takip etmeye başladığından beri avını kaybetmeye hiç bu kadın kadar yaklaşmamıştı.

Çok iyi bir rakipti ve değerli bir adamı çok iyi bir aşık yapacağından hiç şüphesi yoktu.

Eğer şu anda oynadıkları küçük oyundan sağ çıkabilirse.

Onun yatağını paylaşacak adamı neredeyse kıskanıyordu. Hiç şüphe yok ki bu kişi, daha önce yatak odasına girdiğinde kıyafetlerinde kokusunu aldığı Breed olacaktı.

O Breed, çoğu erkeğin sadece hayalini kurabileceği bir kadına sahip olacaktı. Onun partneri olacak bir kadın. Onunla birlikte savaşa girecek, ruhunu yatıştırarak, yaralarını saracak ve tehlike sona erdiğinde onu yatakta çılgına çevirecek bir kadındı.

Adamlarından birinin söylediğine göre, bir halt pişiremiyordu ama savaş için yaşayan dört güçlü, bölgeci, pek de nazik olmayan piç kurusuna komuta ediyordu. Üçü onu isteyerek ve sadakatle takip ediyordu.

Tamamen sadık olmayan kişi hâlâ yaşıyordu çünkü Gideon onun kimliğini ancak son yirmi dört saat içinde tespit edebilmişti. Eğer hâlâ onunla birlikte seyahat ediyor olsaydı, Gideon onu çoktan öldürmüş olurdu. Bu kadın onu amcasının düşmanlarına satan hainden daha fazlasını hak ediyordu, ondan kurtulmak için kullanılan sözde dikkatsiz kazalardan daha fazlasını hak ediyordu. Birileri onun oyunun dışında kalmasını istiyordu. Kız kardeşini ve kız kardeşinin çocuğunu korumak için kız kardeşinin eşine yardım etmesini engellemek istiyorlardı.

Ortalıkta dolaşan söylentilere göre, artık Irklar'la bu kadar sıkı bir bağ kurduğuna göre, birileri Colt Broen'un yeniden ortaya çıkması halinde yardım isteyebileceği hiç kimsenin kalmamasını sağlamak istiyordu.

Birileri Diane Broen ve amcasının temsil ettiği kombinasyondan çok korkuyordu. O kadar korkmuşlardı ki, Diane'in ya amcasının ya da Leo'nun ana üssünün nerede olduğunu bilmediğini ya da sırlarını saklayacak kadar güçlü olduğunu fark ettiklerinde, onun ölmesinin daha iyi olacağına karar verdiler.

Yaşarken bir tehdidi temsil ediyordu. Birinin almak istemediği bir tehdit.

Gideon onun bu üç adamın kendisiyle lazer ateşi arasında ne kadar sık durduğunu fark ettiğinden şüpheliydi. Eğer onlardan biri şu anda orada olsaydı, onunla tüfeği arasında duracaklarından hiç şüphesi yoktu. Tıpkı amcası ve eski sevgilisinin kendisiyle onu takip eden düşmanlar arasında durmaya çalıştıkları gibi. Ve çabalarının bedelini kanla ödemişlerdi.

Artık yalnızdı. Adamlarını geride bırakmıştı, tıpkı Gideon'un Arjantin'de ona bıraktığı mektupta yapmasını önerdiği gibi. O sırada Gideon ekibindeki hainin kimliğini henüz ortaya çıkarmamıştı.

Artık biliyordu. Sevgilisinin ölümüne kimin sebep olduğunu, amcasına kimin ihanet ettiğini ve kendisine kimin ihanet ettiğini biliyordu.

Ne için? Ailesinin kendileriyle birlikte mezara götürdüğü bir sır için. İlk Leo'nun evi olan Aslan İni'nin yerinin sırrı.

Üçü Gideon'un kurşunlarıyla yaralanmış halde hepsini evlerine göndermişti. O sırada Gideon'un güvenilebileceğinden emin olduğu sadece bir kişi vardı. Sadece son yirmi dört saat içinde hain elini göstermiş ve Gideon onu teşhis etmişti. Bu kişi onun için bir tehlikeydi. Gideon'un şüphelendiği üç kişiyi oyundan çıkarmak için kullandığı kurşunlar, vurdukları her biri için bir uyarı niteliğindeydi ve piçin dikkate alması gereken bir uyarıydı. Ne insan ne de Breed iki efendiye birden hizmet edemezdi ve o da bunu yapmaya çalışarak muhtemelen ölümcül bir hata yapıyordu.

Yine de ilgisini çekmişti.

Arjantin'deki uyarısına cevaben ona bıraktığı cevapla onu şaşırtmıştı.

Ortaya çık ve düşmanımın yakınlarda olduğunu kanıtla. Beni takip etmek sadece beni . Omzumun üzerinden bakmaya devam etmektense konuşmayı tercih ederim. Eğer şüphelendiğim şey doğruysa, aynı amaç için çalışıyoruz demektir. Çabalarımızı birleştirmek çok daha etkili olur.

Ve şimdi, ona istediği her şeyi onunla tartışması için mükemmel bir fırsat veriyordu. Kendisine sahip olmaya kararlı olan Irk'tan kaçtıktan sonra da ona benzer fırsatlar vermişti.

Onu sadece kullanmak istemesi çok kötüydü, tıpkı grubundaki hainin yaptığı gibi. Kendini ona tanıtmaya hiç niyeti yoktu. Sadece onu aradığı ödüle kadar takip edecek ve o ödülü ele geçirmeden önce kendisinin ele geçirdiğinden emin olacaktı.

Yine de bunların hiçbiri Diane Broen'in kafasını karıştırdığı gerçeğini değiştirmede.

Gideon için bir muammaydı ama büyüleyici değildi. Onu düşündüğünde sikini sertleştiren bu kadın değildi. Yine de sikini sertleştirdiği Cins yakında burada olacaktı.

Gideon onu takip eden Irk'tan sadece belki birkaç saat ileride olduğunu biliyordu. Ve o Breed çok kızgındı. Lawe Justice, Irk İşleri Bürosu'ndan ayrılır ayrılmaz öfkesini kükremiş ve büronun dışında onu bekleyen siyah cipe doğru ilerlemişti.

Gideon sokağın karşısındaki gölgelerden onu izlemişti ve Breed durup Gideon'un kendini gizlediği alana doğru bakarken bakışları daraldı, sırtımayı göze alıp almayacağını düşündü.

Sanki Komutan Justice izlendiğini biliyordu. Biliyordu ve hangi yönden geldiğini de biliyordu. Kadın gibi o da iyi bir düşman olabilirdi ama Gideon ona zarar vermeye kalkışırsa çok daha tehlikeli bir düşman olurdu.

Ne yazık ki, onu avına götürmek yerine avıyla arasına girmekle tehdit ederse düşman olabilirlerdi. Gideon buna izin veremezdi. Ve Breed'in de onu bundan alıkoyamayacağına dair bir his vardı içinde.

Gideon'un Judd, Fawn ve Honor'ı seçtikleri kimliklerinden çıkarmak için ona ihtiyaç duyması üzücüydü.

Ne yazık ki İnfazcı için bu görev bir süreliğine ertelenmişti. Bloğu geçmeden önce cipin lastiği patlamıştı. Gideon bunun dahice ve şans eseri olduğunu düşündü. Lastiği delen çivi, SUV için garaja çağrı geldiği anda yerine yerleştirilmişti.

Gideon çağrıyı almış, aracı hazırlamış ve ardından küçük mermi için alanı hazırlamak üzere dışarı çıkmıştı.

Büro'nun garajına bu kadar kolay girebilmiş olmasını inanılmaz derecede eğlenceli bulmuştu. Daha fazla ilerleyememiş, büronun ofislerine girememiş ya da içeriye gizlice bir silah sokamamıştı. Sensörler çok hassas ve sabotaja karşı dayanıksızdı.

Ama Lawe Justice'in çağırdığı aracı belirleyecek kadar yaklaşmıştı. O kadar yaklaşmıştı ki garaj görevlisi, hasta olduğunu söyleyen Breed'in yerine geçtiğini düşünerek anahtarları ona atmıştı.

Güvenlik rozetini kopyalamak çok zor olmuştu. Sensörlerin yanı sıra korumaları ve garaj görevlisini de kandıracak bir rozet hazırlamak on iki saatten fazla sürmüştü.

Şans.

Şans bir dakikalığına onun yanındaydı.

Dürbünün ortasındaki genç kadın, adamın kendisine olan ilgisizliğini sorgularcasına merakla kaşlarını kaldırdı. Tetiği çekmekte gecikmesini.

Ona meydan okuyarak.

Eşine de aynı şekilde cüret ettiğinde, böyle düşüncesiz bir aptallığın sonuçlarını öğrenecek, diye düşündü pişmanlıkla. Cinsin kokusuyla çoktan işaretlenmiş olması gerçekten utanç vericiydi.

Zaman farklı olsaydı, on dokuz yaşında, hatta Brandenmore laboratuvarlarındaki askerler tarafından yakalandığında yirmi yedi yaşında olduğu gibi bir Cins olsaydı. zaman bile umudu vardı; gülmenin, şehvetin, özgürlüğün hayalini kurmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyordu.

Eğer hâlâ o Cins olsaydı, o zaman bir eşin eşinden etkilenip etkilenemeyeceğini görürdü.

Bir zamanlar bu amacına ulaşabilirdi, diye düşündü. Ya da en azından bir şansı olabilirdi. Çok iyi bir deneme yapabilir ve bu denemede hatırı sayılır miktarda eğlenebilirdi.

Görüntüdeki kadın beklemekten sıkılmış ve yorulmuş gibi esnedi. Başını hafifçe salladı ve sanki onunla yüzleşmek yerine sadece onu izlediği için onu azarlıyormuş gibi alaycı bir gülümseme takındı.

Onunla yüzleşeceğine onu inandıran neydi? Tetiği çekeceğini düşündüren neydi?

Onu okşadı. Dudakları sırtıyormuş gibi köşeden hafifçe kıvrılırken parmağı bir aşığın etini okşar gibi üzerinde gezindi.

"Kılıçla yaşarsan kılıçla ölürsün, derdi amcam hep," diye yorumlamıştı gülerek, birkaç gün önce adamlarıyla D.C.'deki havaalanından yürürken. Onunla birlikte yürüyen İsveçli, Müdür Wyatt'la buluştuklarında dikkatli davranması gerektiği yönündeki tavsiyesine verdiği yanıt karşısında başını sallamıştı.

Onun tavsiyesine kulak asmamıştı. Bunun yerine, almak için gönderildikleri üç kişiyi bulacağına ve daha sonra yaptıklarından pişman olacağına dair ona yemin etmişti. Bu işin çok önemli olduğunu iddia etmişti. Yeğeni başarısız olamayacak kadar önemliydi.

Bayan Roberts'ı bulduğunda hepsini bulacaktı. Onunla birlikte olacaklardı, Gideon biliyordu ve bu kadın onları daha fazla test yapmak için Irklara geri götürmeye çalışacaktı. Daha acımasız tedaviler.

En çok neyin acıdığını görmek için eti kesen bir bıçak.

Yine de Gideon ne göreceklerini biliyordu. Buna izin vermezdi. Peşinde olduğu kadından, karşılaştığı tüm bilim adamlarından nefret ettiğinden daha fazla nefret ediyordu. Ama işlediği suçlar için bile, kuşkusuz bir çocuğun işlediği bir suçtu bu. Ne kadar korkunç olursa olsun, bu vahşetin onun başına gelmesine izin vermeyecekti.

Bayan Broen avının bulunduğu şüphelenilen bölgeye doğru ilerliyordu. Çok uzun yıllardır yaşadığı ve soluduğu intikamını ondan almak için ilerliyordu.

Buna izin veremezdi.

Buna izin vermezdi.

Çok uzun süre beklemiş, çok uzun süre mücadele etmişti. Ve artık son bu kadar yakinken bundan mahrum bırakılamazdı.

Akıl sağlığı, uzun zaman önce kendine verdiği yemini tutmasına bağlıydı.

Bulundukları genel bölgeyi biliyordu ve bu kadına da yerini söylemişti. Kadın oraya ondan önce varacaktı ama adam yakında olacak ve onu izleyecekti. Ve avı bulduğunda, onu ondan çalmak için orada olacaktı. Eğer Judd'ı hatırladıysa, ki hatırlıyordu, o zaman kızların çok iyi saklanmış olacağını biliyordu. Çok iyi korunacaklarını.

Belki yatağını bile paylaşır.

Bir kez daha kadına odaklanırken öfke kükremesini bastırmak zorunda kaldı. Şüphelendiği şeylerden ziyade bildiği şeylere odaklandı.

Komutan Justice geldiğinde, Justice'in, öz annesinin kaçırıldığı aile şeklinde onu orada rahatsız edecek olan geçmişle dikkatinin dağılacağını biliyordu.

Gideon kaçtıkları gece karanlığın içinde kaybolduktan sonra Judd ve Fawn'a yardım eden aynı aile.

Judd'ın söylediği gibi Terran Martinez gelmişti. Scott Connelly'nin de bir parçası olduğu bir anlaşma. Çünkü Fawn onun kızıydı.

Dişlerini sıktı ve ısıramadan bir hırıltı kaçtı. Bunu kabul edemezdi. Kabul edemezdi.

Kadın kaşlarını buyurgan bir şekilde kaldırırken kaşlarını çattı ve baktı.

Evet, onun orada olduğunu biliyordu. İzliyordu. Bekliyordu. Tetiği çekmesi için onu cesaretlendirmiyordu, ikisinin de peşinde olduğu şeyi alması için cesaretlendiriyordu.

"İyi geceler." Kelimeleri söyledi mi yoksa sadece dudaklarının onları şekillendirmesine izin mi verdi?

Her şeye rağmen sandalyeden kalkıp perdelerle doğru yürüdü ve bir sarsıntıyla perdeleri çekerek adamın kendisini görmesini engelledi ve hiçbir şeyi şansa bırakmadı. Perdelerin alt kenarlarını pencere çerçevesinin içine soktu, herhangi bir çatlak olmadığından emin oldu.

suikastçının onu hedef almak için kullanabileceğini düşündü ve odanın ışıklarını kapattı.

Gideon kaybettiği için iç çekti. Son üç gündür onu takip ederken, bu arayışta kendini o kadar da yalnız hissetmediği zamanlar olmuştu. Çaresizliğini anlayabilecek birinin bile yanında olduğunu hissetmişti. Yeğenini kurtarmak için verdiği mücadele asil bir mücadeleydi. Ve bunu anlıyordu. Ne yazık ki, aynı zamanda kaybedebileceği bir savaşı.

Onun için bile eşsizdi ve kendisi için bulacağı ödülü almak için saldırmadan önce onun hakkında daha fazla şey öğrenmesi şarttı. O masumları öldürmezdi.

Brandenmore laboratuvarlarındaki tıbbi asistanların bile canı bağışlanmıştı. Orada yaşanan dehşetten onları sorumlu tutmamıştı. Pek çok kez acısını hafifletmek ya da testleri ertelemek, tekrarlanmadan önce iyileşmesine fırsat tanımak için mücadele etmişlerdi.

Birkaçı onun kaçmasına yardım etmek için birden fazla kez komplo kurmuş, ancak başarısız olmuştu. Biri bu girişim sırasında ölmüştü. Bir diğeri Judd'ın acısını dindirmeye çalışırken yakalandığında ölmüştü. Ya hayatları ya da aldıkları emirler söz konusuydu. Bu emirleri gönülsüzce yerine Gideon bunu asla onlara karşı kullanmadı.

Diane Broen, tıpkı o asistanlar gibi, cezalandırılması gereken suçlar konusunda masumdu. İçinde zalimlik yoktu. Birçoklarının aksine, hayatta kalmak ve sevdiklerini korumak için şiddetli, yakıcı bir ihtiyaç vardı. Gerçi sevdiği çok az kişi vardı. Kız kardeşi, yeğeni. Birlikte savaştığı dört adamdaki sadece sadakat görmüştü; aşk görmemişti.

İsveçli'de ise dostluk ve saygı görüyordu. Yine de onun herhangi birini korumak için ölebileceğini biliyordu. Onlar onun sorumluluğundaydı ve bu nedenle onun koruması altındaydılar.

Kısa bir süre iç geçirdikten sonra silahını indirdi ve bekledi, hareket etmeden önce karanlığı ve gölgeleri dikkatle ölçtü. O buna bir son verene kadar onu izleyen başka gözler de olmuştu. Hâlâ Brandenmore mirasını sürdürmeye çalışan araştırmacı bilim adamları tarafından istihdam edilen Çakal Irkları, canına tak edip boğazlarını kesmeden önce onu Tennessee'ye kadar takip etmişlerdi.

Onu takip etmeleri için iki kişilik bir ekip göndermişlerdi. Aldıkları emir şuydu: Yaklaşık on iki yıl önce kaçan Bengal'i ya da iki kızı bulduğunda, Irk İşleri Bürosu onları korumak için harekete geçmeden önce onları alacaklardı.

Gideon onun yerine onlarla ilgilenmişti. Bu kadının yaşamasına izin verecekti ama o Çakallar sadece ölümü hak etmişlerdi.

Başka hiçbir düşmanın avını ya da onları takip eden savaşçı kadını izlemesine ya da onlara zarar vermeye çalışmasına izin vermeyecekti. Bu sadece onun ayrıcalığıydı.

Bunu düşününce dişlerini sıktı.

Ellerinin üzerinden akan bakır zengini kanın hatırası duyularını keskinleştirdi ve boğazında güremekle tehdit eden bir hırıltıya neden oldu.

Henüz değil, dedi kendi kendine silahı parçalarına ayırıp yanındaki çantaya koyarken. Sonra daha önce giydiği şapkayı taktı. Yüzündeki izi gölgeleyen, yıpranmış, lekeli bir kovboy şapkası ve onunla birlikte çaldığı yıpranmış çizmeler. Kıyafetindeki koku, herhangi bir Irk'ın, yanından geçebilecekleri kişinin kendi kokusu olmadığını yanlışlıkla anlamasını engelleyecekti.

Bu koku eksikliği bir güçlük haline gelmeye başlamıştı. Bunu fark eden herhangi bir Irk için anında bir alarmdı. Gideon'un tercih edeceği güzel, yeni kıyafetler yerine kullanılmış, yıpranmış kıyafetler çalmasını gerektiriyordu.

Avı bunun da bedelini ödeyecekti, çantayı alıp otelin karşısındaki tepeden aşağıya, otoparka inen patıkaya doğru hızla ilerlemeye başlarken kendi kendine söz verdi.

Günler önce satın aldığı pikabın yanından geçerken neredeyse kaskatı kesiliyor, neredeyse kendini ele veriyordu. Yanaşan ve yolunu kesen araç rahat edemeyeceği kadar tanıdıktı.

Hızını kesmeden asfaltta ilerleyerek üçüncü kata çıkan metal merdivenlere ve Bayan Broen'in odasından iki kapı aşağıda tuttuğu odaya ulaştı. Aslında iki oda tutmuştu: girdiği oda ve kendisiyle avı arasında duran oda.

İki iç kapı ile birbirine bağlanan odalar, onun odaya girmesini ve üç kişiyi yerleştirmesini mümkün kılmıştı.

D.C.'den ayrılırken bir araya getirdiği elektronik dinleme cihazları... Dışarıdaki kameralardan ya da onu izlemek için dikkatinden kaçmış olabilecek herhangi biri tarafından odasına girerken görülmedi.

Bu cihazlardan ikisini hemen bulmuştu. Bunun için ona hak vermek zorundaydı çünkü bu sefer gerçekten de bunun olmasını engellemeye çalışmıştı. Üçüncüsünün gizli kalacağına, Breed dedektörleri ya da kadının Thor dediği John Thorsson'un kısa süreliğine devre dışı modda kayıt yapabilen ev yapımı ya da "sessiz" dinleme cihazlarını tespit etmek için üzerinde çalıştığı dedektörler tarafından tespit edilemeyeceğine inanıyordu.

Gideon bu dinleme cihazının, aradığı genç kadının ve onu koruyan Melez'in mevcut kimliğini vereceğine güveniyordu. İntikamını almak için sadece Judd olarak bildiği Bengal Melezi'ni geçmesi gerekecekti.

O ve Judd aynı yaşıydılar. Kısa bir süre için aynı hücreleri, aynı testleri, aynı cehennemi paylaşmışlardı.

Sonra hepsinin işine son verme emri geldi. Yok etme tesisine götürülürken kaçmışlardı. Her nasılsa Judd, Gideon'dan önce kendini kurtarmayı başarmış ve minibüsün arkasındaki muhafızı etkisiz hale getirmişti. Gideon şoförün peşine düşmüştü ama piç kurusu minibüsü ters çevirmeyi başarmış ve Gideon'un açılan kesiklerin yeniden açılarak kan akıtmaya başlamasına neden olmuştu.

O zaman ölebilirdi. Ölüm için o kadar çok dua etmişti ki, ölmesi umurunda bile değildi. Hatta ölümü kollarını açarak karşılayabilirdi.

Yine de umursamıştı.

Gideon dişlerini gıcırdatarak anıyı geri püskürttü. Onun yaşadığını, daha fazla işkence gördüğünü görmeyi umursamıştı. Cehenneminin hiçbirinin hayal edemeyeceği kadar genişlediğini görmek için.

Judd'ın, diğer Melez'e zincirlerinin anahtarını vererek onlara kimin yardım ettiğini söylememiş olmasını garip buluyordu. Gideon Judd'ın özgürlüğünü nasıl kazandığını hep merak etmişti ama yaraları ve Judd ile kızın onu kurtarma çabalarının sonucu soru-cevap seansına izin vermemişti.

Gideon yumruklarını sıkarak pencereye doğru ilerledi ve perdenin kenarındaki dar aralıktan bakmak için yana çekildi. Orada, siyah cipin kapılarının açılmasını ve Lawe Justice ile kardeşi Rule Breaker'ın içeriden çıkıp Bayan Broen'in tuttuğu odaya bakmalarını izledi.

Her iki tarafta da Justice ve kardeşinin içinde bulunduğu araca benzeyen iki araç daha durdu. Bu araçların her birinde üç infazcı vardı, Justice ve kardeşinin komuta ettiği sekiz kişilik ekibi tamamlayan toplam altı kişi.

Bayan Broen'in Irkı onun güvenliğini şansa bırakmıyordu. Yine de onları görünce, temsil ettikleri tehdidi fark edince boğazından bir hırıltı çıktı. Yakında geleceklerini biliyordu ama bu karmaşa ve onu ele geçirmekle tehdit eden hayvan, adrenalin ve vahşi bir öfke dalgası yarattı.

Onun yoluna çıkmaya cüret mi ettiler? Sahip olduğu tek teselliyi, kızı bulmak ve intikamını almak için sahip olduğu tek umudu çalmaya teşebbüs etmeye? Buna izin vermeyecekti.

Uğruna çalıştığı her şeyi ya da huzura kavuşmak için sahip olduğu tek şansı çalmalarına izin vermeden önce hepsini öldürecekti.

Lawe merdivenlerden yukarı Rule geri çekilerek cipe yakın durdu. Gideon küçük alıcı ve kulaklıkların yerleştirildiği masaya doğru ilerledi.

Komutan Lawe Justice'in Irk İşleri Bürosu müdürünün sağ kolu olduğu biliniyordu. Eğer müdür bir şey biliyorsa, Komutan Justice de biliyordu. Bu toplantıda ne gibi bilgiler elde edilebileceğini merak ediyordu. Ya da odanın içindeki kadının Breed'i girdiği gibi hızla dışarı atıp atmayacağını.

Adalet'in küçük kadın paralı askeri takip edeceğini biliyordu. Onda bıraktığı bir koku vardı. Çiftleşme ısısı değildi ve erkek Irkların çiftleştikleri dişilere yükledikleri o sahiplenme damgası da değildi. Yine de diğer erkek Irkları uzak tutan bir kokuydu. Üzerinde kalan ve bir Irkın ona dokunmasının bölge işgali olacağına dair güvence veren bir koku.

Gideon'un bir parçası olan ilkel genetiği rahatsızlık içinde geri çekilmiş, dişiye geçen gece havaalanında ona süründüğünden daha fazla yaklaşma konusunda kararsız kalmıştı.

Adalet onunla çiftleşmemişti.

Çok, çok daha ilkel bir şey yapmıştı.

Lawe Justice bir şekilde onu kendi kokusuyla işaretlemeyi başarmış ve böylece diğer Irkların onunla çiftleşme niyetini anlamasını sağlamıştı. O güçlü ve tehlikeli bir ilkel varlığa aitti.

Kendine ait olarak işaretlediği şeyi korumak için adam öldürebilecek bir cins.

- - -

Lawe kapının kilidini açtı ve hafifçe araladı. Yavaşça Diane'in gece için tuttuğu otel odasına adım attı ve küçük odaya göz gezdirdi.

Akan düşün sesi ve banyodan yayılan yumuşak kadın kokusu, onun şu anda karanlık bir köşeden tuzak kurmayı beklemek yerine akan suyun altında durduğunu gösteriyordu.

Aslında bu konuda çok iyiydi. Herhangi bir Irk kadar sessiz, aynı derecede yetenekli ve gerektiğinde aynı derecede acımasızdı. Sadece onların gücünden yoksundu. Onların gücü ve ekstra güç dalgası ekleyen DNA'yı çağırma yetenekleri, vahşi bir hormonla aşılınmış adrenalin patlaması, güçlerine ve merhametsizliklerine katkıda bulundu.

Sabun ve şampuanlarının yapay soya ve badem kokusunun ötesindeki kadın kokusu ona ulaşıyor, sikinin demir gibi sertleşmiş uzunluğunda açlığın yüz buruşturması titreşirken gözlerini kapatmasına neden oluyordu.

Tanrım, onun kokusunun huzur ve teselli kokusu olduğuna yemin edebilirdi. Ne zaman onun yakınında olsa, bu niteliklerin gardını aşmaya çalıştığını hissedebiliyordu.

Onun kokusu bir fener gibiydi. Bahar yağmuru ve yaz sıcaklığı kokuyordu, bu da onu saf bir şehvetle delip geçti.

Taşaklarını sıktı ve sikini öfkeli, yakıcı bir cinsel ihtiyaçla doldurdu.

Kız vaat kokuyordu ve bunu nasıl anladığını sadece Tanrı biliyordu. Tam olarak tanımlayamadığı bir kokuydu, şehvetin ötesine geçen bir sıcaklıkla doluydu ve kolları onu tutmak için ağrıyordu.

Sadece tut onu.

Teselli bulmak ve vermek için.

Rahatlık, hiçbir zaman tam olarak tanımadığı bir başka nitelikti ve onu nasıl tanımlayabildiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kapının sürgüsünü çevirdiğinde banyo kapısı açıldı ve odaya bir buhar hücumu yayıldı. Lawe nefes alamadan Diane dışarı çıktı ve birkaç değerli saniye boyunca nefes alma şansını elinden aldı.

Omuzlarında su boncukları vardı. Köprücük kemiği boyunca küçük bir dere akıyordu. Havlunun altında bacakları, peeling için salonlara düzenli ziyaretleri çağrıştıran satenimsi bir pürüzsüzlükle parılıyordu. Ne jilet izi ne de ağdadan kaynaklanan kızarıklık vardı. Söz konusu vücudu olduğunda çok titizdi. Yuvarlak hatlıydı ama tonluydu, sağlıklıydı ama günümüzün sıska olma saplantısı yoktu.

O, erkek ve hayvan için mükemmellikti.

Uyarılma anında onu vurdu ve kadının yumuşak tazeliği kontrolünü ele geçirirken duyularını kaosa sürükledi. Duyguların, bir zamanlar başka bir varlığa karşı asla hissetmemesi gereken o müthiş dürtü ve kararlılığı zayıflatmasını engelleyen kalkanlarda bir kırılma olduğunu hiç düşünmemişti.

O anda farklı bir şey öğrendi. Bu duyguların içini parçaladığını, duyularını harekete geçirdiğini ve inançlarını rüzgara savurduğunu hissetti. Ve bir anlığına -inanılmaz bir anlığına- onun yanında savaştığını, zaferlerini paylaştığını ve başarılarında onun kahkahalarını duyduğunu hayal etti.

Odanın öbür ucuna geçip onu kendine çekmemek için mücadele ederken göğsünde boğuk ve yasak bir hırıltı yükseldi. Ona vermek için çaresizce ihtiyaç duyduğu şeyi almamak için.

Diane yatak odasına yeniden girdiğinde donakaldı. Elmacık kemiklerine bir kızarıklık yerleşti ve bakışlarını doldurdu. Saf alevli sıcaklığa yükselmeden ve amını yakan bir his dalgası göndermek için güneye koşmadan önce yüzünü yıkayan sıcaklığı hissedebiliyordu. Aynı anda göğsü sıkıştı, duyguları onu sardı ve ya ona ya da özgürlüğüne sahip olabileceğinin üzüntüsüyle farkına varması zihninde bir alev gibi yandı.

Aman Tanrım. Buna ihtiyacı yoktu. Bu duyguya ihtiyacı yoktu. Kaybedecek başka bir şeye ya da birine ihtiyacı yoktu. Ve Lawe ile başka bir yolu yoktu. Özlediği adama ya da soluduğu havayla aynı olan özgürlüğe sahip olabilirdi.

Klitorisi ağrımaya başladığında kalçaları sıkıştı, vajinası, amcığını şişmiş, klitorisini daha hassas hissettiren sıcak, kaygan nemi döktü.

Onu her düşündüğünde kendisine eziyet eden uyarılma aşırı hızlandı.

Ama şimdi onu düşünmesine gerek yoktu, tahrik olmuş, aşırı ısınmış vücudu çılgılık atıyordu. O buradaydı. Tahrik olmuştu. Almak için oradaydı. Hazırdı. İstekliydi.

Sessiz bir inilti ve ona sürtünme dürtüsü, sularının daha da toplanmasına neden oldu, kalçalarını da nemlendirmek için amının şişmiş kıvrımlarını hafifletti.

Diane vücudunun yumuşadığını, kalçalarının zayıfladığını hissedebiliyordu. Havluyu daha sıkı kavradı. Parmakları göğüslerinin arasındaki kumaşta kenetlendi, sanki ona dokunmak için duyduğu o delice ihtiyacı engelleyen tek şey buymuş gibi havluya tutundu.

Onun tarafından dokunulmak.

Bunu ona nasıl yaptı? Onu nasıl bu kadar savunmasız ve muhtaç hissettirdi? Yıllardır bir erkek için yanıp tutuşmadığı onu bu kadar çaresizce istemesini nasıl sağlamıştı? Hiç kimse için bu kadar acı çekmediğini fark etti. O "bir şey" için, o ruhani "daha fazlası" vaadi için. Cins erkeklerle çiftleşen ve tatmin olan diğer kadınlarda gördüğü o tatmin, doyunluk ve saf memnuniyet.

Kız kardeşi. Lyra Jordan. Megan Arness. Merinus Lyons. Faith Arlington ve hatta Storme McKenzie ve Ria Warrant. Kibirli, baskın ve yine de sevgi dolu Soy erkeklerinin güçlü, hayat dolu eşleri, eşlerinin Soy mirasını devam ettirecek birer araçtan ya da korunmaya muhtaç porselen bebeklerden fazlası olduğunu kabul etmişlerdi.

İşte gerçekten iyi bir taneydi. Neden bir anlık zevk için gururunu ve bağımsızlığını bir kenara atmaya bu kadar istekliydi? Neden bir anda, karşısında duran düşünceli ve kasvetli Breed'i memnun etmek için daha az bağımsız olmayı ve kız kardeşi Rachel'a daha çok benzemeyi dilemişti?

Ona hayal kurdurdu. Yıllar boyunca kaybettiği her şeyin anıları ona işkence etmek için yükselirken, umut dolu o küçük ses içinde fısıldadı.

Ona kandan daha fazlasıyla renklendirilmiş bir geleceğe dair Tanrı'ya karşı dürüst, canlı ve renkli rüyalar gördürdü. Kadının, bir savaşçı olan parçasının ve hala kontrol ve özgürlüğü bulmak için umutsuzca korkmuş küçük bir kız olan parçasının tutunabileceği bir adamın hayalini kurmaya başlamıştı. Tutunabileceği ve hâlâ kendisi olabileceği.

"Neden buradasın?" kelimeleri dudaklarından zorla geçirdi, ona doğru ilerleyip kendisini becermesi için yalvarmak yerine kendini bu soruyu sormaya zorladı.

Ya da onu becermesine izin vermek için.

Hangisi başarılabilirse ve en kısa sürede orgazma ulaşırsa.

Bunun yerine, yüz ifadesini kırıştırmaya zorladığı hoş olmayan bakışlarına ek olarak ses tonunu kızgınlıkla doldurdu.

"Neden *buradasın*?" sorusunu, kadının konumuna vurgu yaparak tekrarlardı. "Size bu göreve devam etmeniz söylenmemiştir."

Söylenecek en yanlış şeydi ve kelimeler dudaklarından döküldüğü anda bunu anlamıştı. Ne yazık ki onları geri çağırmanın bir yolu yoktu.

Diane odanın karşısına geçerken ona tatlı tatlı gülümsedi ve Lawe onu dikkatle izlemekten kendini alamadı. Çok iyi eğitimliydi ve çok hızlıydı, bunu biliyordu.

Ama onun için hareket etmedi. Belli ki ona saldırmak bu gecenin gündeminde değildi. En azından şimdilik.

Diane onu dikkatle izleyerek yatağın altından geçti, bakışlarını ondan ayırmadı, vücudu gergin ve koşmaya hazır bir halde yatağın üzerinde duran sırt çantasına doğru ilerledi.

Bir eli onu örten havlunun içinde düğümlü kaldı. Eğer tek başına istemek onu vücudundan söküp atabilseydi, o zaman çoktan parçalanmış bir şekilde yerde yatıyor olurdu.

Neredeyse nefesini tutarak izledi, bakışları havluyu sıkıca tuttuğu yere odaklandı. Havlunun vücudundan çıkmasını diledi, vücudundaki tüm kaslar gerilerek havluyu bırakmasını ve ona o mükemmel, güzel teni bir anlığına göstermesini istedi.

Aletin başı zonklıyor, kot pantolonunun malzemesi altında öfkeyle çarpıyor, taşaklarının serbest kalma ihtiyacı içinde kalınlaşmış shaftın tabanına doğru çekildiğini hissediyordu. Ereksiyonunun şişmiş tepesinin hemen altındaki et, ihtiyaç içinde titreştikçe daha sıkı, daha sıcak geriliyor gibiydi.

Diken oradaydı, varlığını ona hissettirecek kadar gerilmişti. Bu kadının gerçekten de onun eşi olduğundan emin olmak için.

Dilinin altında çiftleşme hormonunu tutan bezler şişmiş, zonklıyor ve ağrıyordu. Dilini onun ağzına sokma ve hormonu duyularına yayacak şehvetli, ateşli öpücüğe katılmasını talep etme ihtiyacı çok fazlaydı.

"Bana öyle bakmayı kes." Bu talep, kızın uyarılma kokusu onu sarhoş etmeye, duyularını ve dilinin altındaki bezleri çiftleşme hormonuyla doldurmaya başladığında yapıldı.

Başlatmaya kararlı görüldüğü yüzleşme yardımcı olmuyordu ve bunların çantasından çıkardığı kıyafetler olduğu gerçeği de yardımcı olmuyordu.

Yoga pantolonu, bir tişört, ipek üçgenden biraz daha fazlası olan külot.

Bir eliyle giysileri kavrayıp diğer eliyle havluyu ölümüne tutarak yatağın alt kısmına doğru ilerledi ve Lawe'un bildiği gibi giyinmek için banyoya döndü.

Yoluna çıktı, kaçışını çelik parmaklıklar kadar etkili bir şekilde engelledi ve onun yakın, kişisel, samimi

onu geçmek için vücuduna temas etti.

Yatağın dibinde durakladığında ona temkinli bir şekilde baktı.

"Bu küçük odalar söz konusu olduğunda işin cehennemi bu." Küçük, ucuz otel odasının etrafına göz gezdirirken dudaklarında alaycı bir gülümsemenin belirmesine izin verdi. "İki kişi aynı anda birbirlerine sürtünmeden ya da hatta okşamadan hareket edemiyor. Oysa çoğu Irkın tercih ettiğİ daha pahalı sitlerde hareket etmek ve eğer isterlerse temastan kaçınmak için bolca yer var."

Konuşurken çömeldi, bir dizini yere koydu ve diğİ dizini bükerek giydiğİ savaş botlarının bağcıklarını gevşetti.

Şimdi ona temkinli bir şekilde bakıyordu, adam diğİ botuna geçip onu gevşettikten sonra doğruldu ve her birini çıkardı.

"Ne halt ediyorsun?" diye haykırdı, onun ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ve vücudu da biliyordu. Seksinin ıslandığını, ısındığını, hassas kıvrımlarının kızardığını ve klitorisinin daha sıkı şişmesine neden olduğunu hissedebiliyordu.

"Benden kaçtın, Diane," diye homurdandı ince, siyah ısı kontrol çoraplarını ayağından çekerken. Sonra elleri pantolonunun kemerine gitti, parmakları kemeri gevşetmeye çalıştı.

İrkların farklı duygular için farklı hırıltıları vardı: kızgınlık, sinirlilik, öfkeli bir hırıltı, öfkeli bir hırıltı. Ve bir de bu hırıltı vardı. Tembel, aç bir niyetle derinden gürlüyordu. Bu, sinir uçlarında yankılandı ve sesin hassas derinliklerinde yankılandığına yemin ederken vajinasının sıkışmasına neden oldu.

"Ve senden yine kaçacağım." Sinirli bir şekilde ona meydan okurken sıkıca yutkundu, havluyu tutuşu parmak eklemleri beyazlaşana kadar sıkılaştı. "Ben senin kuklan değilim, Lawe."

"Sen benim eşimsin." Kendi sesindeki hırıltıyı duydu, sesinde titreşen ilkel baskınlık için kendinden nefret etti.

"Ben sizin kontrolünüzde değilim, ne de siz onunla oynamaya karar verene kadar rafta oturabileceğiniz pırıl pırıl yeni bir oyuncak satın ."

Eğer amcığı ısınmamış, tatmak için can attığı tatlı, yumuşak sularla akıyor olsaydı, Lawe onun sesindeki çaresizlik imasına dikkat edebilirdi. Onun dokunuşundan, çiftleşme ısısından korktuğu belliydi ve kendini geri dönmeye zorlardı.

Yine de görünüşe rağmen korku değildi. Çaresizlik, açlık ve kafa karışıklığı kokuyordu. Onu istiyordu; onun için duyduğu açlığın aynısıyla onun için acı çekiyordu ve içinde yükselen hayvanın tanıdığı tek şey buydu.

Birbirleri için ölüyorlardı, yine de kaçabileceğini ve onun peşini bırakmayacağını mı düşünüyordu?

İçindeki hayvan DNA'sı tam da bunu yapmasını istiyordu. Kovalamasını. Avcı olmasını, onu kendisine bağlayacak baskın güç olmasını.

Kendini tehlikeye atabileceğine ve onun önünde durmayacağına onu inandıran neydi? Sahip olduğu gücün son zerresiyle korumayacağına? Onun güvenliğini ve devamını sağlamak için kendi hayatını ve şimdiye kadar yaratılmış tüm Irkların hayatını feda etmeyeceğine.

"Seni bir rafa yerleştirmek yapmak isteyeceğim son şey tatlım," diye söz verdi ipek gibi. "Ama seninle oynamak kesinlikle kartların içinde."

Kemer gevşedikten sonra kot pantolonunu çıkarmak yerine, Lawe ince ceketini omuzlarından silkti, ardından siyah kolsuz gömleği bedeninden çekip çıkardı ve bir kenara fırlattı.

Küçük dili, pembe ve baştan çıkarıcı, dudaklarının üzerinde titreşmek için uzandı.

Şehvetli alt kıvrımdaki nem parıltısı taşaklarını sıktı, ona vurma ihtiyacı duydu.

O kadar sertleşmişti ki, kot pantolonun metal tırnaklarını açıp, kızın izlediği gibi vücudundan sıyrırken nefes almakta zorlanıyordu.

"Sonuçlarına katlanmadan benden kaçabileceğini mi sandın, dostum? Ben lanet bir cinsim. Kaçarsan peşinden . Bana meydan oku Diane, ben de kabul edeyim. Beni kolayca kontrol edebileceğin zavallı, hadım edilmiş bir hayvan olarak mı görüyorsun?"

"Kısırlaştırılmış mı?" Bakışları adamın ereksiyonuna kaydı. "Pek sayılmaz. Ama bana Jonas tarafından birkaç kez senin gerçekten oldukça olduğuna dair teminat verildi.

Evcilleştirilmiş. Emir üzerine mırılıyor musun, Lawe? Yoksa sadece Jonas'ın mı bu emri verme yetkisi var?"

Diane onun deli olduğuna karar verdi, kesin deliydi. Amcası ölümünden önceki yıllarda bu tahmini birden fazla kez yapmıştı.

Belli ki haklıydı. Ne kadar zararsız olursa olsun, sadece deli bir insan bir Irkı bu şekilde manipüle etmeye cüret edebilirdi.

Ama hem Lawe hem de Jonas bunun her anını hak ettiler.

Jonas'ın onunla oyun oynamaya cüret ettiğini biliyordu. Nasıl olduğunu anlamamıştı ama konu her yetenekli Irkın çiftleşmesini sağlamaya geldiğinde onun ne kadar hesapçı ve manipüle edici bir canavar olduğunu biliyordu.

Ve Lawe, ona hissettirdiği için. Onu arzulattığı için. Bir ortak ve sevgili olmayı için.

Onu parçalayan duyguları hissetmek ya da herhangi bir erkeğe böylesine ihtiyaç duymak istemiyordu ya da buna ihtiyacı yoktu. Ondan hayatına girmesini ve tüm inançlarını ve kendini teslim ettiği hayatını kaosa sürüklemesini istememişti. Ve kesinlikle kayınbiraderinden ona yardım etmesini de istememişti. Jonas'a, Lawe'a kendisini değerli hissettiren hayatından vazgeçmesi için baskı yapmanın asla işe yaramayacağını anlamasını sağlayacak bir yol bulması için yalvarmıştı. Onun yerine, vazgeçmeyi kabul etmesini önermişti.

Lawe'un zincirini koparması konusunda onu birden fazla kez uyarmıştı.

Lawe'un evcil bir ev kedisi değil, tam eğitilmiş bir Aslan Irkı konusunda onu uyarmıştı.

Tıpkı Lawe'un emir almadığı ve emir üzerine mırıldanmadığı konusunda onu uyardığı gibi.

Ve son uyarı, Lawe'un derisini paylaştığı hayvanın bir gün onu zapt etme kararlılığının üstesinden geleceği ve beklediğini hissettiği eşini alacağı yönündeydi.

Lawe'un yüzündeki ifade ve sert, çıkıntılı ereksiyonu bir şey ifade ediyorsa, hayvan ve adam eşe sahip çıkma zamanının geldiği konusunda hemen hemen hemfikirdi ve bunu kanıtlamaya hazırdılar.

Buz mavisi gözleri parladı, sonra karardı, yüz ifadesi sıkılaştı ve ilkel hakimiyet aniden yüzüne damgasını vurdu.

İşte .

Bir yıldan uzun bir süredir birbirlerinin etrafında dans ediyorlardı, kasıtlı olarak gevşiyor, sonra en ufak bir duygu belirtisinde geri çekiliyor, ancak tekrar geri çekiliyorlardı.

Alay etmişti ve Jonas'ın ona yaptığı uyarıları unutmuştu.

Ondan kaçmış, kaçınılmaz olduğunu hissettiği şeyden kaçmak için mücadele etmişti. Jonas onu kaçma konusunda uyarmıştı. Onu Lawe'un içinde yaşayan yırtıcı hayvan, eşine sahip olmak için cenneti ve cehennemi yerinden oynatacak, öldürecek ya da öldürülmeyi göze alacak baskın hayvan hakkında uyarmıştı. Ve ona neye ihtiyacı varsa, içgüdüsel olarak neye sahip olması gerektiğini biliyorsa, sadece mutlu olması için verecekti.

Bir yıldan fazla bir süre uzak durmuştu. Açlığını görmezden gelmişti, tıpkı onun yaptığı gibi. İhtiyacı görmezden gelmiş ve baş edemediği tüm duygulardan kaçmasına ve onu kabul etmenin, etrafında inşa edeceği kafesi kabul etmek anlamına geldiğini bilmesine izin vermişti.

Ondan kaçmak için savaştığı her seferinde duygularını kesmek için yükselen canavarları bir şekilde hissetmiş , çünkü her zaman gitmesine izin vermişti. Yoksa bunun yerine kendi canavarlarıyla ve onları atlatmak için verdiği savaşla mı ilgileniyordu?

Hangisi olursa olsun, belli ki ikisini de pençesine alan açlık konusunda bir şeyler yapma zamanının geldiğine karar vermişti.

Lawe ona doğru hamle yapıp, ondan kaçmak için döndüğünde belinden yakalayınca Diane şaşkınlıkla nefesini verdi. Kalçalarını kavrayarak onu geriye çekti ve kışını sikinin sertleşmiş uzunluğuna yaklaştırmak ona doğru bastırdı, sert ve baskındı, ereksiyonunun sert sapı kışının yarığına sürtünüyordu.

Ve geri çekilmekten, onu sıcak ve sert hissetmekten kendini alamadı. Onu omzundan kalçalarına kadar hissedebiliyordu. Onun etinin törpülenişini hissedebiliyor, omuzlarından ayak bileklerine kadar onu pürüzlü ipekten bir post gibi kaplayan o minik, minicik, neredeyse görünmez kılları hissedebiliyordu.

"Tehlikeli mi yaşıyorsun, bebeğim?" Kızın elleri bileklerine düşerken kulağının memesini ısırды, kız arzusunu ya da korkusunu geri itmek için savaşıırken çaresizce tutuyordu. Birini bırakmak zorundaydı çünkü adam belli ki *onu bırakmasına* izin vermeyecekti.

Arzu yerinden kımıldamıyor, sadece büyüyordu. Korku, kanlı tırnaklarıyla tutunuyor ve omuriliğinde cızırdayan inanılmaz, cinsel sıcaklığı hissettikçe dokunuşunun altında daha da bocalıyordu.

"Korktun mu, küçük vahşi kedi?" diye kulağına, nefesinin sıcaklığı kulağının hassas kabuğunu okşuyordu.

"Senden mi?" Ses tonundaki kabadayılık, hissettiği savunmasızlıkla çelişiyordu, rahminde oluşan şehvet bahsetmeye bile gerek yoktu. "Bence bundan daha iyisini biliyorsun, Lawe."

Bu suçlamayı reddetse de Diane bunun bir yalan olduğunu biliyordu. Adamın parmakları sıkılaştığında dudaklarından yumuşak bir nefes çıktı, tırnakları kalçalarının derisini törpüledi, adam ona daha sıkı bastırdı ve sikini daha sert bir şekilde arkasındaki yarığa sürttü.

Zevk, sinir kırbaçlayarak vücudunda keskin his patlamaları yarattı.

Vücudunun sıcaklığı daha önce onu saran soğuğu delip geçerken korku geri çekildi. Ama geçmemişti. Tamamen geçip geçmeyeceğini merak ediyordu.

Dilinin kulağının hemen altındaki hassas ete pürüzlü bir törpü gibi dokunmasıyla içinden bir ürperti geçti. O saniyede korku yok oldu ve zevk, onu kovalayan tüm kâbusları gölgede bıraktı.

İhtiyaç, Lawe'un sikini yırtan keskin dişli bir şeytandı ama bu bile eşinin arzusunun kokusunu, ihtiyacının sıcaklığını ve zevkin saldırısı altında hafifleyen korkularının soğukluğunu çeken hayvani duyuları engelleyemedi.

İçindeki hayvan genetiğinin ön plana çıktığını hissetti. Her Cins, sahip olduğu hayvanın genetiğini taşırdı. Bazıları hayvanlarını diğerlerine göre derilerine daha yakın taşıyordu ve bazıları için çiftleşme ısısı yükselip pençelerini ruhunun ilkel alfa-erkek çekirdeğinin derinliklerine batırdığında hayvani içgüdüleri kontrol etmek imkansızdı.

Ona duyduğu ihtiyaç içini parçalıyordu. Kontrol etmeye çalıştı. Onunla savaştı. Ama o anda Lawe savaşı kaybettiğini anladı.

Onu kendine doğru çekerken parmakları saçlarının arkasına gömüldü. Saç tellerini kavrayarak başını geriye doğru çekti ve daha ne yapacağını düşünmeden başını eğip dudaklarını dudaklarına götürdü

İçgüdüsel olarak dilini dudaklarının arasına soktu ve ağzının sıcaklığına gömdü.

Kadının dilini ona süründü, altındaki bezlerin şişmeye ve zonklamaya başladığını hissetti, çiftleşme hormonunun baharatlı sıcaklığını aniden içindeki hayvanın eş olarak seçtiği kadına pompaladı.

Lawe bir Cins erkeğin hayvani yanının devreye girdiğini duymuştu. Çiftleşme hormonu salgı bezlerinden akarak adrenalin, açlık ve şehvetle karışıp içinden geçerek eşine doğru akmaya başladığında arzusun nasıl ön plana çıktığını.

Şimdi Diane'i öperken, ona dokunurken, Lawe hayatında hiç bilmediği bir ihtiyacın enfes ısırığını hissediyordu. Artık kaçırmak istemediğini fark ettiği bir zevk. Ruhundaki o boş delik yok olmuştu. Her zaman içinde kalan o karanlık, acı, bilinmeyen acı, onun kendisi için ne olduğunu anladığı andan beri hafifliyordu.

Bir eliyle başını yerinde tutarken, diğer eliyle sırtının alt kısmındaki yumuşak, sıcak eti, sonra da kalçasının kısmını okşadı.

Diane ona doğru kalktı, kamburlaştı, ellerinin göğsüne bastırıldığını, parmaklarının kıvrıldığını, tırnaklarının törpülendiğini hissettiğinde boğazından küçük bir inilti çıktı.

Onun için yanıyordu. Vücudunu kaplayan minik tüyler, kız onu okşarken o kadar hassas, o kadar canlı görünüyordu ki, doğrudan sinir uçlarına bağlı olduklarına yemin edebilirdi.

Açlık onu pençesine almıştı. İnkâr edilmesi imkânsız bir cinsel açlık, yaptıklarının sadece uzaktan farkına varmasını sağlayan acil, yoğun bir şehvet dalgası yaratıyordu.

Diane onun sıcak ve eşsiz tadı diline, duyularına ve yemin ettiği gibi ruhuna yayılırken inledi.

Baharatlı, tatlı, şekerlenmiş armut gibi. Öpücüğünün tadı en bağımlılık yapıcı iksirle karıştırılmıştı. Bu tat farkındalığının her köşesine nüfuz etmiş gibiydi.

Ve bu onu daha da acıktırdı. İhtiyacı o kadar keskin ve yoğun hale getirdi ki, klitorisine, amının hassas derinliklerine tekrar tekrar vururken sadece sıkıntı içinde inleyebildi.

Bir başka hayvani hırıltıyla başını geriye atan Lawe gerildi, sikinin sert çıkıntısı zorunlu olarak zonkluyordu. Hâlâ onun öpücüğüne dalmış olan Diane, elinin çıplak göğsünden, karın kaslarından aşağı inmesine izin verdi, ta ki avucunu ağır ereksiyonun sıcak çıkıntısı boyunca gezdirene kadar.

"Tanrım, Diane." Diane dudaklarını onun göğsüne bastırırken başının arkasını avuçladı ve sıkı, esneyen kasları kaplayan sert etin tadına bakmasına izin verdi.

"Beni çok zorlayacaksın." Sesi o kadar sertti ki hayvani bir hal almıştı ve kadının içinden şehvetli bir zevk dalgası gönderiyordu.

"Beni itmen senin için sorun değil mi?" Diane, dilini bir kez daha tatmak için yalamadan önce onun hassas tenine doğru fısıldadı.

Uyluklarını birbirine bastırmak zorunda kaldı, kasları adamın vücudundan sarkan ağır eti görünce sarsılarak gerildi.

Kendine engel olamadı.

Uzun zamandır onun hayalini kuruyordu. Onu kaçırانlar tarafından tutulduğu, bacağının kırıldığı, yüzünün şiştiği ve yediği dayaklardan dolayı köprücük kemiğinin kırıldığı Suriye kampına koşarak gittiği geceden beri.

Adam'dan tanımadığı bir Cins'in vahşi yüz hatlarına bir kez bakmıştı ve çok uzun yıllar sonra ilk kez bir askerden daha fazlası olmuştu. Kiralık bir silahtan daha fazlası.

Kanlar içindeydi, acı çekiyordu, öleceğinden emindi ve kalbini durduran, mantıksız bir an için bir kadın olmuştu ve onunla makyaj çantasının hazır olduğu bir zamanda tanışmış olmayı dilemişti.

Güzel bir

elbise.

Topuklular.

Ve beri üçünü de hiç giymemişti. Giymek için fırsat bulamamıştı.

Şimdi, dili tuzlu erkek etinin üzerinde gezinirken, kalın şaft boyunca okşarken parmaklarının altında zonklayan ereksiyonun ağır uzunluğu, o ihtiyaç yine oradaydı.

Kadın olma ihtiyacı.

Lawe'un kadını olmak.

Her zaman oradaydı ama şekerlenmiş armutların tadı doldurdukça daha da güçlendi ve vücudunu ihtiyaç bombardımanına tuttu.

"Tatlı, tatlı Diane." Elleri kızın saçlarına dolanırken inledi. "Sana dokunmayı hayal ettim. Seni becermeyi hayal ettim."

Dudaklarının arasından bir inilti fısıldadı.

"Dudaklarının aletimin üzerinde olmasını hayal ettim, ağzını izledim, güzel dudaklarını gerdim."

Parmakları daha da sıklaşıp onu aşağıya doğru itmeye başladığında bakışları yukarıya, onunkilerle buluştu. "Ver onu bana, bebeğim. Bana o güzel dudaklarını ver. Onları hayal ettiğim gibi aletimin etrafına sar."

Onu öne doğru iterek dizlerinin üzerine çökmesini sağlayan Lawe, Diane'in dudaklarını yalamasını, ayırmasını ve öne doğru eğilerek sikinin kalın ve dik başını dudaklarının arasından ağzına almasını izledi.

Lawe hemen dondu kaldı.

Tüm vücudu gerildi, parmakları saçlarında esnedi. Ağzını dolduran sıcak genişliğe, dilinin altındaki güç ve yaşamın şiddetli zonklamasına alışmasına izin verdiğinde parmakları gerildi.

Bir eliyle shaftın tabanını tutarken, dilinin her bir keşif yalaması ve darbesi için sert eti sabit tutarken parmakları kalınlığın etrafını saramıyordu.

Çok uzun zaman olmuştu. Bir erkeğin arzusunun gücünü ve sıcaklığını tatmayalı çok uzun yıllar olmuştu. Ve itiraf etmeliydi ki, ağzını dolduran gibi bir gücü ya da kalınlığı hiç tanımamıştı.

"Diane. Siktir, evet. Em onu, bebeğim. O tatlı ağzını bana ver." Boğulmuş, sesi yırtılmış, sesinin boğuk, düzensiz tonundaki zevk, dilinin hassas tepenin altında yenilenmiş bir açlıkla kırbaçlanmasını sağladı.

Her vuruş şiddetli bir zonklamayla, güçlü bir sıcaklığın ve onun olduğu erkeğin ince bir tadıyla karşılandı. Güç ve erkek açlığını temsil ediyordu ve kadın kendini bundan sarhoş olurken buldu. Maceracı değilse, cesur değilse hiçbir şey değildi. Eğer cüretkâr değilse.

Eğer bu adama sahip olarak kendini yok etmeye kararlı değilse ve onu yok edeceğini bildiği bir varlığın cazibesine kapılmamışsa.

-BÖLÜM 9

Ağzını dolduran ağır sakin kalın tepesini olabildiğince derinden emen Diane, dilinin alt tarafı baygın bir zevkle ovmasına ve okşamasına izin verdi. Demir gibi sert tepenin üst kısmındaki etin ayrıldığı yerde, esniyor, genişliyor ve geri çekiliyor gibi görünen ağır bir zonklama hissetti.

Kalbi daha hızlı atıyordu. Orada bulunan dikenin bilgisi, uyarı nabzını hissetmek, etin tehdit edici gerginliği nefesini çaldı.

Rachel ona bundan bahsetmişti ama ayrıntılar inanılmaz derecede kabatasıydı. Yine de Diane ne bekleyeceğini biliyordu ve bu düşünce, bölgeyi tekrar okşarken onu daha sıkı kavramasına neden oldu.

"Ah evet, vahşi kedi." Lawe onun üzerinde inledi. "Çok güzel. Çok tatlı. Tatlı, tatlı lanet ağız."

Ellerini kızın saçlarına gömdü ve parmakları kalın telleri sıktı. Çekme hareketinin hafif sızısı olması gerekenden daha erotikti. Rahmini delip geçen inanılmaz çarpıcı zevk patlamaları gönderdi, klitorisi acı verici bir ihtiyaç içinde zonklarken onu sıktı.

"Em onu bebeğim," diye homurdandı, sesinin erotik törpüsü kadının duyularını okşarken boğazında iniltili bir inilti titreşti.

Sadece iki sevgilisi olmuştu ve ikisi de sesli değildi. Lawe'un sert sesinin cesaretlendirici fısıltılarını duymak, içindeki zevki duymak onu orgazmın eşiğine getirmişti ve Lawe henüz onu almamıştı bile.

"Diane, tatlı bebeğim," diye fısıldadı, parmaklarıyla ağır şaftı okşadı, onları aşağıya indirdi ve parmaklarının uçlarının taşaklarının pürüzsüz, ipeksi eti üzerinde oynamasına izin verdi.

Breeds'in sahip olduğu ince, neredeyse hiç görünmeyen vücut kıllarının bir kadının parmaklarının altında ipek kadar yumuşak olduğu söylenirdi. Diane, parmaklarının onun kalçalarını okşamasına izin verirken daha yumuşak olduğuna karar verdi. Neredeyse bir kadının duyusal zevki için yaratılmış tüylü bir post gibiydi.

Diane dilini sikinin ağır tepesinin etrafında döndürürken, başının tadına bakarken ve etinin erkek tadının tadını çıkarırken parmakları saçlarını sıktı, telleri çekti.

Her yalayış onu daha da acıktırıyordu. Her küçük tatta, onun etinin tadına karışan tatlı armutların en hafif ipucunu tadabildiğine yemin etti.

Bağımlılık yapan bir tattı. Daha fazlasını istiyordu. Ağzını onunla doldurmak, onu tatmak, ondan alınabilecek zevkin her zerresini yaşamak istiyordu.

Uyluklarının arasında klitorisi şişmiş, ihtiyaç sistemini sular altında bırakırken öfkeli bir şekilde zonkluyordu. Açlık onu bunaltırken amının kaslarının kasıldığını, birbirine kenetlendiğini hissedebiliyordu.

Suları hassas etinden akıyor, kalçalarının arasındaki kıvrımları nemlendiriyor ve klitorisini hassaslaştırarak zevkin acının sınırında gezinmesine neden oluyordu.

"Yeter! Tanrım, Diane, böyle olmaz." Parmakları Diane'in saçlarını sıkıca kavrayıp başını geriye doğru çekerken, sesindeki sertlik Diane'in omurgasında bir ürperti yarattı.

"Hayır. Lawe, lütfen." Güçlü parmaklar kollarının üst kısmını kavrayıp onu ayağa kaldırırken hayal kırıklığı, ihtiyaç ve açlık bir araya geldi.

Kız daha fazla itiraz edemeden, adamın dudakları tekrar kızın dudaklarındaydı, elleri kızın arkasına kayarak onu kavradı, kaldırdı ve sonra dönüp duvara yasladı.

Lawe ellerinin titrediğini hissedebiliyor, kendisiyle gurur duyduğu kontrolünün içten dışa doğru eridiğini hissedebiliyordu. Kontrolünü kaybediyordu. Çiftleşme sıcaklığının bağları içinde bile hiçbir anlam ifade etmeyen bir sıcaklık ve zevk dalgası içinde kaybediyordu.

Arkadaşını duvara yaslamıştı, dizleri kalçalarını kavrayor, amının yumuşak, kadifemsi sıcaklığı gövdesine sürtünüyordu.

Kadının kaygan ve ıslak sularının nemini hissedebiliyordu. Kalçalarını döndürdü, hassas etine değen lüks yumuşaklık dudaklarını buruşturmasına neden oldu, başını eğerken köpek dişlerini gösterdi.

Onu tatmak istedi. Ona dokunmak istedi.

"Ah Tanrım," diye fısıldadı kulağının hemen altından. "Seni becermeye ihtiyacım var, Diane. Hava gibi, nefes gibi, sana ihtiyacım var."

Eğer yakında onun içinde olmazsa ölecekmiş gibi hissediyordu. Ve aynı zamanda, eğer ona dokunmazsa, onu tüketmezse, o zaman bu ihtiyaçtan da ölecekti.

Kulağının hemen altındaki yumuşak eti yaladı ve kalçaları kayarken nefes alışının daha da arttığını hissetti, klitorisinin sert küçük tomurcuğu sikine sürtünyordu.

Adam dilini kadına sürttü, tıpkı kadının dilini adamın aletinin ağır tepesindeki gizli dikene sürttüğü gibi. Yavaş, tadımlık bir sürtünme. Ağzını onun ve çiftleşme hormonunun tadıyla dolduran tüketen bir okşayış. Ve ikisi de birbirine benziyordu. Her ikisi de duyularını tatlandırılmış baharatın, sulu yaz armutlarının tadıyla dolduruyor, narin eti zorlayıcı bir ısırlıkla kıstırmasına neden oluyordu.

Göğsünden bir inilti yükseldi. Parmakları saçlarına uzanırken, başını dudaklarına çevirirken avuç içi kafa derisini kavrarken vücudundaki tüm kasları sıkılaştıran nefes nefese küçük bir ses.

Önce kendi dudaklarıyla yumuşak kıvrımlara dokundu, onu hissetmesine izin verdi, sahip olmadığına inanmak için eğitildiği ruhuna net bir şekilde batan savunmasız bir açlıkla ona bakarken havasını soludu.

"Seni tüketebilirim," diye homurdandı önce dudaklarını yalarken.

Dudakları aralandı, o inanılmaz koyu kahverengi gözleri açıldı, bakışları onunkilerle buluştuğunda kirpikleri dalgalandı.

Bu, dünyaya kuşku ve ihtiyatla bakan savaşçı değildi. Bu, korumak için hayatını verebileceği kadındı. Kurşunlarla yüz yüze geleceğini düşündükçe korkudan bağırsaklarının sıkışmasına neden olan kadın.

"Sadece bana bakıyorsun," diye fısıldadı dudaklarına karşı, normalde bakışlarında gördüğü o çelik gibi kararlılık bir anlığına parladı.

"Beni büyülüyorsun." Bu gerçeklerden başka bir şey değildi. "Beni mahvediyorsun, Diane."

Dudakları daha fazlasını söylemek için aralandı ve Lawe kendini avantaj elde etmekten başka bir şey yapamaz halde buldu.

Dili dudaklarının arasından geçip onunkini bulurken, ağzının sıcaklığına değdiğinde dilinin altındaki bezlerin sızısını ve zonklamasını hissetti.

Kızın kirpikleri kapanırken ve kızıdan bir kez daha acı bir inilti fısıldanırken, o baharatlı yaz tadı yeniden duyularını doldurdu.

Boştaki eli kalçasından göğsünün kıvrımına doğru kaydı, başparmağı sertleşmiş meme ucunun üzerinde gezinirken narin eti avuçlamak için döndü.

Onun öpücüğünü ne kadar çok istiyorsa, o meme ucunu da o kadar çok istiyordu. Onu ağzına çekmek, diliyle yumuşak tomurcuğu okşamak ve açlıktan öldüğünü hissettiği erotik bir açlıkla onu emmek istiyordu.

"Lawe," diye fısıldadı kadın, dudaklarının boynunun ince sütununda gezindiğini hissederken. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Buna izin vermeyeceğim. Beni zincirlemene izin vermeyeceğim."

Misilleme olarak ısırıldı, daha sonra erotik küçük yarayı yalarken bir inilti daha çekti.

"Bu her şeyi değiştirecek," diye güvence verdi ona. "Ve seni asla zincire vurmam istemedim."

İsteseler de de bu ikisini de değiştirecekti. Tıpkı ikisini de zincirleyeceği gibi.

Kadının hafif ağırlığını kendine doğru çeken Lawe döndü ve onu yatağa taşıdı. Dizini yatağa yerleştirerek onu yorganın üzerine yatırdı, kızın gözleri bir kez daha açılıp onu hayrete düşüren bir zevkle ona bakarken bakışları daraldı.

Yatağına aldığı kadınları her zaman memnun etmişti, bundan emindi. Ama eşinin gözlerindeki o bakışı görünce midesi kasıldı ve aleti, kendisine hiçbir anlam ifade etmeyen bir erkeklik gururuyla daha da sertleşti, inanılmaz derecede büyüdü. Onu henüz orgazma bile . Bu gurur onun tamamlanması için saklanmalıydı, ama işte buradaydı, ona verdiği zevke karşılık olarak yükseliyordu.

Kalçalarını onun kalçalarının arasından kaldırarak, elinin göğsünün yuvarlak kıvrımından aşağıya, kavisli beline, kalçasına, ince uyluklarının arasına ve aralarındaki nemli sıcaklığa doğru kaymasına izin verdi.

Sıcak, kaygan nem amının ipeksi kıvrımlarında toplanmış, kalın ve ağır bir şekilde uzanarak parmaklarının dar yarıktan geçmesini kolaylaştırıyordu.

Kalçaları sarsıldı, dudaklarından küçük, boğuk bir çığlık döküldü, kalçaları kavislendi, parmağının ucunun klitorisinin sertleşen küçük tomurcuğunun etrafında dönmesine izin verirken ona doğru kalktı.

Diane'in kalçaları onun dokunuşuna karşı kıvrılıp bükülürken, ipeksi, uyarılmışlıkla zonklayan küçük yumru parmaklarına uzandı. Amcığının sıcak ve dişi kokusu onu kendine çekti, dudakları gövdesi boyunca ilerleyip onu büyüleyen nemli ıslaklığa yaklaştıkça ağzını tat için sulandırdı.

Uyluklarının arasındaki siki katı bir ağrıya dönüşmüştü ve onu mümkün olduğunca içine çekmeye çalışırken yorganın zonkluyordu.

Onun.

Benim. Bu kelime kafasında ilkel bir düşünceyle yankılandı, yanağını kadının kalçalarının arasındaki buklelere değdirirken ilkel bir sahiplenmenin sessiz kükremesi.

Düzgün, kadınsı, yumuşak kıvrımlarını zar zor koruyan bu bukleler, tatmak için can attığı şekerli bir iksir olan sularıyla ıslanmıştı.

Nazik bir yalamayla, bir nefes kadar yumuşak bir dokunuşla damlacıkların üzerini yaladı, onu hâlâ altında hissediyordu.

Korkudan değil.

Beklentiden.

Dilini kızın yarığına yavaşça sokarken, yukarı doğru çalışırken, ıslak ipeği diline toplarken ve onu kendine çekerken saf coşkuyu tadarken boğazında düzensiz, hayvani bir ses gürledi.

"Lawe! Oh Tanrım ..." Diane, saf ışık ve renkten oluşan bir kaleydoskop gibi sistemini yırtan zevk dalgasıyla kör olmuş bir şekilde kamburunu çıkardı.

Parmaklarını saçlarında sıkarak onu yerinde tutmak için mücadele , insandan biraz daha fazla törpü olan dilinin hissi, elektrik akımlarının patlamasına ve küçük tomurcukta zonklamasına neden olurken, rahmine saldırmak için mest edici hislerin yılan parmaklarını gönderdi.

Sırtını kamburlaştırdı, başını geriye attı, dizlerini bükte ve kalçaları daha da yaklaşıırken ayaklarını yatağa bastırdı. Yeterince yaklaşamıyordu, yeterince his alamıyordu, yeterince

Zevk, tam da doğru anda, onu bekleyen coşku sınırının üzerine çıkmasını sağlayacak şekilde artıyordu.

Ulaşamayacağı bir yerdeydi. O kadar yakındı ki, dilinin her darbesi onu uçmasına izin vermeden o kenara yaklaştırdıkça baştan çıkarıyor ve kışkırtıyordu.

"Çok iyi," diye inledi bir ısı dalgası klitorisini delip geçerken, etrafını sararken ve şehvetli alevlerle yanarken. "Oh Tanrım, Lawe. Buna dayanamıyorum..."

Gelmesi gerekiyordu. Sadece bir kez. İçini yakıp kavuran yangını hafifletmeye yetecek kadar.

Bunun yerine, onu körükledi, okşadı ve onu ulaşmak için savaştığı orgazmdan uzak tutarken saf bir his fırtınasına koşturdu.

Nasırlı uçları kalçasının iç kısmından amının şişmiş kıvrımlarına doğru okşayan parmaklarını hissettiğinde, hassas tomurcuğa karşı gürleyen bir zevk iniltisi titreşti.

Tekrar kalktı, nefes almak için savaşıırken kalçaları adamın dudaklarına sürtündü, sonra serbest kalmak için savaşıırken nefesini tuttu.

Vajinasının girişinde o alaycı, işkenceci parmak uçlarını hissettiğinde boğazından yalvarma dolu, acı ve zevk dolu bir tıslama ile dolu, ona hiç benzemeyen düzensiz bir inilti çıktı.

Sadece bir değil, iki tane. Geniş, güçlü, sürtünüyor ve okşuyorlardı, boştaki eliyle uyluklarını daha da ayırdı. Bacaklarını daha da açarak tekrar ona doğru eğildi, saf bir ihtiyaç içinde patlamadan böylesine samimi bir dokunuşa dayanamayacağından emindi.

Yine de parmakları girişini germeye başladığında bile onu bu sınırdaki tutmayı başardı. Sürtünüyor, okşuyor, içini rahatlatıyor, Diane sularının toplandığını ve imkansız bir sıcaklıkla yükselen zevkle daha sert aktığını hissediyordu.

Rachel bundan bahsetmemişti, diye düşündü hayal meyal, o zorunlu ihtiyaç daha parlak, eskisinden daha sıcak, hayal edebileceğinden daha yüksek bir şekilde yanmaya başladığında.

Çiftleşme ısısı.

Rachel ona bir kez başladıktan sonra savaşmanın imkânsız olduğunu söylemişti.

Onunla savaşmak istemedi. Tanıdık olmayan bölge önünde yükseliyordu, daha tehlikeli daha herhangi bir görev o vardı hiç teşebbüs edildi.

Adrenalin vücudunda hızla dolaştı, damarlarında şarkı söyledi ve o geniş, erkek parmaklarının ani, baskın bir itişle içine girdiğini hissettiğinde şekerlenmiş armut ve baharatın tadı duyularını doldurdu.

Yıldırım. Diane'in dudaklarından bir çığlık koparken, bu çığlık amına doğru akarak iç kaslarını istemsiz spazmlarla sıktı. Isınan ve ağırlaşan parmakları onu gerdi ve narin dokuya acı verici bir hazzın şehvetli bir tutamını gönderdi.

Onun altında kıvrılırken suları dar kanaldan akıyor, istilanın tadını çıkarırken içindeki parmakların uzunluğunu okşamak için kalçalarını çalıştırıyordu.

"Lawe!" Adını haykırarak, parmaklarının her ikisinin de geri çekildiğini ve ardından zorla içine itildiğini hissettiğinde parmaklarını tekrar saçlarına sıkıca sardı.

Bir dizi bükülmüş, vücudu aniden daha fazlası için çaresiz kalmış, serbest kalmanın o büyüü sınırından geçmek için bilinçli bir düşünce olmadan savaşan Diane daha da yaklaştı. Parmaklarını daha derine zorlamaya çalıştı.

Ayağını Lawe'un omuzlarına dayamak için bacağını geriye doğru kaldıran kadının kalçaları, Lawe'un parmaklarını içinde becerirken parmakların üzerinde çalıştı. Adamın sert ve pürüzlü etinin narin iç dokuya sürtünmesi sinir uçlarının zevkle çığlık atmasına neden oldu. Zevk içinde genişledikçe, damarlarında yarıştıkça, onu alevlendirdikçe ter etini kapladı. Dudakları klitorisini serbest bırakıp sadece dili, sadece dilinin pürüzlü törpüsü, hızlı, tahrik edici yalamalarla onu ovmaya, titretmeye ve okşamaya başladığında, Diane dünyanın kendisinin çözülmeye başladığını hissetti.

Zevk çok uysal bir kelimeydi. Ecstasy yanına bile yaklaşamazdı.

Anlam veremediği kadar yoğun hislerden oluşan bir süpernova, bir enerji patlamasıyla içinde patladı. Renk ve ışık zihninden geçerek göz kapaklarının arkasında patladı ve dudaklarından şiddetli bir coşku feryadı yükseldi.

Lawe, eşinin titreyen formunun üzerine geldi, dişleri kenetlendi, onu karnına doğru yuvarlayıp kalçalarını kendisine doğru kaldırırken ilkel zevk ve güç onu parçaladı.

Parmakları yorganın içine kıvrılmıştı. Amcığının kokusu, duyularını dolduran yumuşak, kadınsı bir tatlılık onu kendine çekti, ele geçirdi. tabanını kavrayarak arkasına geçti, bir eli

Ereksiyonunun şişmiş başını amının ıslak ipeksi kıvrımlarıyla hizalarken kalçasını kavradı ve içine doğru itmeye başladı.

Narin iç kasları, acının hemen kıyısında duran bir tutuşla onu hemen kavradı. Onu daha derine çekmek için kalın başı sağarken, kavrayışı sıkılaştı ve serbest kaldı, suları aktı ve eşinin zevkine ilkel tepkiyi geri tutmak için savaşıırken yolunu kolaylaştırdı.

Bunu tahmin etmemişti.

Bunun hayvani bir tepki olacağını biliyordu. Kalçalarının arasına girdiğinde, hayatı boyunca uğruna savaştığı kontrolü gevşeteceğini .

Ama bu kadar değil. Bunu tahmin etmemişti. İçindeki hayvanın tamamen kontrolü ele alacağını ya da ona vermek istediği derin ve acı verici zevki nazikçe almasını sağlamak için gerekli olan kontrolü elinden alacağını tahmin etmemişti.

O bir hayvandı ve Tanrı ona yardım etsin.

Savaşıırken dişlerini sıktı ve ilkel tepkisini engellemeyi başaramadı.

Adam kadının içine bastırırken boğazından bir açlık hırıltısı yırtıldı, itti, kalçalarını çalıştırırken içine soktu, kısa, sık itişlerle horozunu içine itti.

Kolayca giremedi. Onu yavaş ve kolay bir şekilde alma arzusuna rağmen. Onu bu şekilde alacağına dair kendi kendine verdiği yemine rağmen, yine de onu bir hayvan gibi aldı.

Kalçalarını kavrayarak onun üzerine geldi, dudakları omzundaydı, öpücükleri onu yatıştırmak içindi ve tekrar tekrar kabzasına kadar içine gömüldü. Kadının amcığının şiddetli kavrayışı onu daha da derine çekti, şişmiş tepenin hemen altında zonklayan dikenin zevk-acısını hissederken sikinin hassas etine karşı çırpındı.

Kızın omzunu ısırды, sonra ısırığın şiddetinden dolayı kendinden nefret ederek hırladı.

"Tanrım, evet!" Kadının haykırışı da en az kontrolünü kaybetmesi kadar şok etkisi yaratmıştı.

Kalçaları her itişte hareket etti, amcığı onu kavradı, kaygan, ballı suları ham mülkiyeti hafifletirken nemli derinliklerin içindeki her şiddetli vuruşta sıkıca sıkıldı.

İçindeki hayvanın umurunda değildi. Onun için yanıp tutuşuyordu, ona karşı o kadar açtı ki Lawe hayatında ilk kez ona karşı çaresizdi.

"Benim!" diye hırladı onun kulağına, içinde sıcak ve derin bir şekilde akan sahip olma duygusu tarafından ele geçirilmişti. "Beni anlıyor musun, dostum? Sen. Benimsin. Benimsin!"

Bunu ona olabildiğince derinden kazımalıydı. Ona göstermeli, onu ikna etmeli, bir daha asla ondan kaçamayacağını görmesini sağlamalıydı. Geçmişte olduğu gibi güvenliğini asla göz ardı edemeyeceğinden emin olmalıydı.

Hayatta kalması bağlıydı.

"Söyle bana," diye homurdandı Diane'in içine daha sert, daha hızlı girerken. "Söyle bana, Diane. Sen benimsin!"

"Siktir git!" diye haykırdı. Kadının kokusu etrafını sarmıştı; şehvet, açlık, öfke ve ilkel beynine hiçbir anlam ifade etmeyen bir ihtiyaç.

"Oh hayır, bebeğim. Seni becermeme izin ver!" diye hırladı, başı boynunun savunmasız , omzunun boynuyla birleştiği hassas ete doğru alçalırken ve onu erotik bir açlıkla yaladı, kendini teslim etmesi gereken ısırdıktan zorla uzak tuttu.

Adamın kalçaları kadının kıcının yuvarlak kıvrımlarına çarptı. Ter her ikisinin de vücudunu kaplamıştı, etin ıslak kayması ve ilkel birleşme, duyularını sarsan erotik, hayvani bir çiftleşme yarattı.

Kontrol. Bir kadını asla böyle bir şekilde almayacak kontrolü her zaman elinde tutmuştu.

Gücünün onlara ne yapacağını her zaman düşünmüş ve bilmişti.

Yine de eşini almak konusunda çaresizdi.

Çaresiz, ona karşı öyle bir açlıkla doluydu ki, dudaklarından dökülen her gırtlak ağlaması, aldığı zevkin her kanıtı onu daha da teşvik ediyor, kokusunun içindeki hayvanı uyandırdığı günden beri içinde yanan tüm açlıkla onu almaya itiyordu.

Ve şimdi uyanıktı.

Amı inanılmaz bir şekilde daha da sıkılaştı, kaslarının yakıcı tutuşu yoğunlaştı, kokusunun içinde titreşen çırpınan tepki

Esaretten çıkmaya başlayan dikenin zonklamasına karşı okşayan derinlikler.

Lawe, içindeki hayvani dürtülerin kontrolünü zaten kaybetmiş olduğundan daha fazla kaybedemeyeceğinden emindi. Onu daha derinden işaretleyemeyeceğinden, zevkin daha yüksek ya da daha sıcak olamayacağından emindi. Genetiğini bu tür düşüncelerle kışkırtmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi. Amcığı aletinin etrafında daha sıkı dalgalanmaya başladığında, suları daha sıcak akarken, zevki içinden dalgalandığını hissedebileceği bir patlamaya , Lawe koruduğu son üstünlüğü de kaybetti

onun kontrolünde.

Saçlarını ensesinden iterken başını çeviren adam, dudaklarını kadının savunmasız ensesinde gezdirdi ve ısırıldı.

Köpek dişleri etini parçalarken kanının tadına baktı. Aletinin seğirdiğini hissettiğinde dilinden akan hormonun tadına baktı, meni şiddetli bir coşkuyla ucundan fışkırmaya başladığında daha kalın, daha sert şiştiğini hissetti.

Hemen göğsünden bir hırıltı yükseldi ve diken, aletinin tepesindeki genişlemiş başın hemen altındaki konumundan çıktı, etini gerdi, zonkladı, içinde şişti ve kendi salınımını boşaltmak için amının derinliklerindeki o gizli kıvrıma kilitlendi.

Oradaki aşırı hassas kadın etine doğru çırpınan, klitorisinin hemen altındaki sinir demetini bulan ve içine bastıran diken, onu kadının içine kilitledi ve her ikisi için de coşkuyu artırdı.

Rapture tekrar tekrar patladı.

Diane onun altında tekrar kasıldı, ikinci salıverme dalgası ilkinden daha yoğundu, dikenin fışkırması ve elinde tuttuğu hassas kıvrıma doğru çırpınmasıyla körüklendi.

Lawe kızın ensesine doğru hırladı, kalçaları sarsıldı, salıverilmesi kızın içine tekrar fışkırdı, son püskürme içinden bir ürperti geçirene kadar aldığı zevk onu kör etti.

Dişleri hâlâ yerinde kilitliydi, dili yalıyor, okşuyor, rahme akan hormon olmasaydı var olabilecek acıyı hafifletiyordu.

Çiftleşme hormonu.

Siğ ısırdıktan sonra dişlerini geri çekerek tekrar yaladı, bu kez son nabız atışlarını hissederken daha durgun yalamalarla

Dilinin altındaki bezlerden hormon salgılanıyor.

Üstünü örten Lawe, bedeninin yatağa doğru gevşediğini, bitkin ve doygun olduğunu, kesik kesik aldığı nefeslerin hâlâ çarpmakta olan kalbinin hızıyla eşleştiğini hissetti.

Hâlâ onun içinde gömülü olan ve tohumuna verimli bir zemin bulma şansı tanımak için yerinde kilitli kalan Lawe da sadece nefes almak için savaştı.

Bir parçasının paramparça olduğunu hissetti. Dehşete çok yakın bir duygu içinde sinsice büyümeye başladı.

Onu kaybedebilirdi. Şimdi bile, annesini ve eşini öldüren canlı deneyden yirmi yıldan fazla bir süre sonra bile, kendileri için canlı araştırma örnekleri elde etmek için saf kan gruplarını ve diğer çeşitli ırk düşmanlarını kullanan bilim adamları vardı.

Dostlar.

Eşsiz biyolojik, kimyasal ve feromonik yapıları bir araya gelerek yaşadıkları sürece birlikte kalmalarını sağlayan ırklar. Çünkü her biri, gebe kalmayı ve türün hayatta kalmasını sağlamak için diğeriyle mükemmel bir uyum içindeydi.

Bazılarının Tanrı'nın onları evlat edindiğini söylediğini duymuştu.

Tanıdığı bir din adamı, Tanrı'nın insanın yaratılışına dokunduğunu ve insanlara sadece Tanrı'nın hayat verebileceğini göstermek için ırklara bir ruh bahsettiğini söylüyordu. Diğerleri ise onların tıpkı bir sürüngen gibi doğanın bir cilvesi olduğunu söylüyordu. Ruhsuz, hayatta kalmaktan ve karanlık kötülükten başka bir şey yapamayan.

Ve bir melez ırka, çiftleşmiş bir çiftin çocuğuna sahip olmak, ırkların bir gün sahip olabileceği eşsiz sırları öğrenmek için kendi çocuklarını verecek olanlar da vardı.

Yeteneklerinden herhangi birinin kanıtı, yanlış şekilde kullanılırsa neredeyse kesinlikle ırkların yok edilmesini sağlayacaktır.

Bilgi içeren tek şey buydu. Çoğunlukla eşlerle sınırlı tutuldu. Dünya öğrenirse ne kaybedeceklerini tam olarak anlayan erkekler ve kadınlar.

Bu.

Ruhları.

"Diane," diye fısıldarken, kendisini yutmakla tehdit eden o karanlık duyguyu bastırmak için geçirdiği inanılmaz uzunluktaki an boyunca gözlerini kapattı.

Onu Sığınak'ın koruyucu duvarlarının arkasına, yerleşkenin ortasına, Irk topluluğunu oluşturan çiftleşmemiş Aslanlar ve Dişi Aslanlar, Kurtlar ve Çakal Irklarının kulübeleri, çadırları ve inleriyle çevrili bir yere geri götürecekti.

Oraya vardığında hem fanatiklerden hem de amcasının düşmanlarından korunmuş olacaktı. Yaklaşık bir yıl önce onu kaçıran adamlar, onu arayan ekiplerden sadece biriydi. Kimi aradıklarını bilen ya da en azından onları aradıkları adama ve onun sakladığına inandıkları sırlara götürebileceğine inandıkları kadının yüzünü bilen tek kişi onlardı.

Onun da sahip olduğu söylenen sırlar.

"Ağırsın, Lawe," diye cevap verdi dakikalar sonra, sesi uyku ve tembeldi.

Bu gece rahat uyuyacaktı.

Jonas, Diane'in birkaç ay önce Jonas ve eşi için inşa edilen ana evin yeni kanadında birkaç gün geçirdikten sonra ona her zaman iyi uyuyamadığını söylemişti.

Jonas istese de istemese de Pride ailesinin bir üyesiydi ve Pride lideri üvey kardeşi Callan Lyons, Jonas'ı, yeni eşini ve kızlarını barındıracak yeni kanadı inşa etmekte ısrar etmişti. Ana ev, bir zamanlar Irk araştırmaları için kullanılan bir dizi yeraltı korumalı oda ve tünele bağlıydı. Artık burası, yerleşkenin saldırıya uğradığı birkaç olayda çiftleşen eşleri ve çocukları korumak için kullanılıyordu.

Lawe, ana evin bir kanadının kendisinin asla istemeyeceği bir şey olduğunu biliyordu. Hiçbir zaman böyle şeylere heves etmemişti. Kendisi mahremiyeti tercih ederdi ve Lawe Jonas'ın da zaman zaman bunun eksikliğinden yakındığını biliyordu.

Lawe'un evi ana eve yakın bir yerde, yarım dönümden daha az bir mesafede bulunuyordu. Irk İşleri Bürosu'nun baş komutanı olarak konumu, Büro'nun İnfazcı ekiplerinin arkasındaki komuta gücü olarak Büro müdürüne yakın olmasını gerektiriyordu.

Bürodan çıkan her operasyon ve görevin her aşamasında Jonas'la birlikte çalıştı ve Jonas'ın her birinden haberdar olmasını sağladı.

Diane, Prime ailesinden herhangi biri kadar korunacaktı, bunu sağlayacaktı.

Kendini ondan uzaklaşmaya zorlayan Lawe, diken nihayet sikiinin başlığının altındaki yerine geri çekilirken, yorgunluktan kasları çökmüş bir halde onun yanına yığıldı.

Tetikçinin kullandığı modası geçmiş keskin nişancı tüfeklerinden biriyle Diane'in kafasını uçurmaya çalışmasından bu yana geçen gecelerde gözlerini kapatamamıştı.

Modası geçmişti, evet, ama mermi tahrikli silahlar yasadışı olsa da tamamen daha etkiliydi. Lazerle çalışan silahlar daha fazla kontrol sağlıyordu ama tepki süreleri çok daha yavaştı. Bu kadar büyük bir silahın art arda ateş etmeden önce güçlenmesini beklemek hataya pek yer bırakmıyordu.

Tamamen yabancı olduğu bir dürtüyle eşini kendine yaklaştırdı, göğsüne yasladı ve vücuduyla onu korudu.

Onunla kapı ve pencere arasına uzandığından emin oldu. Her ihtimale karşı.

Biri kapıdan girecek ya da odaya sızmaya çalışacak kadar aptal olabilir diye. Yeterince hızlı olmama ihtimaline karşı. Onu korudu, ona yaşama şansı verdi, kaçma şansı verdi ve belki de ...

Çenesi sıkıştı ve daha önce karşı koyduğu korku geri geldi.

Çocuğuna hamile kalmış olma ihtimaline karşı.

-BÖLÜM 10-

"Diane, bunun işe yaramayacağını biliyorsun."

Lawe, Diane'in silahlarını temizleyişini izledi. Etkili, pürüzsüz ve çok uzun yıllara dayanan bir pratiği çağrıştıran bir kolaylıkla.

"Ne zamandan beri kendi silahlarını parçalayıp temizliyorsun?" diye sordu, kadın bir önceki açıklama hakkında yorum yapmayınca.

O zaman ifadesi yumuşadı. Bu bakış özlem ve sık sık hatırladığı anılarla doluydu.

"Henüz yedi yaşındaydım ve annemle babam çeşitli iş seyahatleri için ülke dışındayken Colt Amca'nın yanında kalıyordum," diye hatırladı hafifçe gülerek. "Onlar casustu biliyorsun. CIA ajanları. İkisi de Langley'deyken tanışmışlar, üniversiteye girdikten hemen sonra. Ve birlikte öldüler."

"Raymond ve Esmerelda Broen'in hayatlarıyla ilgili pek çok eksik bilgi var," dedi silahlardan birinin namlusunun temizliğini iki kez kontrol etmesini izlerken. "Ölümleri ve neyin peşinde oldukları bu eksik halkalardan ikisi. Colt sana ne olduğunu anlattı mı?"

Bir an için başını kaldırdı, ifadesi kasvetli bir şekilde durgunlaştı.

"Bana söyledi." Derin bir iç çekti. "Bir anlaşma yapmıştık. İlk görevimi başarıyla tamamladıktan sonra bana bilgileri verecekti. Ben bunu yaptıktan hemen sonra, diğerlerine aile tarzı bir kutlama yapacağımızı söyledi. Aile tarzından kastı beni ailemin öldüğü Kandahar'daki dağa götürmekti. Dosyaları, genetik materyalleri, Irk DNA formüllerini, kriyojenik embriyoları ve muhtemelen o sırada kayıp olan bebeklerin ve genç Irkların çoğunu gizlice taşıyan bir ağın başında olduğu söylenen bir adamın kimliğini takip ederken pusuya düşürülüp öldürüldüler."

Kaşları çatıldı. "CIA'in Irklar adına çalıştığından haberim yoktu. Elimizdeki son kayıtlara göre, ajanlarının çoğu çeşitli laboratuvarların eğitim ve bilgi kontrolünde yer alıyordu."

"Annem bir günlük bıraktı," dedi, "aslında birkaç tane. Bu tür görevlerde çalışan pek çok ajanı tanıyordu ama onlar da Irkların yaşadığı vahşeti ortaya çıkarmak için çalıştıklarını bildikleri kişilere bilgi sızdırıyorlardı. Ona göre CIA'de karşıt çıkarlar vardı. Sadece birkaç alt istasyon Genetik Konseyi'yle gerçekten ilgiliydi. Langley aslında söylentileri doğrulamaya, laboratuvarların izini sürmeye ve Irkların kaçışına yardım etmeye çalışıyordu. Günlüğü geçen yıl Rachel'a verdim ve sanırım o da Jonas'a teslim etti."

Lawe başını salladı. "Evet, okudum. Okuduklarıma göre, aileniz kendilerine bağlı iki çocuğu olan bir çift için fazlasıyla umursamazmış."

Bu, trajik bir şekilde amcası Colt Broen ile paylaştıkları bir özellikti. Bir paralı asker olarak Colt, Amerika'ya bilgi aktarmak ya da CIA'in olduğu kadar ABD'nin de çıkarlarının korunmasını sağlamak için mükemmel bir konumdaydı.

Raymond ve Esmeralda Broen seyahatlerini görevleriyle koordine etmiş, küçük çocuklarını korumak için evde değillerse Raymond'un kardeşinin evde olmasını sağlamışlardı. Yine de, çocukları küçükken ölmüşlerdi ve Diane'in Büro'ya girdikten sonra teslim ettiği raporlara göre, ailelerinin düşmanları hemen çocukların yanı sıra amcanın da peşine düşmüşlerdi.

Eleştirileri hakkında yorum yapmadı ve Lawe pişmanlık dışında herhangi bir duygu da algılayamadı. Ailesine ya da amcasına karşı bir öfke ya da yaşadığı hayattan dolayı bir kızgınlık yoktu.

Ama o zaman, onun görmesini istemediği herhangi bir duyguyu saklayabileceğinden ve kesinlikle saklayacağından hiç şüphesi yoktu.

Geçtiğimiz aylara kadar grubunun bir parçası olan Irklar ona duygularını nasıl saklayacağını ve gizleyeceğini öğretmişti. Lawe'a açıkladıkları gibi, onun ruh halini, duygularını veya yaşadığı diğer çeşitli varoluş durumlarını tespit etmek, kendileri ve "komutanları" arasında bir oyun haline gelmişti.

Sonunda Diane bu konuda ikisinin de hayal ettiğinden çok daha becerikli hale gelmişti.

"Amcanın peşinden savaşa gitmenin nedeni onlar mı?" diye sordu sonunda.

"Düşmanları bunun icabına baktı," dedi ve ona bakarken sesi sertleşti. "Çocuklara saldırdılar, Lawe. Bir veba gibi peşimize düştüler ve yıllarca pes etmeyi reddettiler. Sanki yıllar boyunca üstlerinden sakladıkları sırları *çocuklara* söyleyeceklermiş gibi."

"Seni tekrar yakalamayı başarırlarsa ve aradıkları bilgiyi bulamadan seni öldürürlerse, sence Rachel ve Amber'ın peşine düşerler mi?" diye sordu.

Diane gözlerini devirmek istedi. Belli ki bir noktaya değindiğine inanıyordu. Diane'in kabul etmeye hiç niyeti olmadığı bir noktaydı bu. Hiçbir fırsatı kaçırmıyor, rahat bir anın korunmasına asla izin vermiyordu.

Diane dışlarını sıkmamak için kendini zor tutarken, sonunda "Beni görmezden gelmen karşı karşıya olduğumuz sorunu çözmeyecek," diye onu uyardı.

"Seni görmezden gelmeye çalışmıyorum," diye güvence verirken, genellikle kalçasına bağlı olarak taşıdığı küçük, el tipi, lazerle çalışan kişisel savunma silahını yeniden monte etmeyi bitirdi.

Yalan söylüyordu ve o da bunu biliyordu. Koklamasına gerek yoktu.

"Bu araştırmaya devam etmene izin vereceğimi mi sanıyorsun, Diane? Hakkında çok az şey bildiğimiz bir hayduta ve Brandenmore'un araştırma projelerini ortadan kaldırmak için gönderilen suikastçılara karşı seni riske atacağımı mı? Tabii hâlâ hayattalarsa." Bu yanlış bir yoldu ve Lawe bunu biliyordu ama daha iyi bir alternatif bulabilirse lanetlenenecekti.

Kadın ona güldü ama bu ses eğlence içermiyordu. Taşıdığı şey hayal kırıklığı ve acı hissiydi. Onun acısını kendi acısıymış gibi hissedebiliyordu. Ve Lawe hayatında ilk kez, geçmişinin onu şekillendirdiği şeyden başka bir şey ya da herhangi biri olamamaktan daha fazlası için acı çekiyordu.

"Bir şey yapmak için senin iznine ihtiyacım varmış gibi mi davranıyorum?" diye sordu silahını yeniden paketleyip ona dönerken, bakışlarında küçümseme açıkça yansıyor. "Gerçekten Lawe, ben artık büyük bir kızım. Hava karardıktan sonra dışarıda kalmak için senden izin almama gerek yok."

Teknik olarak haklıydı çünkü doğrudan Jonas'a rapor veriyordu.

"Rachel'ın seni çiftleşme sığınının etkileri konusunda uyaracak kadar akıllı olduğuna eminim," dedi onu istediği gibi bağlayıp ağzını tıkmak ve Sığınak'a geri dönmeye zorlamak yerine. "Eskisi gibi aynı hayata geri dönemezsin. Bu işler böyle yürümez."

Bu göreve devam etmesine de izin veremezdi. Karşısında sadece tıbbi olarak tetiklenmiş vahşi bir ateşin pençesinde olduğundan şüphelenilen kuduz bir Irk değil, aynı zamanda aynı avı arayan Konsey'e sadık Çakal askerlerinden oluşan bir ekip de vardı. Ve eğer bir zamanlar onunla birlikte savaşmış olan Irklar haklıysa, kendi saflarındaki bir hainle de uğraşıyordu.

Bengal Irkı Judd, Fawn Corrigan ya da Honor Roberts'ı ele geçirmelerine engel olmaya kalkışırsa kimse onu öldürmekte tereddüt etmeyecekti. Ve tam da bunu yaptığını biliyorlardı, D.C.'de ondan kaçmadan önce hayatına kastedilmesinin kanıtladığı gibi. Ve eğer onu öldürmedilerse, Konsey bilim adamları kesinlikle çiftleşme kızgınlığı yaşayan bir dişiye ellerine geçirmeyi çok isterlerdi.

"Neredeyse yapmak istediğim her şeyi yapabilirim Lawe." Ayağa kalkarak temizlik malzemelerini topladı ve cephane çantasına koyup sıkıca sabitledi.

Sırtını ona dönmüştü, bu da Diane'in nefret ettiği başka bir şeydi. Diane dudaklarıyla yalan söyleme ve bunun kokusunu gizleme konusunda oldukça becerikliydi ama gözleriyle yalan söylemeyi henüz mükemmelleştirememişti.

Şimdilik onun duygularını tespit edebilmesinin tek yolu buydu.

Bazı duyguları ve kokularını gizleyebilse de, bunu Irklara karşı uzun süre güvenilir bir kalkan olarak kullanamazdı. Özellikle de Lawe'a karşı.

"Ateşinizin kokusunu alan herhangi bir Çakal sizi kaçırıp Konsey'e ve bilim adamlarına teslim etmeyi kendine iş edinecektir," diye savundu. "Bu ne olmak için hoş bir yer ne de ölmek için hoş bir yol."

Kendini tutmaya çalışıyordu ve bunu yapmak için harcadığı çaba arka dişlerini kırmak üzereydi çünkü onları öyle sıkı sıkıya almıştı ki çenesi ağrıyordu. Eğer insan olsaydı, çoktan diş etlerine kadar öğütülmüş olacaklarından hiç şüphesi yoktu.

Diane ile ne zaman bir anlaşmazlık yaşasalar, ki bu hemen hemen her karşılaşmalarında oluyordu, dişlerini hiç bu kadar sıkmamış ve sıkmamıştı.

"Beni takip etmek yerine Washington'da kalmalıydın," dedi ona spor çantalarından birini yatağa doğru kaldırırken.

Hayal kırıklığı onu kapladı. Sanki devam etmesine izin vereceğine dair bir umut ışığı varmış gibi? İşin üzücü yanı, denemiş olmasıydı. Hâlâ da deniyordu ama görevi tamamlamasına izin verecek bir plan oluşturmaya çalıştığı her seferinde gördüğü tek şey onun kanıydı. Çılgınlıkları. Ölümü.

Fermuarın ağır tırnağını aşağı çekerek valizi açtı ve bir gece önce kullandığı birkaç eşyayı şişkin iç kısma yerleştirmeye başladı. Onu hiç niyeti olmadığı belliydi.

Bu da Lawe'un aklına onu bağlayıp ağzını tıkama fikrini getirdi. "Beni böyle zorlama, Diane." Öfke çiftleşme sıcaklığını kaynattı onun içinde. Güçlü duygular, özellikle de öfke, cinsel hormonların hücumunu yoğunlaştırma ve onları vücutta dalgalanmaya gönderme etkisine sahipti. "Kazanamayacaksın."

O noktada dönüp ona baktı, bakışları onunkilerle çarpışırken, hâlâ sıkı sıkıya dizginlediği yakıcı duygularına bir göz attı.

Onun bu yeteneğine hayran kalmıştı. Gözlerinin koyu kahverengisi daha koyu, neredeyse bordo bir renk almıştı. Gözlerinin böylesine şaşırtıcı bir renge bürünmesi için öfkenin onu diri diri yiyor olması gerekiyordu. Yine de kokuya dair en ufak bir ipucu bile ona ulaşmamıştı.

"Beni sana itaat etmeye zorlamak için ne yapacaksın Lawe?" Adam onun duygularını dizginlemek için gözle görülür bir mücadele verişini izlerken başını yana eğdi. "Beni dövecek misin? Beni Sığınak'a sürüklemeyen önce bağlayıp ağzımı mı tıkayacaksın? Çünkü bunlar senin tek seçeneğin."

"Sana asla zarar vermem," demeyi başardı, öfkeyle hırlama isteğiyle savaşıyordu. Onunla ve bakışlarındaki şüpheyle yüzleşirken parmakları gerildi, onları sıkma isteği neredeyse bastırıyordu. "Ve sana asla vurmayacağımı biliyorsun."

"O zaman geriye beni bağlamak ve ağzımı tıkmak kalıyor." Kalçası eğildi, narin bir el kalçasının üzerinde durdu ve sonunda öfkesinin kokusu

kısa bir an için.

Acımasızca sıcaktı, neredeyse onu yakıyordu ve acının sınırı duyularını tokatlarken ondan bir adım geri çekilmek istemesine neden oldu. Tanrım, bu kadar yoğun duyguların dikkatli kontrolünden kaçması için normalde hangi duygularını saklıyordu?

Hayvani tarafı, ona zarar verenin kendisi olabileceği düşüncesiyle irkildi. Onu koruma, hayatını garanti altına alma ihtiyacı böylesine bir acı kuyusu yaratmış olabilirdi.

"Tek seçeneğiniz bunlar," dedi. "Çünkü Sığınak'a dönüp sevilen bir evcil hayvan gibi kilit altında tutulmayı ."

Sevilen bir hayvan mı?

Lawe, kız onunla yüzleşirken çenesinin gerildiğini ve aletinin zorunlu bir taleple sarsıldığını hissetti. Aynısını kendisine de yapacağı gerçeği olmasaydı, onu bitkin düşene kadar becerirdi. Gece boyunca onun cinselliğine ve açlığına fazlasıyla uygun olduğunu kanıtlamıştı.

Tıpkı diğer yönlerden ona ayak uydurmaktan çok daha fazlası olduğu gibi. "İşkenceyle öldürülen bir eştense, sevilen bir evcil hayvan daha iyidir. Biliyor musun?

Konsej bilim adamlarının, Brandenmore'un araştırma canavarlarının hatta hükümetin sözde Irk genetikçilerinin sizi ele geçirdiklerinde ne yapacaklarını biliyor musunuz? Çiftleşme ısısının vücudu nasıl değiştirdiğini öğrenmek için tercih ettikleri yöntemler hakkında bir fikriniz var mı? Canlı hayvan deneyinin ne kadar korkunç olduğunu? Sana böyle bir şey yapılmasını izlemek zorunda kalmanın bana ne yapacağını?" diye sordu, kendi sesinin sertliğini, gırtlaktan gelen kalitesini duyarak. "Ve sen. Beni canlı canlı keserlerken çığlıklarımı duymaya dayanabilir misin? Belki birden fazla kez? Tekrar tekrar? Çünkü bebeğim, ben çığlık atardım. En güçlülerimiz bile bıçağı bağırsaklarımıza dayadıklarında eninde sonunda kırılır."

Diane ondan uzaklaşmak istedi. Herhangi bir bilim adamının şu anda ikisine de neler yapabileceğinin çok iyi farkında olduğu acı verici, dehşet verici bilgisini saklamak istedi.

"Onu gördüm." Diane'e doğru ilerlerken gözlerinde acı vardı, parmakları Diane'in koluna dolanarak onu kendine çekti. "İzledim, Diane. İlgisizmiş gibi davranmaya zorlandım. Hiçbir tepki göstermemeye zorlandım." Hayvani, dehşet dolu, sesi bir an için

kelimeler. "Önce Rule ve benim hapsedildiğimiz laboratuvardaki damızlıklardan biriyle çiftleşme hatasına düşen Çakal komutanı kesmelerini izledim. Sonra da onun eşini kesmelerini izledim. Annemi. Rule ve benim, tutsak olduğumuzu anlayacak yaşa geldiğimizden beri özgürlüğümüze kavuşmak için savaştığımız kadın. Öfkeyle kükreyemedim. Onlara durmaları için yalvaramazdım, çünkü eğer dursaydım" -yüz ifadesi acı dolu anılarla doluydu, dudaklarından boğuk bir hıçkırık dökülüyordu- "eğer , o laboratuvardaki üç kişi daha . Rule da olabilirdi. Ya da bizden ayrı tuttukları genç Çita dişisi. Ya da Morningstar Martinez'in rüyalarında ulaştığı gençlerden biri."

Dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Rüyalarında mı?"

Lawe onu yavaşça bıraktı ve geri çekildi. Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek sert ve acı dolu bir nefes aldı. "Rüyalarımızda. Hatırlayabildiğimiz kadarıyla. Morningstar tüp bebek yöntemiyle döllendiği çocukların yanına geldi. Onları salladı. Onlara şarkı söyledi. Ev dediği yerin, onu aradığından emin olduğu ailenin ve çocukken bildiği tüm sevinçlerin resimlerini çizdi."

Diane sessizce izledi, eğer yıllarca gözyaşlarını tutma pratiği yapmamış olsaydı akacak olan gözyaşlarını hissetti.

"Hayatı yaşayan bir kâbustu, yine de bize her fırsatta neşe getirdi. Ve Coyote komutanı onda neşe bulduğu ve onunla çiftleştiği için, olabilecek en korkunç şekilde öldüler."

Onun karşılaşacağından korktuğu kâbusları görmüştü. Onu pamuğa hapsetmeye bu kadar kararlı olmasına şaşmamalıydı. Keşke hayatta kalabilseydi.

O ve kardeşi Rule, annelerinin böyle bir şekilde öldürülmesini umursamaz bir tavırla izlemek zorunda bırakılmışlardı.

"Bu beni öldürür." Lawe'un başını geriye atıp kokusunu içine çekerken burun delikleri alevlendiğinde, içini parçalayan duyguları gizleme savaşını kaybettiğini anladı. "Senin için böyle bir kadere olduğumu bilmek, Lawe. Ölümle yüzleştiğim anda ruhumdan geriye kalan her parçayı yok ederdi."

Evet, canı yanıyordu. Irkların yaşadığını bildiği hayatlar hakkında kâbuslar görüyordu. Yaşadıklarını düşünmek bile çoğu zaman uzun uzadıya düşünmeye katlanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"O zaman bunu yapma," diye hırladı, dudakları öfkeyle dişlerinin arasından çekilirken köpek dişleri parladı. "Bundan vazgeç Diane ve bırak Büro'nun İnfazcıları onun yerine izini sürsün."

"Bu beni öldürür," dedi tekrar. "Ama kilit altında tutulmak, ben olamamak senden nefret etmeme neden olur Lawe. Senden ve bir daha temas edeceğim tüm Irklardan nefret ederim."

Çok uzun süre savaşıp, çok fazla şeye katlanmıştı. Özgürlüğü, varoluşu ve ailesinin ve amcasının izinden gidip savaşın peşinden gitmesinin nedeni çok derinlerine işlemişti.

"Neden?" Öfke, acı, patlamak üzere olan bir yanardağ gibi içinde patlıyordu.

"Çünkü bir daha güçsüz olmayacağım," diye fısıldadı. "Ailem öldüğünde ben de öyleydim Lawe. Güçsüzdüm. Annemle babamın katilleri amcamı evimize kadar dövdüklerinde, Rachel ve ben bakıcımızla yalnızdık." Ürperdi, anısı hiç hafiflemeyen bir güçle içini parçaladı. "Annemin ölümünü izlemedim ama Rachel ve benim için bir bebek bakıcısından çok daha fazlası olan kişinin çığlıklarını duydum. Colt Amca'nın nişanlısı, ben Rachel'la kaçıp saklanırken orada yemin ederek öldü. Bizi korumak için yapabileceği tek şeyi yaparken onun çığlıklarını dinlemek zorunda kaldım çünkü hiç kimse, hiç kimse," diye öfkeyle bağırdı, "ona nasıl savaşacağını öğretmemişti. Nasıl hayatta kalacağını. Ve eğer beni kilit altında tutarsan, ne zaman bir Irkın öldüğünü duysam, ne zaman bir eşin vahşice öldürüldüğünü duysam, seni suçlayacağım!"

Çünkü ailesi Irklar için savaşıp, Amcası onlar için savaşıp, Ve hepsinin saklamak için öldüğü sır, Diane'in hâlâ korunması gerektiğini bildiği bir sırdı. Lawe'un bile sahip olmadığı bilgilere sahipti. Leo'nun bakışlarını her yakaladığında ortaya çıkarmasından korktuğu bir şey biliyordu.

Yine de verdiği cevabın Lawe'da böyle bir tepkiye yol açmasını beklemiyordu. Kız ondan kaçamadan Lawe inanılmaz bir

Kedigil DNA'sının hızıyla odayı geçip kızın kolunu kavradı ve onu tekrar kendisine doğru çekti.

Adamın kolları kızın etrafında çelik bantlar gibiydi, onu yerinde tutuyor ve aralarına mesafe koymaya çalışmasına rağmen onu göğsüne yaslıyordu.

Gözlerini kocaman açmış, duyuları hem öfke hem de kontrolden çıkıyormuş gibi hissettiği bir uyarılmayla çalkalanarak ona bakarken, adamın mavi gözlerindeki azabı fark etti.

"Nefretin ölümünden daha iyidir. Ya da lanet olasıca parçalara ayrılışını izlemenin dehşeti." Sözlerini tükürdü.

Hakimiyet gösterisinde korku yoktu.

Irkların etrafında olan herkes genellikle bu tür gösteriler ve küstahlıklarla yaşamayı öğrenirdi. Yine de bakışlarında yanan azap onu etkilemişti. Kalbine çarptı, onu sıktı ve boğazını serbest bırakmayı reddettiği dökülmemiş gözyaşlarıyla kalınlaştırdı.

"Benim seninkilere güvendiğim gibi sen de benim yeteneklerime güvenebilirsin," diye bağırdı ona, duyguları hem onun için hem de ona karşı duyduğu öfkeden kaynaklanıyordu. "Söylesene Lawe, bu çiftleşmeyle birlikte senin hayatın da askıya mı alınıyor, yoksa sadece benimki mi?"

Sorusunun cevabını biliyordu. Çiftleşmenin kimi etkileyip kimi etkilemeyeceğini tahmin etmek zor değildi.

Adamın ifadesi şüphelerini doğrulamaktan başka bir işe yaramadı. Kadın küçümseyici bir kahkaha attı. "Cevap verme zahmetine girme, çünkü bunu yüzünden anlayabiliyorum. Öyle değil. Yine de savaşıyorsun, yine de kendini riske atacaksın ve yine de Irkların eşleri için yaptığı küçük kafeste oturup itaatkâr eş rolünü oynamamı bekleyeceksin. Ben de yalınayak ve hamile mi olmalıyım?"

Adamın gözlerindeki titreşim, yüz ifadesindeki ani özlemin o saklayamadan belirmesi, kadının midesinin bulanmasına neden oldu. Özlemle mi yoksa saf öfkeyle mi, emin değildi.

"Yani dışarı çıkacaksın, eğleneceksin, sonra eve dönüp beni becereceksin, sonra da başımı okşayıp tekrar gün batımına doğru yola çıkacaksın." Bunun olacağını hiç sanmıyordu.

Buna izin vermezdi. Bir saniye bile.

Hiçbir erkeğin paspasını oynamaya asla izin vermemişti ve şimdi de başlamayacaktı. Ya onun eşit ortağı olacaktı ya da bir hiç olacaktı. Daha azı kabul edilemezdi.

"En azından hayatta olacaksın," diye ısırdı, ona bakarken bakışlarındaki buz gibi fırtına neredeyse korkutucuydu.

"Cehenneme kadar yolum var." Adamın göğsünü iterek elinden kurtulmaya çalıştı ama adamın onu ne kadar sıkı tuttuğunu fark . "Hayır, Lawe, hayatta olmayacağım. Sadece var olacağım ve bunun için senden nefret edeceğim. Orada seni bekliyor olmayacağım. Hayatım boyunca yapmak için eğitildiğim şeyi yapacağım ve yapmam gereken buysa bunu tek başıma yapacağım. Beni kafeslemenize izin vermeyeceğim!"

"Buna izin vermeyeceğim." Yemin dudaklarından dökülürken bir eli kadının sırtından başının arkasındaki saçlara doğru hareket etti.

Buna *izin vermeyecek* miydi? Sanki bu şekilde davrandığı sürece onun bu konuda söz sahibi olmasına izin verecekmiş gibi. Sanki ona sahipmiş gibi.

Bu farkındalığın acısı vücudunu titremenin eşiğine kadar sıkılaştırdı; acı, öfke ve inanılmaz bir şekilde korku, uzaklaştıramadığı bir uyarılma ile karışmak için içinden geçiyordu.

Onu istiyordu. Ona dokunmasını, sarılmasını, öpücüğünü ve onu dolduran baharatlı armutların inanılmaz tadını paylaşmasını istiyordu. Onun kendisini kabul etmesini istiyordu. Onun yanında durmasını. Kendisi için bu kararı vermesi için gereken mutluluğa izin vermesini.

Ve kendisi adına böyle bir karar vermesine izin vereceğini düşündüğü için onun kıcını tekmelemek istedi.

"Üzgünüm Lawe, Konsey'in yapacağı gibi onu öldürmene izin vermeyeceğim."

İkinci komutanının normalde gür çıkan sesinden gelen bu sözlerin yarattığı şok Lawe'u harekete geçirmişti. Diane onu durduramadan, Thor odaya girdiğinde onu arkasına fırlattı, onlara bakarken anahtarı parmaklarının arasında döndürüyordu, çenesinin kenarında bir öfke tiki zonkluyordu. "Yine yalnız mı eğleniyorsun patron?" diye sordu. "Bu sefer böyle bir şey olmayacağı konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

Çok kızgındı.

Lawe'un mavi gözleri buz gibiydi. Geniş, erkeksi yüz hatları taştan oyulmuş gibi görünüyordu ve öfke, normalde dolgun olan dudaklarını sıkılaştırmıştı, çünkü ona doğru fırlatabileceği her ukala, tamamen erkek kibirli hakareti geri tuttuğunu biliyordu.

Thor, Lawe'un sivri burunlu, lazerle çalışan, hızlı patlayan el silahlarından birini kendisine doğrultmuş olduğunu ve parmağının çalıştırma koluna biraz fazla sıkı bastığını tamamen görmezden geldi. Ama Lawe'un onu korumaya çalıştığı gerçeğini de görmezden gelmiyordu. Bu hareket Lawe'a Thor'un meşhur alaycı dudak büküşlerinden birini kazandırdı. Bakışlarını tiksinti doldururken dudağının bir tarafını kaldırdı.

"Tanrı aşkına Lawe, bırak beni!" Adam tek kolunun görünüşte zahmetsiz gücüyle onu arkasında tutmaya devam ederken, kadın omuzlarının arkasını itti.

Kahretsin, onun iki katı büyüklüğünde ve saf kas gücüne sahip adamların kışını tekmeleyebilirdi. Ama onu yerinden kımıldatamadı.

"Onun burada ne işi var?" Lawe'un sesi bir hayvanın hırıltısıydı. "Çekil!"

Sonunda aralarına birkaç santim girmeyi başardı.

Yavaşça, lanet olasıca yavaşça, özgürlüğüne izin vermeden önce.

Ona intikam vaadiyle dolu bir bakış fırlattı.

Buna tahammül edemeyecekti. "Herhangi bir askeri ya da gizli işe karışan çoğu ortağın boşanmasının bir numaralı nedeni budur," diye öfkeyle çıkıştı.

"Eşler boşanmaz."

"Dikkatli ol, Lawe," diye önerdi, sesi öfkesinin derinliğinden dolayı kısıktı. "İlk sen olacaksın."

"Biletleri ben satacağım." Thor'un gülümsemesinde herhangi bir eğlence ya da sıcaklık yoktu.

"Tatilde olman gerekiyordu," diye tersledi şimdi kapalı olan kapının önünde duran iri yarı İsveçliye.

"Ve onunla birlikte Sığınak'a gitmeden önce kız kardeşini ziyaret ediyor olman gerekiyordu." Thor'un kaşları alaycı bir merakla kalktı. "Sanırım ikimiz de yalan söyledik, ha?"

Evet, yalan söylemişti. Thor'u tanıdığı sürece ona hiç yapmadığı bir şey.

"Ve bunun için çok iyi bir nedenim vardı," dedi Lawe'un etrafından dolaşmak için hareket ederken, ancak Lawe kolunu yakalayıp onu tutunca

sessizce geri döndü.

Tek kelime bile etmemişti. Kaşlarını indirmiş ve gözlerini kısmış bir halde Thor'a bakıyordu, tüm vücudu gergin ve harekete hazırды.

Tanrı aşkına, onun bu kadar baskın ve güçlü tavrı, bu hareketin ona kazandırdığı tiksindirici rahatsızlığa rağmen amcığını öfkeyle kremlemesine neden oldu.

İrklardan nefret ettiğine karar verdi.

"Sebepler önemli değil." Thor omuz silkti. "Sadece eylem."

Diane onun standart affetmeme tavrı karşısında homurdandı.

"Beni mi takip ediyordun?" Kuşku aniden içinde yükseldi, karanlık ve çirkin.

Thor, amcasıyla birlikte gelip ona ailesinin ölüm haberini veren kişiydi. Amcasının ikinci adamı olan sevgilisi öldürüldüğünde ona sarılmış ve Suriye'deki o cehennem çukurundan kurtarıldıktan sonra hastane yatağında oturup dua etmişti.

Ondan herhangi bir konuda şüphelenmek günahıtan başka bir şey değildi. Ama işte oradaydı.

"Seni takip etmiyordum," dedi sesini ısırarak. "Aslında gölgeni takip ediyordum. Sen gitmeden önceki gece onu otelin etrafında gizlice dolaşırken gördüğümde kimi takip ettiğini görmek istedim. Sen ve Aslan'ın içeride tartıştığınızı duyana kadar onun avının sen olduğunu bilmiyordum. Birinin seni öldürmek için peşinde olduğu konusunda seni *uyardığım* gerçeğini göz önünde bulundurursak bu mantıklı." Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuştururken Lawe'a döndü. "Senin Irkların bu işi beceremiyor, hıyar. gerektiği gibi kapıda değillerdi."

"Bir nedeni var," diye sinirli bir şekilde tersledi Lawe. "Onu takip ettiğini biliyorduk. Kapiya ulaşmanızın tek nedeni tehdit olarak görülmemenizdi."

Diane, Thor ile Lawe arasındaki tartışmadan çok Thor'un ifşaatıyla ilgileniyordu. Gün ışımadan önce oradan ayrılmıştı. Gideon Cross onu izliyordu ve bunu biliyordu. Tıpkı onu görememiş olmasına rağmen peşinde olduğunu bildiği gibi.

Günün birinde belki ona yetişebilir ve bu küçük numarayı kendisine öğretmesi için onu ikna edebilirdi.

Düşmanlarının yanı sıra eşinden de bir adım önde olmak onun geleceğinde olabilirdi. Onu öldürmek istiyor gibi görünmüyordu. Sadece tam olarak ne istediğini anlayamamıştı. Belli ki Lawe Thor'a çok dikkat ediyordu, özellikle de Gideon'un onu takip ettiği ve başına ödül konduğu söylentilerine. Lawe'un zaten olduğundan daha korumacı olması için tam da ihtiyacı olan şeydi. "Kıcını tekmelemek zorunda kalmadan önce bırak beni," mırıldandı, Thor onu yavaşça serbest bırakırken öfkesi basit bir kış tekmeleme öfkesine dönüştü.

"Bu tehdit artık eskidi," dedi ona sessizce. "Ya tekmele ya da anatomimin istismar etmeyi düşünebileceğin başka bir parçasını bul."

Neredeyse gözlerini devirecekti. Buna dokunmayacaktı bile.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirerek kapının yanındaki pencereye baktı. Perdeler hâlâ dikkatlice kapalıydı ve bir gölgenin bile görünmemesini sağlamak için duvara yakın bir şekilde sıkıştırılmıştı.

Dün gece bir silahın kendisine doğrultulmuş olduğunu biliyordu. Bu sabah neyse ki yerini değiştirdiği sandalyede otururken tam gözlerinin arasındaydı. Eğer Thor iz sürücünün kimi takip ettiğinin farkında değilse, o zaman bir gece önce kendisini gönüllü bir hedef haline getirdiğini görmüş olamazdı.

"Onu gördün mü?" diye sordu Thor'a.

Thor uzun dakikalar boyunca böyle bir soru sormuş olmasına bile inanmayarak alaycı bir tavırla ona baktı. Başını sallayarak pencereyi işaret . "Geçen yıl Çakallar'dan aldığımız uzun menzilli dürbünle onu görmeyi başardım." Dürbünler uzun menzilden çok daha fazlasıydı; gece görüşü, ısı algılama ve Diane'in henüz deneyemediği birkaç numara daha vardı. "Tahminimce tam burada eğitilmiş güzel, güçlü bir keskin nişancı tüfeği var. Gölgeyi ve tüfeği gördüm ama yüz hatlarını göreceğim ya da tetiği çekmesini engelleyecek kadar yaklaşamadım." Son söz öfkeyle söylenmişti. "Pencerenin önünde dikilip o meydan okuyarak ne halt ediyordun?"

Lawe'un göğsünde titreşen saf hoşnutsuzluk gümbürtüsünü duyduğunda bakışları temkinli bir hal almadan önce ona gözlerini devirdi.

"Kes şunu." Sinirleri hemen gerilirken tıslayarak emri verdi.

Bu sestен hoşlanmamıştı.

Thor sinirlenerek, "Onu taklit etmeye hazırım," dedi. "Tanrı aşkına, Diane. Burada neyle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok."

"Harika." Diane ellerini tekrar kalçalarına dayadı ve alaycı bir tavırla, "Ben de kız gibi endamımı izlemek için dürbünle yetineceğini umuyordum," derken gözlerini odanın gezdirdi.

Her iki adam da onun alaycı eğlencesini anlamadı. "O suikastçı hâlâ seni takip ediyor ve sen de burada kalmakta ısrar ediyorsun.

bu görev?" Lawe Diane'e döndü, kuşkusu kokusuna uygulamayı düşünebileceği her türlü kontrolü aştı. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Henüz beni vurmadı." Ünlemi üzerine hınzır bir kesici dişin parlamasını görmezden geldi.

"Ona biraz zaman ver," diye bağırdı Lawe aniden. "Daha ilk denemesini yaptı. Eğer ilk denemede başarılı olamazsan, tamam mı?"

Gözleri büyüdü.

Lawe'un bağırdığını hiç duymamıştı ve Jonas'la birden fazla karşı karşıya geldiklerini görmüştü. Lawe her zaman sakin, derli toplu ve soğukkanlıydı. Üç C. Ona her zaman gıpta etmişti.

Gerçi bu sabah o C'lerin üçü de yoktu. Karşısında duran Breed, içindeki öfkenin gücüyle patlamaya hazırды.

"Senin Valium'a ihtiyacın var," dedi kızgınlıkla. "Eğer beni öldürmek isteseydi, sen hâlâ Washington'daki o otelin beyin parçamı temizliyor olurdun. Beni öldürmek istemedi. Bana ihanet eden kişi tarafından öldürülmemi engellemek için beni ekibimden uzaklaştırmak istedi. Bunu yapmanın en iyi yolu da beni takip edemeyeceklerinden emin olmaktır." Thor'a baktı. "Güvenebileceğimi bildiğim tek kişinin sen olması çok iyi bir şey. Ama ben

kim olduğunu bilmek istiyorum. Gideon'u bana söyleyecek kadar uzun süre bana katılmaya ikna etmeyi umuyordum."

İkinci komutanına döndü. Artık ondan bir şey saklamak için çok geçti.

Yüz ifadesi taşa dönmeden bir saniye önce Thor'un dudaklarından cızırtılı bir küfür döküldü.

"O piçi öldüreceğim," diye yemin etti, sesi neredeyse Breed şiddetiyle gürliyordu ve taş gibi ciddiydi. "Kim olduğunu öğrendiğimde, o lanet olası ölü bir et olacak, Diane. Keşke onu eşine teslim etseydim diyecek çünkü yeryüzünde ona benim çektirdiğim acıyı çektirecek başka bir Cins yok."

Lawe, Diane'in kolunu kavrayıp onu yüzüne doğru çekerken, "İyi, sen de ona acı çektir," diye çıkıştı. "Vahşi bir ırkın söylediklerine güvenebileceğini düşündüren şey neydi? Ve sana ne zaman bir şey söyledi-"

"Peki bu olay olduğunda neden sana söylemedim?" sordu tatlı bir sesle, kirpiklerini ona doğru kırıştıtırırken ve fena olmayan bir Güney Güzeli aksanı takınırken. "Neden, Lawe, şu anda vücudunda çılgına dönen tüm o öfkeli Irk hormonları yüzünden olabilir mi? Ya da küçük benim tek başıma gelebileceğim gerçeği olabilir mi?"

"Şimdi mi yaptın?" Tüm dişleri. Gülümsemesi açıkçası rahatsız ediciydi. "Pekâlâ, dostum, artık bildiğime göre bakalım benimle ne kadar iyi başa çıkacaksın. Ve sana söz veriyorum, geçmişte yaşadığın kadar kolay olmayacak. Bunun üzerine bahse girebilirsin."

- - -

Gideon ince kablosuz alıcıyı kulağından çıkarıp masaya fırlattı ve elini yorgun bir şekilde yüzüne sildi. Neredeyse gülümsüyordu.

Kahretsin, onun sandığından çok daha akıllıydı. Ama konu eşine geldiğinde, onu ele alışında pek de mantıklı bir tavır sergilemiyordu. Bir Irka meydan okumak basit bir aptallıktı. Özellikle de bir cins erkeğe. Bu aptallığın doruk noktasıydı. Özellikle de eşleri söz konusu olduğunda.

Belki de onunla Komutan Justice gelmeden önce görüşmeliydi. Ama bu bilgiyi daha faydalı bir zaman için saklamak niyetindeydi. Belki de onunla avının arasına girdikten sonra dikkatini dağıtması gerektiğinde. Yani, onların avı.

Gerçek şu ki, onunla buluşmak istemişti. Ondan herhangi bir bilgi alıp alamayacağını görmek, belki de bildiğinden daha fazlasını söylemesi için kandırmak istemişti ama bunun gerçekleşmeyeceğini hissediyordu. Faydasız bir çaba ona hiç çekici gelmemiştir. Yine de eğlenceli olabilirdi, diye düşündü bir kıkırdamayı zapt ederken. İkisi de aynı oyunu oynuyor olurdu. İkisinden birinin kazanıp ya da tahmin ettiği gibi berabere kalıp kalmadıklarını görmek ilginç olurdu. Aslında ona saygı duyuyordu. Gücü ve cesareti neredeyse efsaneviydi, dürüstlüğü ise tartışılmazdı. Kendisinden önceki amcası gibi Diane Broen da adamlarını masumlara asla zarar vermeyen, sadece onları kurtaran görevlere yönlendiriyordu. Dünyadaki canavarların peşine düşmüş ve yardım ettiği kişilerin hayatını biraz olsun kolaylaştırmaya çalışmıştı.

Gideon ihanetten ve hainlerden nefret ederdi ve Diane'in içinde bir hain vardı. Güvendiği biri, sonunda onu Suriye'de yakalayıp kaçırmayı başarana kadar amcasının düşmanlarına bilgi veriyordu.

Gideon kaçırılma haberini aldığı anda Brandenmore'un büro asistanlarından birinin izini sürmek için o bölgedeydi. Thor'un bilgi sahibi olduğundan ve yardım etmeye istekli olabilecek bir Breed ekibini nerede bulabileceğini bildiğinden emin olmuştu.

Amcasına bu kadarını borçluydu.

Dünya ne kadar da küçük olabiliyordu. Brandenmore'un laboratuvarlarından kaçmayı başardığı birkaç seferden birinde ona yardım eden amcası Colt olmuştu.

Gideon kendisini arayan Çakallar ekibiyle karşılaştığında Avrupa'daydı. Colt Broen, çok özel bir araştırma projesinin peşinde olduklarına dair bir söylenti üzerine Çakalları takip ediyordu. Merakı tehlikeli bir hal almıştı. Aynı zamanda ölümüne de sebep olmuştu.

Yine de o sırada paralı asker Gideon'a yardım etmiş, hatta ekibe katılmasına ve ödemeleri paylaşmasına izin vermişti. Hatta

o sırada Sığınak'ta güvende olacağına inanmak yerine onlarla birlikte kalmalıydı.

Pusuya düşürülmeden önce küçük Buffalo Gap kasabasına bile varamamıştı, bu da Sığınak'ın bile güvenli olmadığını kanıtlıyordu. Çünkü sadece o ve orada konuştuğu Breed onun geldiğini ve izleyeceği rotayı biliyordu.

O kaçışın bedelini ödemişti. Yine de bu onu tekrar denemekten alıkoymamıştı. Ve tekrar. Ve yine. Ama Colt onu kurtarmak için orada değildi. Belki de en iyisi buydu, diye düşündü. Ne Thor onu şimdi tanıyabilirdi, ne de Diane'in Washington'dan kaçtığı gece kiminle buluştuğunu biliyordu. Gölgeler bazen harika şeylerdi ve Thor şüphelenecek kadar zeki, Gideon'un verdiği bilgileri bir araya getirecek kadar da sezgiseldi.

İsveçli'ye ihtiyacı olacağından korkuyordu. Gideon onu koruyamazdı ve Lawe'un onu güvenli bir yere götürmeye o kadar kararlıydı ki, elinden kaçmaya çalıştığında onun küçük numaralarına dikkat edemeyecekti.

Kulaklıktan gelen öfkeyle yükselen sesler dikkatini tekrar diğer odadaki çatışmaya çekti.

Sonucun ne olacağını biliyordu, ancak Komutan Justice'in bu raundu kaybedeceğinden haberi olmadığından emindi.

Diane hiçbir erkeğin ya da Irkın onu dünyadan soyutlayarak koruyabileceği bir kadın değildi. O her zaman eşinin yanında savaşmanın bir yolunu bulma ihtiyacı hissedecek bir kadındı. Eğer Irk bir şebboy istiyorsa, o zaman utangaç küçük bir bayanla çiftleşmeli ve bulunduğu savaşıdan uzak durmalıydı.

Çünkü kadının özgürlüğe giden bir yol bulacağından hiç şüphesi yoktu. Ve eğer kendi çıkış yolunu bulamazsa, o zaman ona sadık olan erkekler onun için bulacaktı. Özellikle de Thor dedikleri adam.

Lawe, Diane'e bir kez yaklaşırken parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. İnançsızlık kan basıncını yükseltti -kim yüksek tansiyonu olan bir Cins duymuştu ki- ve sonra uyarılmayla karıştı

zaten taşaklarını ısıyor, içinde patlamakla tehdit bir yangın yaratıyordu.

Gözlerini eşine dikti. Sanki on altı ay önce ihaneti yüzünden neredeyse ölmemiş gibi, grubundaki bir hain hakkında konuşurken son derece ciddiye.

Ve bunu şüphelenmesi gereken adamlardan biriyle tartışıyordu.

Otuz dört yaşındaydı ve kontrolünü kaybetmeye hiç bu kadar yakın olmamıştı. Bir bebekken ya da laboratuarlardaki adıyla yavruyken bile, şu anda olduğu gibi tamamen akılsız bir öfkeye bu kadar yakın olmamıştı.

Arkadaşlarının ve yavrularının ölümünü izlemişti.

Eğitmenleri tarafından defalarca ihanete uğramıştı.

Arkadaşı olduğuna inandığı Irklar tarafından ihanete uğramıştı.

Annesinin kısırlaştırılarak öldürülmesini izlemiş ve sayısız Irk çocuğunun ölümleri bir merhamet olana kadar acı çektiğini görmüştü.

Ve yine de kontrolünü korumuştur çünkü başka seçeneği yoktu. Ve şimdi, bu kontrolün daha da zorunlu olduğu bir anda, kontrolünü kaybettiğini hissedebiliyordu.

"Şu anda ihtiyacım olan son şey onlardan herhangi birinin ne yaptığını bilmesi iken tuzak kurmanın bir yolu yok." Diane, Thor'un grup içindeki haini tuzağa düşürmenin bir yolunu bulmaları yönündeki önerisine başını salladı. "Ayrıca, bu bekleyebilir. Şu anda Brandenmore'un araştırma deneklerini bulmaya odaklanmak istiyorum. Diğerlerinin bildiği kadarıyla ben Sığınak'tayım ve şans eseri onlardan biri temas kurmaya kalkışırsa Rachel beni koruyacak."

"Nerede saklandığını biliyorsun o zaman?" Thor duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde komutanını izlerken sordu.

Diane yavaşça nefes aldı. Teslimiyet yerleşmeden önce bir an için kendi içinde verdiği savaşı hissedebiliyordu. Omuzları dikleşirken, başı sessizce düşündüğü kararlar gururla kalktı.

"Nerede olduklarını biliyorum." Başını salladı. "Window Rock, Arizona. Judd dedikleri Cins ve genç insan kız Fawn'ın yok edilmesi gereken gece, Judd bir şekilde

gardiyanın aracı hurdaya çevirmesine neden olmuş ve kızı alarak birkaç gün önce isimsiz bir kaynak tarafından irtibata geçilen bir Kızılderili ile kaçmıştır. Onları bulmuş, birkaç gün saklamış ve sonra Window Rock'a götürmüştü."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Lawe onun gözlerindeki bakış karşısında gerildiğini, midesinin sıkıştığını hissedebiliyordu.

"Çünkü ben zekiyim," diye alaycı bir şekilde konuştu. "Ve bu bilgiyi edindikten sonra onu araştırmaya başladım. Düzenli olarak ortadan kaybolmasıyla ve Irklara yardım çalışma alışkanlığıyla biliniyor. Ayrıca Judd ve Fawn Corrigan'ın kaçtıkları gece öldürülmek üzere nakledildikleri bölgeye de yakındı."

Lawe ona baktı.

Buzun bir kez daha kontrolü ele geçirmek için çiftleşme sıcaklığına karşı savaştığını hissedebiliyordu. Ruhunu sarmak, içine yayılmayı bekleyen duygusal uçuşunu dondurmak ve onu sonsuza dek yok etmek için.

Window Rock, Arizona. Breeds'e yardım etmeye istekli bir Amerikan yerlisi. Lawe'un on yıllar önce Konsey tarafından kaçırılan genç bir kadını aradığını bildiği biri. Terran Martinez, amcası. Ama ne Terran ne de babası Morningstar Martinez için orada olmamıştı. Kız kardeşi.

Lawe'un annesi.

Lawe, "Elimizdeki tüm kanıtlar feshi doğruluyor" dedi.

"Çünkü bunu doğrulayacak kimse hayatta kalmadı," diye hatırlattı.

"Ceset yakma ünitesinde kalıntılar bulundu," diye savundu. "Yeterince en az iki ceset olduğunu kanıtlayın."

"Ve binadaki tüm muhafızlar ölmüştü," diye hatırlattı ona. "Diş buldunuz mu? Kemik parçaları? DNA'yı doğrulayacak bir şey? Seks? Irkların ne kadar titiz olduğunu bilirim. Orada hiçbir şey yoktu yoksa Jonas bana Honor Roberts'in dosyasını verdiğinde haberim olurdu."

"Peki bunu nereden duydunuz?" diye sordu, ses tonu sertleşmişti. "Bu bilgi başka hiçbir yerde ortaya çıkmadı."

Bunun üzerine Diane gülümsedi. "Kimse onların ölümlerini doğrulayamadı, Brandenmore bilim adamları ve araştırma asistanları bile.

konuşmak. Gideon otel odama, ekibimde bir hain olduğunu ve aradığım kişiyi bulmak istiyorsam Window Rock'a gitmem ve Terran Martinez'e çok dikkat etmem gerektiğini bildiren küçük notunu bıraktığında kaçıışlarıyla ilgili şüpheleri araştırıyordum."

"Ve sen bu bilgiye güvendiñ öyle mi?" Thor şaşırarak sordu.

Onu suçlamadı; normalde tanıdığı en şüphecisi insandı.

Derin bir nefes aldı. "Çok fazla kaza oldu Thor. Zaten şüpheleniyordum. Bilgileri ve Terran Martinez'in geçmişini araştırmaya başladığımda, her şey üst üste gelmeye başladı."

"Jonas'a bu bilgiyi raporunuzda neden vermediniz?" Lawe homurdandı. "Bana söylemedin mi?"

Diane ona bilerek gülümsedi. "Çünkü dijital dosyaların şifrelemesine güvenmiyordum ve Martinez adının ya da Window Rock'ın yanlış kulaklar ya da dinleme cihazları tarafından algılanmadığından emin olmak istedim. Onu aramayı tamamlamama izin vermeye niyetin olmadığını gördüğümde, bunu kendime sakladım. Bu benim işim Lawe. Gideon Cross vahşi bir Irk olduğu kadar bir katil de olabilir ama bana bu bilgiyi vermesine neden olan şey beni hayatta tuttu. Birileri Amber ya da Rachel, muhtemelen ikisi de, daha savunmasız olsun diye beni yolundan çekmek istiyor. Her "kaza" Amber'ın tehlikede olduğu bir olayla aynı zamana denk geldi. Onu korumak için sadece Irklar'a değil, hepimize ihtiyacı var."

"Birinin kız kardeşini ortaya çıkarmak için seni kullanıyor olabileceği gerçeğini hiç düşündün mü?" Lawe talep etti, sesi sert ve işkenceliydi. "Tanrı aşkına, Brandenmore bilim adamlarını piknikteki domuz eti gibi parçalayan bir Meleze güvenebileceğine seni inandıran nedir?"

Gözlerini devirdi. Lawe sinirlendikçe sinir bozucu derecede yakıcı olma eğilimindeydi.

"Ona güvendiğimi söylemedim. Şu ana kadar bana yalan söylemediğini söyledim," diye belirtti.

"Neden sana Roberts kızı ya da Irk hakkında bir şey söyleyeyim ki?" Thor düşündü.

Diane önce ona, sonra da bilmiş bir alaycılıkla Lawe'a baktı. "Çünkü o da onları istiyor. Her ne sebeple olursa olsun, o

Aynı hedefin peşinde ve belli ki onları dışarı çekme şansımın daha yüksek olduğuna inanıyor. Beni gölgeleyecek. Beni izleyecek. Kimlikleri tespit edildiğinde onlara ilk o ulaşmaya çalışacak. Ben de bunun olmasını engellemek niyetindeyim."

"Nasıl?" Lawe tersledi. Sabrı cidden üzereydi.

"Bunu sana haber veririm." Umursamaz bir tavırla omuz silkti. "O zamana kadar en iyi yaptığım şeyi yapacağım Lawe. Sorgulayacağım, izleyeceğim, dinleyeceğim ve gerçekleri bir araya getireceğim. Her şey başarısız olursa, kendimi Bay Martinez'e müstakbel yeğeni olarak tanıtırım ve bunun işe yarayıp yaramayacağına bakarım."

Şaka yapıyordu.

Ne yazık ki Lawe'un şaka yapacak hali yoktu.

"Sakin deneme bile." Adamın sesindeki hırıltı kadının tüylerini diken diken etti. "Eğer bu bağımsızlığa iddia ettiğin kadar değer veriyorsan, dostum, *sakin deneme bile.*"

Geçmişle yüzleşmenin Lawe'un yapmaya niyetlendiği en son şey olduğunu ve bu görev tamamlanmadan önce gerçekleşeceğini hissediyordu.

İçinden bir his, hem de çok kötü bir his, her şey bitmeden önce kalbinin ya da belki de boynunun kırılabileceğini söylüyordu.

-BÖLÜM 11-

Lawe yüzünü Diane'den çevirmek zorunda kaldı. Derin bir nefes alarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve önündeki duvarda asılı duran ucuz resmi düşündü.

Terran Martinez. Morningstar'ın küçük kardeşi. Otuz yıldan uzun bir süredir kız kardeşini ya da onun ölümüne dair kanıtı arayan erkek kardeş.

Peki Lawe'un öldürülmeden bir hafta önce babası Orin'e gönderdiği, kızın yerini gösteren kanıtı ne olmuştu? Lawe kurtarıldıktan sonra aileyle görüşmeye devam etmişti ama ne kendisi ne de Rule onlara hiç yaklaşmamıştı.

Onlarla tanışmak için Window Rock'a hiç gitmemişti, bildiği kadarıyla kardeşi de gitmemişti. Annesini ya da ölümünü hiç kimseyle konuşmamıştı ama Rachel'ın büyük ihtimalle Diane'e ayrıntıları anlattığını biliyordu. O kadar yakındılar. Annesinin babasına da kızına ne olduğunu ya da yakılıp küllerinin New York'un kuzeyindeki sonlandırma tesisinin çevresindeki dağlara savrulduğu gerçeğini bildirmek için hiç elini uzatmamıştı.

Kâbuslarında hâlâ annesinin çığlıklarını duyuyordu. Babasının intikamını alacağına, ailesinin hepsini cezalandıracağına dair sesindeki kesinliği hâlâ duyabiliyordu. Ve tıpkı sessizce tahmin gibi, hiç kimse Konsey'e onun ölümünün bedelini ödetmek için saldırmamıştı.

Yoksa öyle miydi?

Günler sonra o laboratuvardaki Irklar serbest bırakılmıştı. Onları kurtarmak için gönderilen güç, New York'un hemen dışındaki dağlarda saklı olan Irk laboratuvarlarına ulaşmış ve Irklar maruz kaldıkları ağır esaretten ve insanlık dışı eğitimden kurtarılmıştı.

Parmaklarını kalçalarında uzun süre sıktıktan sonra, arkasını dönüp Diane'le bir kez daha yüzleşmek için kendini zorladı.

"Window Rock'ta Bengal Irkı yok," dedi ona. "Navajo Ulusunun şefi Ray Martinez, Diane. Biyolojik annemin

Ağabeyim. Onları takip ediyorum. Orada Bengal Irkı olsaydı bilirdim."

Diane'in bakışları kasvetliydi. Lawe onun şefkatinin rahatlatıcı sıcaklığının kendisine ulaştığını hissedebiliyordu. Neredeyse onun öfkesini korumasını dileyecekti çünkü o olmadan kendi öfkesini korumak çok zordu.

Elbette onun geçmişiyle ilgili gerçekleri biliyordu. Jonas kız kardeşiyle çiftleşmeden önce onunla savaşmış olan Irklar büyük olasılıkla sorduğu tüm soruları yanıtlamışlardı. Görünüşe göre adamları ona hayır demekte zorlanıyordu. Ve ona özellikle aşık görünüyordardı.

Diane ona "Judd'ın ırk genetiği kaçmadan önce gerilemeye başlamıştı," diye hatırlattı. "İşine son verilmesinin nedeni de buydu. Bir şekilde ona verdikleri ilaçlar, Irk DNA'sını tersine çeviriyor gibi görünmeye başlamıştı."

Lawe bu bilgi karşısında kaşlarını çattı. "Bunu nereden duydun?"

Dudakları kıvrıldı. "Arjantin, Lawe. Brandenmore ile çalışan bilim insanları ve araştırmacılardan bazıları, FBI ve Irk İşleri Bürosu'nun tesiste arama emri çıkarmaya ve orada bulunan herkese karşı Irk Yasası'nı yürürlüğe koymaya hazırlandığı haberini alınca oraya kaçtı."

Lawe sıkıca başını salladı. "Arjantin, genetiği değiştirilmiş varlıklara karşı işlenen suçlar nedeniyle Breed araştırmacıları ve katılımcı bireylere karşı Birleşmiş Milletler ile yaptığı suçluların iadesi anlaşmasını iptal etti. Karşılığında oldukça yüklü bir yıllık ödeme aldıklarından şüpheleniyoruz."

Diane başını sallayarak onaylarken aniden üşümüş gibi kollarının üst kısmını ovuşturdu. "Üç hafta boyunca oradaydım. Konuştuğum araştırma görevlilerinden birkaçı orada yaşayan bir grup bilim adamı hakkında ABD için muhbirlik yapıyordu. Bağlantılarımdan biri onlardan birkaçıyla bir toplantı ayarlamayı başardı. Büro'ya isimlerini vermek gibi bir niyetim olmadığını öğrendiklerinde çok işbirlikçi davrandılar."

Ve Lawe'un bu muhbirlerden birkaçının kim olduğunu bildiğinden hiç şüphesi yoktu. Irkların kendilerinden habersiz olduğuna dair güvence istemeye çalışabilirlerdi, ama gerçek şu ki, onlar sadece hala yaşıyorlardı

Çünkü Büro'ya ABD hükümetine verdikleri bilgilerin aynısını ya da daha fazlasını veriyorlardı.

Yine de onlarla konuştuğu bilgisi, omuzlarını geren başka bir şüphe doğurdu.

Sessizce kapıda dururken bakışları Thor'a kaydı, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, konuşmayı dinlerken yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

Diane'in onsuz dışarı çıktığı bilgisi belli ki diğer adamın pek hoşuna gitmemişti.

"Adamlarınız konuştuğunuzu biliyor mu?" Büro, Arjantin'deki muhbirlerinden herhangi birini kaybetmeyi göze alamazdı. Eğer grubundaki casus kiminle konuştuğunu biliyorsa-

Kadının ona bakışı küçümseme doluydu ama Thor'dan sessiz bir özür diledi. "Gideon'dan zaten uyarı almıştım. Gerçi o zamanlar kendisine Cellat diyordu. Riske girmedim. Gece gizlice kaçtım ve onlarla buluştum. Bağlantılarımı nasıl koruyacağımı bildiğim için bana kredi verin."

"Sana bundan çok daha fazlası için kredi veriyorum, ama ihanet eden her kimse bu konuda çok etkili. Ve onun dışarıda olması, özellikle çiftleşme ısısı düşünüldüğünde, bu durumu çok fazla patlayıcı hale getiriyor. Orada bulduğumuz kişiyi ararken ya da korurken etkili olamayacak kadar dikkatimiz dağılacak. Tabii birini bulursak. Buna devam edemeyiz." Zamanını boşa harcadığını bilerek iç geçirdi.

Bu iş bitene kadar onunla birlikte asla Sığınak'a dönmeyecekti ve daha azını kabul etmenin onun ölümü anlamına gelebileceğini biliyordu. Bunu biliyordu ve bu bilgi midelerini asit gibi yakıyordu. Bu yüzleşemeyeceği bir seçenektir.

"Çiftleşme ısısı hafiflediğinde," diye söze başladı, kelimeleri sıkılı dişlerinin arasından geçirmeye zorluyor, şu anda ona yalan söylediği gerçeğinden nefret ediyordu. "Tekrar düşünebildiğimizde, buraya dönüp onları bulma seçeneğini tekrar gözden geçirebiliriz."

Dudakları yavaşça kalktı, onu çok yakından izlerken acı dolu bir gülümsemenin sığ kıvrımı.

Lawe ona sakinleştirici bir bakış fırlatırken Thor, "O zamana kadar ya ölmüş ya da araştırma hücrelerine kapatılmış olacaklar," diye mırıldandı.

Böyle bir şey olmayacak, diye sessizce söz verdi Lawe. Peşlerinden bir ekip gönderecekti; bu ekibin, hayatta kalan üç kişiden herhangi birinin sağ salim Sığınak'a ulaşmasını sağlayacağını biliyordu.

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim," diye
hırladı Lawe. Thor'un kaşları sahte bir
şaşkınlıkla kalktı.

Piçin geri çekilmeye hiç niyeti yoktu ve o bir Cins değildi. Lawe'un onun verdiği herhangi bir emri yerine getirmesine imkân yoktu.

"Sence ben aptal mıyım, Lawe?" Diane ona usulca sordu. "Peşlerinden birini göndereceksin ve sonra ekibin rezervasyona girer girmez kaçacaklar ve şüphelenecekler."

"Ve sen geldiğinde kaçmayacaklar mı?" diye alay etti. "Onlar da aynı hızla koşacaklar Diane, daha hızlı olmasa bile."

"Ne yaptığını biliyor, Breed," diye araya girdi Thor, sanki bir koruyucuya ihtiyacı varmış gibi. *Lanet olası bir koruyucusu var*, diye düşündü Lawe öfkeyle. "Ve insanlara kendilerini av gibi hissettirmeden onları nasıl bulacağını biliyor. Eğer öyle yapmasaydı, takım beş parasız kalırdı."

"Lanet olsun Thorsson, sadakatini göstermek ve onun çıkarlarını gözetmek yerine komutanının öldüğünü görmek isteyen bir adam gibi konuşuyorsun," diye çıkıştı diğer adama.

Thor gülümsedi, ifadesi buz gibi ve keskindi. "Komutanımın sensiz çıldıracak olması senin için iyi bir şey, Breed. Aksi takdirde bu sözleri tartışırdık. Hem de şiddetle. Her zaman onun arkasını kolladım ve her zaman da kollayacağım."

Lawe, "Senin görevin onu korumak, mevcut koşullar altında onu bu aramaya devam etmeye teşvik ederek daha fazla tehlikeye atmak değil," diye tekrar tersledi.

Diane onları izlerken kaşlarını çatıp kollarını göğüslerinin üzerinde kavuştururken Thor güldü.

"Yani çiftleşme dönemindeyken mi?" Thor eğlenen bir homurtuyla sordu. "On altı yaşındayken ekiple birlikte Nikaragua'ya gidip iletişimi denetlemek için kazanmak zorunda olduğu bir dövüşte iki parmağımı kırdı. Brick, California'da bir rehine kurtarma operasyonuna katılmak için bileğini kestiği yara izini hâlâ taşıyor ve amcasının eski ikinci komutanı, ne zaman bir göreve katılmamasını önermek gibi bir hata yapsa kendini en az haftada bir kışının üzerinde zıplarken buluyordu. Girdiği tüm savaşları kazandı.

benim gözümde kazanması gerekiyor. O benim komutanım. Onun emirlerini uygulayım ve o benimkini izlerken ben de onun arkasını kollarım. Onunla çiftleşmen bunu değiştirmeyecek."

Thor ihtiyacı olan tüm savaşları kazandığını söylediğinde, Lawe onun sadakatini güvence altına almak için yapılan savaşlardan bahsettiğini biliyordu.

Diğer adamdan yalan kokusu gelmiyordu ama yine de Diane gibi Thor da muhtemelen ekibin bir parçası olan iki Irk'tan bazı kokuları nasıl kontrol edeceğini öğrenmişti. Yalan en önemlisiydi.

Diane savaşta kendini adamlarına kanıtlamıştı, buna hiç şüphe yoktu, yoksa komutayı ele almaya çalıştığı için onu kendileri öldürürlerdi. Adamlarını ve kendisini koruyabildiğini kanıtlamıştı. Liderlik yeteneğinin onlarinkini aştığı pek çok durumda plan yapma, planlama ve onlara rehberlik etme becerisini kanıtlamıştı. Yine de grubunda hâlâ bir hain vardı. Ona zarar vermek isteyen bir hain. Asıl soru, bu hain Thor muydu?

Lawe, Diane'in alaycı homurtusunu duymazdan gelirken, "O zaman onu bir helikoptere atmadan önce bağlar ve ağzını tıkarım," diye hırladı.

Hiç aceleci değildi. Diane'in inatçı iradesine karşı gelene kadar asla ama asla boş tehditlerde bulunmamıştı. Başka bir kadın olsaydı, bir İnfazcı ekibiyle onu kaçırtır ve durum çözülene kadar güvenli bir yere götürürdü.

Ama Diane herhangi bir kadın değildi. Onun . Ayrıca, hakaret ettiği için muhtemelen ilk fırsatta diz kapaklarını vururdu.

"Hem senden nefret etmesini sağlayacaksın hem de ona düşman olacaksın," diye uyardı Thor bakışları öfkeyle parlarken. "Çünkü bunu için beni öldürmen gerekecek, Breed. Ve inan bana, ben onun en sevdiğiyim."

En sevdiği mi? Thor'un temsil edebileceği diğer tehditleri değerlendirmeye başlarken Lawe'un gözleri paralı askerin üzerinde kısıldı. Bu bakış karşısında Thor kendinden emin, alaycı bir gülümseme takındı.

Başını eğen Lawe, boğazından bir hırıltı yükselirken dudaklarının köpek dişlerini göstermek için bir tarafa doğru kıvrıldığının ancak uzaktan farkındaydı.

Diğer adamın temsil edebileceği tehlike, tehdit, içinde gizlenen ilkel hayvanın tehlikeli bir şekilde yükselmesine neden oldu.

Diane, Thor'un gülümsemesi ve Lawe'un boğazında titreşen cevap niteliğindeki vahşi sesle bir adım öne çıktı. Thor'un sesindeki öfkeyi duyabiliyordu. Bu öfke onun nadiren gösterdiği bir şeydi ve bu öfkenin içinden akıyor olması, yüzleşmenin artık sona ermesi gerektiğinin bir göstergesiydi. Çünkü sadece Lawe'ı kızdıracağını bildiği bir düğmeye basmaya niyetliydi.

Daha da tehlikelisi, Lawe'un çıkardığı o tamamen kedigil, tamamen öfkeli sestti. Bunu daha önce hiçbir Irktan duymamıştı ve Jonas ve Lawe onları takımda tutmayı imkânsız hale getirmeden önce birkaç yıl boyunca iki Irkla savaşmıştı.

"Git Thor," diye emretti ona, ses tonunun otoriteyle dolup taşığından emin olarak. Başına daha fazla bela almadan önce ikisini ayırması gerekiyordu.

Thor, Lawe'a suçlayıcı bakışlarla uzun süre baktıktan sonra tekrar ona döndü, omuzları gergindi, yüz ifadesi öfkeyle gerilmişti. "Emin misin patron?"

"Emri verdim, değil mi?" Sesini durduramadan sesine çarpan emir kırbacı Lawe'un bakışlarını tekrar ona çevirmesine neden oldu.

Thor Lawe'a dönmeden önce yüzünü sıkıca buruşturdu. "Beni düşmanın haline getirme," diye uyardı Lawe'u. "Onu zorla alırsan, sana söz veriyorum, misilleme yaparım."

"Thor! Şimdi!" Şu anda ihtiyacı olan son şey Thor'un Lawe ile oyun oynamasıydı.

Thor, Lawe'a Diane'in bile açıkça anladığı bir bakış fırlattı. Lawe'a, eğer mecbur kalırsa saldırmakta tereddüt etmeyeceğine dair güvence veren bir bakış. Bu, Diane'in diğer adamda her zaman hissettiği bir yanıydı. Thor onu takip ediyor, yeteneklerine ve komutasına saygı duyuyordu ama onu her zaman önce bir kadın, sonra da bir asker olarak görecekti. Diane'e göre bu onun tek hatasıydı ve Thor'u hain olarak görmemesinin ana nedenlerinden biriydi. Thor'un onu öldürmek ve eğer yapmak istediği buysa bunu bir kaza gibi göstermek için çok fazla fırsatı vardı. Oyun oynamasına gerek yoktu.

"Gerçekten üçüncü kez söylemek zorunda mıyım?" Üçüncü kez demek, onun hesabından para aktarılması demekti. Ve yüklü bir miktar da olacaktı.

"Siktir, tamam. Ama mesele lanet olası para değil. Onunla birlikte gelen kış tekmeleme." Thor hızla dönüp kapıyı öfkeli bir sarsıntıyla açtıktan sonra durakladı. Omzunun üzerinden bakarak Lawe'a ters ters baktı. "Aslında kışımı tekmeleyemez, biliyorsun, ama pis pis oynuyor ve taşaklara saldırıyor," dedi ve kapıyı arkasından sertçe çarparak çıkmadan önce.

Metal kapı çerçeveye camları sarsacak kadar sert bir şekilde çarptığında irkildi.

Diane önce kapıya, sonra da Lawe'a bakarak, "Gençler," diye mırıldandı.

Erkeklerin aşırı büyümüş ergenlerden farksız olduğuna yemin etti.

Ona ters ters bakarken iç çekmesini engellemek zorunda kaldı. İyi bir mücadele vermişti ve Thor oradayken vücudunda alev alev yanan sıcaklığı görmezden gelmesi gerektiğini biliyordu. Yine de işkence dalgalarını, açlığın kırbacını ve ona sürünmek için duyduğu ezici dürtüyü inkâr etmek neredeyse imkânsızdı.

Meme uçlarının ve göğüslerinin, klitorisinin ve hatta etinin hassasiyeti, vücudundaki her sinir ucunun erojen hale geldiğini hissetmesine neden oldu. Onu almak istiyordu. Onu hissetmek istiyordu. Onun gözlerindeki öfke ve acıyı yakmak istiyordu ve sadece birkaç dakikalığına, sadece cinsel olarak da olsa bir partner olmak için can atıyordu.

Bunun için zamanı yoktu. Bir Aslan Cinsi'nin seks kedisi olmak için zamanı yoktu. Bitirmesi gereken bir görevi vardı ama tek yapmak istediği onun sıkı, sert vücudunun üzerinde sürünmek ve onu karşısında hissetmekti. Ona sürünmek istiyordu.

Lanet olsun. Bunu yapmayacaktı. Çiftleşme sıcaklığıyla ve görevle başa çıkabileceğini kanıtlamanın yolu bu değildi.

Ve bunu kanıtlamaktan başka çaresi yoktu, yoksa geri çekilmek ve Lawe'a tam olarak istediğini vermek zorunda kalacaktı. Özgürlüğünün sonu.

Elini kaldırarak saçlarının altına soktu ve oradaki derinin hemen altında nabız gibi atan cızırtılı hisleri ovuşturdu.

Lawe'un onu ısırdığı yer cızırtılı bir hisle sızladı ve yaraya dokunduğunda neredeyse dudaklarından bir inilti çıkacaktı.

Elini geri çekerek, yatağa dönüp çantalarını almadan önce ona ters ters baktı.

Bir gece önce içine giydiği temiz çoraplarla birlikte dolaptan kısa yürüyüş botlarını çıkararak Diane, çıkmaya hazırlanırken onları yatağın üzerine attı.

Gitmeye hazırlanırken ona "Benimle gelebilirsin ya da kıcını kaldırıp D.C.'ye geri dönebilirsin, hangisi olduğu umurumda değil" dedi.

Yalancı. Yalancı. Vücudu seks için çığlık atarken içindeki seks kedisi bu kelimeyi söylüyordu. Akılsız, erotik, iğrenç seks ve boynunun arkasındaki o ilkel, ilkel ısırıklardan biri için.

Koruyucu sahiplenici tavrı ve kendi bildiğinden başka bir şeyi düşünmeyi reddetmesiyle tam olarak ne yapabileceğini ona bildirmek için döndü ki, adam aniden tam arkasında belirdi. Kolunu kavradı ve onu kendisinden çok daha büyük olan bedeninin heyecan verici sıcaklığına doğru çekti, kolları onu sarmaladı, kollarının sıcaklığı etinin içinden geçerek, onun yakınlığı karşısında daha da alevlenen uyarılmışlığın merkezine kadar nüfuz ediyor gibiydi.

Nefesi boğazında düğümlendi.

"Becerilmeyi o kadar çok istiyorsun ki, kendini ve birlikte dövüştüğün o kibirli devi korumayı bırak, buna dayanamıyorsun bile," diye hırladı ona. "Ve yine de benden uzaklaşacak mısın?"

" de anında," diye karşılık verdi Diane ona. "Eğer benim olduğumdan başka bir şey olamayacağım gerçeğini senden daha fazla kabul edemeyecek kadar inatçı ve şovenistsen, o zaman kabul ederim. Ortağım olman için sana yalvarmayacağım, Lawe. Olmayı isteyecek kadar sezgisel olmalısın."

Kendisinden başka bir şey olmasına izin vermesi için ona yalvarmadan önce uyarılmaktan ölecekti. Kim ve ne ise oydu ve bunun için özür dilemeyecekti. Tıpkı onun kim ve ne olduğundan başka bir şey olamayacağı gibi.

Ondan değişmesini istemedi ve istese bile bunu yapamayacağını biliyordu.

Ondan bunu istemeye de hakkı yoktu.

"Sikişme ihtiyaçı yüzünden zar zor yürüyebiliyorsun," diye tekrar suçladı, bakışlarında şehvet ve öfke yanıyor, gözlerinin mavisini koyulaştırıyor ve zaten hissettiğini bildiği açlığı yoğunlaştırıyordu.

Çiftleşme ateşi zorlu değilse hiçbir şey değildi. Ve titiz.

"O zaman sik beni de bitsin bu iş." Parmak uçlarına basarak burnunu neredeyse onunkine dayadı, bakışları onunkindeki hınzır, cinsel ateşle kilitlendi ve sikinin karnına bastırıldığını hissetti. "Hadi ama Lawe, eğer benimle gelmeyeceksen, en azından yol için bana bir şipşak ver."

Hayatı boyunca hiç kimseye bu kadar öfkelenmemişti. Amcasının ikinci adamı ve kısa bir süreliğine sevgilisi olan Padric bile, onu eğitmeye yardım ettiği yıllar boyunca onu bu kadar kızdırmamıştı.

Hiç kimse ya da hiçbir şey onu Lawe kadar öfkelenmemişti. Tıpkı hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin onu Lawe'un dokunuşunu istediği kadar istemediği gibi.

"Yol için hızlı bir sevişme mi?" İnanılmazlık sesini ve zengin mavi gözlerini doldurdu. "Aklını mı kaçırdın sen? Sanki şipşak bir ikimiz için de yeterli olacakmış gibi."

Başını eğen Lawe, parmaklarını saçlarına sokup çekerek kadının başını geriye itti.

Kafa derisine saldıran zevk-acının karıncalanması doğrudan amına doğru gibiydi. Adamın dudakları aniden Diane'in dudaklarını kaplayınca, Diane'in dudakları heyecandan soluk soluğa ayrıldı. Diane ona doğru yükselip hazzın altına gömülürken, adamın dili talepkâr bir şekilde öne doğru bastırarak kadının ağzını ele geçirdi ve öpücüğü kontrol etti.

Baharatlı armutların bağımlılık yaratan tadı duyularını doldururken, çiftleşme hormonu ondan akmaya başladı. O anda öpücükten ve öpücüğü veren adamdan başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Onu kendisine sarmaktan, öpücüğü paylaşmaktan ve Lawe'u tıpkı onu ittiği gibi geri dönüşü olmayan o noktaya kadar okşamaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Bu hormon olmasa bile Diane ona asla hayır diyemeyeceğini hissediyordu. Lawe'da görmezden gelmesini imkânsız kılan bir şeyler vardı. Bağımsızlığının her zerresine meydan okuyan saf hakimiyet mi, yoksa mavi gözlerinde parıldayan ve talepkâr doğasını dolduran ilkel, cinsel bilgi mi, emin değildi.

Her neyse, onu o cehennem çukurundan kurtardığı geceden beri onu büyülüyordu. Ve o geceden beri onu öldürmek mi yoksa becermek mi gerektiğine karar verememişti.

Onu öldürmek istemedi.

Onu yatağına bağlamak ve onunla birlikte olmak istiyordu. Onun geniş, kaslı vücudunun her santimini , sonra da onu yorgunluktan öldürmek istiyordu. Sadece onun kendisine ihtiyacı olduğu gibi kendisinin de ona ihtiyacı olmasını ve onun kendisini kabul ettiği gibi kendisinin de onu kabul etmesini istiyordu. Hayatında bir kez olsun, birinin onu hak ettiğinin sadece daha az bir kısmını kabul etmesi için manipüle etmeye çalışmasından ziyade bir şeyin parçası olmak istiyordu.

"Tanrım, Diane." Lawe öpücükten geri çekilirken inledi, mavi gözleri ihtiyaçla parlıyordu ve içsel bir azap göğsünü sıkmak için ağrıyan bir pişmanlık şaftı gönderdi.

Onun içindeki çatışmayı görebiliyordu.

Bunu hissedebiliyordu ve bitmeden önce muhtemelen ikisini de yok edeceğini biliyordu.

Çünkü sadece onu nasıl koruyacağını biliyordu.

Ve amcasının yarattığı kadın olmayı ancak anne babasının bedenlerine ne yapıldığını görmesine izin verdiğinde öğrenmişti.

Aynı kalp atışında, adamın tişörtünü kotundan çekip çıkardığını fark etti. Adamın içindeki saf, ilkel açlığı hissetti ve onu doğrudan karşılamaktan başka bir şey yapamayacağını biliyordu.

Kollarını kaldırdığında bir inilti dudaklarından kaçtı, malzeme kafasını boşalttı ve Lawe' dudakları göğsünün sıkı, şiddetle hassas tepesini kapladı.

Aminin kasları sıkıştı. Rahmi açgözlü bir açlıkla kasıldı ve bir sıcaklık dalgası kontrolden çıkmış bir orman yangını gibi bedenini sardı.

Adam kıza doğru eğilmiş, ağzı yoğun bir erkek açlığıyla kızın üzerine kapanırken, parmakları kızın kemerini gevşetiyor ve kot pantolonunun metal düğmelerini etkili bir şekilde atıyordu.

Adam botlarını kalçalarından aşağı doğru itmeye başladığında, sersemlemiş bir zevkle, botlarını henüz giymemiş olmasının iyi bir şey olduğunu düşündü. Aksi takdirde sorun yaşayabilirlerdi.

Öfke, çiftleşme sıcaklığıyla zaten artmış olan uyarılmayı daha da yoğunlaştırmıştı ve onu içine alma ihtiyacı aminin kaslarını pençeliyordu.

"Çabuk ol," diye yalvarırken bir yandan da adamın giydiği tişörtü çekiştiriyor, kafasını kaldırıp vücudundan yırtana kadar sırtına doğru çekiştiriyordu.

Elleri kemerine, sonra da kot pantolonunun düğmelerine ve fermuarına gitti.

Lawe kadının külotuyla çabucak ilgilendi. Kollarını ona dolamadan önce bacaklarını yırttı. Kıçını kavrayan Lawe onu kendisine doğru kaldırdı, dizlerini kaldırdı, aletini seksinin sıcak, kaygan girişine yerleştirirken kalçalarını kavradı.

Diane'in, adamın sikinin dolgun başının içine doğru bastırıldığını hissetmesi sadece birkaç saniye sürdü. Kalın ve sıcak olan geniş et, Diane'in başı geriye doğru eğilip zevkten titremeler vücudunu sararken dar girişe doğru itildi.

"Bir yatak var." Nefes nefese kaldı, adamın sikinin başı aniden öne doğru bastırırken tırnakları adamın omuzlarını ısırdı.

Tepe noktası içine girerken kirpiklerinin arkasında iğne ucu kadar ışık patladı. Bir sonraki kalp atışında, bir sonraki itişte, onu daha da geriyordu. Coşkuya çok yakın olan hisler, kalın penetrasyonun acısıyla şimdiye kadar bildiği en büyük zevk haline geldi.

Kız kardeşi bir keresinde ona *çiftleşme ateşinin hediyesi* olduğunu söylemişti. Rachel'dan bu bilgiyi almak saatler sürmüştü. *Saf mutluluğun, ateşli bir mutluluğun içinde asılı kalmak gibi bir şey. Yakar, enerji verir ve bir kadını her türlü dokunuşa itiraz edemeyecek kadar güçsüz ve bunu asla inkâr edemeyecek kadar aç bırakır.*

Ve Diane itiraz edemedi. İnkâr etme arzusu yoktu.

"Ah Tanrım, evet," diye inledi adam içine girmeye devam ederken. Diane, sanki geçen geceyi, neredeyse bütün geceyi içine gömülerek geçirmemiş gibi, iç etinin rahatlığını hissedebiliyordu.

Bacaklarını onun kalçalarına dolayarak sırtını dikleştirdi ve ona karşı hareket ederek şişmiş tepeyi daha derine zorladı. Kalın etin her nabızı ve zonklaması hassas sinir uçlarını okşarken, adrenalin vücudunda hızla ilerledi.

Bir görevin tehlikesiyle kafayı bulmak gibiydi, sadece daha iyisi.

Sikinin içinde hareket ettiğini hissetmek, kısa, hızlı vuruşlarla onu kazığa oturtmak, onu zevkten çıldırtıyordu. Her iç okşayış

içinde şiddetli bir yoğunlukla oluşmasına ve sıkılaşmasına neden oldu.

"İşte, bebeğim." Lawe inleyerek döndü ve tökezleyerek

Kendini desteklemek için sırtını duvara dayadı. Onu yerinde tutarken dizleri büküldü ve sertçe içeri itti. Şiddetli itiş onu hazırlıksız yakaladı. Kazığa oturtmanın verdiği ani zevk-acı bedenini sararken, terler etini kaplamaya başladığında nefes nefese kalmıştı.

"Ah, evet, sikimi böyle sık, Diane. Sanki o daracık amcığınla emiyormuşsun gibi."

Duygu rahmine çarptı. Sıkışan tepkinin delici, ateşli dalgalanması, içinde bir ısı parlamasıyla patladı. O anın ve sözlerinin erotizmi zevkin o kadar ötesine geçmişti ki bunu nasıl tarif edeceğini bilemiyordu.

Lawe tekrar hareket ederek onu duvara doğru çevirdi, sırtını duvara dayadı ve kalçalarını sertçe iterek kalçalarının arasından kabzasına kadar okşadı. İçindeki etin törpülenmesi, onu bu kadar girmesi, böyle bir duyguya alışık olmayan sinir uçlarını ortaya çıkarması, dudaklarından bir çığlık kopmasına neden oldu.

Çok . Tanrım, çok iyiydi.

Onsuz, bu olmadan bir gün bile nasıl yaşayabilirdi?

Başını eğdi, dişleri adamın sert pazusunu tırmıkladı, sonra da ona istediği her şeyi verecek olan kelimeleri zapt etmek için umutsuzca kavradı.

Lütfen gitme.

Lütfen sadece zevki değil, aniden içinden geçen duyguları da hissetmek için bir şans daha kaybetme. Çünkü sadece ona sarıldığında, onu aldığında, kendi ihtiyaçlarına eğdiğinde Diane, ona vücuduna yaydığı serbest bırakmadan daha fazlasını veriyormuş gibi hissetti.

Lawe içine girerken kalçaları kıvranıyor, amı kalın ete yapışıyor.

Diane sularının döküldüğünü hissetti, kasları, amının sıkı kavrayışını her geçtiğinde ereksiyonunu sağlıyordu.

Aletin bu kadar derine gömüldüğünü hissetmek, onun derinliklerinde zonklayan şişkin kafa, duyularını sersemletti, amı daha ıslak ve kaygan hale geldi. Elleri kıcının kıvrımlarını kavradı.

Diane seksinin kalın istila karşısında dalgalandığını hissederken, parmakları yuvarlak ete doğru esneyerek onu daha da içine çekmeye çalıştı.

"Lawe," diye fısıldadı onun adını, ihtiyacı duyularını tırmalamaya devam ederken paramparça bir iniltiyle.

"Buradayım bebeğim," diye mırıldandı başı aşağı inerken, dudakları boynunun ince sütununa doğru hareket etti.

Diane yavaşça onun üzerinde meydana gelen değişimi hissederken dişleri omzunu tırmıkladı. Diane kalçalarını oynatıp kendini kaldırdıktan sonra boynuna doğru hırlarken geri döndüğünde vücudundaki gerginlik arttı.

Bu hırıltı onun içinde titreşti ve Lawe'un bir kez daha ona doğru itildiğini hissettiğinde kalçalarının sarsılmasına neden oldu.

Kendini hareketsiz tutamıyor gibiydi. Adam onun içinde hareket etmeye başladığında kalçaları yuvarlandı ve ona doğru itildi. Geri çekiliyor, sonra derin ve sert bir şekilde kabarıyor, şişmiş tepe ve sertleşmiş şaft hassas iç sinir uçlarını okşuyor ve okşuyor ve onu ecstasy'ye yaklaşıyor.

Kendini ona doğru kaldırıp indirirken dizleri kalçalarında sıkılaştı. Adamın dudakları boynu ile omzu arasındaki o noktaya doğru ilerlerken başı yana eğildi. Dudakları oraya yerleşti, dili yaladı, dişleri etini sıyırdı. Adamın dokunuşunda kızın içinden geçen ateşli his izlerini harekete geçiren aç bir sertlik vardı ve bu zevk kızın inkâr edemeyeceği aç bir hırsa dönüştü.

Amcığı çaresizlikle onun mekik dokuyan aletini kavradı. Serbest bırakılma ihtiyacı, nabzını hızlandıran şiddetli bir açlıkla onu sıkılaştırdı. Öpücüğüne duyduğu ihtiyaç, karşı koyamadığı bir bağımlılık gibi eziciydi.

Birini hissediyor gibiydi.

Dişlerini son bir kez kızın boynuna geçiren Lawe başını kaldırdı, dudakları kızın dudaklarını kapladı ve onu duvara daha da yaklaştırdı, Diane'in acı verici bir güçle sıkılan bir zevkle haykırmasına neden olan bir güçle hareket etmeye başladığında onu daha sıkı tuttu.

"Lawe." Onun adını haykırmak istiyordu ama sadece boğazından çıkıyordu.

İhtiyacın gücü içinde yükseldi ve vücudunu başladı. Adamın kollarında kamburlaşarak ve ona doğru gerilerek, tırnakları adamın sırtını kazıdı, ezici açlık vücudunda sert ve hızlı bir şekilde yükselirken, ihtiyaç onu parçalamaya, onu parçalamaya başladı.

Dudaklarını onunkilerden ayıran Lawe, çenesine, çenesinin kenarına ve boynuna öpücükler kondurdu. Küçük ısırıklar, köpek dişlerinin sıyrıkları; sonra, sinir uçları boyunca akan yanma hissi aniden bir cehennemde patlarken, dişlerinin boynu ile omzu arasındaki hassas çizgiyi deldiğini hissetti.

Orgazmı, onu saf, titiz bir coşku yerine fırlatan bir dizi acele dalgada patladı. İçinde kaybolmuştu. Lawe onun içine derin ve sert bir şekilde gömülürken, aleti zonkluyor, genişliyor ve diken aniden ortaya çıkarken içinde fışkırıyordu. İçinde kilitli kaldığı hassas ete karşı dalgalanarak şiddetle, kalın bir şekilde doldu. Diane, duyularını ele geçiren hisleri güçlendiren ve yükselten artan zevkin sıcaklığını ve yakıcı coşkusunu hissetti.

Bir parçası, Lawe'un ona verdiği kabaran zevkle orgazmı her yükseldiğinde ve genişlediğinde, kendisinin bir parçasının zayıfladığını, açıldığını hissettiğini uzaktan fark etti. Sanki kalbi, ruhu ya da başka bir şey, o parçasını kapalı tutma kararlılığına rağmen açılıyordu. Onu beklediğini bildiği duygusal uçurumdan korunmak için.

Ona doğru yığıldı, titredi, nefesi hem coşkudan hem de duyguların acısından yırtıldı, onu onları kabul etmeye ve uzun zamandır sakladığı korkuları kabul etmeye zorladı.

Bir şeyin ya da birinin onu kendisinden uzaklaştıracağından korkarak ona tutundu. Paylaştıkları anlaşmazlıkların yüzüne patlayacağından emindi.

İçinde kontrolden çıkmakla tehdit eden çok fazla patlama vardı. Kontrol edemediği ya da kendisine onları kontrol etme şansı verecek kadar geri itemediği çok fazla duygu.

Bunun yerine yükseldiler, onları geride tutan kalkanları ittiler ve neredeyse serbest kaldılar.

Diane, Lawe'un dudaklarının hâlâ boynunda olduğunu ve etini yalayıp yalayıp yuttuğunu ancak uzaktan fark edebiliyordu.

Onu işaretliyorum.

Son aylarda yaptığı her şeyin tek bir amacı vardı ve o da bunu biliyordu. Ondaki sakladığı şeyi serbest bırakması için onu zorlamak. Ona vermeyi reddettiği şeyi.

Tüm kalbini. Sadece kalbine sahip olan adamın sahip olabileceği ruhunun bir parçası.

Ve Diane hiçbir erkeğin kalbini tutamayacağına ve ruhunun o kısmını kesinlikle açamayacağına dair kendi kendine yemin etmişti.

Eğer Lawe onun bu parçasına sahipse, o zaman onu kontrol edeceğinden korkuyordu. Çünkü Lawe onu değiştirebilirse, bağımsızlığını onu koruma ihtiyacına teslim etmeye zorlayabilirse, bunu gözünü kırpmadan yapardı.

"Seni kaybetme düşüncesi beni mahvediyor," diye fısıldadı aniden kulağına. "Seni o pis hücrede gördüğümde, dövülmüş, neredeyse kırılmış, o kadar narin ve yaşamaya o kadar kararlıydın ki, ruhumun bir parçasını çaldın."

Şok onu susturdu. Bu güçlü, her zaman duygusal açıdan çok soğukkanlı Irkın böyle bir şey söylediğini duymak. Lawe duygularına yenik düşmeye yatkın bir adam değildi. Ve kesinlikle, bir Irk için bile, duyguları yaşamaya çoğu kişiden daha isteksiz görünüyordu.

Gözlerini kapalı tutarak sadece ona daha sıkı sarılabildi. Hissettiklerini ondan gizleme şansı yoktu. Duyguların kokusunu alma ve onları fark etme yeteneği çok iyiydi.

Ve onun kendisinden ne hissedebileceğini biliyordu.

İnkâr, ona sunduğu şeyin reddi ve ona ulaşamamanın ve onu kendine yakın tutamamanın acısı.

"Neden?" diye sordu aniden, yüzü hala onun boynuna gömülüken. "Neden sana sunacaklarımı istemiyorsun, Diane?"

Boğazını sıkarak gözyaşlarını hissetti ve onun gibi kokuyu alamasa da, acı onun sesinde olmasa da, yine de hissedebiliyordu. Göğsünü sıkıyor ve içine öyle derin bir sızı gönderiyordu ki bundan asla kaçamayacağını biliyordu.

"Çünkü benim kim olduğumu kabul etmeyi reddediyorsun," diye fısıldadı kısık sesle. "Sen de beni reddediyorsun Lawe. Reddedilme daha derin.

|

seni olduğun gibi kabul ediyorum. Sen aynısını benim için yapmayı reddediyorsun." Başını kaldırdı ve geri çekti.

Hâlâ duvara yapışmış , adamın bedeni hâlâ onun bir parçasıydı ve aldığı zevk ... Eşini kendisine kilitli tutan dikenin varlığından aldığı zevk hâlâ içinde zonkluyordu.

"Beni olduğum gibi kabul ediyor musun?" diye sordu sessizce, kasvetli bir şekilde. "Eğer kabul etseydin, Diane, bana yardım ederdin." Parmakları Diane'in yanağına dokundu, arkaları hafifçe tenini okşadı. "İkimizin de uzlaşmak için bir yol bulmasına yardım ederdin. Bunun yerine . Ve kaçmak ikimizi de yok etmekten başka bir işe yaramayacak."

Diane ona bakarken ve hiç deneyimlemediğı gözyaşlarıyla savaşırken, dikenin yavaşça onu serbest bıraktığını, sikinin başlığına geri çekildiğini ve onu pençesinde tutan coşkunun yankılarını da beraberinde götürdüğünü hissetti. Lawe'u avucunun içinde tutan şey.

"Uzlaşıyor musun Lawe?" diye fısıldadı. "Çünkü dürüst olmak gerekirse, sende bu yeteneğı gösterecek herhangi bir şey görmedim."

Başını kızın omzuna doğru eğerek nazik bir öpücük kondurduktan sonra, hâlâ yarı sert olan şaftı kızın amından çıkarıp geri çekilirken yavaşça kızın kendisinden kaymasına yardım etti.

"Window Rock'a gideceğiz," dedi usulca ve Diane onun sesindeki ürpertiyle boğazını sıkan sert duygu dalgasını yutmak zorunda kaldı, çünkü ona baktığında gözlerinde alev alev yanan azabı görebiliyordu. "Oradayken dikkatli ol," dedi onu tamamen serbest bırakırken. "Sana bir şey olursa bana ne olacağını unutma Diane, ya da tam tersi. Çünkü benim hakkımda ne düşünürsen düşün, senin eşim olduğunu anladığım günden itibaren aktif statüden geri adım attım. Çünkü benim için hiçbir şey senin hayatından, sağığından ve güvenliğınden daha önemli değildi. Bir daha asla savaşmazdım."

Onun mutluluğından hiç bahsetmedi. Garip bir şekilde, unutulmuş olduğı gerçeğı kalbini delme gücüne sahipti.

Ona cevap verme şansı vermedi. Zaten cevap veremezdi, çünkü çok şaşırmıştı, az önce söylediklerinin ve bahsetmediğı duyguların ne anlama geldiğınden emin değildi.

Bir Irk için hiçbir şey güvenlik savaşından, bir halk olarak Irkların hayatta kalmasını sağlama savaşından daha önemli değildi.

Öyle ki, çiftleşmemiş tüm Irklar, kendileri de kendi eşsiz biyolojik, kimyasal ve feromonal eşleşmelerini bulana kadar, erkek ya da dişi tüm eşleri kendi hayatları pahasına bile olsa korumaya yemin etmişlerdir.

Çiftleşmemiş Irklar, Irkların savaş gücünün çoğunluğunu oluşturuyordu. Çiftleştikten sonra, aktif statüden ziyade operasyonlara ya da Sığınak'taki Kedi Irkı üssünün, Cennet'teki Kurt Irkı üssünün veya yakınlarda yeni oluşturulan Çakal kalesi Citadel'in koruyucu ve güvenlik saflarına geri çekildiler.

Bu, hazmetmesi gereken bir bilgiydi ve Diane, Lawe'un kendi kıyafetlerini toplamadan önce onunkileri toplamasını izlerken, artık kaçtığı kararlarla yüzleşmekten başka çaresi olmadığını biliyordu.

Ya Lawe'u eşi olarak kabul edecek ve bunu yaparken özgürlüğünü kaybetmeyi de kabul edecekti ya da ikisini de reddedecek ve eninde sonunda, er ya da geç, belki de ikisinin de ölümüne sebep olacaktı.

-BÖLÜM 12-

"Thor'un saflarınızdaki hain olmadığını nereden biliyorsunuz?" Ertesi sabah güneş parlak ve ılık bir şekilde doğarken Lawe onun çıplak göğsüne yaslanmış, bitkin, gevşek ve uykulu bir halde yatarken sordu.

"Çünkü biliyorum." Biraz kestirmek için vakti olup olmadığını merak ederek esnedi.

Daha önce kahvaltı etmişler, sonra da erkenden tatlı yemek için birbirlerini yemişlerdi. Programın en az iki gün gerisindeydi ve eşyalarını toplayıp gitmek için acele etmek yerine sabah geç saatlerde kestirmeyi düşünüyordu. Keşke Lawe nazik olsaydı ve onu sorgulamaya başlamasaydı.

"Seni nasıl buldu bebeğim?" diye sordu. "Ona gideceğini söylemedin. Kimseye söylemedin."

"Gideon'u takip etti, hatırladın mı?" Onun bu konuyu kapatmasını diledi. Thor'u savunmak gündeminde değildi. İki huysuz, bölgeci, aşırı korumacı adamla yola çıkmadan önce biraz kestirmesi, sonra da muhtemelen akşam yemeği yemesi gerekiyordu.

"Bu bir cevap değil." Ve bu işin peşini bırakmayacağı belliydi.

"Eşyalarımı taşımayı teklif ediyor."

Bu onu susturdu. Belki de bu açıklamayı daha önce denemeliydi.

Sessizlik devam ettikçe kendini uykuya daha yakın hissetmeye başladı.

"Ne yapıyor?"

En azından bir dakikalığına susturdu.

Boyun eğerek nefes veren Diane kendini doğrulmaya zorladı ve çarşafı göğüslerinin üzerine çekerken ona baktı. "Dedim ki, Thor eşyalarımı taşımayı teklif ediyor."

"Peki bu onun masumiyetini nasıl kanıtlıyor?" diye sordu, sanki cevabın mantıklı olması mümkün değilmiş gibi.

Dizlerini yukarı çekip kollarını dizlerine dolayarak doğrudan adama baktı. "Bir erkek, bir kadını asker olarak görüyorsa onun eşyalarını taşımayı teklif etmez." Adamın yüzündeki tiksintinin farkındaydı.

ses tonunda ağır bir ifade vardı. "Thor beni takip ediyor çünkü o ve diğerleri angarya işlerle uğraşırken ben strateji oluşturup temelleri koruyabiliyorum. Sevdiği muhasebe işini yapıyor, banka hesabının büyümesini izliyor ve yılda bir kez tatile çıkıyor. Bunu riske atmayacaktır."

"Diane, bunu biraz daha açıklaman gerekebilir." Diane gülümsemesini gizlerken boğazını dikkatlice temizledi. "Ekibinden biri sana ihanet ediyor. Kışını doğrama tahtasına koydular ve hepsi aynı avantajlardan yararlanıyor."

"Ama hepsi tanımadıkları bir kadın için kurşun yemez ya da dul bir kadının kapısına yiyecek bırakmak için bir düşman köyüne girerek hayatlarını riske atmaz. Son tayinini da ekleyebilirim." Bunu düşününce başını salladı. "Ve Thor'dan başka hiç kimse aldığımız her görevde kasıtlı olarak arkamı kollamasını sağlamıyor. Tıpkı geçen yıl kurtardığımız gence, bulunmaması gereken bir ülkede mahsur kaldığında çıkardığımız o şişko yaşlı CEO'ya ya da geçen yıl Ürdün'de ailesiyle tatildeyken kaçırılan genç çocuğa yaptığı gibi, benim için kurşun yemeye hazırlanıyor. Diğerleri bunu hiç yapmadı ama Thor yapıyor."

"Ona çok fazla güveniyorsun." Onun açıklaması karşısında başını salladı. "Tıpkı o lanet Gideon gibi. Onu yanına çekebileceğini düşündüren neydi?"

Lawe onun dudaklarının eğlenerek titremesini izledi. "Gideon Thor hariç herkesi öldürdü. Brick, Aaron ve Malcolm'u vurdu. Şüphelendiği oyuncularını sahadan çıkarıyordu. Belli ki Thor'dan şüphelenmemiş. Ya da senden." Nedenleri parmaklarıyla işaretledi. "Sadece grubumdaki hainle ilgili bir uyarı değil, aynı zamanda Honor Roberts, Judd ve Fawn Corrigan'ın olduğundan şüphelendiği yeri de bıraktı. Ayrıca beni Arjantin'de bu bilgiyi doğrulayabilecek ve ona eklemeler yapabilecek, muhtemelen oraya vardığımda onu aramaya nereden başlayacağıma dair birkaç ipucu verebilecek birkaç bağlantıya yönlendirdi."

Bunun üzerine homurdandı ama açıklama kabul etmek istediğinden daha mantıklıydı.

"Konuşmak istediğini sana düşündüren nedir?"

"Beni vurmadı." Omuz silkti. "Ve Arjantin'e gittiğimden beri beni takip ediyor. Bu kadar uzun sürmesinin nedeni .

Window Rock'a gitmemi istedi. Ne istediğini bilmek istedim."

"Yani kendini bir hayvanın önüne çiğ et parçası gibi mi koydun?" diye suçladı, yüz ifadesi kuşkuluydu. Diane, Lawe'un yüz ifadesindeki kuşkuyu hayatında kimsenin gördüğünden şüpheliydi.

"Eğer ölmemi isteseydi, beni Arjantin'de öldürürdü," diye alaycı bir şekilde güvence verdi. "Bana biraz kredi ver, Lawe. Ben o kadar da aptal değilim. Öyle olsaydım, çoktan bana yardım zorunda kalırdın."

Bu yüzden o bile kızın aptal olmadığını kabul etmek zorundaydı, çünkü belli ki hâlâ hayattaydı.

"Diane." Elini yüzüne sildi.

Diane bu tepkiye yüksek sesle güldü. İşini yapma ve kendini koruma yeteneklerine tam bir inanç eksikliği göstermeseydi, bu sevimli olabilirdi.

"Diane, o vahşi ateşe zorlandığından şüphelenilen bir erkek Cins," diye homurdandı. "Eğer bildiklerimin yarısı bile doğruysa, en azından aklının tamamen başında olmadığını farkındayız demektir. Amacı her ne olursa olsun, aklında her ne hedef varsa, kendisi dışında kimseye yardım etmeye niyeti yok."

"Ve tabii ki onu da kullanacak kadar zeki olmam mümkün değil," diye makul bir şekilde belirtti.

"Kastettiğim bu değildi," diye tersledi onu. "Gideon usta bir stratejisttir, Diane. Kurşunu beynine saplayana ya da neşteriyle etini bedeninden ayırana kadar onu kendine çektiğini . O zaman inançlarının yanlışlığını düşünmek için biraz geç olacak."

Bir kadının sinirden dişlerini gıcırdatmak istemesi için yeterliydi. Kahretsin, o da kendi dişlerini *gıcırdatıyordu*. Adamın küstahlığı onu çileden çıkarıyordu.

"Neye inanmak istersen." Kendisine aynı açıklamayı yapabilecek başka bir Irk'a göstereceği inancı ona göstermemiş olması, kelimelerin tarif edebileceğinden çok daha fazla acı veriyordu. Ya da başka herhangi bir erkeğe. Gideon onun kendisiyle oynadığını düşünüyordu, bunun farkındaydı. Onun da kendi planı vardı.

Brandenmore'un eski kurbanlarının olası yerlerini ona boşuna vermemiştir. Nerede olduklarını ya da nerede olabileceklerini biliyordu ama laboratuvarı onlarla geçirdiği zamana rağmen şu anda neye benzediklerini bilmiyordu. On iki yıl çok uzun bir . Kızlar yirmi dört ya da yirmi beş yaşında olacaktı. Judd otuzlu yaşlarında olmalıydı. Olgunluk görünüşlerini büyük ölçüde değiştirmiş olabilirdi ve büyük olasılıkla değiştirmişti de.

"Bu kişisel bir şey değil, Diane." Lawe onu izlerken yüzünde acı dolu bir ifade vardı ve muhtemelen inançsızlığının ne kadar acı verdiğini hissediyordu.

"Peki, Lawe." Onunla tartışamayacak kadar yorgundu, kendi niyetlerini haklı çıkarmaya ya da açıklamaya çalışamayacak kadar hayal kırıklığına uğramıştı. "Toplanmam lazım..."

"Gitmek için beklemeyi tercih ederim, Diane."

Yavaşça döndü, içinde yükselen şüpheyle. "Neden?"

Dudakları inceldi. "Rule ve Malachi'yi, Navajo Konseyi'nden kendi bölgelerinde haydut bir Irkı aramak için izin istemek üzere Window Rock'a gönderdim," diye açıkladı. "Bu bir gecede olmaz."

Onun ne kadar aptal olduğuna inanıyordu?

"Saçmalama Lawe," dedi bıkkınlıkla. "Gideon'u bulmak ya da tuzak kurmak için Window Rock'a bir ekip gönderdin, değil mi?"

"Hayır, yapmadım." Yataktan çıkarken yüz ifadesini öfke sıkılaştırdı, kendini yataktan iterken mavi gözleri buz gibiydi. "Tam olarak söylediğim gibi yaptım. Nereye gittiğinizi ve ne yaptığınızı fark ettiğimde Window Rock'a bir ekip gönderdim."

"Sana nereye gittiğimi söylediğimde Gideon'u yakalamak için bir ekip gönderdin," diye suçladı onu bilerek. Şaşırmamıştı bile. "Bu böyle mi olacak Lawe? Beni hep bir adım gerinde ve elinin altında tutmak için oynadığın bir oyun mu?"

Kızgın olmalı. Öfkelenmeliydi. Ama şaşırtıcı bir şekilde daha çok eğleniyordu. Gerçekten incinmeyecek kadar eğleniyordu, gerçi bunun yakında olacağından emindi. Navajo Ulus Konseyi'ne haber vermesi *gerektiğini* düşünmesi bile onu hayrete düşürmüştü.

"Seninle kurmak istediğim çiftleşme ilişkisine onarılamaz bir şekilde zarar vermeyeceğimi düşünseydim, o zaman tam olarak bunu yapardım," diye ona karşılık verdi. "Bunun yerine, senin için yolu açmaya çalışıyorum. Uydu telefonundaki aramaları rezervasyona kadar takip etmek o kadar da zor değildi. Özellikle de ben buraya gelmeden hemen önce Navajo Suites'te rezervasyon yaptırdıktan sonra. Nereye gittiğini söylemene gerek yoktu, biliyordum. Roberts'ın kızını bu bölgeye kadar nasıl takip ettiğinizi ."

"Ve tüm yaptığınız bu muydu, sadece telefonumu mu takip ettiniz?" Oldukça şüpheciydi.

"Tek yaptığım buydu." Elini yine yüzüne götürdü.

"Ve beni burada oyuna getirerek ne elde edeceğini düşündün?" Yerden kot pantolonunu ve gömleğini alan Diane, karşısında çıplak durarak ona karşı belirgin bir dezavantaja sahip olduğunun farkında olarak hızla giyindi. "Beni geciktirmenin sana ne faydası oldu Lawe?"

Çıplak olmanın ona verdiği savunmasızlık hissi olmadan, görevini tamamlayabileceğinden daha fazlasını yapabileceğini ona göstermeye çalışmak, hatta ona tamamlayabileceğini kanıtlama şansı vermesini sağlamak zordu. Ayrıca, hâlâ sertti ve aleti hâlâ biraz çiftleşme seksiyile ilgileniyordu.

Onun kollarında bulduğu cinsel hazza duyduğu yenilenmiş ilgiyi inkâr etmek de imkânsızdı. Neyse ki bu ilgi yatışmış, çiftleşme ısısı şimdilik yatışmış, geriye sadece aralarında paylaştıkları doğal arzu kalmıştı ki bu da birbirlerine hormonal, feromonal, biyolojik ve her ne ise başka bir tepki eklemekten de yeterince güçlüydü.

"Bir şey başarmaya çalışmıyordum, Diane." Pantolonunu kalçalarının üzerine çekip rahatça fermuarını çekerken iç çekti. "Rule bölgedeki soruşturmamızın önünü açarken bize birlikte biraz zaman kazandırmaya çalışıyordum. Irklar Navajo'yu en büyük destekçilerimizden biri olarak görüyor. Bunu tehlikeye atacak bir şey yapamayız. Onların topraklarında gizli bir soruşturma yürütmek onları sadece kızdırır ve ben bunu yapıp paçayı kurtarabileceğimizi düşünecek kadar iyimser değilim."

"Ve senin lanet olası yardımına ihtiyacım yok," dedi ona. "Bölgede bulunmak için Büro'nun Ulus'taki merkez ofisinden zaten izin almıştım. Tek ihtiyacım olan buydu."

Üs ofisinde üç Breed ve Navajo Ulusu Kolluk Kuvvetleri'nin bir üyesi görev yapıyordu. "Üsten izin aldığım sürece sorun yoktu."

"Üs size Irkları veya Genetiği araştırmanız için izin veremez," diye homurdandı.

"Hayır, ancak başka alanları araştırmam için bana izin verebilirler. Window Rock dışındaki kumarhane çatışmasının barışçıl çözümü gibi alanlar. Tanrı aşkına Lawe, kendi zeminimi gerçeğini hiç düşünmedin mi? Buraya geldiğimde, bunu herkese açıklamak için kullanabilirdim. Sonra da kızların kimliklerine nasıl ulaşmış olabileceğimi açıklamak için buna başvurabilirdim. Ben böyle iyiyimdir." Hayal kırıklığı sesini sertleştirdi ve renklendirdi, çünkü duyularını tam bir inançsızlık kaplamıştı. "Sen çatışmacı yolu seçtin, ben etkili yolu seçtim. Seninle benim aramdaki farklardan biri de bu."

İşte yine işlerini nasıl yapacağını bilip bilmediği konusunda tartışıyorlardı. Eninde sonunda onun arkasından iş çevireceğini ve çevirdiğinde de bunun kendisini tamamen çıldırtacak bir şekilde olacağını biliyordu.

Bu noktada, sinirlenmenin bir anlamı bile yoktu. Yine de kendi saçını yolmak da bir seçenektir. Ya da onunkini.

Artık bu konuda tartışmıyordu. Bunu belirtmekten, ona bunu kanıtlaması için bir şans vermesi için yalvarmaktan yorulmuştu. Hiçbir şey kanıtlamasına gerek yoktu, beş yıllık komutanlık ve liseden mezun olmadan önce bu dünyada hayatta olmasıyla bunu zaten kanıtlamıştı.

"Window Rock'a gidiyorum," dedi gömleğini kot pantolonunun paçasına sokarken ve oturup çoraplarını giyerken. "Kalabilirsin ya da gidebilirsin, hangisi olduğu gerçekten umurumda değil."

Son birkaç eşyayı çantasına yerleştirip bileğinin öfkeli bir hareketiyle fermuarını çekerken adamın bakışlarının üzerinde yoğunlaştığını hissedebiliyordu.

"Diane, biz bir tür devlet kurumuyuz," dedi zoraki bir sabırla. "Öyle elimizi kolumuzu sallayarak topraklarına girip bir soruşturma yürütmeye başlamayız, özellikle de kendilerinden birinin genetiğini taşıma ihtimali olan bir Irka karşı. Jonas bile Navajo Ulusuna bulaşmaz, bunun iyi bir nedeni var."

"Ve bunun, beni pamuklara sarıp taze bir esintiden korumak için çırpınmanla hiçbir ilgisi olmayabilir," diye karşılık verdi.

"Sanki o piç geçen hafta sana ve adamlarına ateş etmeyi daha yeni bitirmemiş gibi konuşuyorsun," dedi Lawe öfkeyle. "Oradaydım, neler olduğunu biliyorum, Diane ve o piç seni de adamlarını yaraladığı gibi kolayca öldürebilirdi. Onun gündeminde sana yardım eli uzatmaktan daha fazlası var."

Duh. Şaka yapmıyorum. Ne düşünmek isterse istesin, bu onun moron haftası değildi.

Eşyalarını devam ederken yine omuz silkti. Daha fazla kalmanın bir anlamı yoktu, tıpkı onu yeterince iyi eğitildiğine, yapılması gerekeni yapacak kadar zeki olduğuna ikna etmeye çalışmanın bir anlamı olmadığı gibi.

"Beni dinler misin?" Kadın çantalarını kapıya doğru götürmek için dönerken, adam onun kolunu tuttu. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Diane ona baktı, bakışlarındaki endişeyi görüyordu ama aynı zamanda ona istediğini verirse, onunla ayrılır ve Sığınak'ın güvenliğine geri dönerse geleceğinin cehennem kadar kasvetli olacağı gerçeğini de görüyordu.

"Bunu yapmak zorundayım Lawe," dedi yumuşak bir sesle, onun endişesi ve bakışlarını kararttığını görebildiği çelişkili duygular karşısında artan öfkesi azaldı. "Bunu senin için ya da kendim için bile yapmak zorunda değilim. Bu Honor Roberts için. Fawn için, Judd için ve o laboratuvarlarda işkence gören diğer Irklar için. yapıyorum Lawe, çünkü kimse onları ihtiyaç duyduklarında koruyacak kadar önemsemedi ya da bilmedi. Bunu yeğenim için yapıyorum." Amber'ı düşününce gözleri doldu. "O piç kurusu ona enjekte ettikten sonra Irk araştırmaları için ödeyebileceği sonuçlar için. Bunu sana, diğerlerine yaptıkları ve yapmaya devam edecekleri için yapıyorum. Tanrım, Lawe, bunu yapıyorum çünkü ben ."

Lawe onun gözlerinin içine baktı, oradaki inancı gördü, kendini bildiği kadını ve onun olabileceğini bildiği kadını gördü. "Sen sadece olduğun savaşıyı görüyorsun, Diane." İçini çekti, tıpkı onun dakikalar önce söylediği gibi yorgun hissediyordu. "Geri kalanını görmüyorsun ama ben onu hissediyorum. Umarım ikimizi de yok etmeden önce onu bulursun."

Çiftleşme ateşi, bir çifti bir araya getiren cinsel açlıktan çok daha fazlasıydı. Lawe bunun duygusal bir uçurum olabileceği gibi, gelişen, güzel bir ilişkiye de dönüşebileceğini biliyordu.

Gözlerinin içine bakarak denedi, Tanrı biliyordu ki içindeki her şeyle denedi, onun bir parçası olan baskınlığı durdurmak için. Ona ne hissettiğini söylemek ve bunun ona, bundan alacağından emin olduğu cesareti vermeyeceğini bilmek.

Onun incindiğini hissetmişti, onu incitmek için ne yaptığını biliyordu ve bunun için kendinden nefret ediyordu.

Hiç düşünmeden, tıpkı kendine olan inancını zayıflatmaya çalıştığı gibi, onun özgüvenini de yaralamaya çalışmıştı.

Bunu hiç düşünmeden, bir an bile tereddüt etmeden yapmıştı ve kadın onun içini görmüştü. Bunu onun gözlerinde, yüz ifadesinde görmüştü. Onun neyin peşinde olduğunu daha o anlamadan anlamıştı. Ve çok daha fazlasını hak ediyordu.

Ondan çok daha fazlasını hak ediyordu.

"İkimizi de yok etmeden önce." Ondan uzaklaşırken iç çekti. "Biz diye bir şey yok Lawe. Hâlâ sadece sen ve istediğin şey var."

Yalnız ve çaresiz görünüyordu. Lawe ona bakarken, önünde duran hediye ya da sahip olduğu inanılmaz güce ve iradeye inanamıyordu. Onu doğuran kadın kadar güçlüydü. Ve tıpkı Morningstar'ın eşi Elder için öldüğü gibi onun için de öleceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Laboratuvardan kaçtıktan sonra, uzaktan bile olsa eşim olabileceğini düşündüğüm her kadından kaçtım." Kadının yüzündeki şaşkınlık, kendisinin konuştuğunu duyan adamınkiyle kıyaslanamazdı.

Lawe uzanarak parmaklarının tersiyle kızın yüzünün yan tarafına dokundu ve bunu yaparken saçlarını geriye doğru taradı. "seni istemediğim için değil." boynunun arka kısmını gibi kavradı.

Hatırladığı açlık acısı içinden fırladı. "Çünkü istedim, Diane. Tüm benliğimle, tüm benliğimle eşimi istedim. Sana sarılmak, senin de bana sarılmanı istedim. Gülmek ve diğer Irkların eşleriyle hissettiklerini bildiğim memnuniyeti hissetmek istedim. Diğerlerinin o huzur duygusuyla uyumak istedim. Ama bundan daha da fazlası, bu dünyada var olduğunu bildiğim kötülüğün sana asla dokunmamasını sağlamak istedim. Çünkü tehlikeleri biliyordum, size getirebileceğim acı ve dehşeti biliyordum. Ve tüm ejderhalarınızı yok etmekten başka bir şey istemedim. Ve işte buradaydım, tüm o ejderhaların en büyüğü."

Gözlerini kırptırarak başını çevirdi. Kahretsin, gözyaşlarını mı kırptırıyor?

"Gözyaşları," diye fısıldadı, hayretle. "Gözyaşı dökmen için bir nedenin olmasını ya da gözyaşı döktüğünde içimde oluşan çaresizliği hissetmeni hiç istemedim." Ağlayacak kadar acı çektiğini bilmek onu çılgına çevirmişti. İçindeki tüm hayvani genetiğin onu bir kez daha ele geçirmekle tehdit etmesine neden oldu.

"Hayatı zapt edemezsin Lawe," dedi, hayal kırıklığı içini kemiriyor ve Lawe'un bunu hissettikçe tutunmak için savaştığı kontrolü tırmıklıyordu.

"Hayatı engelleyemeyeceğimi biliyorum," diye kabul etti, elini geri çekerken onu daha sıkı tutmak yerine. "Senin hayatını engellemek istemiyorum. Onu paylaşmak istiyorum. Diane, tek istediğim hiçbir şeyin bizi ayırmaması. Biz eşiz. Eğer sen ölürsen, ben de seninle birlikte ölebilirim. Ve eğer ben ölürsem ..." Başını iki yana salladı, çiftleşmenin diğer yüzü birdenbire hiç olmadığı kadar netleşmişti. "Eğer ben gidersem, o zaman hep yalnız kalırsın. Her zaman, Diane. Her zaman bu kaybın acısını çekeceksin çünkü başka bir erkeğin sana dokunmasına . Tamamen savunmasız kalacaksın. Sığınak'ta olmadığın sürece ve sahip olabileceğimiz çocuklar. Korunmadığın ve korunma ihtiyacını anlamadığın sürece."

Onun yüzünü, gözlerinde parıldayan acıyı ve korkuyu izlerken, birdenbire bunun gerçek derinliğinden hâlâ habersiz olan Irklar gerçeği bilselerdi bunun başlamasına izin verirler miydi diye merak etti. O korkuyu biliyordu. Kapatılma, hapsedilme korkusu. Adamın onu kafese tıkmanın bir yolunu bulacağından korkuyordu.

Lawe, bunun yapılması gereken günün dair ona yemin edemezdi.

Başını eğerek alnını onun şakağına dayadı ve kokusunu içine çekti. Çiftleşme sıcaklığı, baharatlı, meyvemsi bir koku, onun ve kendisinin bir birleşimi, kim olduklarının bir birleşimi.

Bu çiftleşme kokusuydu. Çiftleşmenin yaptığı şey buydu. İki varlığı birleştirir, kokularını birleştirir ve bazen, gerektiğinde, kalpleri ve ruhlarıyla birlikte hayallerini de birleştirirdi.

"Sen bir askerden daha fazlasısın," diye söz verdi ona, dudaklarını saçlarına değdirirken, ikisinin birleşen kokusunu içine çekerken. "Sen bir eşten, bir kadından, bir kız kardeşten ya da bir teyzeden daha fazlasısın. Bu mücadeleyi tek başına veremezsin Diane ve yapmaya çalıştığın şey de bu. Geldiğinin kokusunu bir mil öteden alabilen haydut Irklara karşı da savaşamazsın. Ya da kokunu alan ve ne olduğunu bilen Konsey Çakallarına karşı. Ve eğer bu yüzden kaçırırsanız, Konsey'in yakaladığı diğer eşler gibi olursunuz. Bir bilim deneyine dönüşürsün." Çığlıklar şimdi kafasında yankılanıyordu. "Canlı canlı, çığlık atarak, yalvararak ve ölerек organlarını karşılaştırırlar, senden önce aynı şekilde öldürdükleriyle karşılaştırırlar."

Geri çekilerek onun işkence dolu bakışlarına baktı ve orada gördükleri karşısında öfkesini ve acısını haykırmak istedi.

Sadece açlığıyla değil, tüm hayalleriyle ve daha önce kendini asla inkâr etmek zorunda kalmadığı tüm ihtiyaçlarıyla savaşan bir kadın. Adamın ondan vazgeçmesini istediği -hayır, talep ettiği- hayaller ve ihtiyaçlar. O bir askerden daha fazlasıydı, onun eşiydi. Her zaman sahip olmayı hayal ettiği ve cesaretiyle onu dehşete düşüren kadındı.

"Lawe." Ona dokundu. Avucunu çenesine, parmaklarını yanağına dayadı. "Sığınak yılda en az bir kez saldırıya uğruyor. Callan ve Merinus'un yıl boyunca düzenlemek zorunda kaldıkları sosyal etkinlikler sırasında topluluğa karşı iki girişim olduğunu biliyorum. Keskin nişancılar iki kez pozisyon almaya çalışırken yakalandı ve Callan bir Irk destekçisi tarafından düzenlenen bir etkinlikte neredeyse öldürölüyordu. Sığınak da güvenli değil. Ve ne zaman saldırıya uğrasa, ne zaman bir Irk, bir eş veya topluluğun herhangi bir üyesi zarar görse içim içimi yiyordu. Her zaman yardım edebileceğimi hissederdim. Kendimi her zaman sorumlu hissedeceğim."

İtiraz etmeye çalıştı, ancak parmakları dudaklarına bastırarak kelimeleri geri çekmesini sağladı.

Elleri ipek ya da saten değildi ama nasırlı ve sert de değildi. Gerçek bir kadının elleriydi. Onları kullanırdı. Onlarla çalıştı. Ona dokundu ve onu kurtardığı gece ruhuna hayat üflediğine yemin etti.

"Bir askerden fazlası olamam, Lawe. Senin için bile. Olmayı hayal ettiğim tek şey bu. Ve sana kadar, sahip olmayı hayal ettiğim tek şey buydu. Bir koruyucu ya da gardiyan istemiyorum. Bir ortak istiyorum. Ya buna sahip olacağım ya da hiçbir şeye ya da kimseye sahip olmayacağım. Sen bile." Onun bedenine girme ve orada kalma ihtiyacını , sezmesine rağmen yavaşça ondan uzaklaştı.

Ve onu istediği yer orasıydı. O kadar derine gömülmüştü ki aldığı her nefesi biliyordu. Bunu hissediyordu. İsteddiği zaman uzanıp onun güvenliğinden ve mutluluğundan emin olabilirdi.

Lawe onu izlerken, kadın spor çantasının askısını bir omzuna, sırt çantasının askısını diğer omzuna attı, sonra da içinde silahlarının bulunduğu siyah spor çantasını kaldırdı. Lawe neredeyse şaşkınlıkla başını sallayacaktı. Teçhizat onun tek başına taşıyamayacağı kadar ağır görünüyordu.

Yine de başardı. İnce omuzlarına ağır geldi, kolunu çekti, yine de kapıdan çıktı ve arkasından çarptı.

Gözleri kısıldı.

Odaya geri dönen Lawe acele etmedi ve giyinme işini bitirdi. Toplanacak ya da paketlenecek bir şey yoktu. Hepsi Rule'un Window Rock'a doğru yola çıkmadan önce park yerinde bıraktığı SUV'un arkasında depolanmıştı ve ekip üyelerinden biri hariç hepsi onlarla birlikte yola çıkmıştı.

Aynı renkteki görev pantolonuyla uyumlu kolsuz siyah gömleğini, ardından da onun üzerine iliklenen uzun kollu açık renk gömleğini giydi. Koruyucu siyah botlarının bağcıklarını sıkıca bağladı ve lazerle çalışan tabancasının kılıfını taktı. Son olarak, taşıdığı kınalı bıçağı sırtının küçük kısmına sıkıştırdı.

Telaşsızca kapıya doğru ilerledi, açtı ve odadan çıktı. Kapalı yürüyüş yoluna çıktı ve cipin ve kedi ırkı infazcının beklediği park yerine baktı.

Eşi ve onun ikinci komutanı ile.

Diane aracın ön tarafına yaslanmıştı ve uzaktan bile onun içindeki öfkenin kokusunu alabiliyordu ve havayı tatlandırılmış ateş ve alevli ambrosia kokusuyla koklamak için yayılıyordu.

Lanet olsun, aleti çelik gibi sertti.

Saniyenin çeyreği kadar bir süre içinde yarı sertlikten tam, dolgun bir ereksiyona geçmişti. Dilinin altındaki bezler çiftleşme hormonuyla dolmaya başladı, baharat ve tatlı tat duyularına hücum ederken o teslim olmuş bir iç çekti.

Kadın çok kızgındı ve bunu bilmek adrenalin salgılamasına neden olurken, kadın meydan okurcasına ona baktı.

Ve bu kesinlikle bir meydan okumaydı.

Asker ona doğru bakıyordu. Sertleşmiş ifadesi, dudaklarının düzleşmiş çizgisi, onu gördüğü andaki duruşu. Doğruldu, kalçası eğildi, bir elini kalçasına dayadı, parmaklarını açtı.

Ayağını vurmuyordu. Hiçbir şeye vurmuyordu. Kıpırdamadan duruyordu, bakışları ona kilitlenmişti, gözleri onu yakıyordu.

Yüz ifadesi tamamen askerdı ama o bakış, o bakış bir kadının bakışıydı. Öfkeyle, gerçekleşmemiş hayallerle, bir kadının duygularıyla doluydu. Bir eşin bağımsızlık savaşı.

Bir ırkla çiftleşmek ve onunla yaşamak bağımsız bir kadın için cehennem gibiydi. Bağımsızlık, güç ve güvenin kişileşmiş hali olan Breed kadınları için de cehennemdi.

Diane bir cins dişi olabilirdi. Küçük yaşlardan itibaren eğitim almıştı, ancak istismar edilmek ya da acımasızca davranılmak yerine, amcası ona kendini ve kız kardeşini korumayı öğretmek için mücadele etmişti. Yıllar süren eğitimin yanı sıra içgüdüleriyle de tepki vermeyi. Ortaya çıkabilecek tüm olası açılırları ve sorunları öngörmek ve strateji oluşturmak.

Öldürülmemek için öldürmüştü. En karanlık, en derin cehennem çukurlarında ve medeniyetin hüküm sürmesi gereken beton ormanlarda savaşmıştı. Dört en acımasız piçlerin bağımsız ordusunun komutasını almak için harekete geçmişti.

Topluluklar ve tüm banka hesaplarının iyi bir şekilde doldurulmasını ve mükemmel faiz getirmesini sağlamıştı.

O sadece bir asker ve komutan da değildi. Çok iyi bir yatırımcıydı.

Bakışlarını onunkilerden ayırarak döndü ve üçüncü kat boyunca yürüyerek uzun binanın ortasındaki metal merdiven boşluğuna doğru ilerledi.

Ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissedebiliyordu. Neredeyse nedenini araştırmak için duraklayacaktı ama bu yakın bir tehlike hissi değil, izleniyor, inceleniyor olma hissiydi.

Eğer sebebini araştırmak için duraklarsa, bilinmeyen düşmanın onun farkında olduğunu bilmesine izin vermiş olacaktı. Lawe'u yakalamaya karar vermesi halinde Gideon'u şaşırtmak çok daha iyiydi.

Şimdilik uğraşması gereken bir arkadaşı ve Window Rock'a yapacağı bir yolculuk vardı.

Beton yürüyüş yoluna adımını attığında, yanındaki uydu telefonu talepkâr bir şekilde titredi. Duyuları tetikte, bakışları hâlâ arkadaşının üzerinde olan Lawe telefonu çekip çıkardı ve kulağına götürdü.

"İnfazcı Adalet," diye cevap verdi.

"Bir sorunumuz var." Rule'un sesi gergindi. Bu bile başlı başına olağandışıydı.

Lawe cipe doğru hızını artırdı.

"Rapor ver," diye emretti Lawe, ses tonu tüm dikkatini kardeşine verdiğini gösteriyordu.

Rule, "Burada bir sorunumuz vardı," dedi. "Malachi bir Martinez'le çiftleşti. Küçük kuzenimiz Isabelle ve eşinin bir takipçisi vardı. Takipçi, en sevdiğimiz küçük çakalımız Lawe'yi, Ashley Truing'i vurdu. Kurtulup kurtulamayacağını bilmiyorlar."

Ashley Truing. Sarı saçları boyalı, röfleli ve çizgiliydi; mükemmel manikürlü, boyalı ve süslü tırnakları vardı - saçlarının rengi kadar sahte tırnaklar. O kadar çok ayakkabısı vardı ki, tüm odasının onları koymak için raflarla kaplı olduğu söylenirdi. Buna inandığından değil. Kişisel çıkar, kibir ve tembellik izlenimi veriyordu ama o şimdiye kadar yaratılmış en tehlikeli dişi Irklardan biriydi.

Daha hızlı hareket ederken Lawe'un bakışları Diane'inkilere kaydı. Anında doğruldu ve cipin yan tarafına doğru ilerleyerek yolcu kapısını açarken Thor da aynı hızla arkasındaki yolcu koltuğuna kaydı.

İnfazcı Josiah sık sık yaptığı gibi sürücü koltuğuna oturmak yerine arkada oturuyordu, Breed duyuları Lawe'un içinden geçen ani acelecilik hissini algıladı.

Lawe, Diane'in kendisi için açtığı sürücü kapısını tutarken, "İçeri giriyoruz," diye güvence verdi. "Yaklaştığımızda seni ararım."

Rule sert bir şekilde, "Emin olun," dedi. "Gideon takipçiyi ortadan kaldırdı. Malachi'ye kimi aradığımızı söylemeliydik Lawe. Onu tanıyor. Onun hakkında çok şey biliyor. Ashley ameliyatta, Dr. Armani ve Dr. Sobolov da onunla birlikte. Daha fazlası olduğunda sizinle tekrar irtibata geçeceğim."

Hat kesildi.

Çağrı Lawe'u durumdan tamamen haberdar edecek kadar uzundu ama bir düşmanın kilitlenebileceği ya da takip edebileceği kadar uzun değildi.

Diane, Josiah'dan elektronik marş motorunu almış ve motoru çalışan ve hazır olarak Lawe kaymış içine ve sürücü Koltuk. Aracı vitesine takan Lawe park yerinden çıktı.

"Ashley'nin olmuştur vuruldu." o bilgilendirilmiş Onlar.

"Gideon'un zaten Window Rock'ta. Tetikçiyi öldürdü ve sonra ortadan kayboldu." Diane'e bakarken, bir gün Ashley'nin yerinde olabileceğinden korkmaktan kendini alamadı. "Görünüşe göre soruşturma iznini alacağız. Bakalım bu işi ne kadar çabuk halledip Gideon'u kontrol altına alabileceğiz." Dikiz aynasına baktı. "Sığınak'a gittiğimizi bildir ve her zamanki

ekibi hemen buraya gelsin. Ava çıkma vakti geldi."

Bir Irk, bir Irkı avlıyor. Lawe, Konsey'in kötü niyetli Irklarından biri söz konusu olmadıkça bu pozisyonda olacağını ya da hapsedildiği süre boyunca cehennemlerin en acımasızını bilen bir Irkı avlaması gerekeceğini hiç düşünmemişti.

Kısa da olsa Rule'un rapor ettiği bilgileri hızlıca açıkladı.

Gideon geçtiğimiz aylarda oynadığından çok daha farklı bir rol olan koruma modundaydı. Malachi'nin eğini kurtarmıştı, Lawe'un ilk kuzeniydi ve Malachi tarafından tanınıyordu. Rule haklıydı; Lawe, ekibe aktardığı küçük ayrıntıları vermek yerine peşinde oldukları Cins'in tam kimliğini söylemeliydi. Gideon'un kendisiyle birlikte seyahat eden ekip tarafından bilinmediğini asla varsaymamalıydı.

Aylarca suikastıyı tanıyan bir Irk aramışlardı. Aradıkları Irk hakkında onlara bir fikir verebilecek birini.

Malachi'yi beklemezdi.

Gideon'un bir insanı, özellikle de başka bir Cins'in eğini korumasını beklemezdi.

Ama hayat dolu, enerjik ve son derece becerikli Ashley'in bir sapık tarafından hedef alınacağını ya da gafil avlanacağını hiç tahmin etmemişti.

Diane'in böyle bir kurban olduğu gnle yüzleşmek zorunda kalırsa Tanrı yardımcısı olsun, çünkü Lawe böyle bir şey olursa hayvanın onu kontrol edeceğini biliyordu. Ve hayvan, insanın olabileceğinden çok daha vahşiydi.

-BÖLÜM 13

Ashley Truing'in sürekli bronzlaşmış teni o kadar solgun, solgun ve donuk görünüyordu ki, Diane kafa derisinde başlayan koyu kökleri fark edebiliyordu.

Normalde, saçına uyguladığı profesyonel renk o kadar doğal, o kadar iyi renklendirilmiş ve çizgili görünüyordu ki, yapay olduğunu söylemek imkansızdı.

Onu bu kadar sessiz, neredeyse cansız görmek de doğal değildi, sanki onun bir parçası olan coşku ve canlı yaşam gücü lazer yarısından kaybettiği kanla birlikte çekilmişti.

Tamamen sessiz, en yüksek ayara getirildiğinde neredeyse her zaman ölümcül olan lazer el silahları, eski moda mermi yüklü silahları taklit edebilir, ancak çok daha ölümcül sonuçlar doğurabilir.

Neyse ki Ashley'in bu tür yaraların acil bakımı konusunda deneyimli bir sağlık teknisyeni vardı. Bu onu, Irk doktorlarının ona ulaşmasına yetecek kadar uzun süre hayatta tutmuştu. Tıpkı Irk genetiği ve inanılmaz içsel gücünün, sıradan bir insanın hayatta kalma şansı olmayan bir yaradan sağ çıkmasına yardımcı olduğu gibi.

Diane yoğun bakım odasının penceresinden Lawe'un Ashley'nin başucunda durup Dr. Armani ve Dr. Sobolov'un Ashley'nin durumu hakkında bilgi vermesini dinlemesini izledi.

Pride alfası ve priması Callan ve Merinus Lyons çoktan oraya gitmişlerdi ve şu anda Navajo Sütlerinde Lawe ve Diane ile birlikte Kurt Irkı alfası ve lupinası Wolfe ve Hope Gunnar ile Çakal Irkı alfası ve coya'sı Del-Rey ve Anya Delgado' bekliyorlardı.

Hemşireler Coyote alfasının coya'yı hastaneden zorla çıkarmak zorunda kaldığını bildirmişti. Ashley onun en yakın arkadaşlarından biriydi ve endişeden teselli bulamıyordu.

"Ameliyat sırasında onu iki kez kaybettiler."

Diane, kendilerinden önce Window Rock'a gönderilmiş olan ekiplerin başındaki komutan Rule ile yüzleşmek için arkasını döndü.

"O iyi olacak mı?" Diane cama dönerek loş odaya baktı ve ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak Lawe'u izledi.

Ashley'e bakarken yüzündeki ifade endişe çizgilerine dönüşmüştü. Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, gözleri öfkeyle yanıyordu.

Ashley hastane yatağına yatırılmış küçük bir oyuncak bebek gibi görünüyordu. Solgun, hareketsiz, cansız küçük bir bebek.

"Doktorlar nefes aldığı her saatin umut için bir neden olduğunu söylüyor," dedi iç çekerek. "Kötü bir vuruştı. Kalbe çok yakındı ve küçüktü."

Sıradan omuz silkişinin yansıması, sesindeki ve ifadesindeki ağır hüznle çelişiyordu. Rule'un herhangi bir hassas duygu sergilediğini nadiren görürdü. Öfke, alay ve iğneleme konusunda iyiydi ama daha fazlasını hissetmek için kendine izin verdiği pek görülmemiştir.

"Daha da kötüleşecek." Bakışları tekrar Lawe'a değiştiğinde, sessizce söylenen bu sözler onu gerdi.

"Ne demek istiyorsun?" Lawe ile girdikleri mücadelenin farkında mıydı?

"Lawe seni Suriye'de kurtardığında neredeyse parçalanmak üzere olduğunu gördü," dedi usulca. "Ben ve ekibim onu uçakla getirildiğin hastanede karşıladığımızda yüzünü gördüm. Senin onun eşi olduğunu biliyordu. Seni en zayıf anında gördü. Bu görüntüyü onun aklından çıkaramayacaksınız."

Onun yansımasına bir kez daha baktı, gözlerinin koyu topaz renginde dönen duyguyu fark ettiğinde bakışları camda onunkilerle buluştu.

"Benden pek hoşlanmıyorsun, değil mi Rule?" Bu düşünceyle dudakları büküldü.

"Aslında," dedi sertçe nefes vererek, "sorun şu ki, senden hoşlanıyorum Diane. Onun eşi olduğunu bilmeden önce bile senden hoşlanıyordum." Kardeşine doğru başını salladı. "Hoşlanmadığım şey, senin onu, onun seni korumak istediği kadar güvende tutmaya istekli olmaman."

"Ve sen de böyle görüyorsun," diye mırıldandı. Adam kararlılıkla başını salladı.

"Ben de öyle görüyorum."

Kardeşi onu ne kadar az tanıyordu, ama aslında o da kendisini ne kadar az tanıyordu. Lawe aktif statüden çekilmiş olabilirdi, yani artık en kötü görevlerin en kötüsünü almıyordu ama hâlâ oradaydı ve Irkların öcüsü Jonas Wyatt ile yan yana çalışıyordu.

Bu düşünce karşısında dudakları büküldü, kendi düşüncelerini alaycı bir şekilde onayladı. Lawe'a ateş edilmiyordu ama yine de tehlikedeydi.

"Çiftlikteki evine dönüp sebze ekmiyor, değil mi Rule?" Lawe'un kabin inşa etmek, üs güvenliği, halkla ilişkiler ya da aktif statüden geri çekilen Irk arkadaşları için açık tutulan siyasi pozisyonlar için Sığınak'a çekilmediğini acı bir şekilde hatırlattı. "Hâlâ görevleri yönetiyor ve adrenaline besleniyor. Ama benden bir önlük bağlayıp ekmek pişirmemi bekliyorsunuz, değil mi? Sen de Lawe da benden bunu bekliyorsunuz." Dudaklarından alaycılık damlıyordu ve bunu biliyordu. Şu anda bu konuda çok başarılıydı.

Başını onaylarcasına eğdi. "Bu geri hayatını kolaylaştırır." Bakışları bardağın içindeki kıza kaydı. "Ne yazık ki yenilebilir olduğunu sanmıyorum."

Diane bu yorum karşısında neredeyse gülümseyecekti ama Lawe'un tehlikeden uzak olduğu sürece onu umursamayacağını hatırlayınca kalbi acıyla sıkıştı.

Duygularını geri çekip kontrol altına alamadan Lawe'un kafası doktorlarla yaptığı konuşmanın ortasında döndü, bakışları önce ona sonra da kardeşine kaydı.

Rule onun arkasından dilini şaklattı. "Ne demek istediğimi anladın mı? İşte gidiyor, korumacı davranıyor. Duygularının incindiğini hissettiği anda savaşmaya hazır."

Göz ucuyla Rule'un camdaki görüntüsünün kardeşine alaycı bir küçük parmak işareti yapmasını izledi. Gözlerini devirmek zorunda kaldı. Irk ya da insan olsunlar, kardeş kardeştir. Uzaylı kardeşler de muhtemelen aynıydı, diye düşündü hayıflanarak.

Belli ki bu alay Lawe'u rahatlatmıştı çünkü Armani ve Sobolov'a geri döndü ama bunu yaparken kardeşine uyarıcı bir bakış attı.

Erkeklerden nefret etmek üzereydi. Bunun geldiğini görebiliyordu. Sinir bozucu, aşırı özgüvenli, kibirli ve düpedüz pisliktiler. En azından iyi olanlar öyleydi. Bu düşünce karşısında teslimiyetle iç çekti.

Aslında önceki gece Lawe uyuklarken gündüz işini bırakma konusunu iyice düşünmüştü. Tanrı biliyordu ki onun yanlış zamanda dikkatinin dağıldığını görmek istemiyordu ve geri çekilip onunla birlikte Sığınak'a dönemediği için onun yaralandığını ya da öldüğünü görmek istemiyordu. Gecenin bir yarısı, onun orada kendisiyle kalmasının mümkün olmadığını fark etti. En azından uzun süre.

Jonas gibi o da gidip geliyordu. Ancak Rachel Jonas'ın kişisel asistanıydı ve mümkün olduğunda onunla birlikte seyahat ederdi. İş Jonas'la paylaşıyordu; sık sık birlikte iş konuşuyorlardı ve Jonas onun fikirlerine değer veriyordu.

Lawe'un da aynı şeyi yaptığını göremiyordu. Onun bir asker olduğunu unutmayı çok istiyordu. Onun eşinden başka bir şey olmadığını.

Dr. Sobolov Ashley'in battaniyesini düzeltti, yanağındaki bir tutam saç düzeltti ve uzun dakikalar boyunca sessiz forma baktı.

"Saldırgan öldürüldü mü?" Diane sordu.

Rule sertçe başını salladı. "Onu Gideon öldürdü. Holden Mayhew, Malachi Morgan'ın yeni eşini kaçırmaya çalışıyordu. O ve Ashley arkadaşlar ve Ashley arada kaldı."

Diane Malachi'yi tanıyordu. İfadeleri okuma ve komplocuları tespit etme konusundaki olağanüstü yeteneği nedeniyle halkla ilişkilere çekilen eski İnfazcı, sessiz, yoğun ve bir Çakala göre oldukça sempattikti.

"Peki ya eşi?"

"Ağır olmasa da yaralanmışlar, dövülmüşler. Dışarıdaki merdiven boşluğunun çıkışında onları bekleyen iki Konsey Çakalı vardı. Onlara bir cins eş satıyordu. İki Konsey Çakalı'nı bu sabah çölde derileri yüzülmüş ve bağırsakları çıkarılmış halde bulduk. Görünüşe göre Gideon vahşi bir piç olabiliyor."

Diane, Çakalların çektiklerini düşününce bir ürperti bastırdı ama amcasının mırıldandığı sözler içinden geçti

Zihin: "Kılıçla yaşa, öl."

"Lawe, Malachi'nin onu tanıdığını mı söyledi?" Yeterince şaşırtıcı.

Rule başını salladı. "Gideon'un ilk kaçışlarından birinde tanışmışlar. Gideon, Amsterdam'a varana kadar Malachi'nin liderlik ettiği küçük bir grupla birlikte çalıştı ve orada kendi yoluna gitmeye karar verdi."

"Ve orada bir fahişe tarafından ihanete uğradı," diye mırıldandı Diane.

"Evet, ." Rule içini çekti. "Malachi'nin eşi Şef Ray Martinez'in Ama yeğeni. Saldırı onları, onu aramak için soruşturma başlatmamıza izin vermeye ikna etti."

Diane, Lawe'un ya da bir başkasının onun hoşnutsuzluğunu fark etmesini umursamadan Rule'a dönmeden önce uzun bir süre hareketsiz kaldı.

"Burada olmamızın nedeni bu değil," diye hatırlattı.

"Kayıp araştırma projelerini araştırmak için izin almayacağız ve bu yüzden burada olduğumuzu onlara bildirmeyeceğiz," dedi, sesini alçaltırken tonu artık çelik gibiydi. "Bunun nedenlerini size daha sonra, Lawe'a bilgi verirken özel olarak anlatabilirim. Şunu söylemek yeterli, hikâyemiz Gideon'un içine düştüğü vahşi ateşin yersiz bir ölüme neden olabileceği korkusuyla onu arıyor olmamız. Bilmeleri gereken tek şey bu. Navajolar, özellikle Isabelle Martinez'in babasının bir zamanlar güvendiği bir adam tarafından saldırıya uğramasından sonra, Window Rock'ta cesetlerin birikmeye başlamasını istemiyorlar."

Geri döndü ve şimdi de Lawe'a dik dik baktı. Dönmüştü, bakışları onunkilerle buluşmuştu, bakışları Rule ile onun arasında gidip gelirken düşünceli bir hal almıştı.

"En başından buraya gelmemeliydin." Sıkılmış dişlerinin arasında kelimeleri gıcırdatarak onu boğmaya çalışmamak için ellerini kot pantolonunun cebine soktu. "Hiç gerek yokken bir olaya sebep oldun."

"O zaman Malachi eşini bulamazdı," diye belirtti Rule, sanki bu bir şekilde kararı onaylıyormuş gibi.

"Sen ve kardeşin beni sinirlendiriyorsunuz." Diane ona döndü, kızgınlığı öfkeye dönüşüyordu. "Küstahlığın ve başkalarını dikkate almaman beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor Rule."

Gözlerinin kenarları kaymış ve kaşları çatılmıştı. "Bu sefer ne yaptık?"

" beri yanlış olduğunu bildiğin bir kararı savunmanın bir yolunu buldun. Gideon burada olduğunu biliyor ve artık peşinde olduğun şeyin sadece kendisi olmadığını, Brandenmore Araştırma projelerinin de peşinde olduğunu biliyor. Onu önceden uyarmış oldunuz."

"Genetik Konseyi onu aradığımıza inanıyor." Sesi homurdandı.

"O aptal değil," diye karşılık verdi. "Önce benim gelmeme izin vermeden önce onun nerede olduğunu bildiğine inanmasına izin vermek ihtiyacı olan tek şeydi. Karşınızda Konsey ya da Çakalları yok. Karşınızda zekâsı deha seviyesinde olan ve henüz bir gençken başkalarının intihar görevi olarak gördüğü şeyleri koordine edip gerçekleştirme becerisi *sizi* uyarmış olması gereken bir Cins var. Biliyor ve şimdi onlara yaklaşmamanız için elinden geleni ardına koymayacaktır. Tanrı'ya dua ediyorum ki onları öldürmeyi, onları sana kaptırmak için geçerli bir seçenek olarak görmesin."

Daha da iyisi, kendi yeğeni olmasaydı, aramalarını mümkün olan her şekilde engelleyecek noktaya gelmişti. Neyse ki Amber'ın kızlara ihtiyacı vardı. Olgunlaştıklarında serumun onlara, özellikle de Honor Roberts'a ne yaptığına dair cevaplar hayati önem taşıyordu.

Nedense Arjantin'de bulunduğu bağlantı, Amber'ın yaşlandıkça karşılaşacağı şeylerin cevabını Honor'ın verebileceğine inanmıştı.

Yeğenindeki değişiklikler hayret vericiydi. Henüz sekiz aylık olmasına rağmen son birkaç haftadır yürüyordu. Kendisini memnun eden bir şey bulduğunda, yalnız olduğuna inandığında mırıldanıyordu. Ve kız kardeşi, kızının yaşına göre olması gerekenden çok daha fazla şey anladığına yemin ediyordu. Diane'in Washington'dan ayrılmadan önce Amber'la geçirdiği birkaç dakika, Amber'ın olması gerekenden çok daha fazlasını bildiğinden emin olmasını sağlamıştı.

Rachel ona daha önceki bir tartışma sırasında Jonas'ın buna ikna olduğunu söylemişti. Jonas'ı sık sık yeni yürümeye başlayan çocukla konuşurken, ona talimatlar verirken, sonra da "babasının" odadan çıktığını sandığında bunları yerine getirmesini izlerken yakalıyordu.

Rachel, ileri zekanın kızının da aynı yolu izleyeceğinin ilk işareti olmasından korkuyordu.

Ona enjekte eden canavar. Tıpkı Phillip Brandenmore'un kendisine enjekte ettikten sonra olduğu gibi, onun beyninin de bozulacağını.

"Diane."

Koridorda ilerlerken Lawe onun kolunu yakaladı. Tek düşüncesi ondan ve onun doğru şeyi yaptığına dair müthiş güveninden uzaklaşmaktı. Herhangi bir moron bunun doğru bir şey olamayacağını bilirdi. Bu işi tek başına halletmesine izin vermek çok daha iyi olurdu. Gideon onun için bu kadar endişelenmezdi çünkü adamları olmadan zayıf kalacağına inanıyordu. Tanıştığı herkes buna inanıyor, onun paralı askerler grubu için bir kukladan fazlası olmadığına inanıyordu. "Burada hayatları mahvedeceğiz," diye fısıldadı arkasına dönmeden, devam ederlerse daha azını yapamayacakları kesinliği vicdanını yakıyordu. "Onun da onları bulmak için burada olduğunu biliyoruz. İçinde olduklarından şüphelendiği yeri bana vermesinin tek nedeni bu. Her ne sebeple olursa olsun, onları teşhis etme, yerlerini belirleme ya da kendilerini göstermeye ikna etme şansımın daha yüksek olacağına inanıyor. Ama bunu başardıktan sonra ne yapmayı planlıyor? Neden bu kadar ileri gidiyor?"

Tek düşüncesi yeğeniydi. O ve kız kardeşi, hastalıklarını iyileştirmek için yıllarca süren işkenceli testlerden geçmişlerdi ve Arjantin'deki bilim adamlarına göre, sonunda hazırlanan serum verildikten sonra birkaç kez neredeyse ölüyorlardı.

Bağlantılarından birine göre, laboratuvarında bulunan iki kızın, özellikle de Honor'ın yardımı olmadan Amber'ın ikinci yılından sonra hayatta kalması mümkün değildi. Honor Roberts'ın onun tek şansı olduğunu, çünkü Fawn Corrigan'ın üzerinde deney yaptıkları Bengal Irkı Judd ile birlikte öldüğünü söylediğinde pişmanlık bakışlarını doldurmuştu.

Tıpkı laboratuvarlarda kalan Irk' karşı dikkatli olması için onu uyardığı gibi. Muhtemelen akıl sağlığının sınırlarını aşmışlardı.

Gideon'un öfkesi şimdiden efsanelere konu olmaya başlamıştı. Onu harekete geçiren şüpheli vahşi ateş, onu dünyanın en

Bilimin hayal ettiği yaratımlardan çıkan acımasız suikastçılar.

Onun kendisine neden yardım ettiğini merak etmişti. Kendisini, onunla birlikte hapsedilen üç kişi için endişelendiğine inandırmıştı ama bir yanı daha iyisini biliyordu. Cellat olarak bilinen ama aynı zamanda hiçbir masuma zarar vermemesiyle tanınan bu adamın Brandenmore laboratuvarlarını paylaştığı kurbanlara saldıracağına inanmamıştı. Buna hâlâ inanamıyordu.

"Onları öldürmek için bir nedeni yok." Kadının kolunu hafifçe kavrayarak onu asansöre doğru yönlendirmeye başladı, Rule da onu takip etti. "Ve bu soruşturma için Navajo Konseyi'ne dilekçe veriyorduk. Onları bilgilendirmeden topraklarında operasyon yapamayız. Bu onlarla aramızdaki anlaşmayı bozar ve kazanacağımızdan çok daha fazlasını kaybederiz. Bunu sizin ynteminizle yapmak bile onlar tarafından sahtekrlık olarak görülecek ve derhal yaptırımlara maruz kalmamıza neden olacaktır. Ray Martinez Jonas'ın oyunlarına müsamaha göstermiyor ve manipüle edildiğini öğrendiğinde bunun kimi etkilediğini umursamıyor. Bu işin arkasında Jonas'ın olmadığına onu ikna etmenin hiçbir yolu yok."

"Burada Gideon'un görmemize izin verdiğinden daha fazla şey oluyor," diye mırıldandı kapılar açılıp Rule onu boş odaya götürürken. "Malachi'yi tanıyor. Konsey akalları tarafından kaırılmaktan kurtardığı kişinin Malachi'nin eşi olduğunu biliyor. Yani izliyor. Ve dinliyor. İhtiyacım olan bilgiyi bana kalbinin iyiliğinden dolayı vermediğini biliyordum ama bize yaptığı yardım için başka bir neden bulamıyorum."

"Diğerleriyle ilişkisi neydi?" Lawe sordu.

Diane çaresizce nefes verirken parmaklarını huzursuzca saçlarının arasından geçirdi. "Görünüşe göre iyi. Dörtlü sık sık birbirlerine yardım etmenin yollarını buldu. Ellerinden geldiğince onlara yardım etmeye çalışan birkaç laboratuvar teknisyeni de vardı. Fesih emri çıktığında Honor Roberts çoktan ailesine geri gönderilmişti. Kimse tam olarak ne olduğunu bilmiyor. Sonlandırma tesisi yok edilmişti ama o gece yakma odasına birden fazla cesedin yerleştirildiğine dair kanıtlar vardı. Bunu doğrulayacak bir gardiyan ya da asistan hayatta kalmamıştı, ancak bilgisayar dosyaları  ve Judd ve Fawn 'ın sonlandırıldığını gösteriyordu.

Brandenmore, Gideon'un kaçmanın bir yolunu bulmuş ve tesisi yok etmiş olması gerektiğine karar verdi. Ve Gideon'un bilgisayarlarla arası çok iyiydi. Kayıtlarda tahrifat yapmanın bir yolunu kolayca bulabilirdi."

Ama neden onun nedenlerini daha önce düşünmemişti? Düşünmeliydi. Tanrım, düşünmeliydi. Onların etrafından dolaşabileceğinden emindi. Gideon çok geç olana kadar ne yaptığını fark etmeden Fawn'ı ve umarım Honor'ı Window Rock'tan çıkarmanın bir yolunu bulabilirdi.

Onları neden daha önce düşünmediğini biliyordu.

Tüm düşüncesi yeğeniyle, masumiyeti ve tatlı gülümsemeleriyle ne için savaştığını hatırlamasını sağlayan çocuğu kurtarmakla meşguldü.

Lawe sessizdi. Ama onun ne söylemiş olabileceğini neredeyse duyabiliyordu.

Onu uyarmıştı. Gideon'un aklından geçenleri bilmesinin mümkün olmadığı konusunda onu uyarmıştı. Ve bilmiyordu. Zarar vermek için mi yoksa yardım etmek için mi oradaydı? Onu harekete geçiren bir kini ya da kefareti var mıydı? Amber'ın son umudu olabilecek insanları riske mi atıyordu?

Bir tartışma, kendinden emin bir inkar ve Lawe'un ne yaptığını bildiğine dair bir güvence bekliyordu, falan filan. Bu argümanı neredeyse onun için tükürebilirdi, diğer Irklardan bunu pek çok kez duymuştu.

Bunun yerine, asansör ana kata doğru ilerlerken sessiz kaldı.

Onun yüzüne bakmayı göze alamadı, buna cesaret edemedi. Yüz ifadesindeki o kibri, her zaman haklı olduğuna dair o güveni görmeye dayanamayacağını biliyordu.

Bunu daha önce düşünmeliydi. Lawe'un kendisini takip ettiğini fark ettiği anda ne yapacağını bilmeliydi. Gideon'u onu aradıkları konusunda uyaracağını bilmeliydi. Bunu bildiği için Gideon'u tahmin etmek ve ondan kaçmak çok daha zor olacaktı.

"Planlar çoktan yapılmıştı," dedi sessizce. "Sen bana ne bildiğini ya da sana kimin söylediğini söylemeden önce. Her şeyi , Diane. Bu benim işim. Yaptığım şey bu. Ben bunun için eğitildim. Bir operasyonla ilgili en küçük ayrıntıları alıp bir araya getirmek,

bir yapbozun parçaları gibi. Benden kaçtığında ve gittiğin yönü fark ettiğimde, her şey bir araya geldi."

Evet, bunun için eğitilmişti. Ve evet, bunu bir araya getirebilirdi. Ama Büro'nun kimi aradığını Navajo Ulusuna bildireceğini anlamalıydı.

Ve başlangıç olarak, ondan kaçamayacağını, ondan saklanamayacağını fark etmeliydi.

Geçtiğimiz aylarda arkasına yaslanmış ve onu yalnız bırakmıştı. Bunu tekrar yapacağına inanmıştı. Onu kurtardığından beri başka hiçbir görevde onu takip etmemişken, Arizona'ya kadar onu takip edeceğine asla gerçekten inanmamıştı.

Onun kiralık katil ekibinden kaçmaya hazırды ama ondan değil. Çünkü Lawe'dan kaçış yoktu.

Artık Gideon sadece o deneylerin cehennemini kendisiyle paylaşan diğerlerinin peşinde olmadıklarını biliyordu. Kendisinin de peşinde olduklarını biliyordu ve bu onu hepsi için bir tehdit haline getirecekti. İçini dolduran umutsuzluk duygusu neredeyse ezici bir hal almıştı.

O ne yapmıştı?

Lawe, kendisi ve Rule'un asansörden ve ardından hastanenin önünden çıkarken Diane'i korumak için pozisyon almalarını sağladı.

Cip, emrettiği gibi kapıda bekliyordu. Rule arka kapıyı açtı, Diane kendini içeri çekerken ve Lawe onu takip ederken bakışları etrafı tararken çakmaktaşı gibi sertti.

Ondan yayılan umutsuzluk hissini hissedebiliyordu ve bunun sebebinin kendisi olduğunu biliyordu. Bunu nasıl düzelteceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Her zaman çok derinlere gömdüğü acı, onunla birlikte dışarıya doğru yayılıyor, düşündüğü her neyse ruhunun derinliklerine indiğinden emin olmasını sağlıyordu.

Ondan gelen bu umutsuzluğu hissetmek, parmaklarının ondan önce bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir ihtiyaç yumruğuna dönüşmesine neden oldu. Hissettiği acıyı dindirmenin hiçbir yolu olmadığını anladığında kendi çaresizliği içinde bir şeytan gibi yükseldi. Bunu hafifletmenin bir yolu yoktu.

"Komutan Justice, Direktör Wyatt ve Gurur Lideri Lyons ve priması kendileriyle görüşmenizi rica ediyorlar. Bir yemek.

gelişiniz için raporlar hazırlanıyor."

Göz ucuyla Diane'i izlerken, "Lütfen odamıza yerleşir yerleşmez onlarla temasa geçeceğimizi bildirin," dedi.

Ne yüz ifadesi ne de duyguları değişti. Onun hayal edebileceği herhangi bir tepki vermedi. Sadece pencereden dışarı baktı, küçük şehri aracın sınırlarından izlerken yüzünde hafif bir kaş çatma vardı.

Ne düşünüyordu? Bazen düşüncelerini deşifre etmek imkânsızdı. Lawe'un okuması kolay bulunduğu diğer insanlar, hatta Irklar bile vardı. Diane'i ise hiçbir zaman doğru tahmin edememişti ve bu durum onu çok sinirlendiriyordu.

Kızgın değildi ve kızgın olması gerektiğini de kabul etti. Ona bu kadar kolay çalıştığını ya da görevlerinden birine müdahale etmeye çalıştığını itiraf etseydi, o zaman öfkelenirdi. Hem kendisine hem de ona.

Bunu yapmak kolay olmamıştı ama ona kendisini, Gideon'u ve aradıkları üç kişiyi asmaya yetecek kadar ip vermişti.

Aynı amaç için çalıştıklarının farkında mıydı? İçinde olup biten değişiklikleri anlayamayacak ya da bu değişikliklerin ne olduğunu kimseye açıklayamayacak kadar küçük ve savunmasız bir çocuğun hayatta kalması mı?

Duygularının ya da ona duyduğu acının kararlarına karışmasına izin veremezdi. Eğer Brandenmore Laboratuvarları'ndan üçünün bu savaşa sürüklenmek konusunda ne hissedeceklerini anlamasına ya da sempati duymasına izin verirse, bu Jonas'ın ona emanet ettiği işi yapma becerisini değiştirebilirdi. Ve bu durum Irkların bir bütün olarak hayatta kalmasını etkileyebilirdi. Çiftleşme sıcaklığında gelişen çok fazla değişiklik vardı, olgunlaştıkça beklenmedik anormallikler ve değişiklikler gösteren çok fazla çocuk vardı, duyguların yapılması gerekeni etkilemesine izin verilemezdi.

Sadakati eşine, Sürü liderine ve Irklara idi. Bu sırayla. Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin bunu değiştirmesine izin veremezdi.

Tanrı biliyordu ki, Konsey'in ya da Phillip Brandenmore'un deliliğine kurban gitmemiş olmayı diliyordu. Ama olmuştu.

. Genetik materyal olarak kaçırılan her çocuk, hayal ettikleri yaratımları büyötmek için bir araç olarak alınan her kadın ve yaratılan her Cins bir kurban olmuştu.

Yüzyılı aşkın bir süredir araştırmalar gelişmekteydi. Jonas aslında araştırmaların yüz elli yılı aşkın bir süredir devam ettiğine inanıyordu. Yüz elli yıl boyunca yaşadıkları dehşet, şimdi yaşadıkları hayata dönüşmüştü.

Buna ya da geleceği korumak için şimdi alınan kararlara bağılı olanlara sırtını dönmesine izin veremezdi.

"Josiah, müdürün eşi yanında mı?" Diane soruyu İnfaz Koruma memuruna yöneltti.

"Evet, Bayan Broen. Bayan Wyatt, yeğeniniz Amber gibi müdürle birlikte seyahat ediyor. Kız kardeşiniz bu akşamki toplantıya sizin de katılacağınızı umuyor."

Lawe onun elini kaldırıp yorgun bir şekilde alnını ovuşturmasını izledi.

Kadının umutsuzluğunun kokusu yavaş yavaş kaybolmuştu ama başka herhangi birinde olduğu gibi yerini başka duygulara bırakmamıştı. Sadece kadının kokusu vardı; taze, yaz kokusu, kendi kokusu ve çiftleşme hormonuyla çok az değişmişti. Çiftleşme sıcaklığının kokusu oradaydı ama bu değişmiş çiftleşme kokusu olması gerektiği gibi gelişmemişti.

Kaşlarını çatmasını ve şaşkınlığını kontrol etti. Her çift, çiftleşme ısı başladıktan sonra taşıdıkları, her ikisinin bir kombinasyonu olan benzersiz bir koku geliştirdi. Alışkanlığı, eşlerin tek bir koku olmasını sağlamak için her bir kokuyu tamamen değiştirmektir, tıpkı tek bir bütün gibi. Yine de Diane'in kokusu hâlâ benzersiz bir şekilde kendisine aitti. Yaklaşmakta olan bir fırtınanın kokusuna benzer şekilde onun kokusuyla karışmıştı ama daha fazlası değildi ve ilkel genetiğinin buna ensesindeki tüyleri ihtiyatla kaldırarak tepki verdiğini fark etti.

Lawe, bunun bir tehlike uyarısı ya da hayvanın pek de doğru olmadığını hissettiği bir duruma verdiği içgüdüsel bir tepki olduğunu kabul etti. Boğazında gümbürdeyecek olan hırıltıyı güçlükle yakaladı. Ona sahip olmak için duyduğu ani ve şiddetli ihtiyacı ya da bu ihtiyacın SUV'un içini dolduran kokusunu zar zor zapt etti.

Onu istiyordu. Çıplak, istekli. Onun kendisine doğru eğilmesini, amının sıcaklığının şu anda ona işkence eden şişkin şaftı sarmasını ve onu kabul etmesini istiyordu.

Meydan okumaya bu kadar kararlı olduğu tehlikeyle yzleşemeyeceğini kabul etmek.

şehvet hızla yükseliyordu ve Lawe bunun için Jonas ve Callan Lyons'la buluşmasının ertelenmesi gerektiğini sessizce kabul etti. Eşini kendisine bağlamak daha fazla görmezden gelemeyeceği bir ncelikti. Kadının bir şekilde, duygusal olarak ve zorla çiftleşmeyi reddettiği bilgisi hislerini alt st etmişti. Onu ele geçirdikten sonra teninde kalacağı birkaç saat için bile olsa kokusunu taşımasını sağlamak, taşaklarını acımasız penelerle tırmıklıyordu. Ona duyduğu açlık kanında bir ateşti ve ona dokunmadığı her saniye etinin altında yükseliyordu.

Dilinin altındaki bezeler şişmeye başladı, hormon onu doldurdu ve hararetili bir taleple duyularına battı. İnkâr etmenin mümkün olmayacağı bir an gelecekti. Ona dokunmak, sarılmak ve sevmek için yanıp tutuştuğundan emin olmak için gereken kontrol olmadan ona hemen sahip olması gerekecekti.

Ne zaman bir araya gelseler, sadece dokunuşuyla onu tensel çılgınlığın sınırına sürükleme yeteneğini alan alevli bir açlıkla birlikte görünüyordu. Çiftleşme hormonu farklı türde bir açlığı körüklüyor, ikisini de geciktirmenin imkânsız olduğunu düşündükleri bağımlılık yapan, cinsel yüklü bir ateşle esir alıyordu.

İçindeki açlığı hissetmiş gibi, Diane'in başı yana kayarak manzaraya değil de ona bakmaya başladı.

Lawe yumruklarını sıkmak zorunda kaldı; duygularının kokusu nihayet ona ulaştığında tüm vücudu onu becerme ihtiyaıyla gerildi. Ya da daha doğrusu açlığının kokusu.

Sanki gözlerine bakmak, orada onun için yanıp tutuşan ihtiyaını görmek, kendi ihtiyaının kapılarını açmış gibi ona çarptı.

Ve acıyordu. İhtiyacı vardı.

Onun kendisini istediği gibi o da onu istiyordu, hızlı ve sert bir şekilde, öyle inanılmaz bir zevkle ki ikisini de yakıp kavuracak ve birbirlerine, kalplerine ve ruhlarına bağlayacaktı.

Lawe için ona sarılmaktan, onun kendisine sıkıca sarıldığını hissetmekten, adını haykırmaktan, keskin küçük tırnaklarının sırtının ve omuzlarının etini delmesinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Önemli olan da buydu.

Sadece bir kez daha. Callan ve Jonas'la buluşmadan önce, gerçeklik daha fazla araya girmeden ve kalbini ondan çalmaya kalkışmadan önce ona sadece bir kez daha ihtiyacı vardı.

Eğer bile.

Asıl soru şuydu: Özlemini çektiği kadının kalbi olmadan hayatta kalabilecek miydi? Yoksa kadının onu reddetmesi yüzünden kendi ruhunun yavaş ve acı verici ölümünü mü yaşayacaktı?

Yoksa onu kabul etmeyi reddettiği için mi?

-BÖLÜM 14

Diane her zaman bakıyormuş gibi hissetmişti. Ailesi ölmeden önce bile. O farklıydı. O farklıydı ve bunu hep biliyordu. Ekip ona ilk görevinde izin verene kadar asla kabul edildiğini hissetmemişti. Ta ki her bir erkek, amcası onların komutanı olduğu için değil, arkalarını kollayacağına güvendikleri için ona oy verene kadar. Gerekirse kendi rolünü ve onlarınkini oynaması için ona güvenmişlerdi.

Kan, şiddet ve ona göre nihai adaletin olduğu bir dünyada kendine bir yer bulmuştu. Kabul edilmişti ama hâlâ bir yanı arayış . Etrafına bakıp her şeyin bundan ibaret olup olmadığını merak eden bir parçası.

Ta ki o gece gözlerini açtığında Lawe'un başında dikildiğini görene kadar. Onun ipleri kestiğini görmüş, hâlâ yürüyebildiğine dair itirazlarına rağmen onu kaldırıp dışarı taşıdığını hissetmişti.

Yüzüstü düşecekti ve o da bunu biliyordu. Kız bunu biliyordu. Ve onun itirazlarını görmezden gelerek onu güvenli bir yere taşımıştı.

O zaman bile, bilinci zar zor yerindeyken, acıdan ve onu esir alanların attığı dayaklardan sersemlemişken, Diane aradığı o "şeyi" fark etmişti. Bunun bir şey değil, biri olduğunu fark etmişti. Padric'in öldüğü geceden beri uzak durduğu bir his, bir duygu.

Aşktı. O ilk bakış, parmaklarının yanağına dokunuşu, ona güvende olduğuna dair söz verirken sesinin kısık tonu.

Lawe'u bekliyordu.

Onu ikinci kez gördüğünde, ona bakmış ve ona sahip olmanın ne kadar umutsuz olabileceğini fark etmişti.

Sadece güçlü değildi, sadece tehlikeli de değildi. Gelişmiş dövüş becerilerine sahip üstün bir erkek gücüydü. Ama kendi dünyasını onunla paylaşmak istemiyordu. Bunu onun gözlerinde görmüş, sesinde duymuştu. Bunu göğsünün sıkışmasında ve zaptedilmiş, geride tutulmuş ve korunmuş olma hissinde hissetmişti.

Onun kendi ihtiyaçlarını, eēitimini ve bir fark yaratma alıēını unutmasını istiyordu. Onu geride tutmak, onun için her zaman daha fazlası olduēunu bilmesini ve yine de buna sahip olamayacaēını ve ona da sahip olamayacaēını bilmesini istiyordu.

Hayır, ona her zaman sahip olacaktı. iftleēme ısısı birbirlerini asla tamamen bırakmamalarını saēlıyordu. İçinde huzur bulamayacaēı ve hâlâ kendisi olamayacaēı bir ēeydi bu. Tamamlanamazdı.

Her zaman dıēarıdan bakan biri olacaktı ve bu duygudan nefret ediyordu. Her ne yapacaksa onu yapmak için gidiēini izleyecekti. Görevleri denetleyecekti elbette ya da belki de Jonas'ın onu müdür yardımcılıēına terfi ettirmek istediēine dair duyduēu söylenti sadece bir söylenti deēildi. Rolü ne olursa olsun, yine de görevlerin bir parçası olacaktı; yine de komuta edecek, yönetecek, inandıēı ēey için savaēacaktı. Ve o hâlâ kenarda, orada olmayı diliyor olacaktı. En azından ona oksijeni tketmediēini hatırlatacak o kadar çok ēeye sahip olmayı dileyecekti. Yardım ettiēini.

Cip otelin geniē tentesinin altına girdiēinde Diane, Lawe ayarlayabilirse bunun son görevi olacaēını biliyordu. Ve Lawe'un bunu kesinlikle ayarlayacaēından hiç ēphesi yoktu.

Rule n taraftan atlayıp Lawe'un kapısını açarken, korumacılıēın aniden etrafını sardıēını ve onu boēmakla tehdit ettiēini hissedebiliyordu.

Normalde yapacaēı gibi diēer taraftan atlamak yerine koltuk boyunca kayarken Lawe'un bakıēlarını hissedebiliyordu.

Bununla baēa çıkabilir miydi? Merak etti. Gerçekten bununla yaēamanın bir yolunu bulabilir miydi?

Araçtan kayarak inen Diane, Josiah'nın onlara katıldıēının farkındaydı, Lawe elini sırtının alt kısmına koyup onu ileri doēru iterken hemen arkasından ilerliyordu. Sanki kendisi yönlendirmek yerine yönlendirilmeye ihtiyaçı varmıē gibi.

"Thor nerede?" diye sordu otomatik kapılardan geçip geniē kabul alanından lobiye çıkan kısa merdivenlere doēru ilerlerken.

Lobiye çıktıklarında ona, "Onu Emma ve Sharone ile bir araya getirdim," dedi. "ēu anda istikrara ihtiyaçları var."

Emma, Ashley'nin kız ve Sharone da aynı kız kardeş gibiydi. Rusya'da Ashley ve Emma ile birlikte eğitilmiş bir yavru. Birbirlerine yakındılar ve hayatlarına musallat olan bazen karanlık korkuları yenmek için çok güvendikleri hayat dolu, gülen genç kadını kaybetmenin acısını ve korkusunu yaşadıklarına şüphe yoktu.

"İstikrar mı?" diye sordu asansöre doğru giderlerken, kızlardan birinin öfkesinin yerini vahşi bir ateşe bırakma tehlikesi olup olmadığını merak ediyordu.

Kendini içine kapanmış hissediyordu, sanki duvarlar üzerine geliyordu, sanki havadan, özgürlükten mahrum bırakılıyordu ve bundan kurtulmanın tek yolu onu geri itmenin bir yolunu bulmaktı.

"Ashley'nin saldırısının etkisindeler." Elini kalçasına götürdü, sıktı ve asansöre adım attıklarında onu daha da yakınına çeker gibi yaptı. "Ashley'nin intikamını almak istiyorlar ve bunu başarmanın hiçbir yolu yok. Umarım onları beladan uzak tutabilir."

"Bu konuda iyidir." Asansör yükselirken Diane dijital rakam ekranına odaklandı.

Tek düşündüğü şeyin intikam olduğu bir zamanı hatırladı. Padric ondan ve ekipten alındığında Thor da onun yanında olmuştu. Onun savaşmasına izin vermişti. Liderliği onun almasına izin vermiş ve keder onu ele geçirdiğinde yalnız olmadığından emin olmuştu.

"Ne kadar süre onlarla birlikte olacak?" Lawe, onun özgürlüğünü kısıtlamasına izin vermeyeceğine yemin ettiği için mi onu denklemden çıkarmıştı?

Elbette biliyordu. Zor durumda kalırsa Thor'la savaşmak zorunda kalacağını ve Thor'un onu asla affetmeyeceğini biliyordu.

"Çok uzun sürmeyecek," dedi ona. "Kızlar Coya ile birlikte Citadel'e, Coyote üssüne dönecekler; Coya şu anda Ashley'in durumunu denetlemek için burada. Üç kıza da yakın ve Ashley hastanedeyken onu terk etmeyi reddediyor."

Diane yavaşça başını salladı, Rule ve Josiah'nın ona sonra da Lawe'a baktıklarını ve yüzlerindeki endişeli ifadeyi fark etti.

Ne hissediyorlardı? diye merak etti. Ondan yükselen herhangi bir duygu olamazdı, çünkü duygularının öyle kalmasını sağlamıştı.

olabildiğince derine kilitlendi.

Ama onları ne kadar derine gömmeye çalıştıysa, rahminde odaklanan fiziksel ağrı o kadar artıyor gibiydi. Kontrolden çıkmış bir ateş gibi yanıyor ve önleyemediği bir sıcaklıkla onu ele geçiriyordu.

Neyse ki asansör yirmi beşinci katta durduğunda ve Josiah dışarı çıktığında gerginlik azalmış gibiydi. Bir saniye sonra başıyla kısa bir selam verdi ve Lawe'un eli sırtına bastırarak onu sıkıca asansörden çıkarıp koridora yönlendirdi.

Geniş, zarif halılarla kaplı koridor boyunca her odada Breed muhafızları bulunuyordu.

Callan ve Merinus'un yanı sıra Wolfe ve Hope ile Del-Rey ve Anya'nın kişisel korumalarını gördü. Her alfanın dört kişisel koruması varken, ikinci komutanlar, güvenlik şefleri veya diğer yüksek profilli Irk liderleri ya da Sürü alfaları normalde sadece iki kişiyle seyahat ederdi.

Çiftleştirilmedikleri sürece. Eğer çiftleşmişlerse, bu Irklara misilleme vurulmamaları ya da araştırma için kaçırılmamaları için güvenlik amacıyla en az dört İnfazcı atanırdı.

"İşte odamız." Lawe geniş bir çift kapıya doğru ilerledi, anahtar kartını kapıdan içeri kaydırıp, sonra kapıyı açıp kenara çekildi.

Rule ve Josiah onun, ardından da Lawe'un önünde ilerledi. Her odaya girip dinleme cihazları ya da başka elektronik veya dijital tehditler olup olmadığını kontrol ettiler.

Ve Lawe onu kapıda tutacağını mı sanıyordu?

Josiah uyku alanına açılan çift kapıdan girerken ve Rule da ters yöne giderek mini mutfak ve yemek alanını incelerken, o kararlı adımlarla yanından geçip oturma alanına doğru ilerlerken dudakları gerildi.

Lüks bir şekilde döşenmiş ve uzun, tül perdelerle korunmuş bir balkona açılan yumuşak güvercin grisi halı, çizmelerinin altına batarken, ince renkli tablolarla süslenmiş krem rengi duvarlar, Diane'in içinde durduğu yaşam alanına rahatlatıcı ve huzurlu bir hava veriyordu.

Huzurlu ve sakin olmaktan başka her şeyi hissediyordu.

Güzel cam ve ferforje balkon kapılarının bir tarafına geçerek, dikkatlice ve pişmanlık duygusuyla ağır kapıyı kapattı,

oda karartıcı perdeler.

Dışarıdaki insan yapımı gölün manzarası, suyun huzurla yüzen ördekler ve hafifçe esen sakın esinti, örtbas edilmesi gereken bir günah olmalıydı.

Yüzüne vuran esintiyi kullanabilir, bir anlığına duyularını doldurabilirdi. Ama Irkların hayatlarıyla birlikte gelen risk buna değmezdi. Çünkü iyi yerleştirilmiş bir kurşunla her şey cehenneme dönebilirdi.

Mükemmel manzaranın tadını çıkarma deneyimi için çok yüksek bir bedeldi.

Odaya yeniden girdiklerinde Lawe'un Josiah ya da Rule'a "Callan ve Jonas'a toplantıya gitmeye hazır olduğumuzda onları haberdar edeceğimi söyleyin" diye mırıldandığını duydu.

"Olur," diye cevap verdi Rule. Birkaç saniye sonra kapı açılıp tekrar kapanarak ayrıldıklarını işaret etti.

Diane, Lawe'la yüzleşmek için arkasını dönmek üzere hareketlendi ama onu arkasında, başını eğmiş, saçlarını geriye doğru iterken dudakları aniden boynunun dibinde, dili orada bıraktığı çiftleşme izinin üzerinde gezinirken buldu.

Omurgasından aşağı bir zevk ürpertisi aktı. Gözlerini kapattığında, adamın kollarının beline dolandığını ve onu kendine çektiğini hissetti, dudakları boynunun yan tarafına, üzerinde bıraktığı ikinci ize doğru ilerledi.

Küçük lokmayı yavaşça yaladığında dizlerinin bağı çözüldü ve vücudunun her hücresinde heyecan dalgaları dolaşırken dudaklarından bir inilti çıktı.

Diane elinde olmadan başını adamın omzuna doğru eğdi, bir kolunu kaldırarak elinin adamın boynunun arkasına dolanmasını ve onu yerinde tutmasını sağladı. Gözleri kapandı, kendini bu enfes duygulara teslim ederken ağırlığını ona verdi. Çünkü buna ihtiyacı vardı, ona ihtiyacı vardı. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu ve başka hiçbir zevk bununla kıyaslanamazdı.

"Kalbimi kırıyorsun," diye fısıldadı, dudakları onu okşuyor, konuşurken sinir uçlarına saldırmak için küçük his patlamaları gönderiyordu. "Acının kokusu beni öldürüyor."

Gizlemek için çok uğraştığı öfkesini kusma isteğini bastırmak zorunda kaldı.

Onu harekete geçiren içgüdülere, onun kendi ihtiyaçlarına, bir eşten daha fazlası olmaya duyduğu açlığa engel olamadığı kadar engel olamıyordu.

Tek yapabildiği bunu içinde saklamak, ona daha da yaklaşmak ve saklayamadığı acının kokusunu örtmesini umduğu zevkin kendi yolunu çizmesine izin vermektir.

Başının arkasına doğru kıvrılan eli kalın, soğuk siyah saçlarının arasına daldı. Görüldüğü kadar ipeksi değildi. Hissinde bir miktar kabalık vardı, bir kadına normal bir erkekle birlikte olmadığını hatırlatacak kadar sıra dışı hissettirecek kadar pürüzlüydü.

Tıpkı dişlerinin omzuna çarpması gibi, dilinin hissi, etine karşı en ufak bir törpü, yeterince farklıydı, rahminde dalgalanan ve erotik zevkle klitorisinin etrafında sıkılan sert bir his dalgası gönderecek kadar heyecan vericiydi.

Adamın elleri beline dolanıp tişörtünü kot pantolonundan çekip çıkarırken kabaca nefes alan Diane, ağzından kaçacak olan iniltiyi güçlükle zapt etti.

Elleri karnının çıplak etine dokundu, yukarı doğru inmek ve göğüslerinin ağrıyan yükselişinin etrafında kıvrılmak için ona karşı düzleşti. Başparmaklarının pürüzlü pedleri sutyenin malzemesini okşadı, sertleşmiş, hassaslaşmış uçların üzerinde gezinerek erotik hislerin rahmine çarpmasına neden oldu.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı Lawe, dudakları kızın boynundan kulağına doğru ilerledi ve önce diliyle, sonra da dişleriyle kulak memesini yokladı. "Sana sahip olmama izin ver, aşkım."

Sormasına gerek yoktu. Eminim ona hayır diyemeyeceğini biliyordu. İstese bile. Ama ateşi olmasa bile, Diane onu reddedemeyeceğini biliyordu.

Adam söz konusu olduğunda onu çıldırtan şeyler, onu adama çeken şeylerin ta kendisiydi. Güç ve kibir, baskınlık ve koruyuculuk, onun bir parçası olan onur.

O bir erkekten çok daha fazlasıydı ve kalbinin ve ruhunun o kadar büyük bir kısmını elinde tutuyordu ki, ona hissettirdiklerinden ya da ondan istediğini bildiği fedakârlıklardan nasıl kurtulacağından emin değildi.

Diane onun kollarında dönerek Lawe'un  p c   n  bekledi. Dudaklarının sıcaklığı dudaklarını kaplıyor, baharatlı armut tadı duyularını baŗtan çıkarırken dili dudaklarında geziniyordu. Bu tada duyduğu ihtiyaç, vücuduna pompalanacak adrenalin yüklü uyarılma, dudaklarını ayırmasına neden oldu, dili bekledi, dudakları dudaklarının etrafında kapanırken onunkine sürtündü. Dilinin altına sokulup okŗadı, dudakları sıkılaŗtı, onu dolduran zevkin gücüyle inlerken Őŗmiŗ bezlerden hormon bakımından zengin tadı çekti.

Adamın kendisi ile  iftleŗme hormonunun tadı arasındaki  eliŗki onu Őaŗırtmayı asla baŗaramadı. Tanıdı ı en karanlık, en g cl  Irklardan biriydi. Yine de  iftleŗme  p c   n n tadı tatlı ve biraz da baharatlıydı. Bir yaz armudu tadındaydı ama içinde dünyadan sakladığı o engin Şehvet kuyusundan da bir parça vardı.

Kollarını adamın boynuna dolayan Diane, parmaklarını adamın saçlarına geçirerek onu kendine doğru çekerken, sıkı sıkıya dizginledi i duygularının duyularına hücum etmesine izin verdi.

Artık bununla savaŗmaya gerek yoktu. Ondan saklanmasına, bu duyguların doğasında var olan kırılğanlı ın kendisine karŗı kullanılabilece inden endiŗelenmesine gerek yoktu. Çünkü Lawe tam orada, onun yanındaydı. alevlenen a lı a,  iftleŗme sıcaklığının savaŗmasına izin vermeyeceği duygulara yenik d ŗm ŗt .

Pantolonunun altındaki ereksiyonunun karnının alt kısmına baskı yaptığını hissetmek, gelecek zevkin ateŗli bir hatırlatıcısıydı. Adamın elleri, g mle ini yukarı doğru çekerek,  p ŗmeye sadece onu atacak kadar ara verdiğinde, tensel bir baŗtan  ıkarmaydı.

Ellerini indirerek adamın giydi i açık siyah ceketini kenara iten Diane, kolsuz siyah g mle i  ekiŗtirerek g  s ne doğru sürükledi ve dudaklarını onunkilerden ayırırken daha yukarı itti.

" ıkar Şunu," diye emretti, nefes nefese kalmıŗtı, çünkü ona duyduğu ihtiyaç, kontrolden  ıkmıŗ bir alev gibi, onu ona karŗı çaresiz bırakıyordu. "ŗimdi. Hemen  ıkar Şunu Lawe."

Etinin geniŗ, altın bronz geniŗli i parmaklarını çekti, eti ona dokunmak, görünmeyenin hissini hissetmek için a rıyordu,

Onu kaplayan ipeksi tüyler, avuçlarını g r, erotik bir hisle ok uyordu.

Lawe onu geri çekerken, " ıkar  u lanet çizmeleri," diye homurdandı, sonra da kendi çizmelerini çekmek için yan taraftaki geniş, rahat koltu a uzandı.

 nce onunkini çıkardı. Sonra kot pantolonunu. Pantolonunu kalçalarının ve uyluklarının üzerinden geçirdi ve ayağa kalkmadan önce yana itti, pantolonu örttükleri ağır ereksiyonu sadece temizliyordu.

Adam onları a a ı iterken kadın oradaydı ama soyunmasına yardım etmek için değil. Parmakları kalın et sapının etrafında kıvrılmış, dibine kadar ok uyordu. Lawe aniden durdu, sert bir hırıltı çıkarırken vücudu gerildi.

Diane gözlerini dikmi  ona bakıyordu. Yüz ifadesi gergindi, mavi gözleri bronz yüzünde canlı bir alev gibi ona bakarken, çenesi, tensel savaşın kontrolünü ele geçirme ihtiyacını dizginleme çabasıyla gerilmi ti.

Bir elinin parmaklarıyla adamın sikini tutarken diğer elini kaldırdı, parmaklarının uçları adamın g  s nde geziniyor, altındaki kaslar gerildik e kararmış et dalgalanıyordu. Sert et onun kavrayı ında nabız gibi atıyordu. Kanın ağır şaft boyunca her sert zonklayı ında, ağzı tuttuğu ilkel gücü tatmak için sulanırken daha da genişliyor gibiydi.

Diane e ilip ba ını a a ı indirirken, dudaklarını ayırarak dilinin tıkanmış tepenin üzerinde gezinmesine, nemli etin tadına bakmasına, yavaşça ağzına çekmeden önce  n sperminin tuzlu erkek tadını almasına izin verirken boğazından sert ve hırıltılı bir hırıltı  ıktı.

Parmaklarıyla kalın  aftı ok ayan Diane, ağzını adamın sikinin başına dayadı ve yavaş bir zevkle emdi.

Sonunda pantolonunu bacaklarından sıyırmayı ba ardı ında parmaklarının altında ağır damarlar zonkluyordu. Parmakları saçlarına gömüldü, sa  tellerini sıktı ve sa  tellerini  eki tirirken kafa derisi boyunca hızla ilerleyen zevk i neleri gönderdi. Onun dokunu undan aldığı zevk çok açıktı. Kaslı kalçaları g c l  bir şekilde esnedik e vücudundaki her kas gerildi, kalçaları sarsıldı ve  i mi  eti dudaklarının arasına daha derine gömdü.

"Beni g c s zle tiriyorsun." İnledi. "Diane, tatlım ..."

Dilini başının altına sokup oradaki pürüzsüz ete sürtünürken, altındaki heyecanın nabzını ve zonklamasını hissederken tekrar homurdandı.

Tekrar emdi, başı geriye düştü, üzerine eğildi, dudaklarına doğru sıkı itişlerle hareket ederken onu aldı, göğsünde nefesi sıkılaştıran yavaş, ateşli bir ritimle onu becerdi.

Onu istiyordu. Daha önce olduğu gibi onu sardığını, içine aldığını, onu yerinde tutarken dişlerini ensesinde hissetmek istiyordu. Onunla birlikte kendini kaybettiğini, içine girdiğini, içine pompaladığını, o hınzır, titreşen dikenin klitorisinden, amından patlayan his fişekleri gönderdiğini ve onu saf bir zevk kütlesine indirgediğini hissetmek istedi.

Bu eylemden bu kadar zevk alabileceğini hiç düşünmemişti. Vücuduna dokunmasının verdiği uyarılma olmadan, onun için bu kadar yoğun bir şekilde yanabileceğini.

Bütün suçu çiftleşme sıcaklığına atmıyordu, gerçi bunun da bir rolü olduğunu biliyordu. Suçu erkeğe atıyordu.

Parmaklarını her sıkıttığında ellerinin saçlarını çekiştirmesinin klitorisinin etrafında bir his dalgası yaratması tamamen Lawe'un suçuydu. Tırnaklarının kafa derisine sürtünmesi, rahminin bir zevk dalgasıyla kenetlenmesine neden olmuştu.

Onu istiyordu. Bir kadının hissedebileceğini bilmediği bir güçle, onu hayatında hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu. Bir erkeği isteyebileceğini hiç bilmediği gibi. Ya da bir Irkı.

Onu daha derinden emmeye, alabildiği kadarını almaya çalıştı. İkisi de kontrolü kaybetmeden önce ona mümkün olduğunca çok zevk vermek için.

Ve bu kontrolün kaybı yaklaşıyordu.

Parmaklarının kafa derisini yoğuruşundan, saçlarını çekişinden bunu hissedebiliyordu. Dilini sikinin başının etrafında her çevirişinde sik daha da zonkluyor, ağzında daha da kalınlaşıyor gibiydi. Ve her tepki, kendi bedeninde alevlerin daha da yükseldiğini hissetmesine neden oldu.

Suları seksinin şişmiş kıvrımlarını aşarak klitorisini ısıttı ve nemlendirdi, uyluklarını sıkarken, şimdi ağrıyan serbest bırakılmasını tetiklemek için sinir demetine karşı yeterli sürtünme için çaresizdi.

İhtiyaç vajinasını sıktı, duyumlar, oraya dokunmak için artan açlık, penetrasyonunun yakıcı gerginliği, dudaklarının ötesinde horozunun her sığ itişinde inleyene kadar ihtiyacını hızlandırdı.

Bir eli kalın ete sarılıyken, diğeri uyluklarının arasına girdi, şişmiş, ıslak kıvrımları okşadı ve aralarında zonklayan ağrıyan tomurcuğu buldu.

"Yeter."

Kadın onu durduramadan Lawe geri çekildi ve onu yukarı çekerken sikini bırakmaya zorladı, dudakları tekrar kadınıninkini kapladı.

Öpüşme vahşiydi, geri çekilmeden önce dili kızın ağzına pompalanıyor, aç bir ısrarla onu öperken dudakları kızın dudaklarının üzerine eğiliyordu. Eli kadının kalçalarında sıkılaştı, sonra aşağıya doğru kayd, kalçalarını kavradı ve onu kendisine doğru kaldırdı.

Diane çaresiz parmaklarıyla adamın omuzlarını kavrarken, kendini daha da yakınlaştırmaya çalıştı, parmak uçlarına gitti, onun içinde olma ihtiyacı sinir uçlarını yakıyordu. Vücudundaki her hücre onun dokunuşunu, ellerinin etinin üzerinde gezinmesini, vücudunun ona sürtünmesini, sikinin içinde gezinmesini hissetmek için yanıp tutuşuyordu. Vücudunu kaplayan ipeksi tüylerin ona sürtündüğünü hissetmek. Onu saran kollarının gücü için yanıp tutuşuyordu.

Onun için yanıp tutuşuyordu. "Tanrım, Diane," diye fısıldadı Diane'in dudakları omzunun üzerinden geçerken, dişleri bir kez daha hararetli bir şekilde ısırmadan önce şehvetli bir niyetle tırmıklıyordu.

Duygu sinir uçlarını parçaladı, ona doğru eğilirken karnının içinde zevk filizlendi. Parmak uçlarında dururken dizini bükerek adamın kalçasına çekti. Aminin kaygan kıvrımları adamın sikinin tabanına sürtündü, ayrıldı ve klitorisinin şişmiş tomurcuğunu sıcak şafta maruz bıraktı.

"Amin çok ateşli. Çok ıslak ve kaygan." Adam inledi, açık kelimeler kadının sinir uçlarında cızırdarken, kadın adamın sikinin başının klitorisinin üzerinde gezinmesine yetecek kadar eğildiğini hissetti.

Omurgası boyunca bir ürperti zıpladı. Dudakları aniden tekrar onun dudaklarında, dili onunkine değerken tırnakları adamın omzunun etine battı. Öpücüğünü yakalayamadan, dudaklarının arasından geçen işkence edici darbeyi yakalayamadan, Lawe geri çekildi. Dili

boynundan aŖađıya doğru okŖadı ve bir kez daha omzuna doğru cızırtılı bir zevk yolu döŖedi.

Kıvrımından bir kıstırma, diŖleri teninde gezinirken dudaklarından bir çığlık kaçtı.

"Gel buraya. Sabırsızlanıyorum, Di. Ah cehennem. Buraya gel, bebeğim. Becer beni. Becer beni, Diane," diye homurdandı, bir kez daha sandalyeye yerleŖene kadar hareket etti.

Bir eliyle Diane'in kalçasını kavrayarak kaldırdı ve Diane ona binerken kalçasını kalçasının üzerine çekti, diğer eliyle de kalçaları kayarken aletin tabanını kavradı ve onu kendine çekti.

"Al beni." Kız onun kalçalarına binip kendini aŖađıya bırakırken ve sikinin geniŖ, kt baŖının amının ŖiŖmiŖ kıvrımlarını ayırıp içine doğru bastırmaya baŖladığını hissederken inledi.

Omurgasına bir ürperti yayıldı.

"ok yavaŖ." İnledi. Daha fazlasını istiyordu, onun her Ŗeyini istiyordu ve bunu Ŗimdi istiyordu.

Yukarı doğru iterken elleri kalçalarında sıkılaŖtı, yeterince nüfuz etti, baŖını geriye yatıracak kadar onu gerdi, dudaklarından umutsuz bir çığlık dŖt.

Lawe onun vücudunun kavislenmesinden hızlıca yararlandı. SertleŖmiŖ dilini göğsünün ucunda gezdirecek kadar ne eğildi, ona karŖı bükülürken yaladı ve onu içinde daha derine zorladı.

Elleri kalçalarından sırtına doğru okŖadı, onu daha yakına çekti, dudakları meme ucunu çevreledi, ağzına çekti ve sıkı, ateŖli bir emiŖle evreledi. Dili hassas, aŖırı hassaslaŖmiŖ uca saldırırken, kalçaları yukarı doğru kalktı, içinden alev alev yanan zevkle haykırırken kendini kabzasına kadar içine gömdü.

Onu hareket ettirmeye baŖladığında elleri arkasına kenetlendi, elleri onu kaldırdı ve sonra aŖađı çekti, kalçaları yukarı doğru yükseldi, keskin hislerin pençeleri duyuları boyunca parıldarken onu sert ve derin bir Ŗekilde soktu.

Aleti onu geriyor, içinde zonkluyor, onu etrafında oluŖmaya baŖladığını hissedebildiği o saf coŖku uçurumuna yaklaŖtırıyordu.

Gırtlğından sert, derin bir hırıltı daha çıkarken, amcığının onu istila eden ağır etin üzerinde sıkılaştığını hissetti, içinde tutmak, zonklayan okşamayı içinde daha derinde hissetmek için çaresizdi.

ve içinde bir sıcaklık oluştı.

Elleri kıcını kavrayıp onunla ritim tutarak yükselirken, Diane açlığın hissetti. İçinde hareket eden sikiinin sıkıştırıcı gerginliği ihtiyacı daha derine, daha sıcağa itti. Dokunuşuyla, sıcaklığıyla, her itişte daha da içine tırmanıyor gibi görünen uyarılmışlığıyla hassaslaşan dokudaki her itişte Lawe onu işaretleği, artık onsuz yaşayamayacağını bildiği bir açlıkla onu aldı.

Adam hareket ettiğinde kadın çok yakındaydı. Ani itiraz çığlığına rağmen onu kendisinden uzaklaştıırarak çevirdi, sandalyede dizlerinin üzerine ktrd ve arkasına geçti.

Bir nefes ve bir sonraki nefes arasında onu olmak istediği yere getirmiştı. rtyor, zerine gelirken aleti içine giriyor, dudakları boynuna acı öpücükler kondururken onu sert darbelerle sikmeye başılıyordu.

Nemli etin tokadı, onun içinde hareket ettiğini, onu gerdiğini, amının sıkılaşan kavrayışına güçlü bir şekilde ittiğini hissetmek, yükselen mutlulukla haykırırken tırnaklarını sandalyenin döşemesine kazdırdı.

Seslere engel olamadı, kontrolünü kaybetmesine engel olamadı. Kendini dizginleme, onu delip geçen, kendini ona, tüm benliğini ona vermeye iten hisleri dizginleme yeteneği yok olmuştı.

Çiftleşme ateşi değildi. Sadece zevk değildi. Bağımsızlığını kaybetme korkusu ya da kendini kaybetme korkusu değildi. Erkekti. Irktı. İğdsel olarak gelmekte olduğunu bildiği zevk, adamın bunu geliştirmesi konusundaki ısrarıyla daha da artmıştı. Onu ateşin içine daha da sokması, saçlarını boynundan geriye doğru taraması, çok hassas olan yarayı yalaması, sonra başını eğerek köpek dişlerini bir kez daha delmesi.

Diane yle kr edici, öyle yakıcı bir boşalmayla patladı ki nefesi . ığlık atamadı. Onun adını haykıramıyordu. Kendinden geçme duygusu tekrar tekrar patlarken sadece dayanabildi.

diken uzadı, içinde titreştiğini hissetti, sadece salıvermeyi güçlendiren başka bir yanan duyu sınırını itti.

Saf, şehvetli hislerin yarattığıydı.

Onun içinde kaybolmuştu. Onları birbirine kilitleyen dikenden daha sıkı bir şekilde birbirine kilitleyen bir duyguda kaybolmuştu. Onu, doğal ya da insan yapımı herhangi bir bağın asla yapamayacağı kadar sıkı tutuyordu.

Kasıldı, salıverilmesini onunkine döktü, amcığı onun sikinin penetrasyonu ve dikenin kilitleyici mutluluğu etrafında dalgalandı. Duygular, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen salıverme, ardından vajinası içinde kilitli eti sağarken rahminin kasılması, zevk-acı eziciydi.

Yavaşça hafifleyip ona nefesini geri verdiğinde, Diane kendini sandalyenin arkasına yığılmış, nefes almak için savaşıırken buldu, her hava girişi sert ve gürültülüydü. Lawe arkasında titriyordu, yanağı omzuna yaslanmıştı, nefes alış veriş ayni şekilde sıkıntılıydı, elleri kalçalarını yoğuruyordu, Diane sikinin hâlâ içinde zonkladığını hissediyordu, ancak daha önce sahip olduğu demir gibi sert gücü yoktu.

Yorgun, uykulu ve doymuştu.

Gevşek, gözleri kapalı, dünya kendini düzeltene kadar, korunmaya gerek kalmayana, onları rahatsız edecek bir tehlike olmayana kadar orada kalmak istedi. Sonsuza kadar saklanmak istiyordu, tam burada, aynen böyle, onun kucağında kilitli, savaşmak için çok ezici ve çatışmak için çok sıcak hislerle titriyordu.

Dışarıdaki dünyayı görmezden gelmek, aralarında yeniden çıkacağını bildiği sorunları görmezden gelmek ve onsuz yaşayıp yaşayamayacağını bilmediği şeyler yerine alması gereken şeylere razı görmezden gelmek istiyordu.

"Seni seviyorum, Diane," diye fısıldadı arkasından ve bu söz karşısında Diane'in nefesi saniyeler boyunca kesildi. "Hayatımda sevdiğim bir şey ya da biri varsa, o da sensin. Öyle ki, eğer sana bir şey olursa, seninle birlikte varlığım erer."

Gözleri yaşlarla doldu.

Bunu duymak istemedi.

Bununla yüzleşmek istemiyordu. Henüz değil, kendi duygularıyla başa çıkana kadar değil, vermesi gerektiğini bildiği kararlarla başa çıkana kadar değil.

yap.

"Ve beni sevdiğini biliyorum." Onun omzunu nazikçe öptü. "Bu sevgiyi hissedebiliyorum, duygularını izlemeyi unuttuğunda, onları benden sakladığında kokusunu alabiliyorum. Tıpkı acını ve kararsızlığını hissedebildiğim gibi." Boynunun dibine bir öpücük daha kondurdu, bir kez daha açtığı hassas yarayı nazikçe yaladı. "Hayatta kalmak için ihtiyacın olan şeyi sana verebilseydim, o zaman gözümü kırpmadan verirdim," diye fısıldadı, sesi derinleşti, pişmanlıkla sertleşti. "Senin için o tek şeyi yapabilseydim ve yine de korkuyla yaşayabilseydim, Tanrı şahidim olsun, ."

Ama yapamadı.

Mesaj oradaydı ve Diane bunu yüksek sesle ve net bir şekilde duydu.

"Onsuz hayatta kalabileceğimi düşünseydim, o zaman yapardım," dedi, nefesi hıçkırıklara karışırken kendi sesini yumuşak tutarak. "Eğer yapabilseydim, Lawe, yapardım, sadece senin için." Ve gözlerinden ilk yaş süzüldü. "Çünkü seni o kadar çok seviyorum ki bu kalbimi kırıyor. Her gün kalbimi kırıyorsun."

Daha fazla gözyaşına karşı savaşırken gözleri kapandı, onun kendisinden çekildiğini hissetti, bu bağ, horozu hassas dokudan hafifçe geçerken kırıldı ve sonra tamamen ondan kaydı.

Adam onun ayağa kalkmasına yardım ederken, Diane geri adım attı, onun ne yapacağını biliyordu ve buna dayanamayacağını biliyordu. Elini içgüdüsel bir hareketle kaldırdı, avuç içi sessiz bir inkârla dışarıdaydı.

Daha önce yaptığı gibi yaparsa buna dayanamazdı. Onu bu kadar nazikçe ve bariz bir zevkle temizlemek, onu koruma ihtiyacına karşı savaşmayı her seferinde daha da zorlaştıran bir şey yaptı.

"Duş almaya gidiyorum." Sesi, gözyaşlarından, zevk etrafını sararken içinden kopup gelen çığlıklardan dolayı pürüzlüydü. "Düşünmem gerek."

"Düşünecek ne var?" adam ona baktı, yüz ifadesi karanlık ve yasaklayıcıydı. "Sahip olduğumuz şeyi inkâr edemeyiz, Diane. Çiftleşme ısısı buna izin vermez."

Başını sertçe salladı. "Sonra, Lawe. Onun için daha sonra savaşacağız. Aradığımız şeyi bulduktan sonra, Gideon etkisiz hale getirildikten sonra. Bana en azından bu kadarını söyle."

"Ya yapamazsam?" Soru sert bir şekilde dile getirilmişti, sanki kelimeler onun içinde yaşayan yarattığın ruhundan kopup gelmişti. "Eğer bunu yapmana izin veremezsem, Diane, o zaman ne olacak?"

Kendini eziyet çekmiş, işkence görmüş hissediyordu. Sanki ruhunun içinde yaşayan acı, sivri pençeleriyle onu tırmalıyordu.

Eğer bu işi bitirmesine izin vermezse ne yapacaktı? Önünde değil de yanında durup bir zamanlar yeğenine enjekte edilen serumun aynısının ya da çok benzerinin enjekte edildiği üç kişiyi bulmasına izin vermezse? Onlardan, enjeksiyonlar nedeniyle ölenlere ne olduğunu ve bu ölümleri çevreleyen gerçekleri öğrenmeseydi?

Başarısızlıkla yaşayabilir miydi?

"Eğer beni seviyorsan," diye fısıldadı acı içinde. "Eğer beni gerçekten söylediğin gibi seviyorsan, Lawe, o zaman yanımda durursun." gözyaşları, bir diğeri yanağından aşağı süzülürken savaşı kazanmaya yaklaştı. "Çünkü başka türlü dayanamayacağımı biliyorsun."

Onu bir kafese de kapatabilirdi, diye düşündü, hızla banyoya ve çok ihtiyacı olan duşa doğru ilerlerken. Yine de kaçmaya daha çok ihtiyacı vardı. Düşünmek, seçeneklerini tartmak ve geleceği düşünmek için çalabileceği birkaç değerli an. Çünkü daha fazla kaçamayacağı zaman yaklaşıyordu. Artık saklanamayacağı zaman yaklaşıyordu.

Bir karar verilmesi gereken zaman yaklaşıyordu.

- - -

Gideon karşısındaki duvara baktı, Diane'in eşine ona inanması için yalvardığını duyunca kaşları çatıldı.

Lawe Justice çok iyi bir Soy askeri idi, tıpkı kardeşi Rule Breaker gibi. Gideon seçtikleri isimler hakkında pek bir şey düşünmüyordu ama onlara oldukça yakışmış görünüyorlardı.

Yine de bu, bu onu rahatsız etti.

Her iki şekilde de umurunda değildi. İkisi ne kadar çelişkili olursa, dikkatlerini dağıtmak ve onlar hakkında daha fazla şey öğrenmek o kadar kolay olurdu.

Yeni elektronik böceği kaçırmış olmaları da sevindiriciydi. Küçük böcek dedektörlerinin önüne geçmek gün geçtikçe zorlaşıyordu. Bu diğerleri kadar güçlü değildi ve herhangi bir konuşmada kaçırdığı çok şey vardı. Irkların görevler hakkında konuşurken her zaman kullandığı beyaz gürültü onu tamamen etkisiz hale getiriyordu. Ancak bunun gibi bilgiler de son derece yararlıydı.

Lawe ve Diane çiftleşme ısısı yüzünden dövüş yeteneklerinin zirvesinde değillerdi. Bu onları daha zayıf, daha yavaş yapardı. Ve onlar liderlerdi, komutanlardı. Şansları yaver giderse, diğerleri ikisinin üzerinde ya da etrafında çalışma ihtiyacı hissetmeyecekti. Onlara güveniyorlardı. Gideon da Fawn'ı bulana kadar birbirlerine dalmaları konusunda onlara güveniyordu.

İri kara gözleri yaşlarla doluydu. "Ona kanımı ver," diye hıçkırarak Judd'a seslendi. "Sakın ölmesine izin verme!" diye bağırmıştı Breed'e. Gece havasının soğuğu Gideon'un kemiklerine sızarken. "Sakın buna cüret etme, yoksa yemin ederim, yemin ederim sana bunu ödetirim."

Ve Gideon ölmek üzereydi. Ölmek istemişti. Tanrı biliyor ya, o hiçliğin kıyısından kayıp ebedi huzura kavuşmak çok rahatlatıcı olurdu.

Ona ölümü reddetmişti. Judd nakliye aracında bir tıbbi kit bulana kadar yalvarmış ve emretmişti. Kaderin cilvesine bakın ki bir kan nakli kiti de vardı ve Judd ona kanını verdi.

Onu kurtarmışlardı ve o kurtarılmak istememişti. Onları durduramayacak kadar güçsüzdü, ona nefretle bakmaktan başka bir şey yapamayacak kadar güçsüzdü.

Onu kurtararak sadece dehşetini artırdığını biliyordu. Haklıydı da.

Onu affetmeye çalıştı. O anıyı aklından çıkarmak için savaştı. On yıl sonra, Judd, Fawn ve Honor hakkında tutulan kayıtları yok etmek için bir kez daha laboratuvarlara girmesine izin vermek zorunda kalmıştı. Brandenmore Laboratuvarlarının bir kez daha onları aradığını öğrendiğinde DNA eşleşmelerinin bulunamayacağından emin olmak için.

Judd ve Fawn'ın ölmediğine dair şüpheler birkaç yılda bir yeniden canlanıyordu ama bu kez, tek çocuğunu bulmak için yanıp tutuşan General Horace Roberts, Honor bulunana kadar arama yapmalarını istemişti. Diğerlerinin öldüğü kanıtlanana kadar aramalarını istemişti. Kızının yardım almadan asla kaçmayacağından ve tanıdığı tek arkadaşlarının Judd, Gideon ve Fawn olduğundan emindi. Gideon bunu mükemmel bir şekilde planlamıştı. Testler tekrar başlamadan önce en azından birkaç haftası olacağından emindi.

Sonra kanını test etmişler. Hemen bağlanmış, vücuduna felç ilacı pompalanmış ve ardından onu kendileri öldürmüşlerdi. Otopsi sedyesinde, çığlık atıp yalvarırken, kanında bulunan değişiklikleri incelemek için onu kesip açmışlardı. Yıllar içinde kazandığı ek güç ona bile yeterince garip gelmişti. Ama o masada neşterlerinin altında öldükten sonra, yıllar önce ondan aldıkları kanı kullanarak ona tekrar kan nakli yaptıklarında, değişiklikler çoğalmaya başlamıştı.

Onu kesip açtıktan sonra cevap bulamadıklarından değil. Orada hiçbir şey yoktu. Vücudunda ortaya çıkan anormalliklerin, kısa süreli tam gelişmiş vahşi ateş atakları yaşamaya başlayana kadar hiçbir nedeni yoktu.

Ölüm düşüncesi aklından silinip gitmişti. Yine de içini kemiren acı, intikam alamayacağı anlamına gelmiyordu. Bu hiç istemediği bir şeydi. Yaşamak istememişti, içindeki hayvanın onu deliliğin eşiğinden geri çekmek için serbest kalmasına neden olacak kadar acı verici bir ateş geliştirmek istememişti.

Adam bedeninde kutsanmış bir sessizlik içinde büzülürken, hayvan öfkelenmiş ve kükremişti; duvarları tırmalamış ve muhafızlara hırlamıştı. Bilim adamlarına bakmış, kızı hatırlamış, bilim adamlarının ona gülerken kullandıkları kanı hatırlamış ve intikam yemini etmişti.

Kanı onu yok etmişti. Ve o gitmişti. Onu on yıldır bulamamıştı ve birkaç kez onu ve Judd'ı, sonra da ortadan kaybolduğunu öğrendiğinde Honor'ı aramıştı.

Sanki varlıkları sona ermiş gibiydi.

İlk kan naklinden sonra uyandığı gece ayrıldığı vahşi doğaya geri döndüğünde onlardan hiçbir iz yoktu. Sonlandırma tesisine dair kısa anıları vardı. Küçük metal bir bina, bir yakma kasası ve içine attığı kanlı cesetler. Muhafızların görüntüleri, yüzlerindeki dehşet ifadeleri, duyularını bastıran kan tadı gözünün önünden geçti.

İçindeki hayvan ne kadar zamandır öfkeliydi, Gideon bundan asla emin olamamıştı.

Sonunda kendine geldiğinde ve kaçtıkları yere geri döndüğünde, her şeyin gitmiş olduğunu gördü. Hurdaya dönmüş araç, iki muhafız, Judd ve Fawn.

Ancak daha sonra bunun yalan olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Ancak daha sonra içindeki hayvan, bir yetişkinin yüzündeki kara gözleri hayal etmeye başlamıştı. Ama o yüzün özelliklerini hayvanın rüyalarında hiç görmemişti.

Yaşama talebinin bedelini ödeyecekti. Onu değiştiren, asla bulunmamasını sağlamak için ihtiyaç duyduğu zamanı çalan kanı her ne yaptıysa onun bedelini ödeyecekti. Ekstra ıstırabın bedelini ödeyecekti. Ve onunla işi bittiğinde, belki, sadece belki, ikisinin de acılarına son verecekti.

-BÖLÜM 15-

Amber değişiyordu.

Diane beşiğin ucunda kız kardeşinin yanında durdu ve uyuyan çocuğa baktı. Sadece birkaç gün içinde, o bile değişiklikleri görebiliyordu. Minik, yaşına göre çok minik.

Koyu kahverengi saçları daha uzundu ve küçük bukleler halinde boynundan aşağı sarkıyordu. Kirpikleri her zaman uzundu ve pembe yanaklarını süslüyordu. Sırt üstü yatarken yumuşak bebek dudakları hafifçe aralanmıştı, yavaş ve kolay nefes alıyordu.

Mükemmel görünüyordu. Uykusunda masum, mutlu bebeklerin gördüğü parlak, mutlu rüyaları gören bir bebek. Ama değişiklikler vardı.

Yüzü daha inceydi, yüz hatları neredeyse fark edilmeyecek kadar değişmiş ve neredeyse bir kedi gibi görünmeye başlamıştı. Saçları daha açık renkliydi, altın sarısı kahverenginin arasında yumuşak siyah ve kıızıl çizgiler kendini gösteriyordu.

Küçük bir kulağa hafif bir işaret ve arada sırada çok belirgin bir mırıltı geliyordu.

"Ateşi var," diye fısıldadı Rachel, sesi gözyaşlarıyla boğuklaşmıştı. "Son iki gündür ateşi var. Ateşi iki kez yükseldi, yüzün üzerine çıktı ve Dr. Morrey düşürmek için her şeyi denedi. Hiçbir şey işe yaramadı. O zaman kendiliğinden geçecek."

"Burada olmalı mı?" Diane uzanıp yeğenini kucağına almak, ona sarılmak ve ona eziyet eden her neyse bir daha ona zarar vermesini engellemekten başka bir şey istemiyordu.

"Dr. Morrey yan odada," diye cevap verdi. "Callan ve Merinus da buraya geldikleri için Amber'ı getirmenin daha iyi olacağına karar verdiler. Böylece ihtiyaç halinde yanımızda olacak."

Küçük bir mırıltı daha bebeği terk etti, kaşları hafifçe çatılmadan önce alnını kırıttı.

Lawe Diane'in arkasında durmuş, elini Diane'in kalçasına dayamış, o da bebeği izliyordu. Onun endişesini hissedebiliyordu. Tıpkı kız kardeşinin arkasında duran Jonas'ın endişesini hissedebildiği gibi.

"O sağlıklı," diye fısıldadı Jonas. "Ely onu her gün kontrol ediyor. Acı  ekmiyor."

Ama yarın her Şey deđiŐebileceđinden, bugün için bu çok az teselli idi.

"Arjantin'deki doktorlardan raporumu aldınız mı?" Diane tekrar müdüre baktı.

Keskin bir baş hareketiyle onayladı. "Kızlarla  alıŐan ana bilim adamları Gideon tarafından öldürüldü."

"Onlara ulaŐamadan önce," diye kabul etti. "KonuŐabileceđim sadece asistanları vardı."

Verdikleri bilgi onu dehşete düşürmüştü. Kızların hayatta kaldığı açıktı ama asistanlar bunun nasıl ya da neden olduğunu anlamamıŐlardı. Çünkü serumdan kaynaklanan acı ve uyum aŐamaları, çocukların çoğu zaman ölüm için yalvarmalarına neden olmuştu.

Kız kardeşi o raporları görmüş m yd ?

" ok küçük," diye fısıldadı Rachel. "Doğru düzgün büyümüyor, Ely bile bunu kabul ediyor. Eğer o kızların evrelerden birini geçirirse ..."

Fawn Corrigan ve Honor Roberts daha büyüktü. Deneyler başladığında bebek değillerdi, sağlıklı çocuklar da değillerdi.

"Ely onun yanında olacak," diye söz verdi Diane. "Ve kızları bulacağız, Rachel. Sana söz veriyorum bulacağız. İhtiyacımız olan cevaplar onlarda olacak."

İhtiyaç duydukları cevaplara, hiç değilse bilim adamlarının yaptıklarının hatırasına sahip olmaları için dua etti. Honor Roberts'ın annesi kızının fotoğrafik bir hafızaya sahip olduğunu söylemişti. O zamana dair duyduğu ya da g rd ğu hiçbir Şeyi unutmamıŐtı. Her Şeyi k r edici ayrıntılarıyla hatırlıyordu.

Annesini kaçmasına yardım etmeye ikna eden de bu ayrıntılar olmuştu. Bilim adamları General Roberts'a gelip kızını laboratuarlara geri götürmesini istediklerinde, başka seçeneği olmadığını biliyordu. Çünkü kocası kızının bir Şekilde İrk genetiği ile enfekte olduğuna inanıyordu. Ondan çıkmasını istediği genetik.

Jonas onun kulağına, "Şu anda acı çekmiyor, Rachel," diye fısıldadı. "Şimdiye kadar bizim endiŐelerimiz dışında hiçbir Şeyden nispeten uzak kaldı. Dua edelim de

kalacak."

Diane müdüre baktı. Rachel'a o raporları asla göstermemeliydi ama bir şekilde göstereceğini biliyordu. Rachel, Diane gibi dünyanın doğurabileceği kan ve dehşetin ortasında büyümemişti. Diane ve amcaları onu korumak, hayatının daha düzenli ve güvenli olmasını sağlamak için mümkün olan her şeyi yapmışlardı.

Diane daha büyüktü ve amcasının seçtiği kariyerde onun peşinden gitmeyi çok istemişti. Anne ve babalarının öldüğü gece, amcasının ve ailesinin ona öğrettiği birkaç numarayı kullanarak kendini ve kız kardeşini kurtaran kişi Diane olmuştu.

Her ihtimale karşı, ona her zaman güvence vermişlerdi. Yolculuklarının kendisinin ve Rachel'ın olduğu kadar onların da ölüm riskini taşıyabileceğinden hiç şüphelenmemişti. Sırlarının, bazı ırkları kurtarmalarının ve onları Afrika'daki gizli bir üsse nakletmelerine yardım etmelerinin, yaşadıkları hayatları mahvetmek için geri dönebileceğini hiç bilmiyordu.

Rachel içine itildiği bu hayata hazırlıklı değildi. Diane onun bu hayatta başarılı olduğunu hissetmiş ve sonra da anlamıştı.

"Hadi tatlım." Jonas arkadaşının kumral saçlarının tepesini öptü.

"Bırakalım da dinlensin. Yaşam alanında konuşabiliriz."

Sessizce odadan çıktılar.

Jonas kapıları arkalarından dikkatle kapatırken Rachel, "Haftalardır ilk kez bugün uyudu," dedi.

Kız kardeşi bitkin görünmeye başlamıştı. Yorgun ve endişeli.

Feline Prides'ın alfası Callan Lyons, odaya yeniden girdiklerinde küçük masadan kalkarken, "Brandenmore laboratuvarlarındaki testlere katılan araştırmacılardan biri olan Jenny Austin- Carrew'u da gizlice kaçırmayı başardık," dedi. "Üst düzey bir araştırma asistanıydı ve baş bilim adamlarıyla kapsamlı bir şekilde çalıştığını umuyoruz."

"Onu henüz sorgulamadınız mı?" Diane sordu.

Karısı Merinus yanına gelirken başını iki yana salladı.

"Ashley, Jonas onu işiyle ilgili sorgulamaya başlayamadan yaralandı. Kız kardeşleri Dacey ve Marcy ile birlikte hemen buraya geldik. Hâlâ Sığınak'taydılar."

Ashley'nin . Truing kardeşler gerçek kardeşlerdi. Sharone Bryce aynı anneden ya da her gebe kaldığında onu döllemek için kullanılan genetiği değiştirilmiş aynı spermden hamile kalmamıştı.

Yine de hepsi aynı laboratuvarı yaratılan ve aynı bilim insanları tarafından denetlenen yavrulardı.

Spermin nasıl değiştirildiğine ya da ana donörün kim olduğuna dair hiçbir kayıt yoktu. Beş kız, Emma, Ashley ve ikizler Dacey ve Marcy, birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Aynı hayvan genetik profiline sahip aynı donörden değil de tamamen farklı genetik yapılardan doğmuş olabilirler.

Merinus, "İkizler de onunla birlikte hastanede," dedi. "Sharone ve Emma ... avlanıyorlar." Merinus'un duraklaması üzerine Diane Lawe'a sert bir bakış attı.

"Neyi ya da kimi avlıyorlar?" diye sordu.

"Thor'la birlikte, Holden Mayhew'e Malachi'nin eşini kaçırmayı için rüşvet veren Coyote ekibinin yanında destek olarak herhangi bir arkadaşının olmadığına dair bir işaret arıyorlar," dedi Lawe ona yumuşak bir sesle. "Mayhew ve ekibin temas kurduğu bazı kişileri sorguluyorlar ve hareketlerinin bir profilini çıkarıyorlar."

Meşgul ediliyor ve beladan uzak tutuluyorlardı.

Diane parmaklarını saçlarında gezdirdikten sonra ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve sormadan önce diğerlerine baktı: "Kızların ya da Bengal Judd'ın nerede olduğuna dair herhangi bir istihbaratımız var mı?" Bu görevin bir kısmının elinden alınmış olmasından nefret ediyordu.

"Şu ana kadar elimizde sadece Terran Martinez'in onları çiftliğine getirdiği şüphesi var. Birkaç saat sonra savaş boyaları giyen bir grup savaşçı tarafından alındılar ve ortadan kayboldular," dedi Jonas.

"Bu bilgiyi nereden aldın?" Diane ona sordu, bakışları şaşkınlıkla daralmıştı.

"İzini süremediğimiz isimsiz bir arama." Çenesi öfkeyle gerildi. "Terran raporu doğrulamıyor ya da yalanlamıyor. Eğer bu kişiler şehre güvenlik arayışıyla geldilerse, artık güvende olduklarını ve ne kendisinin ne de bu işe karışan herhangi birinin

zaman nerede olduklarını, kiminle olduklarını ya da onlara bu bilgileri verebilecek herhangi birini bilebilirdi."

Diane yavaşça başını salladı. "Navajolar kurtarılan çocukların genetik özelliklerinin bazı kayıplarıyla eşleştiğini ilk öğrendiklerinde, görevi bu çocukların korunmasını ve gizli kimliklerini sağlamak olan bir grup oluşturdular. Bu çocuklardan herhangi birinin kim olduğunu tahmin edebilecek bir ipucu bile bulamadım ama Braden Arness'in çiftleştiği eşi Megan ve ailesi bu hikayeleri doğruladı."

Aslan Irkı Braden, Window Rock ile yakın bağları olan New Mexico'lu bir Navajo empatiyle çiftleşmişti. Suikastçı sınıfı Breed artık ne zaman onun becerilerine ya da araştırma yeteneklerine ihtiyaç duyulsa karısıyla birlikte çalışıyordu.

"Şefin yanı sıra babası, büyücü ve şu anda Navajo'nun baş yasal temsilcisi olan Terran'ı Amber'le ilgili durum hakkında bilgilendirdik. Bize en azından iki kızın kimliklerini vermeyi reddetmeleri ve laboratuarlarda kaldıkları süreyle ilgili olarak onları sorgulamamıza izin vermeleri, Irklara karşı bir düşmanlık eylemi olarak görülecektir. Bu nedenle Navajo Ulusu artık halkımız için bir sığınak olarak kabul edilmeyecek ve acilen buradan çıkarılacaklardır."

Diane, Callan'ın yasaklayıcı ifadesine bakarken yorgun bir şekilde içini çekti.

kesinlikle yanlış bir yoldu.

Suçlayıcı bakışlarını Lawe'a doğru kaydırarak, Jonas'ın onların gelişini beklemenin ve Diane'in en iyi yaptığı şeyi yapmasına izin vermenin akıllıca olmadığına karar vermiş olmasına öfkelenerek dişlerini sıktı. Aradığı insanları bulmak.

Lawe'un arkasından iş çevirmek hoşuna gitmiyordu ama Thor'la birlikte ayrıldıkları sabah otelin dışında Lawe'u beklerken tam da bu konuda anlaşmışlardı.

Thor'a başka bir görev vermenin bunu değiştirdiğini düşünüyorsa, yanılıyordu. Bunun yerine Thor'a kendisinin ve Diane'in tercih ettiği şekilde çalışma şansı vermişti. Diane Lawe'la birlikte kalıp Irkları ondan uzak tutarken, tamamen alakasız bir görev kisvesi altında.

Genelde tam tersi olurdu. Thor, işi için en tehlikeli gördüğü taraflara müdahale ederken o da soruşturma yürütürdü. Ama bu kısmı nasıl halledeceğini biliyordu. O ve Thor görev parametrelerinin her iki alanını da mükemmelleştirmiş ve her birinin nasıl çalıştığını anlamışlardı.

"Navajolar kim olduklarını, nerede olduklarını ya da bunca zaman sonra onlara nasıl ulaşacaklarını bilmiyorlar," dedi Diane sabırsızlıkla onlara bakarken. "Artık aranan bir numara bile yok. Grubun bir alıcıya ihtiyaç duyulduğunu nasıl fark ettiğini kimse bilmiyor ama onlar her zaman oradalar."

Jonas, "O zaman onlarla birlikte çalışan bir Cins var," diye tahmin etti.

Diane omuz silkti. "Herhangi birinizi konuşmak gibi bir şey ," dedi onlara. "Bazı fikirlerim var ve araştırmaya başladığımda-"

"Başladığımızda," diye araya girdi Lawe.

Yapması gerektiğini bildiği şey karşısında göğsünün sıkıştığını hissederek ona baktı.

"Hayır, başladıktan sonra," diye yineledi yumuşak bir sesle. "Sen etrafta olursan ya da onları tanıyacak kadar yakınımda olursan benimle konuşmazlar. Sen bir Cins'sin Lawe. Onlar için bir Çakal, bir bilim adamı ya da bir hayduttan farkın yok."

Jonas usulca küfrederken onun bakışlarının buza dönüşmesini izledi.

"Sürekli kendimi tekrarlamaktan nefret ediyorum ama ne yaptığımı biliyorum," dedi, muhtemelen kız kardeşi dışında, artık bir eş olduğu gerçeğinden dolayı bu noktada kimsenin ona inanmaya istekli olmadığını biliyordu.

Soruşturma şansı yok denecek kadar azdı ama bu onun oynayacağı roldü ve eğer geri çekilirse Lawe'un Thor'la başka bir şey planlamadıklarını kabul etmesine imkân yoktu.

"Diane, sen tanıdığım en güçlü kadınsın," dedi Rachel, Jonas'la konuyu tartışmaya çalıştığının açık bir göstergesi olan bir acılıkla. "Ama şu anda eşlerin karşı karşıya olduğu tehlike, çevredeki tek bir Melezin bile bunu kendi başına araştırmaya izin vermesine izin vermeyecektir."

Kız kardeşinin sesinde duyduğu kedere ve bunun kızının hayatı anlamına gelebileceğini bilmesine rağmen, Diane kız kardeşinin bile ona yardım edemeyeceğini fark etti.

"Ve hepiniz bunun için Amber'ı kaybetmeye razı mısınız?" Kız kardeşinin bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerinden süzülen yaşları izledi.

"Bu dünyada bebeğimi korumak için yapmayacağım şey yok." Rachel'in sesi hıçkırıklara boğuldu. "Ama hiçbir şey seni nasıl kuşatacaklarını ya da seni koruma konusundaki kararlılıklarını ve yeminlerini değiştirmeyecek. Hiçbir şey benim çocuğumun bile Lawe ya da onun bir parçası olan hayvan genetiği için eşi kadar önemli olmadığı gerçeğini değiştirmeyecek. Jonas'ın emirleri bile onu etkilemeyecek."

Diane bunu kabul etmeyi reddetti.

Başını kaldırıp kendisini izleyen erkeklere baktı. Lawe'a dönmeden önce onlara soğukkanlılıkla "Her biriniz bunu atlatacaksınız," dedi. "Eğer bu koruma sizin için çok önemliyse Thor'u buraya geri getireceksiniz. O bir Cins değil; sizin kadar şüpheyle karşılanmayacaktır."

"O senin emirlerine uyuyor," diye hırladı Lawe. "Eğer ona geri çekilmesini söyleseydin, o da bunu yapardı. Onun komutanı olduğunuz için güvenliğiniz her zaman tehlikede olacak."

Bunda doğruluk payı vardı.

"Konsey'le ilişkili herhangi bir şey ya da herhangi biri tarafından yakalanmamı riske atacak bir şey yapmama izin vermeden önce kendi kolunu keser ve bana cehenneme gitmemi söylerdi," diye hepsini kesin bir dille bilgilendirdi. Onlarla tartışmak, yangını söndürmek için körükle gitmek kadar işe yarıyordu. Ve bunu ruhunun derinliklerine kadar biliyordu.

Böyle bir durumda geri adım atma şansı yoktu.

Ama yaptıkları işte Thor'dan daha iyiydi. Nasıl dinleyeceğini, kadınlarla nasıl konuşacağını ve erkekleri nasıl rahatlatacağını biliyordu. Thor'un cüssesi bile tek başına herkesin gözünü korkutuyordu. Emma ve Sharone İrk'tı ve şu ana kadar edindikleri bilgilerin, konuşmaları, söylentileri ve şüpheleri dinleyerek çalınmış olması ve daha sonra bir araya getirilmiş olması onu sinirlendiriyordu.

Lawe'un çenesinin gerilmesini izledi, gözlerindeki inkârı gördü ama bunu dile getirmedi. Uzun, sessiz saniyeler boyunca ona ters ters bakarken çenesindeki kaslar sarsıldı.

Odadaki gerginlik hissediliyordu. Bakışları Rachel'inkilere kaydı ve Diane orada ne gördüğünü, kız kardeşinin yüzünü dolduran yakarışı biliyordu; Jonas ise uzaklaşmış, değiş tokuşa sırtını dönmüştü.

Diane ona baktı.

Geri çekilmiş ve döşemeyi delmiş pençeleriyle bir sandalyenin arkasını kavırıyordu. Keskin uçlu çıkıntılardaki kan izleri, onlara bakarken tırnak etlerinde görünüyordu.

Kendini zorla uzaklaştırıyordu. Lawe'a buna izin vermesini emredebilir, onu buna ikna edebilirdi ama bunu yapma dürtüsüne boyun eğmeyecekti. En azından şimdilik. Onun eşine ve benim dediği çocuğuna olan bağlılığını biliyordu. Bunu tek seçenek olarak görürse yapardı ama sadece diğer tüm seçenekler ortadan kalkmışsa.

Diane bir an için gözlerini kapadı ve güçlenmek için dua etti. Bırakın görevi, gece bitmeden onu çıldırtacaktı.

Bu onların son şansıydı. Bunu hissedebiliyordu.

Eğer şimdi, durum bu kadar çaresizken boyun eğmeye istekli değilse, o zaman böyle bir durum ortaya çıktığında kendi çocuklarını korumaya katılmasına izin verme şansı asla olmayacaktı.

"Yapma," diye fısıldadı umutsuzca. "Yeğenimi kurtarmama engel olduğun için senden nefret etmeme neden olma Lawe. Seni asla affetmeyeceğim."

Bu artık bir oyun değildi. Eşiyle yüzleştğinde, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen savaşıyla yüzleştğinde, artık yettiğini fark etti.

Thor bunu onsuz da yapabilirdi. Daha önce yapmıştı. Ama söz konusu olan *onun* yeğeniydi. Onun da bunun bir parçası olması gerekiyordu.

Lawe'un bakışları onunkilere kilitlenirken, yüz ifadesindeki mücadeleyi izledi; ilkel öfke buz gibi bakışlarında parladı ve onu daha da aydınlattı.

Gözleri artık öylesine alevli bir ki, içindeki hayvanın öfkesini, üstünlük talebini görebildiğine yemin edebilirdi. Talep

Erkeğin eşini koruması, ona hükmetmesi ve onun iyiliğini sağlamak için gereken her türlü aracı kullanması.

Lawe, "Önce planınızı duymak istiyorum," diye .

Şok içinde ona baktı. Bunu az önce söylememiştii. Söylemiş miydi? "Lawe?" Jonas başını , bakışları niyetliydi, gümüş derinlikleri aniden parıldıyor, neredeyse yansıtıcı gibi görünene kadar ışık ve renk değiştiriyor gibiydi.

Lawe'un yüz ifadesi parçalanmış, acı çekiyordu. "Haklısın Jonas. Ben ve eşim arasındaki bu savaş için yanlış zaman. Bana sürekli bunu söylüyor ve ben anlamayı reddediyorum. Şimdiye kadar," dedi ağır bir sesle. "Onun yerinde olsam yapmayacağım hiçbir şey yapmıyor. Eşim olsaydım, yoluma çıktığı için beni çoktan vurmuş olurdu."

Diane'in dudakları aralandı, artık içinde bir umut vardı.

Bunun bir uzlaşma girişiminin başlangıcı olabileceğine dair hiçbir hayal , çünkü daha iyisini biliyordu. Lawe'un tüm çocuklara ama özellikle de Amber'a olan bağlılığı onu zorluyordu. Jonas'la asker arkadaşı olmanın ötesinde yakın dost oldukları gerçeği de bunda büyük rol oynuyordu.

Jonas'ın parmaklarının ucundaki pençelerin geri çekilişini izledi, artık normal tırnaklar ve kanlı tırnak etlerinden başka bir şey görünmediğinde ürpertisini zorlukla tuttu. Elini yüzüne sildi ve eşine doğru ilerleyerek Lawe'a dönmeden önce onu kollarına aldı.

"Hepimizin planı duyması gerekiyor," dedi Callan. "Ve güven bana Diane, seni herhangi bir şekilde riske atacaksa veto edilecektir. Bu konuda anlaştık mı? Ben senin eşin değilim ve senin duygularına göre hareket edemem."

Diane Merinus'a baktı, orada bir müttefiki olup olmadığını merak ediyordu. Merinus'un dudakları kıpırdadı. "Kız kardeşin benim en yakın arkadaşlarımdan biri,"

nazikçe söyledi. "Ve bebeklerimden birine bir şey olursa ruhumun paramparça olacağını biliyorum. Ama şunu bil ki Diane, Callan'la bozmayacağım bir güven var. Kulağa ne kadar zalimce, insanlık dışı ve acımasızca gelse de Rachel'ın başka çocukları olabilir. Ama Lawe seni kaybederse, o zaman sadece seni değil, Lawe'u ve sahip olabileceğin çocukları da kaybederiz." Diğer kadın kederle başını Jonas'ın göğsüne çevirirken Rachel'a baktı ve gözleri parladı. "Rachel

ve ben bunu konuştuk. Eğer ikinizden biri için tehlike olduğunu hissedersen, yemin ederim ki arkadaşlarınızın bundan haberi olacak."

O anda Diane neredeyse diğer kadından nefret edecekti.

"Amber'in yeri asla doldurulamaz," dedi Diane dişi alfaya soğuk bir şekilde. "Hepiniz şunu bilin. Eğer Amber herhangi yoluma çıktığı ya da bunu benden aldığı için ölürse, yemin ederim hepinizin hayatını cehenneme çeviririm."

Merinus'un nazik ifadesi hiç değişmedi. "Bundan bir an bile şüphe etmedik," diye kabaca nefes verdi. "Ama bu senin ve Rachel'in güvenliğinin her şeyden önemli olduğu gerçeğini değiştirmeyecek."

Diane onlardan, "O halde güvencenize ihtiyacım var," diye talepte bulundu. "Hiçbirinizin bunu devralmayacağına ve amaçlarınıza bensiz ulaşabileceğinize karar vermeyeceğinize dair yemin etmenizi istiyorum."

Önce Callan'a, sonra Lawe ve Jonas'a baktı. Onlar da ona baktı ve neredeyse edecekti. Irkları ne kadar iyi tanıyordu. Bu düşünce hepsinin aklının bir köşesindeydi. Şu anda kız kardeşi de dahil olmak üzere, prima ile arkadaşlığını sürdürmeyi düşündüğü için hepsine kızgın olabilirdi ama bu onu aptal yapmazdı.

"Alacaksın." Sessizliği bozan Lawe oldu. Diane'e döndü. "Acil bir tehlike içinde olmadığınız ve hayatta kalma şansınız olduğundan emin olduğum sürece, operasyon sizden alınmayacak veya herhangi bir şekilde müdahale edilmeyecektir."

Başını kaldırdı, kendi kendine tartıştı, yeryüzünde sözünü tutacak bir varlık varsa onun da Lawe olduğunu biliyordu. Ve karşılığında Callan ve Jonas. Ama hiçbiri de daha önce böyle bir sınavdan geçmemişti.

Sıkıca yutkundu. "İhtiyacım olan birkaç şey var ve senin sabrına ihtiyacım olacak."

"Önce biz dinleyelim." Callan ve Merinus masadaki yerlerine otururken Diane, Lawe, Jonas ve Rachel da onları takip etti.

İtiraf etmeliydi ki Diane bu kadar kolay bir itaat beklemiyordu. Tehditler, öfke ve her şey başarısız olduğunda Jonas'ın, Rachel'a olan aşkını ya da Lawe için daha kötüsü, ona karşı olan aşkını kullanarak onu ikna etmenin diğer tüm yollarını gölgede bırakmasını bekliyordu. Hatta Thor, Emma ve Sharone bilgi toplarken sessiz savaşçıyı oynamaya devam etmeye bile hazırdı.

Breed yasası hakkında birkaç şey biliyordu. Reddetmesinin birkaç yasayı çiğnediğini biliyordu, bu da zorlanırsa Lawe'la kendisinin hapsedilmesiyle sonuçlanabilirdi. Ve eğer söz konusu bebeğin Jonas'a ait olduğu gerçeği olmasaydı, öyle de olabilirdi. Kan bağıyla değilse bile, aşk bağıyla.

"Son iki gündür sadece kırımın üstünde oturmuyorum. Thor, Emma ve Sharone ile birlikte Konsey Çakalları'nı arama kisvesi altında bilgi topluyordu. Söylentiler, şüpheler ve kapalı kapılar ardında yapılan ama Sharon'ın pencereden, kapıdan ya da diğer gizli yollardan duyamayacağı tartışmalar ortaya çıktı. Honor, Fawn ve Judd'ı korumaktan sorumlu grubun bir adı bile yok," diye uyardı Diane onları. "En azından benim öğrenebildiğim bir isim yok. Öğrendiğim kadarıyla Judd, Fawn ve Honor, savaş boyalarıyla gizlenmiş isimsiz bir grup adamla birlikte ortadan kaybolan ne ilk ne de son çocuklar. Başkaları da vardı. Kurtarmalar başlamadan önce bile onlara getirilen çocukların yanı sıra annesi öldürülen ve babası ölümcül şekilde yaralanan en az bir melez de vardı."

"Neden bize gelmiyorsun?" Callan homurdandı, artık yüzünü öfke ve endişe dolduruyordu.

Diane başını iki yana salladı. "Tüm Irklar ne Sığınak'a ne de Cennet'e güveniyor," diye hatırlattı ona. "Her iki üste de bulunan casuslar, özel amaçlar için yaratılmış veya Konsey'in uzun vadeli hedefler olarak gördüğü siyasi veya özel girişimlerin bir parçası olan Irklar için risk oluşturuyor. Onlar, her ne sebeple olursa olsun, asla olarak tanımlanmayı göze alamayan Irklar. Sonra"-derin bir nefes aldı-"kayıp çocuklar var. Harmony Lancaster olarak bilinen bir Irkın aradığı altı çocuk vardı ama ekipleriniz onlara ulaşmadan ortadan kayboldular. Annelerinin bedenlerinden alınıp laboratuarlardan çalınan melez bebekler, sözde güvenli laboratuarlardan kaçırıldı ya da kaçırıldı ve neredeyse anında ortadan kayboldu. Düzinelerce var Callan ve bunlar sadece benim bildiklerim. Gerçekte çok daha fazlasının var olduğundan eminim."

Thor, Emma ve Sharone, Diane'in bile şimdiye kadar şüphelenmediği sırları ortaya çıkarmayı başarmışlardı.

O konuşurken hem Rachel hem de Merinus korku ve umutla dudaklarını kapattı. Bu çocukların kaderi her zaman akıllarındaydı ve Birinci Leo'nun, ekiplerinin gelmesinden birkaç gün önce kızların ortadan kaybolduğunu bildirdiği günden beri nerede olduklarının bulunması en öncelikli konu olarak görülüyordu.

"Bu grup ne zamandır faaliyet gösteriyor?" Jonas'ın gözleri kısıldı, kendisi olmadan böyle bir operasyonun var olmasından duyduğu hoşnutsuzluk yüz ifadesinden açıkça anlaşılıyordu.

Diane dudaklarını yaladı, bu bilgiyi vermek konusunda gergindi.

"Eğer sözümü tutmamı istiyorsan, Diane, o zaman bilmeliyiz ki Her şey," dedi Lawe sert bir şekilde.

"Sorunlu olan bilginin kendisi değil, arkasındaki ırk." İçini çekti.

Jonas'ın dudakları gerildi. "Tahmin etmeli miyim?" Onun haklı olacağına dair bir his vardı içinde.

"İstihbaratım Leo Vanderale'in grubun kurulmasının arkasındaki güç olabileceğini söylüyor," diye onları bilgilendirdi. "Brandenmore Amber'a serum enjekte ettiğinden beri bilgi almak için araştırma yaptığını biliyorum ama boşuna. Bağlantılarımdan biri bana Navajo topraklarına kayıp Breed çocukları ya da yetişkinleri aramak için gelen hiç kimsenin bir şey bildirmek için oradan ayrılmadığını söyledi. Onlar da tıpkı çocuklar gibi hızlı ve tamamen ortadan kayboldular."

Lawe yavaşça sandalyesine oturdu ve bakışlarını ona dikti.

"Peki sen ortadan kaybolmadan amacına nasıl ulaşmayı düşünüyorsun?" Köpek dişlerini tehlikeli bir şekilde parlattı.

"Beni ortadan kaldırma riskini almazlar." Bunun olmayacağından emin bir şekilde başını salladı. "Burada çok fazla ırk var, çok iyi tanınıyorum ve şimdiye kadar senin eşin olduğumun farkına varmışlardır. Bana dokunmaya cesaret edemezler."

Navajolar ırkları korumak, hayatta kalmalarını sağlamak ve kadınların, özellikle de ırk kadınlarının ve çiftleşmiş eşlerin iyi bakıldığından emin olmak istiyorlardı. Megan Fields Arness ve New Mexico şerifiyle evli olan Harmony Jacobs gibi eşler. Diane, bu kişinin birkaç yıl önce ortadan kaybolan ve bir zamanlar "Ölüm" olarak bilinen Breed suikastçısı olduğundan şüphelenilen gizemli Harmony Lancaster olduğuna inanıyordu.

"Asıl sorum o zaman." Lawe'un kaşları alaycı bir şekilde kalktı. "Nasıl başarılı olmayı planlıyorsun?"

"Bilgi sahibi olabileceklerine ya da bilgi sahibi birini tanıyor olabileceklerine inandığım üç toplum üyesiyle durumu tartışarak," dedi. "Bana hiçbir şey söylemeyebilirler ama Fawn ya da Honor'ı tanımaları ve kim olduklarını bilmeleri gerektiğine inanıyorum."

Sessizce ona baktılar ve Diane kız kardeşinin gözlerinde, hepsinin değer verdiği çocuk için umut gördü.

"Malachi'nin eşi Isabelle, kız kardeşi Chelsea ve arkadaşları Liza," diye belirtti. "Isabelle evdeydi ve babasının o çocukları hatırlayacak yaşıydı. Eminim onları görmüştür ve belki de onları kimin aldığını da görmüştür. Chelsea Martinez ve Liza onun en iyi arkadaşları ama daha da ötesi, Martinez ailesinin bir parçası ve Navajo Konseyi ile, özellikle de şebekenin bir parçası olduğundan şüphelendiğim üç adamla çalışıyorlar. Terran, Ray ve Orrin Martinez. Navajo Konseyi üyelerinden en az birinin çocuk kurtarma ekibinin başında olduğuna eminim. Ve eğer bu doğruysa, kızlardan en az biri bunu biliyor olmalı. Bu üçü yakın çalışıyor. Chelsea ya da Liza olduğuna bahse girerim. Eğer Isabelle olsaydı, arkadaşı ona sorardı ve eğer onda varsa bu bilgiyi size verirdi."

"olmadığını söylüyor." Callan başını salladı. "Onunla görüştük. Ama bir şeyler saklıyor. Bunu hissedebiliyoruz, kokusunu alabiliyoruz. Malachi bile Isabelle'in ihtiyacımız olan bilgilerle ilgili olarak söylemediği bir şeyler olduğunun farkında."

Şaşırmış bir halde Jonas'a baktı. Birinin kendisinden bilgi saklamasına izin vermek onun yapacağı bir şey değildi, özellikle de Irk Yasasını kullanabileceği birine karşı.

"Ona karşı Irk Yasası'nı kullanmadan önce tüm seçenekleri ortadan kaldırmayı tercih ederim," dedi yorgun bir iç çekişle. "Malachi'yi düşman edinmekten hiç hoşlanmam. Ama bildiklerini bize anlatmayı reddetmeye devam ederse bunun tehlikeli olduğunu biliyor."

Diane konuşmadan önce uzun süre düşünceli bir şekilde Jonas'a baktı. "Yardımcı olabilecek kadar şey bildiğinden şüpheliyim," dedi nazikçe, kalbi Jonas'ın yanı sıra yeni çiftleşmiş

Islah Yasası'nın beynine vurduğu darbeyi hissediyor olmalı Isabelle Martinez.

Malachi o iki kızın bulunamamasının sonuçlarını çok iyi anlıyordu. Amber'ın neyle karşı karşıya olduğunu bilmeleri gerekiyordu ki bununla mücadele edebilsinler ve umarım Amber'ın güvenliğini sağlayabilsinler.

Callan kabaca nefes almadan önce çenesini ovuşturdu. "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi sonunda. "Onun hilekârlığının kokusu hayati bir bilgiye işaret edecek kadar güçlü değil. Ama bizi daha fazlasını bilen birine yönlendirmeye yetebilir. Yine de bunu saklıyor olması ve eşine bile söylemeyi reddetmesi beni endişelendiriyor."

"Bu çocukları kurtaran ve saklayan Navajo ekibi burada, Window Rock'ta." Diane öyle olduklarını biliyordu, bunu hissedebiliyordu ve Thor da bir o kadar emindi.

"Diane, vardığın sonuçları destekleyecek içgüdülerden daha fazlasına sahip olduğunu varsayıyorum." Jonas, gözyaşlarını tutmaya çalışan Rachel'in omzuna elini koyarken yorgunca iç çekti.

"Jonas, Amber benim yeğenim ve onu kız kardeşimi sevdiğim kadar seviyorum. Ve kız kardeşimin hayatı bu şekilde tehlikede olsaydı, asla tüm inancımı sadece içgüdülerime bağlamazdım."

Elinde ikinci derece kanıtlar vardı, inancı, içgüdüsü ve Terran Martinez'in bölgede olduğunu bilmesi onun için yeterli kanıttı.

Eğer Gurur Lideri Lyons bilgi eksikliğinden hoşlanmadığı için ona bu şansı vermeyi reddederse, Jonas ve Lawe'un da onu reddedecekleri kesindi.

Bu onu durduracağı anlamına gelmiyordu.

"Fawn ya da Honor yakınlardaysa onları dışarı çekebileceğine inanıyor musun?" Jonas sonunda sordu.

Bu onun çocuğuydu. Onun genetiğinden gelmemiş olabilirdi ama kesinlikle onun ruhunun bir parçasıydı, tıpkı annesi gibi.

"Eminim bunu biri varsa o da benim," dedi kendinden emin bir şekilde. "Bu benim en iyi olduğum yer Jonas, bunu biliyorsun."

Callan yorgun bir şekilde içini çekti ve Jonas sessiz kalınca konuştu. "Pekâlâ, şimdilik buna uyacağız," diye kabul etti. "Ama hafta sonuna kadar cevap istiyorum. Bir tür kanıt istiyorum."

Navajo Konseyi'nin önünde işbirliğini sağlamak için. Hepimiz pişman olmadan önce bulun onu Bayan Broen."

-BÖLÜM 16

Yaratılmış veya melez Irkları toplamak ve saklamakla görevli Navajo grubunun yanı sıra Irklar üzerinde herhangi bir deneye veya genetik profillerinin çıkarılmasına dahil olan insan çocuklar ve/veya yetişkinlerin bağlantısını bulun ve bunu bir hafta içinde yapın.

Ne büyük bir emir. Ve haftası neredeyse dolmak üzereydi.

Lawe yine de sözünü tutmuştu. Yapması gereken her şeyi yapmasına izin vermişti. Hatta gerektiğinde ve sormadan geride durmuş; Thor'la olan iş ilişkisini bir kez bile sorgulamamıştı.

Yine de aldanmamıştı. Bu savaş bitmemişti.

Ve zaman tükeniyordu. Bilgi üretmek için bir günü kalmıştı. Ondan sonra Jonas, Honor Roberts ve Fawn Corrigan hakkında istediği bilgiyi alamazsa Navajo Ulus Konseyi'ni yaptırım uygulamakla tehdit edecekti.

Boşa harcanan zaman ve çabadan bıkmıştı.

Diane'in mükemmel bağlantıları olması çok iyi bir şeydi. Konsey'in tehdit ettiği Irklar ve insanlardan daha fazlasını saklama işini üstlenmelerini önermek için bu grubun kimliklerini isteyen bağlantılar.

Ne kadar uğraşsınlar, onları bulmanın bir yolu yoktu. Eğer olsaydı, amcasının işbirliği yaptığı adamlar onu bulurdu.

Navajo Konseyi'nin kendisi ve Lawe için hazırladığı süitin karanlık odalarında ilerleyen Diane, daha önce kilitlenmesini önlediği balkon kapılarının önünden sessizce geçti.

Lawe'un buna çok kızacağını biliyordu ama gölgelerden ve etrafını saran Irkların sürekli boğucu varlığından bıkmıştı. Beynini temizlemek için vahşi ve özgürce koşmaya ihtiyacı vardı. Ayrıca, Liza Johnson'ın sabah egzersizi için küçük parkın etrafını saran koşu yolunu kullandığını biliyordu.

Acele ederse, bölgeyi keşfetmek için zamanında oraya varabilir, sonra da Çakal Irkı Ashley Truing'in çok değer verdiği arkadaşını bekleyebilirdi.

Lawe'u yanına almak, Irk erkekleri söz konusu olduğuunda korku hissine kapılan Liza'nın gözünü korkutmaktan başka bir işe yaramayacaktı. Diane erkek korkusunun dikkatli gözlerde nasıl görüldüğünü biliyordu.

Tıpkı Isabelle'in yakın zamanda eski erkek arkadaşı tarafından tecavüze uğramamasının nedeninin Liza ve Chelsea Martinez olduğunu bildiği gibi.

Zahmetsizce balkondan tırmanıp bina boyunca uzanan güçlü ve sık sarmaşığa tutunarak sessizce kendini aşağıya indirmeye başladı.

Lawe, kendilerine bir takım Irk tarafından eşlik edilmesinden dakikalar sonra odadan çıkmıştı. Ve eğer yanlış anlamadıysa, o zaman o Irkların kapısının dışında olduğunu ve Lawe meşgulken kendisinin korunmasını sağlamakla görevlendirildiğini biliyordu.

Orospu çocuğu, korunmaktan çok yorulmuştu.

Bu saçma olmaya başlamıştı.

Yere atlayan Diane çömeldi, devriye gezerken otelin bu tarafına ulaşmış olabilecek herhangi bir Irk İnfazcısını ararken bakışları dışarıdaki karanlığa uyum sağladı.

Yapmamışlardı. Binayı karşılayan yumuşak yeşil çimenler Navajo Suites'in arkasında uzanan golf sahasının bir parçasıydı. Diğer tarafta büyük bir havuz, çocuklar için bir park ve çeşitli diğer basit eğlenceler vardı.

Diane doğruldu, çimlerin üzerinde hızla koştu ve Breed muhafızları kokusunu alıp onu durduramadan önce golf sahasını çevreleyen bir ağaçlığa yöneldi.

Diane'in bağlantı kurduğu kişi, Liza Johnson'ın diğer birkaç Breed çocuğunun, Konsey ile çalışmaya zorlanan Navajo kökenli bir bilim adamının ve eşi öldürülen genç bir kadının alınmasında aracı olduğundan şüpheleniyordu.

Liza, Irk İşleri Bürosu ile Navajo Konseyi ve topluluğu arasında bir irtibat görevlisi olarak oldukça ilgiliydi ve aynı zamanda birçok yüksek profilli Irkın yakın arkadaşıydı. Window Rock'ta Honor Roberts'ın nerede saklandığını ve hangi kimliğe büründüğünü bilen biri varsa o da Liza'ydı.

Diane, golf sahasındaki ağır kayaları, korunaklı ağaçları ve yapay tepeleri siper olarak kullanarak hızla ilerledi

Breed'in gözlerinin kaçışını görmemiş olması için dua ederek otelden pistin diğer tarafına geçti.

Oraya vardığında dar bir patikadan döndü, ceketinin kapüşonunu başına geçirip herhangi bir Breed gözetleyicisinin kim olduğunu hemen anlamayacağını umarken artık en derin gölgelerde saklanma zahmetine girmiyordu.

Yine de bu bölgede görevlendirilmiş hiçbir Irk olmadığını biliyordu. En azından bildiği planlarda böyle bir şey görünmüyordu. Lawe'un Irkların tam olarak nerede devriye gezdiklerini bilmemesini sağlamış olma ihtimali her zaman vardı ama bunu yaptığını sanmıyordu. Ona göre, araştırmasını yürütmesi için kendisine izin verildiğine göre, bunu yapmak için sıvışması için hiçbir neden yoktu.

Kendisi için ölmeye kararlı iri yarı yaratıklarla çevrili olmaya daha fazla katlanamayacağı gerçeğinden başka bir neden yoktu. Lawe sözünü tutmuştu ama Rachel'in onu uyardığı gibi, diğer Irklar da yemin etmişti ve onu ve Lawe'u, özellikle de onu ve Thor'u ne zaman dışarıda görseler gölgelemeyi umursamıyorlardı.

Tanrım, tanıdığı başka bir adamın, muhtemelen Lawe'un, sevdiği adamın onun için ölmesini izlemeye dayanabilir miydi? Bunu daha önce bir kez görmüştü. Onu korumak için göğsüne yediği kurşun onu öldürdüğünde Padric'in bakışlarındaki hayatın tükenişini izlemişti.

Hatırası onu derinden yaralamıştı. Onu bunu yeniden yaşamaya zorlayan kâbuslardan asla kurtulamamıştı ve kendini o zaman olduğundan daha yaşlı, daha deneyimli ve kesinlikle daha acımasız olduğuna ikna edemiyordu.

Ayrıca Lawe'un inanmak istediği kadar pervasız da değildi. Küçük çocuk oyun alanını geçip şehir parkına giren Diane, Navajo Ulusunun kayıp üyelerinin yanı sıra Breed araştırmalarında kullanılan diğer kabilelerin de işaretlendiği yüksek taş anıtın önünde durdu.

Toplam elli yedi isim vardı, Navajo'nun ölümlerini öğrenmesinden çok önce hayatlarını kaybettiklerine şüphe olmayan erkek ve kadınlar.

Ağır yapının oluşturduğu uzun gölgenin içinde adım atan Diane durdu, etrafını hafızasına kazırken bakışları şafak öncesi ışığına karşı daraldı. Sonra yumuşak bir nefesle

Havada tatlı tatlı öten kuşlardan birinin mutlu cıvıltısını taklit etti.

Telefona cevap verdiğinde dudakları sevgiyle kıvrıldı.

"Kıçımıza tekme yiyeceğiz." Thor birkaç metre ötedeki büyümüş bir çamın gölgesinden çıktı ve ona doğru ilerledi.

Siyah giysileri, beyaz sarı saçlarını örten şapkası, çeşitli silah ve aletlerle donatılmış yardımcı kemeriyle, son derece etkili bir savaşçı gibi görünüyordu.

Diane bu tahmin karşısında homurdandı. "Korkuyor musun?"

"Oldukça fazla." İçini çekti, bakışları etrafı tararken huzursuzdu.

"Bezini değiştirip uyuman için seni eve, annenin yanına göndermemi ister misin Thor?" diye alay etti.

"Sen bir kaltaksın, Di." Tekrar iç çekti. "Gerçek bir sert çekirdekli kaltak."

"Evet, evet, bana söyleyip duruyorsun." Ses tonunda kasıtlı bir endişesizlik vardı ama kalbinin korkuyla çarptığını hissedebiliyordu.

Ona bir şey olacağı korkusu. kalırsa, o da onun için kendini bir kurşunun önüne atabilirdi. "Programını aldım," dedi Thor, kendisine verdiği bilgileri alıp alamadığını sormasına fırsat vermeden.

O ve Lawe, Ashley'i kontrol etmek için hastanedeydiler.

"Güzel." Diane başını salladı. "Ne oldu?" Ona baktı, her bilgiyi kıçından çekip çıkarmak zorunda kalıp kalmayacağını merak ediyordu.

"Gün ışıırken evden çıkıyor," dedi usulca. "Arkadaşı Isabelle bir flörtünün tecavüzüne uğradıktan sonra kaçmayı bırakmıştı. Adam Isabelle'i takip ediyordu ve arkadaşları misilleme olarak kendilerine saldıracağından korkuyorlardı. Isabelle'i neredeyse kaçıran ve Ashley'i vuran da aynı piçti."

"Gideon'un öldürdüğünün aynısı," diye mırıldandı. "Gideon bizi burada yendi, Thor."

"Ama bunu bekliyorduk." Thor kolayca omuz silkti. "Peki bu 'biz' saçmalığı da neyin nesi? Biz diye bir şey yoktu patron. Bana bu küçük yan geziden bahsetmeyi unuttun. Tahmin etmek zorundaydım, hatırladın mı?"

Gün ışığını ve bu sabah izini süreceği kadını beklemek için anıta yaslanırken, "Hâlâ sönük müsün Thor?" diye sordu.

Sesi eskisi kadar rahat olmasa da, "Hâlâ sönük," diye kabul . "Sen ve ben bir takımız, ne olursa olsun. Ya da sen beni ekene kadar ben öyle sanıyordum."

Başını yorgunca salladı. "Bu işe çok fazla şey bağlıydı, onu bulmayı başarırsam hem Liza hem de Honor Roberts için çok büyük bir tehdit olacaktı. Hayatına bir tehlike daha eklemek ona haksızlık olurdu."

"İkimiz de benim lanet hain olmadığımı biliyoruz," diye tısladı karanlığın içinden. "Beni rahat bırak. Ve eğer az önce dudaklarından dökülen o saçmalığa inansaydın, şu anda burada olmazdım."

Öfkeli ses tonu ve kullandığı açıklayıcı kelimeler karşısında dudakları seğirdi.

"Haklısın," diye kabul etti. Bu konuyu tartışmanın gerçekten bir anlamı yoktu.

Yine de onu şaşırtmış olmalı, çünkü uzun süre hiçbir şey söylemedi.

"Padric yüzünden." Tekrar iç çekti. "Lanet olsun Di, sonsuza dek suçluluk duygusu içinde debelenemezsin, biliyorsun."

Aslında, isteseydi .

"Suçluluk duygusu içinde yuvarlanmaya çalışmıyorum," dedi ona. "Ben sadece seni Gideon'dan korumak istedim. Bir erkeği öldürmekten çekinmez ama bir kadına daha fazla müsamaha gösterir. Bu açıdan o da diğer Irklar gibi."

Thor sadece homurdandı, bu da sorusunun hâlâ cevaplanmadığını hissettiğinin bir göstergesiydi.

"Demek şu Liza denen kızın izini sürdün," diye mırıldandı Thor. "Roberts kızının nerede olduğunu ya da kim olduğunu bildiğini düşündüren nedir?"

Diane omuz silkti. "En iyi seçenek o. Terran, Ray ve Orrin'e en yakın o çalışıyor. On altı yaşından beri. Ailesi Martinez'lerle yakın arkadaş ve Terran'la birlikte Ray ve Orrin Martinez'le uzun tartışmalar için sık sık buluşuyorlar. Eğer iç sırlara vakıf değilse, o zaman üçüyle de yatıyor demektir ve ben bunun gerçekleştiğini göremiyorum. Aynı fikirde olmam sevdiğim anlamına gelmez.

böyle kaymak." İcini çekti. "Sen ve Lawe bir anlaşma yaptınız."

"Ve onunla yalnız görüşmem gerektiğini söylediğimde beni dinlemeyi reddetti." İç çekti.

"Çok sabırlı davrandı," diye belirtti Thor. "Ve elinden gelenin en iyisini yaptı."

Kabul etmek zorundaydı, adam elinden geleni yapmıştı. Gerçeği itiraf etmek isterse bundan daha iyisini de yapabilirdi.

"Hoşuma söylemedim," diye mırıldandı. "Herkesin nerede saklandığını ya da yer değiştirdiğini bilen en az bir konum, bir kişi olmamasının mantıklı olmadığını söyledim. Ama o Irklarla uğraşmayı reddediyor. Onlardan herhangi biri etrafta dolanırken benimle konuşmayacak. Özellikle de Lawe."

O kişi Liza olmalıydı.

Diane, Brandenmore Araştırma'daki tüm oyuncularını, bilim adamlarını, araştırma asistanlarını ve teknisyenleri araştırmak için aylarını, hatırlamak istediğinden çok daha fazla ayını harcamıştı. Window Rock'ta aile bağlarını ve son on iki yıl içinde bölgeye taşınan tüm yeni vatandaşları takip etmişti.

Kayıp Honor Roberts ve Fawn Corrigan ile sadece Judd olarak bilinen Bengal Cinsi'nin kimliğini bulmak için sayısız saatini cevaplar arayarak geçirmişti.

Liza Johnson ona en yakın olanıydı. Şu anki şefin en iyi arkadaşı ve askerlik arkadaşının kızıydı. Şifacının en iyi kardeşinin torunuydu. Aileleri o kadar iç içe geçmişti ki kan bağı bile yoktu.

Kan olanlar hariç.

Ortak kanları yoktu, sadece dostluk, savaş ve sadakat bağları vardı. Thor'a ezici bir üzüntü duygusuyla baktı. Bu bağlara sahiptiler ama Lawe'la birlikte bu küçük görevde olmak ne kadar tatmin edici olurdu. Onun gerçekte olduğu kadınla nasıl başa çıkabileceğini görmek.

Lawe'un arkasını kollaması, gelebilecek her türlü tehlikeyi sezmesi, vücutlarında dolaşan adrenalinin yüksek olması. Evet, birbirleri için ölebileceklerini ama Lawe'un bunu yapmayacağını bilmek.

Onun için kendini gereksiz yere tehlikeye atacak ya da sahip olduğu güçlü yönleri görmezden gelecekti.

Şafağın ilk ışıkları gökyüzünde yükselirken, hem Diane hem de Thor göğre doğru uzanan mızrağın devam eden gölgesinde çömeldiler.

Arkasında Lawe varmış gibi davranmaya çalıştı ama ne kadar rol yaparsa yapsın, ne kadar hayal gücü kullanırsa kullansın onu orada göremiyordu.

"Beş dakika," dedi Thor, sesi o kadar yumuşaktı ki neredeyse fısıltı gibiydi. "Isabelle ve Chelsea Martinez ona eşlik etmediği sürece tek başına koşuyor. Isabelle şu anda Malachi Morgan'la birlikte otelde kalıyor. Chelsea ve babası Navajo Konsey odalarındaki Şef Süiti'nde kalıyorlar. Anladığım kadarıyla siz ve Lawe gelmeden hemen önce tüm üyeler çağırılmış. Sanırım bunun nedeni iki kızın ve Breed'in bulunmadan önce yerlerinin değiştirilmesini tartışmak."

Diane başını salladı. "Bunu riske atmazlar."

Etrafına bakındı, göğsündeki ağrı şiddetlendi, pişmanlık ve korku hissi onu aşağı çekti, çünkü doğanın diğer yarısı olarak seçtiği savaşçı olmadan bu savaşta olduğu bilgisi kalbini parçaladı.

Padric'le görevler ya da yaralar yüzünden ayrı düştüklerinde hiç böyle acı çekmemişti. Padric onunla aynı fikirde olmadığında ya da ona eşlik etmeyi reddettiğinde hiç incinmemiş ya da öfke duymamıştı.

Bundan hoşlanmadı.

Gözlerini hızla kırıştıtararak, kendisini ele geçirmekle tehdit eden duygularla savaştı.

Bu çiftleşme ateşi değildi. Çiftleşme ateşi cinseldi. Bir eşe karşı duyulan kör edici, ezici, kontrolsüz bir açlıktı.

Bu acı, sızlayan yalnızlık ve ne kadar severse sevsin, ne kadar mutsuz olursa olsun, Lawe'un bunu onu harekete geçiren diğer açlığı tatmin ettiğini görmeye tercih edeceğinin kesinliğiydi. Adalet açlığı.

"İşte geliyor patron." İşte oradaydı.

Gri, vücuda oturan bir koşu pantolonu ve ona uygun bir egzersiz sütyeni giymişti. Gri bir saç bandı alnını sararken, uzun, dalgalı sarı saçları omuzlarına kadar uzanan bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Serbestken saçları kalın, ipeksi bukleler halinde kalçalarının hemen üzerine kadar uzanıyordu.

Şimdi başının arkasından yukarıya doğru bağlanmış olan atkuyruğu zıplıyor, kıvrıcık olması gereken dalgalar çıldırmış kurdeleler gibi dans edip dönüyordu.

"Anlaşıldı mı?"

"Temiz," diye Thor.

Çömelme pozisyonunu koruyan Diane, anıtın gölgesinden hızla çıktı ve diğer kadının arkasından sağlıklı bir koşuyla ilerledi. Thor'un gölgelerin arasında saklanıp onu kollayacağını ve arkasını koruyacağını biliyordu.

Lawe onun sırtını korumalıydı.

Liza Johnson'ın arkasından yaklaştığında, diğer kadın aniden yana sıçrayıp hafifçe dönerek çömelmiş bir halde karşısına dikildiğinde hiç şaşırmadı.

Diane durdu, kaşları bu hamleyi yaparken aldığı bariz eğitim karşısında sahte bir şaşkınlıkla kalktı.

"Ne istiyorsun?" Gri gözleri kısılmış, sıkı vücudu gergin ve hazırlıklı bir şekilde Diane'e şüpheyile baktı.

"Güzel bir koşu mu?" Diane kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturup genç kadını merakla izlerken küçük bir gülümsemeyle sordu.

Çok narindi. Bu hareketi yapmak için kullandığı tüm zarafete rağmen, küçük gövdesinde çok az kas tonusu ve daha da az güç vardı.

"Yalan söylüyorsun." Kırılmış ve açıkça güvensiz olan Liza, Diane onunla yüzleşirken tetikte kaldı. "Şimdi ne istiyorsun ve neden beni takip ediyorsun?"

Kızın sorusuna cevap vermek yerine "Seni kim eğitti?" diye sordu.

"Tanıdığın kimse olmadığına eminim," diye karşılık verdi Liza. "Şimdi ne halt istiyorsun?"

Diane başını eğdi, duruşu ve Liza'dan geldiğini hissettiği bariz saldırı korkusunu merak ediyordu.

"Senin için bir tehdit değilim." Diğer kadın yavaşça doğrulurken küçük bir kahkaha attı, gizli tehditleri ararken bakışları hızla çevresini değerlendiriyordu.

Bu bakış çok açıktı. Diane bunu sayısız kez görmüştü; kendisi de bu bakışı birden fazla kez takınmıştı.

Liza ona, "O zaman nazikçe geldiğiniz yoldan gidin," dedi.

Diane alaycı bir şekilde sırttı. "Üzgünüm Liza, ama gerçekten konuşmamız gerek. Sadece biraz, anlıyorsun ya. İstersen tartışma için otele dönebiliriz?" Navajo Sütlerinin bulunduğu yöne doğru baktı. "Söz veriyorum uzun sürmeyecek."

Liza'nın bakışları omzunun üzerinden kaydı, yüzü yavaşça soluklaşırken gözleri genişledi.

Thor'un ilk bakışta böyle bir etkiye sahip olduğunu hiç bilmiyordu, yine de bir süre daha gizli kalmasını diledi.

"Zararsız biri," diye mırıldandı.

Liza sıkıca yutkundu. "Buradan çıkmamız gerek." "Thor sana zarar vermeyecek."

"Tatlım, senin o seksi Thor'unu gördüm ve o bir tane yapıyor. Dört değil."

Diane arkasını döndü, eli sırtına gitti ve silahı orada kılıfına soktu.

Dört.

Kalbi göğsünde öfkeyle çarpıyordu.

Dört İrk'la yüzleşirken adrenalin kan dolaşımında hızla akan bir nehir gibi akıyordu. Ve onlar iyi adamlar değildi.

Ne yazık ki, ne yazık ki, tek bir insan erkeğinin ağır bir meşenin gölgesinden çıkıp muzaffer bir gülümsemeyle ona bakmasını izledi.

"Malcolm," diye acı içinde fısıldadı.

Hayatında ikinci kez kalbi kırılıyordu. İçinde paramparça oluyor, şaşırmaması gerektiğinin dehşet verici farkındalığıyla boğazını sıkıyordu. Böyle bir acıyla canı ya da böyle ezici bir ihanet duygusuyla sızlamamalıydı. "Brick olduğunu sanmıştım," diye fısıldadı, acısı içini yakıyordu.

Sesinde bir hırıltı vardı şimdi.

Malcolm kıkırdadı, acımasız, gaddar bir sestti. "O aptal piç Brick'i çelmeleyip yola atmanın bir yolunu bulmasaydım Gideon beni yakalayacaktı. Orosu çocuğu da bunu asla anlayamadı."

"Thor nerede?" Tek görebildiği, dudakları kıvrık köpek dişlerini göstermek için geriye çekilmiş, gözleri kötücül bir zevkle dolu dört Çakal Irkı'ydı.

"Biraz keyifsiz patron," diye alay etti onunla. "Göğsüne sapladığım bıçakla bir ilgisi olabilir. O piçin buz gibi küçük kalbini delmeyi bile başardığıma inanıyorum."

Diane lazer tabancasını kalbine doğrultarak çalıştırdı. "Liza, kaç," dedi ağır bir sesle.

Onu öldürecekti. Eğer başka bir şey yapmayı başaramazsa, onu öldürecekti.

"Nereye?" Liza'nın sesi inançsızlıkla doluydu. "Burada dört çakal olduğunu fark ettiniz mi hanımefendi? Bir şansım var gibi mi görünüyor?"

Çakallardan biri sırttı. Kıvrık köpek dişlerini örten dudaklarını eğdi.

"İlk hareket eden ölecek," diye tersledi onu. "Şimdi defol git buradan."

"Eğer kaçarsa, içimizden biri kovalar," diye mırıldandı bir Çakal. "Karşı koyamayız. Topu olan bir köpek gibi. Sadece yakalamak zorundayız." Kaşlarını şakacı bir şekilde salladı.

Flört ediyormuş gibi mi?

"Malcolm, Çakalları nereden buldun?" diye sordu tiksintiyle. "Lanet olası deliler."

"Çok etkililer," diye karşılık verdi. "Kıçını yakaladılar, değil mi?"

Onu orada tutuyordu, değil mi?

"Eşin nerede, küçük savaşı?" diye mırıldandı bir diğeri, koyu gri gözleri eğlenceyle dans ederken. "Üzerindeki izinin kokusunu alabiliyorum ve taze. Biliyorsun, seni ele geçirecek ve sana bir Irkın itaatsiz küçük dostlarını nasıl cezalandırdığını tam olarak gösterecek."

"Cehenneme git!" diye bağırdı.

Adam yüzünü buruşturarak ona karşılık verdi. "ama, orası cehennem gibi sıcak ve benim klimam bir çentik bile atmıyor. Daha serin bir şeyler deneyelim."

Bir an şaşkınlıkla ona baktı. Liza arkasından, "Harika, bir komedyen," diye mırıldandı.

"Evet, hepsi kahvaltıdan önce." Diane iç çekti. "Sanırım yine de midem bulanabilir."

"Onu getirmemen konusunda seni uyarmıştım Malcolm," diye konuştu bir başka Çakal. "Yine o bitmek bilmeyen oyunlarını oynamaya başlayacak."

Malcolm flört eden yaratığa, "Loki, azgın köpek rolünü oynamayı bırak," diye çıkıştı. "Buraya bir ırk eşini kaçırmaya geldik, onu baştan çıkarıp çıkaramayacağımızı görmeye değil."

"Hâlâ olgunlaşıyorum." Çakal soğuk, fazlasıyla deneyimli, fazlasıyla acımasız bir hoşnutsuzluk ifadesiyle omuz silkti.

"Kardeşi Farce'ın sahip olduğu kadar sağduyusu var," dedi bir diğeri. "Ona ne olduğunu hatırlıyor musun Loki? Sanırım bir kedi silahının yanlış ucu."

Diane gözleriyle onları takip etti, pozisyonunu koruyarak Liza'yı kendi bedeniyle korudu. Ne kadar cahilce davransalar da, ne kadar şakacı gibi görünseler de, şu anda en tehlikeli hallerinde olduklarını biliyordu.

"Liza, git!" diye tısladı.

"Onu kovalayacağız." Daha uzun boylu, daha iri olan Çakal elini cebine attı ve bir puro çıkardı.

Tembel bir eğlenceyle silahını kılıfına soktu ve ucunu yakarak sabahın erken saatlerinde havayı tütün kokusuyla doldurdu.

Boku yemişti. Tek bir atış yapabilecekti, mevcut ayarda hepsi bu kadardı.

Malcolm'a döndü. "Önce seni öldüreceğim." Başparmağıyla bir hareket yaparak silahı en yüksek ayara getirdi.

Malcolm kayıtsızca gülümsedi. "Hayır, Diane, yapmayacaksın," diye onu temin etti. "Çünkü eğer yaparsan, o zaman küçük arkadaşını da arkandan götürürüz. Ve sanırım o zaman ona ne olacağını biliyorsun. Sadece bir şansın var. Bu da ona üç Çakal bırakacak. Sence hayatta kalabilecek mi?"

Liza hayatta kalamazdı. Konsey Çakalları'nın masum seyircilere yaptıkları dehşet vericiydi.

Yalnızdılar, destekleri ve muhtemelen desteğin zamanında gelme umudu da yoktu.

Göğsüne çöken ağırlık ezici bir ağırlık gibiydi. "Dövüşmeyi tercih ederim," diye fısıldadı Liza arkasından.

Diane yavaşça başını salladı. "Silahınız var mı?"

"Bir bıçak, sahip olduğum tek şey bu." Pişmanlık diğer kızın sesini doldurdu.

Diane sert ve derin bir nefes aldı. "Seni almalarına izin verme. O bıçağı kendi üzerinde kullanman, onlar tarafından yakalanmandan çok daha iyi olur. Benim için geldiklerinde otele doğru koş. Breeds beni arıyor olacak. Seninle ilgilenecekler."

"Şaşırdım Bayan Broen," dedi kumral saçlı alaycı Çakal. "Eşinizi duymuştum. O hıyar gibi tavrıyla yanınızda bize karşı durmamasına şaşırdım. Yoksa her zaman yemin ettiği gibi çiftleştiğini anladığı anda diğer tarafa mı kaçtı?"

"Sadece biraz gecikti," diye onu temin etti.

"Daha çok onun iyi bir kız olmasını ve bu küçük kaltağı kurtarmaya gitmek yerine yataklarında kalmasını beklemek gibi." Malcolm silahını Liza'ya doğru salladı. "Onun için geldiğimizi nereden biliyordun, Diane?"

Yapmamıştı.

Diane geri adım attı ve onu korumak için kendini diğer kıza yaklaştırdı; derin bir nefes aldı ve kendini hazırladı.

Hiç şansları yoktu. Malcolm Thor'u saf dışı bırakmıştı ve geriye onu kollayacak kimse kalmamıştı. Tek bir atışı vardı ve başka bir öldürücü atış için silaha tekrar güç vermek için yeterli zamanı yoktu.

Öldürmek zorunda değildi.

Diane, başparmağının mekanizmaya doğru belli belirsiz bir hareketiyle gücü öldürmeden yaralamaya ve yaralamadan etkisiz hale getirmeye indirdi.

Sekiz el ateş edebilirdi ve diz kapaklarına nişan alırsa bir şansı olabilirdi.

Liza da öyle.

"Zavallı Malcolm," diye kahkaha atarak ona baktı, aklına gelen tek plan gözünün önünden geçti.

Purolu Çakal hınzırca kıkırdarken kaşlarını çatdı. "Bana bir meydan okuma gibi geldi, küçük adam."

"Kapa çeneni," diye tersledi Malcolm. "Kimse sana sormadı."

Lawe onu şimdiye kadar çoktan özlemiş olmalıydı. Bir saatten fazla olmuştu. Onu tanıyordu ve iyi tanıyordu. Tıpkı onu tanıdığı gibi. Onu zorluyor, ona meydan okuyordu, şimdi tek yapması gereken yeterince uzun süre hayatta kalmaktı-

"Kimsenin bana sormasına gerek yoktu." Çakal yine alçak sesle, eğlenerek güldü. "Çok tatlı bir kız, Malcolm."

"Ve Malcolm'un kışını cehenneme kadar tekmeleyebilir," diye hepsini temin etti Diane. Baskın alfa olduğu her halinden belli olan Çakal'a bakarak alaycı bir küçümseme fırlattı. "Benimle yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu." Malcolm'a başıyla işaret etti. "Kız için gelmedi, benim için geldi."

Çakal başını Malcolm'a çevirdi. "Bu doğru mu, Malcolm?"

Malcolm'un dudakları öfkeyle inceldi. "Bir taşla iki kuş, değil mi? Amcasını, onun ikinci adamını öldürttü, böylece kendisi ve o piç Thor ekibi ele geçirebilecekti. Sana kan istediğimi söylemiştim."

"Görev bu değildi," diye hatırlatıldı.

Diane kıkırdadı. "Dört çakal." İç çekte. "Küçük benim için mi? Benden bu kadar mı korktun, Malcolm?"

Çenesi gerildi, elleri silahı sıktı.

"Eğer beni istiyorsan, gel benimle dövüş," dedi gülerek. "Sana meydan okuyorum."

Oradaki her çakal .

"Kıza bin dolar," diye mırıldandı lider. "Kapa çeneni, Köpek," diye öfkeleni Malcolm.

"hıyarda senin binin var. Kızda olmayan kaslar onda var." Loki diğer ikisine dönmeden önce bahsi kabul etti. "İt, Mongrel? Siz ikiniz var mısınız?"

"Kıza bin dolar." Gri Gözler onu kabul etti. " binlik." Sonuncusu bahsi kabul etti. Malcolm öfkeden titriyordu.

Diane beklentiyle gülümsedi.

"Bıçaklar mı yumruklar mı?" diye sordu, onun güçlü yanlarını olduğu kadar zayıf yanlarını da biliyordu.

"Seni lanet olası fahişe," diye hırladı.

"Ya meydan okumayı kabul et ya da çek ," diye tersledi Dog.

"Savaşmadan onu almayacağız."

Tanrı bir Çakal'ın kalbini ve meydan okumaya ya da iyi bir bahse olan aşkını sevsin. "Ben kazanırsam, çekip gideriz," dedi gözlerini Malcolm.

Dog'un gülümsemesinin beklenti içinde olduğu belliydi ama kolayca başını salladı. "Onun kışını kırbaçlarsan yürürsün. O seninkini kırbaçlar, sen kaçarsın. Bu nasıl?"

Diane, Malcolm'a gülümserken keskin ve kararlı bir şekilde başını salladı.

"Bu bir bahis."

-MADDE 17-

Ölüyordu!

Lawe, Çakalların eşiyle flört edişini izleyip dinlerken, içindeki öfkenin bir veba gibi vücudunu hücre hücre yiyip bitirdiğini hissedebiliyordu.

Onu kurtaran, onları kurtaran tek şey, onlardan şehvet kokusu . Yine de yumrukları sıkılıydı, dudakları ağzının kenarlarındaki keskin köpek dişlerinden geriye kıvrılmıştı ve göğsünde gümbürdeyecek olan hırıltıyı ancak zar zor zapt edebiliyordu. Saf kedi öfkesinin kükremesini engellemek için yapabileceği tek şey buydu.

"Hey, Lion-o, şu baskıyı biraz azaltabilir misin?"

Kısık sesle ve acı dolu bir istekle elini Thor'un göğsünden tamamen kaldırdı ve parmaklarını arkalarındaki Breed Enforcer'a doğru sallayarak Thor'un aldığı bıçak yarasına baskı uygulaması gerektiğini işaret etti.

Lawe ayağa kalkmak için hareketlendi. Niyeti eşinin yanına koşmak, onun kanadını korumaktı. Malcolm'un icabına bakıldıktan sonra yaşayacağını bildiği zaferi paylaşmak için.

Sonra Lawe, o piçin öldüğünden emin olmaya karar verdi.

"Sana ne demiştim ben?" Thor'un parmakları aniden Lawe'un ön koluna kenetlendi ve ağır çam ağaçlarının gölgesindeki sığınaklarından fırlayıp, ihtiyacı olduğunda eşine yardım edemeyeceği kadar uzakta cereyan eden çatışmaya koşmadan önce dizginledi.

Tanrım, nasıl hayatta kalabildi?

Derin ve sert bir nefes .

"Acıyor," diye . "Buraya kadar hissedebiliyorum."

Dönerek bir an paralı askere dik dik baktı ve sonra gurur ve saf bir dehşet dalgasıyla Diane'i izlemek için geri döndü."

"Elbette canı yanıyor, seni aptal herif," diye homurdandı Thor, sesi alçaktı ve çok farklı türden bir acıyla doluydu. "Orada tek başına. D.C.deki otelden ayrıldığı andan beri, arkasında arkadaşı olmadan acı çekiyor. O bir savaşçı, Justice.

özenti. Sen onun sadece lanet olası eşi değilsin, ortağısın ve ruhunun ikiye bölünmesinin kokusunu almayacaksın."

Lawe'un başı döndü ve arkadaşını bir kez daha izlemek için dönmeden önce dişleri İsveçliye tehlikeli bir şekilde çarptı.

İnanılmazdı.

Dimdik ayakta duruyor, bir elini kalçasına dayamış, amcasının onu gruba getirdiği günden beri savaştığı o lanet olası lazer silahını tutarken parmakları tembelce ona vuruyordu.

Bu paralı asker Komutan Diane'di -arkadaşlarının ve ailesinin tanıdığı Diane değil- Jonas'a, eşine ve Lawe'a en yakın olan Irklar onu tanıyordu. Bu Dişi Avcı'ydı. Bulmak için kiralandığı kişilerin izini sürme, onları kurtarma ve sağ salim geri getirme becerisiyle tanınan kadın.

Ve bunu yedi yıldan uzun bir süredir yapıyordu.

Grubun resmi komutasını sadece beş yıl önce almıştı ama amcasının ölümünden önceki iki yıl boyunca kendi görevlerini yönetmiş ve gruba hayal bile edemeyecekleri kadar çok para kazandırmıştı.

Kendine güvenen, kendinden emin ve ruhunu alevler gibi saran duygusal acı dışında her şey yolunda.

Ona ihtiyacı vardı.

Cinsel bir açlık değildi. Çiftleşme ateşi değildi ve çiftleşme ateşinin alevlerini söndürme ihtiyacı da değildi. Eşinin bir duyduğu ihtiyacı. Eşi için.

Onun yanında duracağına ve görevini yerine getirmesi için ihtiyaç duyduğu alanı ona sağlayacağına söz vermişti. Jonas ve Callan ona amacına ulaşması için bir hafta vermişlerdi. Ama yine de onun yanında durmuş, planlarını ince eleyip sık dokumuştı. Ve ona, yeteneklerine güvenmediğini hissettirdiğini biliyordu.

Eşinin -sahip olduğu inanılmaz derecede hayati savaşçı ruhun- bu kadar iyi yaptığı şeyi nasıl yapacağını öğrenmek için harcadığı yıllardan sonra böyle bir yönetimi kabul edeceğine onu inandıran neydi?

Onu yine hayal kırıklığına uğratmıştı.

Bir an için başını öne eğdi, hayvancağız volta atarken, öfkelenirken, genetiği onu koruma ihtiyacıyla savaşıırken duyularını tırmalayan sert, çaresiz nefesler aldı. Onun önünde durma, tehdit olduğuna inandığı piçleri uyarmak için hırlama ihtiyacı.

Gerçekten karşı karşıya olduğu tek bir tehdit vardı.

Dog, Mutt, Mongrel ve Loki, Malcolm'un sandığı gibi Konsey'den yeni ayrılmış paralı Çakallar değildi. Onlar, komutanını Genetik Konseyi'ne teslim etmesine yardım etmek isteyen kana susamış, kuduz hayvanlar değildi.

Onlar Jonas'ın çifte ajanlarıydı. Tabiri caizse Konsey'in içindeki gözleri ve kulaklarıydılar. Onlar hala askerdi, ya da Konsey öyle olduğuna inanıyordu, sadece artık eskisinden farklı bir sıfatları vardı.

Yine de, tehlikenin en aza indiğini bilse bile, içinde yükselen hırıltıları ve öfke kükremelerini bastırmak için kendini zorla tutmak zorunda kaldı.

Kadının kafa karışıklığı ve hayal kırıklığı hissi, beyninden geçip ruhuna doğru acı bir öfke dalgası yayıyordu.

"Ona arka çıkmayacaksın," diye homurdandı Thor ve bir an için, sadece kısa bir an için, neredeyse bir hayvanın hırıltısı gibiydi. "Onun kim , ne izin vermeyi reddediyorsun. O lanet olası bir savaşçı, Lawe. Onu gömmezsin, cesaretlendirirsin. Onu eğitirsin, keskinleştirirsin, eline en iyi çelik gibi uyana ve iki kat daha derin kesene kadar onu bileylersin. O senin eşin. O senin ortağın. Tanrı'nın yarattığı ve bir erkeğe bahşettiği en iyi silahtır. O senin yanında duruyor, Lawe. Ya onun yanında olursun ya da onda sevdiğin her şeyi kaybedersin."

Paralı askere ters ters bakarken başı döndü, içinde kaynayan acıyla birlikte öfke de çalkalanıyordu. "Kapa şu lanet çeneni!"

Kalkmak için hamle yaptı ama koluna yapışan ikinci eli hissetti.

Başını diğer tarafa çevirip kardeşini gördü, Thor'unkinden daha hafif bir tutuşu vardı, yüz ifadesi sempatik olsa da sertti.

"Onunla çiftleşebilirim," dedi Rule , bakışları karanlıktı ve Lawe ilk kez kardeşinin içinde çok derinlerde sakladığı acıyı hissetti. "Biz kardeşiz. Savaşmayı arzulayan bir eş alırdım ve

Ben onun yanında dururken o da bir savaşçı olacak. Sana eşimi vereceğim," diye fısıldadı. "Nazik. Yumuşak. Bırak silah tutmayı, yumruk yapmayı bile bilmeyen bir kadın. Benimkini koru Lawe, ben de seninkini koruyayım. Annemizin yaptığı gibi ruhlarımızı karıştırmadan ihtiyaçımız olana sahip olacağız."

Kardeşinin eşi mi? Rule'a tamamen inanamayarak baktı. Kardeşi ne zaman çiftleşmişti ve hayvani genetiğinin sahiplendiği kadının narin, ince kokusu neredeydi?

Bu, daha sonra ilgileneceği bir soruydu. Kendi kafa karışıklığını ve çelişkili ihtiyaçlarını anlamlandırdıktan sonra anlamlandırmaya çalışacağı bir soru.

Savaşçıyı özgür bırakırken ona sahip olma ihtiyaç. Kadını tutma, onu koruma ve sadece eşinin onu koruyabileceği gibi koruma ihtiyaç.

Lawe önündeki sahneye dönmeden önce başını sert bir şekilde salladı.

"Bırakın beni." Hırıltısı sertti; hayvan özgürdü ve daha fazla zapt edilemeyecekti. "şimdi."

Thor ve Rule yavaşça, isteksizce onu serbest bıraktı.

Lawe ona, "Kural, altı yönünde," diye emretti. "Arkadaşımın arkasını al. Braden, Megan, Liza sizde."

"Eğer onunla savaşmazsa, Lawe-"

"Onunla savaşacak," diye yemin etti hayvan. "Biri müdahale etme hatasını yapmadığı sürece bu onun savaşi. O zaman ölürler. Malachi, Josiah, Dog'un ekibinin arkasına geçin. Eşim söz konusu olduğunda kimseye güvenmem, Jonas'ın en sevdiği hayvanlarına bile. şimdi çıkın."

Gölgelerin arasından geçerek, hayvani bir zarafet ve gizlilikle kayarak, kardeşinin arkasını kollamasıyla birlikte, eşinin acı çektiği, kendisini asla bir eş olarak göremeyeceğine inandığı adam için içten içe ağladığı yere doğru ilerledi. Thor'un tanıdığı ruhu ve vahşi, ince bilenmiş silahı asla göremeyecek olan eşi.

Bu sefer adamın kararı değildi. Hayvan ikinci kez içinde yükseldi ve kontrolü ele geçirdi. Ve adamın o saniyede öğrendiği şey onu inançsızlıkla doldurdu.

İlk seferinde, sonsuza dek çekip gitmeye cesaret edeceğinden korktuğu kadını işaretlemişti. Hayvanın hissettiği kadın, adamı reddetmeye çok yakındı.

Bu kez hayvan adamın mücadelesinden, koruma ihtiyacına karşı bir eşe duyduğu ihtiyaçtan bıkmıştı.

Kurabiye pişiren, mahallenin çocukları için kostümler diken bir kadınla ne işi olabilirdi ki? Tehlikeden anladığı şehirde arabayla gezmek olan bir kadınla?

İhtiyacı olan kadın o değildi.

İrk İşleri Bürosu'nun müdür yardımcılığı ihtiyacı olan iş değildi.

O bir savaşçıydı, tıpkı eşinin bir savaşçı olduğu gibi. Savaşçı, herhangi birinin, herhangi bir şeyin, özellikle de onu tüm ruhuyla seven adamın bunu ondan almasına izin verirse lanetlenirdi. Tüm hayalleri, tüm tutkusu ve içinde barındırdığı tüm korkusuyla.

Kardeşi sessizce gruba yaklaşıp gücünü ve duyularını onunla paylaşıırken, Lawe kendini ona doğru uzanırken buldu.

İkiziyle paylaştığı hediyeler vardı. bir dakikadan kısa bir süre sonra doğmuştu. İşte bu yüzden Rule mükemmel bir müdür yardımcısı olacaktı. Jonas'ın Lawe'un olacağını düşünmesiyle aynı sebepten. Rule'un ikiziyle birlikte odaklanma, onun duyularını paylaşma yeteneği, listelerin dışına çıkan bir aralıktı. Lawe aniden daha hızlı, daha güçlü, işitme duyusu daha keskin, görme duyusu daha keskin, koku alma duyusu o kadar keskindi ki kilometrelerce öteden gelen kişileri tespit edebiliyordu. Çakal ekiplerinin çölde sessizce ilerlediğini, Dog'un ekibinden ödülü almak için sinsi bir hassasiyetle hareket ettiklerini biliyordu aradılar.

Lawe Justice'in eşi. Belki de ikizlere gebe kalabilen iki eşten sadece biri. Bunu hissetti. Hissetti.

Bu tam odaklanma, on millik bir yarıçapı dolduran her kokuyu tanımladı, işaretledi ve ezberledi; bir farenin koşuşturmasından sayısız çiftin tutku fısıltısına, çöldeki Çakal komutanın adamlarını daha hızlı hareket etmeye yönlendiren yumuşak hava rahatsızlığına kadar her sesi tespit etti. Gözlerinin gördüğü her resim

dokundu, her nefesle gelen her tat aniden güçlendi.

Tehlike artık gerçekte. Eşini almaya kararlı iki düzine düşman Çakal ve insan askeri vardı. Bir gün kendi ikiziyle psişik bir bağ paylaşan bir Irk'a çocuk, belki de ikiz doğuracak olan kadını almaya.

"Onun arkasında kal." Emir bir nefeslik sesten öteye gitmiyordu ama kardeşinin bunu açıkça duyduğunu biliyordu. "Eğer gebe kalırsa _"

"Tıpkı eşimin yapacağı gibi, hepimize karşı kullanılabilecek bir araç tasarlıyor," diye onayladı.

Neden yaratıldıklarını biliyordu. Bilim adamları, her birine ilk kadınları verilmeden sadece saatler önce inanılmaz derecede açık bir şekilde detaylandırmışlardı.

Bilim adamlarının başarısız olduğuna inandıkları eşsiz bir deneyin başlangıcıydılar.

Çiftleşme denkleminde, yabani ateş olduğuna inandıkları çiftleşme sıcaklığını ve Irklar ve eşleri söz konusu olduğunda gebe kalmanın asla zorlanamayacağı gerçeğini hesaba katmamışlardı. Irkların üreyemeyeceğine ve insanlarla melezleşmenin bile başarısız olacağına inanmışlardı.

Ta ki çiftleşme sıcaklığının ilk belirtileri ortaya çıkmaya başlayana ve canlı muayeneleri hem Irk'ın hem de eşinin yaşadığı değişiklikleri ortaya çıkarana kadar. İçsel olarak, her iki eş de çok çeşitli anomaliler yaşıyordu.

Daha hızlı atan bir kalp. Adrenalin, dişilerini yumurtlamaya itebilen bilinmeyen bir hormonla bağlanmıştı. Ve bazı durumlarda, bir ikiz setinin parçası olan Irklar tarafından, hayvan genetiği bu yumurtlamanın bir melez mi üreteceğini yoksa ilk aşama ikizlerin mi yaratılacağını belirledi.

Çamların kenarındaki gölgelere doğru ilerleyen Lawe, Malcolm'un şokunu görmezden gelerek açıklığa adım attı ve eşinin ani adrenalin dolu heyecan dalgasını etrafına sardı.

Braden ve Megan karşı yönden gelip Liza'nın etrafını sararak onu geri çekerken, o ve Rule ona doğru ilerledi.

"Bakın partiye kim katılıyor çocuklar," diye söylendi Dog. "Görünüşe göre bahis kapandı."

"Cehenneme kadar yolu var." Lawe, arkadaşının sağ omzunun biraz arkasına doğru ilerledi. "Benim binliğim sende. Arkadaşım onun kışını tekmeleyecek." Avucunu lazer güdümlü, lazerle çalışan mermi yüklü bir Breed silahı olan silahının kabzasına koydu. "Ve bunu silahsız yapacağız, değil mi Malcolm?" Dog'a başıyla işaret etti.

Çakal muzaffer bir sırtışla öne çıktı ve sersemlemiş Malcolm'dan çeşitli silahlar topladı.

"Eşim," diye mırıldandı Lawe, hayvan hâlâ baskındı ama şimdi eşinin her zaman olması gereken Cinsi yaratmak için adamlarla tamamen birleşiyordu.

Rule'un irkildiğinin, hayvanının aniden dizginlerinden kurtulup aynı şeyi yaptığının farkındaydı. Bunu beklemiyordu ama belki de kendisi gibi kardeşinin de ona ait olması gereken her şeyi sahiplenmek için bu itkiye ihtiyacı vardı.

"Lawe," diye fısıldadı Diane, bakışları ona doğru kayarak.

"Bir düzine çakal ve insan yaklaşıyor. Belki de yirmi dakika uzaktalar ve tamamen silahlanmış durumdalar," dedi. "Bu küçük meseleyi halletmek için on yedi dakikan var." Bakışlarını ona çevirirken dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Neyin var göster bana, dostum."

Diane, içinde umut yükselirken dudaklarının bir anlığına titrediğini hissetti. Kalbi hızla çarpıyor, heyecan ve saf beklenti, bir ömür boyu harcadığı güç ve eğitimin içine işliyordu.

" ne alacağım?" diye mırıldandı kemerini bırakırken, gözlerini Malcolm'dan ayırmadan.

"Muhtemelen pazarlık ettiğinden daha fazlası," diye güvence verdi ona, ani bir sevinç dalgasının içine dolduğunu hissederken. "Ama önce benim için bu küçük bahsi kazanmalısın."

"Sorun değil," diye güvence verdi ona, bakışları bir parça duygusallıkla ona kayıyordu, onu öldürme girişiminde birden fazla kez başarısız olan haine geri döndüğünde sikiinin heyecanla seğirmesine neden olan ince, küçük bir flört.

"Bana ihanet ettin, Malcolm." Kalçasındaki kemeri ve kılıfı gevşetti. "Kaçabilecek kadar zeki olduğunu düşündüren neydi?"

onunla?"

Lawe'un endişesini, sevgisini ve bakışlarında görebildiği hayvanın ilkel gücünün ve kararlılığının alışılmadık, kafa karıştırıcı taleplerini hissedebiliyordu.

Bu konuda rahat değildi.

Onun için her zaman korkacaktı ama korkmazsa, aralarındaki aşk bildiği kadar güçlü olmayacaktı.

"Ne yazık ki hayatta kaldın," diye alay etti. "Kurtulmaman gerekiyordu. Padric'i öldürttün. O senden on kat daha askerdı, sonra da ben onu öldüremeden amcanı kaçırdın. Kaltak, onun senden saklandığını bilmek hoşuna gidiyor mu?"

"O öldü." dedi iç çekerek. "Benden asla saklanmazdı. Beni terk etmezdi, Malcolm."

"Seni terk etmekten daha kötüsünü yaptı." Güldü. "Seni bir Konsey bilim adamı için terk etti," diye bağırdı. "Kiralandığı gibi onu öldürmek yerine pis bir canavar yaratıcısı için."

Amcasının onu terk etmediğine ya da o depoda öldürülmeden hemen önce bulması için tutulan Konsey bilim adamıyla birlikte saklanmadığına onu asla ikna edemeyecekti. Ve umurunda da değildi.

"Eğer kendini gösterirse senin için onun kışını tekmelerim. Bu nasıl?" diye söz verdi.

Lawe, "Kışına tekmeyi bas da gidelim, bebeğim," diye mırıldandı. "Köpek dost canlısı ve Konsey'i tamamen terk etmeden önce Jonas için istihbarat toplamak için buradaydı. Ama üzerimize gelen bir düzine adam ağır silahlı ve bizi vurmak istiyorlar. Onlar daha fazla yaklaşımadan gitmiş olmak istiyorum."

Durakladı, bakışları Dog'a ve ona dişlek bir sırıtışla uzattığı purosuna gitti. Kolunu kaldırarak selamlamak için iki parmağını alnına götürdü.

"Bilmem gerekirdi." Kaslarını gevşeterek Malcolm'a bir adım daha yaklaştı. "Hiçbir zaman sadakat uyandırmadın Malcolm. Şimdi de öyle olmadığını bilmem gerekirdi."

"On beş dakika," diye hatırlattı Lawe ona, başını eğip alnına bir öpücük kondururken; güvenin, sevginin ve kızın içinde dalgalandığını hissettiği özgüvene olan inancının sevgi dolu bir övgüsüydü bu.

"On beş dakika." Başını salladı ve Malcolm'a döndü.

Gözlerini devirdi. "Bak, gömleğini çıkarmış," dedi alaycı bir tavırla. "Tanrı kalbini sevsin, gerçekten bu kadar kolay olacağını mı sanıyor?"

Kaslarının görüntüsünün göz korkuttuğunu düşünüyordu. Etinin altındaki esneme ve dalgalanma, ölümlüleri ürkütecek güce sahipti.

Diane irkilmedi. Gözlerini dikmedi.

İç çekerek başının arkasını kaşdı. "Ee, Malcolm sevgilim, gümbürdeyecek miyiz?"

Omuzlarını esnetti. ", fahişe, bırak kıcını tekmeleyeyim."

Lawe hırladı ama Diane, eşinin müdahalesinden ve onun dövüşü bitirmesine izin verememesinden korkmadığı için uçuyordu.

On beş dakika.

"Bu sadece on dakika sürecektir," diye söz verdi.

"Beni bir kez daha yüzüstü bıraktığın için alacağın cezanın tadını çıkaracak kadar enerji biriktirdiğinden emin ol, dostum," diye önerdi. "Anlayabilirim ama bunun bir daha asla olmayacağından emin olacağım."

Duraklayarak bakışlarını adamın üzerinde gezdirdi; başından, giydiği kot pantolonun altındaki ereksiyonun kanıtına, giydiği askeri botlara ve tekrar yukarıya. "Korkma dostum." Gülümsemesi ukala, kadınsı ve kendinden emindi. "Vereceğin tüm cezalar için bolca enerji biriktireceğim."

Malcolm, "Bu lanet olası sevgi dolu saçmalıklar sinirime dokunuyor, sürtük," diye hırladı. "Kaldır kıcını da buraya gel ve o doğaya aykırı orospu çocuğuna eşinin ne kadar zayıf olduğunu göstermeme izin ver. Sonra arkadaşlarım hepinizin kıcını toplayıp sizi içeri tıkabilir."

Birbirlerinin etrafında dönmeye başladıklarında Diane sırtıttı. Daha önce Malcolm'un kıcını tekmelemişti. Kolay olmamıştı. Pis bir dövüşçüydü ama onun zayıflıklarını biliyordu. Yine de Malcolm onun zayıflıklarından birini gerçekten delmeyi başardığında Lawe'un nasıl tepki vereceğinden emin değildi.

Hemen.

Ona doğru atladı, yumruğu yanağına hafif bir darbeyele çarptı ve onu ayaklarından yere düşürdü.

Şiddetli bir kedi hırlaması açıklıkta yankılandı.

Diane ayağa kalkmaya zahmet etmedi. Bunun yerine kendini omuzlarından yakaladı, bacaklarını savurdu ve Malcolm'u yere düşürdü.

On beş dakika ya da daha az. Adil davranacak zamanı yoktu. Zaten zahmet etmezdi ama sırf Malcolm'un yaşayacağı aşağılanma için işi biraz uzatabilirdi.

Adam yere düşerken, kadın ayağa kalktı. Gücüne güç katmak için güçlendirilmiş çelik burunlu botu, geri sıçramadan önce adamın böğrüne gömüldü ve bir avuç çöl kumunu süpürdüğü yere doğru ellerini açarak okşadı.

Malcolm kolayca ayağa kalktı, gerçi şimdi yan tarafına kan bulaşmıştı ve içgüdüsel olarak onu tercih etti.

Kumu doğrudan gözlerine yöneltecek kadar yaklaşan Diane geri döndü, bacağını savurdu ve çelik burunlu botunu doğrudan çenesine vurmak için yukarı kaldırdı.

Adam tekrar aşağı inerken çatırdadığını duydu.

Bu kez yaklaştığında onu kısa yakaladı, yumruğu dizinin arkasına çarptı ve etrafında dönerken onu yere düşürdü.

Yeterince hızlı değildi.

Diane onu durduramadan kendini yere yapışmış halde buldu, dudağındaki derin kesikten akan kan hafiflerken yüzünün yan tarafının aldığı darbeden dolayı yandığını hissetti. Rahatsızlığı hissedebiliyor, onun dokunuşunun yakıcı reddini vücudunda hissedebiliyordu. Bu onu zayıflatmak yerine daha da sinirlendirmişti.

Dudağındaki kesik kesik acıya rağmen gülümsemek zorunda kaldı.

"Oh, pratik yapıyormuşsun," diye alay etti. "Ne yazık ki hâlâ seni öldürtecek bir egosu olan yavaş bir herifsin. O arkadaşların ortaya çıktığında ve ben burada olmadımda ne olacağını sanıyorsun? Köpek burada değil. Sadece sen, teslim etmeye söz verdiğin ödülün olmadan yapayalnız."

"O zaman senin peşinden gelirler." Diane eğilip içeri girmeye çalışırken zafer kazanmış gibi savruldu.

Ayağı savruldu, adamın taşaklarına çarptı ama yanağına çarpan yumruktan kaçacak kadar hızlı değildi.

Lawe öfkeyle kükrerken "Lanet olsun!" diye küfretti. "Ben bulamadan seni öldürecek."

Dizlerinin üzerine düştüğü yere doğru birkaç adım atarak ilerleyen Diane, bu kez ayağının düz kısmıyla adamın kafasının yan tarafına sert bir tekme daha attı.

Sert.

Tüm gücünü buna verdi. Amcasının ona öğrettiği gibi uyluklarının iyi tonlanmış kaslarını kullanarak ve tüm gücünü buna vererek, adamın kafasını koparacağı umuduyla tekme attı.

Olmadı.

Bunun yerine, onu sırtına fırlatarak ve bilincini kaybederken dudaklarından sert bir inilti çıkarmaya zorlayarak geri çarptı.

Onun yapacağını bildiği gibi.

Amcası, Malcolm'a özel olarak nasıl bakacağını öğretmek için onunla aylarca gizlilik içinde çalışmıştı. Ekip için sözleşme yaptığı durumlarda emirleri dinlemek istemeyen dik kafalı bir piçti.

Anlaşma buydu. Amcası, komuta deneyimine sahip olmak istiyorsa, sözleşmeyi alan ekip üyesine komutayı verecekti.

Diane'in vardı.

Thor yapmamıştı ama ona sözleşmelerini vermeye ve ikinci adam rolünü oynamaya her zaman çok istekliydi. Sanki başına gelecekleri hep biliyormuş gibi.

Sert bir şekilde nefes alarak, vücudu acı içinde kıvrılırken, Dog'un aceleyle Malcolm'un yanına gidip soğukkanlılıkla nabzını kontrol etmesini izledi.

"Bir süre dışarıda kalacak," diye bildirdi, bakışlarını Diane'e kaldırarak. "Bunu senin için bitirmemi ister misin?" diye sordu belli bir beklentiyle.

Kadın ona ters ters baktı. "Eğer ölmesini isteseydim, onu kendim öldürürdüm."

Kaşları kalktı. "Hiç adam öldürdün mü?" diye sordu yumuşakça, nazikçe, sanki onun çok nazik ya da belki de çok zayıf olduğuna inanıyormuş gibi.

Kadın tiksintiyle adama baktı. "Listeyi istiyor musun?"

"Kurşunlar sayılmaz." Ayağa kalktı ve o alaycı gülümsemesiyle onu izledi.

"Bıçak mı?" diye sordu usulca. "Eller mi? Onun boynunu senin kırabildiğin kadar kolay kırabilirim, bundan hiç şüphen olmasın. Yeterince acı çekmedi." Bakışları kararlılıkla daraldı. Bir Breed'i yere sermenin tek yolu buydu. "Ve ben onun acı çekmesini istiyorum."

"Acı çekecek." Köpek başını salladı. "Çünkü buraya gelen Coyote ekibinin komutanı deli bir orospu çocuğu. Senin için öleceğinden emin olacak. Ve eğer buradan defolup gitmezsek, bizim de o küçük piç kurusuna katılmamızı sağlamaya çalışacak."

Omuz silkti ve eşine geri döndü.

"Yine söz verdin," diye mırıldandı adam ona doğru adım atarken, etrafındaki hava ilkel bir açlık ve hâkimiyetini yeniden kurma ihtiyacıyla titreşiyordu.

Onun üzerinden.

Ona sırtarak karşılık verdi.

Bir saniye sonra bir eli kızın saçlarına gömülmüş, diğeri sırtına sarılmış ve dudakları kızın dudaklarını kaplamıştı.

Öpüşme hınzırcaydı, ağzı açıktı, diller birbirine dolanıyordu ve çiftleşme hormonunun tadı vücuduna yayılıyordu.

Ah Tanrım, onun da istediği buydu. Acı geçecek, onun dokunuşuna duyduğu ihtiyaç asla dinmeyecekti.

Parmakları adamın giydiği tişörtü kavradı, adam aniden onu kaldırdığında kalçaları ona doğru eğildi, dili ağzına lezzetli bir şekilde pompalanırken onu kendisine doğru tuttu ve saniyeler içinde amcığı onun için yanmaya başladı.

Rule aniden, "İçeri girmekte sorun yaşıyoruz," dedi. "Desteksiz bir çatışmaya girmeden önce yola çıkın."

Bir nefesle diğeri arasında Lawe onu serbest bıraktı. Çamların örtüsüne ve diğer taraftaki Breed'in zorladığı otelin güvenliğine doğru koşmaya başladıklarında eli onun elini kavradı.

Megan ve Braden, Liza'yla birlikte çoktan ayrılmışlardı ve askeri çöl operasyonlarında kullanılan tam yüklü Çöl Dragonlarından biriyle golf sahasına geri dönüyorlardı.

Onu geçip Thor'un Josiah tarafından ağaçlardan indirildiği yere doğru ilerleyen diğer iki Ejderha Lawe, Diane ve onları takip eden gruba doğru hızla ilerledi. Aracı Jonas kullanıyordu ve bir Breed de aracın silindirine monte edilmiş lazerle çalışan güçlü silahı kullanıyordu

barlar. Arkasındaki ikinci Dragoon, Dane Vanderale'in direksiyonda olduğu ve ortağı Rye Desalvo'nun da bu araca monte edilmiş silahı yönettiğı bir şekilde inişli çıkışlı arazide ilerliyordu. Takviye birlikleri geliyordu ve eğer yüzlerindeki ifadeler bir şey ifade , o zaman cehennem gibi bir dövüş bekliyorlardı.

Bu Lawe'un uzmanlık alanıydı. Çatışmaları severdi, Diane soruşturmaları ve kurtarmaları severdi. Burada kurtarmaya gerek yoktu. Ve bu, yangın savaşlarından müthiş bir adrenalin patlaması yaşamadığından değildi. Lawe söz konusu olduğunda çok fazla çatışmaya gireceğinin farkında değildi.

Ama bu durumda onun için endişelenmek zorunda kalırsa tehlikeye girebilirdi. Ona soruşturmayı, mücadeleyi, kendini kanıtlama şansını vermişti ve bunun henüz bitmediğini biliyordu. Honor Roberts hâlâ dışarıdaydı ve Liza Johnson henüz sorgulanmamıştı. Nazikçe.

Ama bu savaşdaki rolü sona ermişti; bekleyecek ve savaşın neler getireceğini görecekti.

Ona dönerek kollarını boynuna doladı ve dudaklarına neşeli bir öpücük kondurdu.

"Kendini yaralarsan bunun bedelini cehennemde ödersin, dostum," diye uyardı onu.

Adamın gözleri şaşkınlıkla dolmuştu ama gözlerini aydınlatan beklenti kızın aşına olduğu bir şeydi. Kendisinin de bildiğı bir şeydi. Sevdiği işin beklentisi.

Adalet.

Adını bunun için almıştı ve bu onun bir parçasıydı.

Kız onun eşiydi ama adrenalin de tıpkı onun hayranı olduğu gibi metresiydi.

"Seni seviyorum." Diane'in yanağına dokunduktan sonra, önlerinde zıplayarak duran Dragoon'dan atlayana kadar görmediğı Irk'a döndü. "Tarek, eşime iyi bak."

"Sanki benim kızımış gibi," diye söz verdi Tarık.

Tarek Jordan, kendisi de çiftleşmişti ve aktif statüde değildi ama müsait olduğu zamanlarda destek ekiplerinin bir parçası devam ediyordu. "Hadi gidelim." Diane'e hızlıca başıyla selam verdikten sonra golf sahasını hızla geçerek otelin güvenliğine doğru ilerlediler.

Endişe onu geride bırakmanın bir parçasıydı ama bir çatışma sırasında onun yanında olursa asla işini yapamayacağını biliyordu. Bir düzine Çakal ve insan askerle savaşmak, onun Malcolm'la savaşmasına izin vermekten çok daha farklıydı ve Diane bunu biliyordu.

Omzunun üzerinden bakınca, başka bir Dragoon otelden onlara doğru koşarken, yaklaşmakta olan Konsey askerlerini karşılamak için yarışan araçların tozunu gördü.

Thor araca ilk bindirildiğinde Tarık, "İşte aracımız," diye bağırdı. Araca kendileri ulaşan Diane açık tarafa atladı, Lawe ve Dane'in Süvarileri tepenin üzerinde gözden kaybolurken kaybolan toza son bir kez baktı ve diğer dört kişi onları karşılamak için çamları kesen patikalardan koştu.

Takviye kuvvetler. Dane ve Jonas işi şansa bırakmamıştı. Dog'un ekipleriyle birlikte zaferi garantilemek için onlara katılan yeterince İnfazcı vardı.

Ve döndüğünde-

Geri döndüğünde, sonunda onu özgür bırakan İrk'a her şeyini vermeye istekli bir eş olacaktı.

-EPILOG-

Yaralıydı.

Diane sessizce durup dudağını ısırarak Breed doktorunun adamın sağ pazusundaki kesik üzerinde sessizce çalışmasını izledi ve bu, omzundaki sığ yaradan kurşunu çıkardıktan sonraydı.

Göğsüne kan bulaşmıştı ama sessizce oturuyordu, onu izlerken kasvetli bakışlarındaki endişe dışında neredeyse rahattı.

Kaşlarını çatmış ona bakıyordu. Yaralara bakarken ellerini kalçalarına dayamıştı.

"Sana yaralanmamamı söylemiştim," diye sakince işaret etti.

"Öyle yaptın," diye kabul etti yavaşça, düşünceli bir şekilde başını sallayarak. "Ve seni memnun etmek için çok uğraştım dostum, ama o Vanderale veledi kendi postunun benimkinden daha önemli olduğunu düşündü ve beni kalkan olarak kullandı."

Oh, şimdi bu çok yanılttı. Ona açıkça yalan söylüyordu. Açıkça, şakacı bir şekilde. Neredeyse çapkınca yalan söylüyordu. Adam ilk getirildiğinde ayrıntıları zaten duymuştu ama yine de arkasında duran Jonas ve Dane'e döndü.

Her iki adam da eşine ters ters bakıyordu.

Kaşları merakla kalktı. "Vanderale veledi mi?" diye merakla sordu Dane'e.

Hakaret karşısında homurdandı. "Bir dahaki sefere onu lanet olası Çakallara atacağım."

Jonas, Lawe'u düşünceli düşünceli izlerken, "Yine de yaşayacak gibi görünüyor," diye söylendi. "Kurşunların kafanın yanından geçip gitmesini gerçekten özlemiş gibi davrandın."

Lawe sıırttı.

Bu gülümsemenin görüntüsü ona bir şeyler yaptı. İçini eritti. Sıcak bir yaz günündeki tereyağı gibi, duyguların içinden sızdığını, onu ele geçirdiğini, ruhunun tüm küçük gizli, önceden kilitlenmiş alanlarına sızarak onu zengin, ani bir yaşam duygusuyla doldurduğunu hissedebiliyordu.

Dane, "Sanırım bu da gitmemiz için bir işaret," diye mırıldandı.

"Lanet olası ırkların koku alma duyusu." İkisi de odadan çıkarken Diane içini çekti, doktor yaranın kenarlarını bir araya getirmek için kullanılan parçalanabilir zımbalara son deri çimentosunu yerleştirirken dış kapılar arkalarından kapandı.

Açıktaki kalan çığ eti mühürleyen Breed geri çekildi, aletlerini taşıdığı eski moda siyah çantaya yerleştirdi ve Lawe'a başını salladı. "Seni bitirdiğimi sanıyordum."

"Bu sık sık oluyor, değil mi?" Diane sordu.

Sihhiye sırttı. "Ne zaman bir göreve çıksa, savaşıacak bir Konsey askeri bulsa ya da sadece genç Irklarla dövüşüp tecrübesinin onların gençliğini ve gücünü yendiğini kanıtlamak istese." Kıkırdadı. "Onu tekrar aktif statüye almak istediğine emin misin?"

Eşine geri döndü. Kaşları kalkıktı, yüzünde bilmiş bir ifade vardı.

"Kahretsin," dedi bıkkınlıkla, "muhtemelen onu öldürmemenin tek yolu bu."

"Evet, iyileşirken oldukça uysaldır." Doktor kapıya yönelirken kıkırdadı. "Dikişleri patlarsa beni ara."

Birkaç saniye içinde o da odadan çıkmış ve onları yalnız bırakmıştı. "Acı çekiyor musun?" diye sordu.

Yataktan kalktı ve kot pantolonunu hızla çıkardı. Gömleği daha önce üzerinden çıkarılmıştı, botları yatağa kaldırıldığı anda ayaklarından kurtuldu.

Tahrik olmuştu.

Aletin bronz uzunluğu vücudundan dışarı fırlamıştı, kalın ve zonkliyordu, taşakları şaftın dibine doğru sıkıca kalkarken mantarlaşmış tepesi ön sakızla nemli bir şekilde parlıyordu.

"Oldukça eminim," diye mırıldandı bol tişörtünü başından yırtıp giydiği yoga pantolonunu hızla çıkarırken.

Onun için hazırды.

Diane, iç kasları ilgi ihtiyacıyla nabız gibi atıp esnedikçe, sularının amının dudaklarında toplandığını hissedebiliyordu.

Parmaklarını ağır sütunun etrafına dolayarak tembel tembel okşarken, bakışları niyetli ve düşünceli bir hal alarak ona baktı.

"Ceza zamanı," diye mırıldandı.

Kaşları kalktı, bakışları adamın güçlü ereksiyonunu okşayan parmaklarına kaydı.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı.

"Gerçekten." Ona doğru bir adım atarak başını eğdi ve dudakları onun ruhuna işleyen bir öpücükle dudaklarını yakaladı.

Çiftleşme hormonunun tadı daha zengin, daha baharatlıydı. Başına daha hızlı gidiyor gibiydi, aniden içinden geçen ateşli hislerle inlerken bağımlılık yaratan öz, uyarılmasına bir güç yumruğu gibi geldi.

Daha yeni yaralanmıştı, omzundaki ağır kaslardan bir kurşun çıkarılmıştı, pazusundaki yarayı zimbalar bir arada tutuyordu ama karnına bastıran ereksiyon her zamankinden daha güçlü, daha kalın hissediyordu. Adamın kolları onu kendine doğru çekerken, kızın içinde korumacı değil, ateşli bir güvenlik dalgası yayıldı.

Burada güvendeydi. Duygusal olarak güvende. Kalbi her zaman onun tarafından beslenecek, mutluluğu her zaman onun önceliği olacaktı.

Kollarını adamın boynuna dolayan, parmakları adamın saçlarını karıştıran Diane, çiftleşme hormonunun gücü içinde artmaya devam ederken bir iniltiyle nefesini tuttu. Sistemine hücum ediyor ve nasıl deşifre edeceğini bilmediği hisleri, duyguları, ihtiyaçları ateşe veriyordu.

Saçlarını çekti ve adam dudaklarını ısırduğunda neredeyse orgazma ulaştığına yemin edebilirdi.

Kukusu zonkluyor, suları sıkılmış açıklıktan dökülerek ötesindeki şişmiş kıvrımları doyuruyordu. Göğüs uçları adamın göğsüne sürtündükçe ağrıyor ve zonkluyordu ama parmakları ve başparmakları hassas noktaları bulup erotik bir sertlikle masaj yapmaya başladığında, sularının uyluklarını da ıslattığını hissetti.

Sıcaklık kan damarlarında hızla ilerledi, sinir uçlarını yırttı ve uyluklarını birbirine kenetleyip zevkin zirvesi için savaşıırken titremesine neden oldu.

"Lawe-" Tanrım, ona ihtiyacı vardı.

Elleri arkasına kaydı, parmakları kıvrıldı ve onu kendisine doğru kaldırırken yuvarlak eti sıktı.

"Lawe." Bu his neydi?

Kadının arka yanaklarını çekip ayırırken, içerideki gizli, yasak girişı çekiştirirken duyduğu zevk ya da yaklaşan sıcaklık.

Rahminden elektrik alevlerinin hızla geçmesine neden olan şey fiziksel hisler değildi. Onun için ağlamasına neden olan, amından akan suların artan uyarılma yankısı değildi.

O duyguydu. O duyguydu. Daha önce hiç hissetmediğı bir şeydi, aniden içini parçaladı, dizlerini zayıflattı, ona bir kadın olduğunu hatırlattı.

Zayıflamıştı; kasları gevşemiş, sanki içlerinde hiç güç kalmamış gibi titremeye başlamıştı.

Kadınsıydı; amcığı eriyor, bu kadınsılığın kaygan özünü kalçalarına döküyordu.

"Tanrım, Lawe." diyordu. "Hayır" demek istedi. Hissettiklerini inkâr etmek istiyordu ama bunu yapamıyordu.

Adam geri çekilip onu çevirdiğinde ve yatağı yatırdığında, kadının nefes alış verişı hızlanmaya başladı. Kalbi göğsünde sert ve hızlı bir şekilde çarpıyordu. Çünkü birkaç saniye içinde onu dizlerinin üzerine çöktürmüş, elleri kışının kıvrımlarında gezinirken omuzlarını yatağı bastırmıştı.

"Çok güzel." Adam onun arkasından inledi.

Dili kaygan suların arasında gezinmeden bir saniye önce nefesi, kızın cinsel organının kıvrımlarını koruyan ıslak bukleleri tüylendirdi. Dilini sertleştirip ucunu sivrilittikten sonra klitorisini alttan yoklamaya başladı, hassas tomurcuğı bastırıp geri çekildi ve yumuşak etin kaputunun altında yuvarladı.

Yavaş, şeytani hareketlerle, dilinden dökülen hormonla kızın etini yakarak, ısınmış ucu etine sürmeye başladı. Bir saniye sonra hassas tomurcuğı ağzına aldı, dudaklarını üzerine kapattı ve ağzının sert, aç çekişleriyle emmeye başladı. Parmakları eti ayırdı, rahat girişı buldu ve Diane bir onay ya da inkar mırıldanamadan, parmaklarının uçlarının ona süründüğünü, içine kaydığını, sıkılmış eti ayırdığını ve içinden zevk aktığını hissetti.

"Oh evet." İnledi, kalçaları sığ penetrasyona karşı kıvranıyordu. "Tanrım, Lawe, evet. Lütfen. Beni daha fazla al."

Ağlamanın eşiğindeydi, çaresizlik içini yakmaya başladıkça gözleri yaşlarla doluyordu.

Parmakları daha da içeri girdi, sürtündü, yavaşça okşadı, etini açmaya çalıştı, onu gerdi, sonra geri çekip işlemi tekrarladı.

Bir saniye sonra, diğer elinin parmakları da meşgul olmaya başladı.

Kaygan, havalı. Tanrım, yatağın yanındaki küçük kavanoz bunun içindi. Kayganlaştırıcı kafasını karıştırmıştı. Artık karıştırmıyordu. Parmakları serinletici jeli hassas, açılmamış girişin üzerine sürerken değil.

Daha fazla dayanamadı. Emerken dili klitorisinde geziniyor, ağzının sıcaklığı klitorisini yakıyor ve içinde bir his oluşuyordu. Vücudundaki her sinir ucu sanki aniden elektrik akımlarıyla dolmuş gibi hissetti. Sinir uçları cızırdadı, nefesini çaldı ve doruğa ulaşmak için savaştığını sağladı.

Dudakları geri çekildiğinde, inkâr ederek çığlık atmak istedi. Zar zor inleyebildi. Sonra adam daha aşağıya, parmaklarının ondan uzaklaştığı yere doğru bir yol öpüyordu. Dili girişe sürtündü, kadının sularını diline çekti, sonra sert ve hızlı bir hamleyle dilini kadının içine gömdü.

Diane neredeyse dikleşiyordu. Aniden omzuna bastıran ve onu yatağa bağlayan bir el olmasaydı, kalkacaktı.

Dili çok kötüydü. İçine giriyor, okşuyor, ovuyor ve duyularını harekete geçiriyordu. Yumuşacık, daracık girişini sikerken, sanki onun her tadından zevk alıyormuş gibi hissettiriyordu. Sanki yemekten önceki tatlıymış gibi.

Ağlıyor, adamın ağzına karşı kıvranıyor, diline yapışıyor. Keşke dilini biraz daha sert, biraz daha hızlı içine sokabilseydi - keşke o tek noktayı biraz daha yalayabilseydi, biraz daha derine inebilseydi.

"Ah evet, bebeğim. Tatlı Diane." Kızın çığlığına rağmen geri çekildi. Kendini hazır, çok yakın hissediyordu.

Sadece biraz daha his.

Lawe ona karşı hareket etmeye başladığında, kalçalarını iterek, sikinin sert, poker-sıcak şaftını yavaş derecelerle, her seferinde bir inç içinde çalıştırarak, onu öyle bir his girdabına fırlattı ki, onun tarafından dövüldüğünü hissetti.

Bir elin parmakları masaj yaptı, bastırdı. Bir uç, arka tarafının el değmemiş girişini istila etti ve duyularını yırtmak için ek bir zevk gönderdi. Jelden kaygan, sıcak ve baskın bir şekilde bir parmağını içine bastırdı, aşırı sıkı kanalı germek için oradaki dokunun sıkışmasına karşı çalıştı. Tam bu zevk dalgasıyla kendinden geçeceğini düşündüğü anda, parmağı geri çekildi, siki sert bir hamleyle amının içine itildi, sonra parmağı bu kez bir başkasıyla geri döndü.

İki parmak onun içinde çalıştı.

Kalçaları ona doğru hareket etti, bastırdı, parmakları yavaşça, kolayca kıçını sikmeye başlarken sikini içine daldırdı.

"Lawe, lütfen," diye bağırdı kısık sesle.

"Lütfen ne, Diane?" Arkasından inledi. "Lütfen kıçını parmaklarımla becereyim mi? Lütfen durur musun? Lütfen sana benimkini becerdiğini göstereyim mi?"

Geri çekildi, siki kızın amını kavrayışından kaçtı, ancak saniyeler sonra geri döndü, ancak bu sefer parmaklarının verdiği gerginlikten karıncalanan hassas girişe.

"Lütfen," diye tekrar haykırdı. "Tanrım, Lawe, ne olursa." Ateş ve buz onu tepeden tırnağa tüketiyormuş gibi görünürken kalçaları döndü, adamın sikinin kabarmış tepesine doğru bastırdı.

Zevk ve acı.

Lawe doğru bastırdı, anüsüne sürdüğü kaygan jel ve sikinin üzerine yaydığı ek kaplama girişe yardımcı oldu.

Onu geriyor, yakıyor.

Acı ve coşku içinde patladı, omurgasını alevlendirerek duyularını parçaladı, içe doğru her bastırış onu arkasının daha derinlerine gömdü ve bu duygu yoğunluğunun daha fazlasını serbest bıraktı.

Artık kendini çok kadınsı hissediyordu.

Kalçaları geriye doğru çalıştı. Adamın etindeki her kaymayı, şaftı kaplayan kalınlaşmış kan damarlarındaki her zonklamayı, şişmiş tepenin her nabzını hissedebiliyordu. Adam geri çekildikçe, geri döndükçe, kıcını daha da açtıkça, onu gerdikçe, ona boyun eğdikçe, onu derinlemesine hissetti, hisleri büyüdü.

Sırtını kamburlaştırdı, boğazından bir çığlık koptu ve adamın siki arkasındaki son santimlere doğru yükselirken, parmaklarının alttan vajinasına gömüldüğünü hissetti.

Ele geçirilmişti. Ele geçirilmişti. O aitti.

Ona o kadar tamamen, o kadar bütünüyle aitti ki, bedeni Diane'in başka bir erkeğin almasına asla izin vermeyeceğini bildiği bir mülkiyeti kabul etmişti.

Ruhunun içine batan bir sahiplenme, duygusal bağların uzanmış parmakları itiraz ve inkârın ötesine geçerek asla bırakmayacağını bildiği bir tutuş buldu.

Arkasından hırıliyordu. Hayvani hırıltılar, yarı insan yarı aslan iniltileriydi bunlar. Başını eğdi ve kalçaları hareket etmeye başladığında dişleri aniden boynunun arkasına kilitlenirken çenesiyle saçlarını aceleyle kenara fırçaladı.

Parmakları kadının içinde ilerliyor, kıcını sikerken kullandığı aynı aç çaresizlikle onu beceriyordu. Biri girip diğeri çıkıyor, vücudunun içinde mekik dokuyor ve kadın kalbini ondan sakladığını bilmediği bir perdeyi yırtıyordu.

Artık saklanmıyordu.

Onun olmuştu.

Onun için ağlayan sesiydi.

Yalvarıyordu.

"Ah evet," diye inledi avucunun içi klitorisini tırmalarken. "Evet, lütfen. Tanrım, Lawe, sik beni." Hıçkıra hıçkıra ağladı. "Al beni. Lütfen, lütfen al beni."

Vermek zorunda olduğu her şeyi almasını istiyordu.

Parmakları daha hızlı hareket etti, okşadı, okşadı, hassas sinir uçlarını pürüzlendirdi, sonra içinde sessiz bir çığlık atan bir salıverme ateşi yaktı

boğazını sıkı ve karşı koyamayacağı ani, neredeyse şiddetli bir orgazmı ona karşı sarsılmasını sağladı.

Dişleri kızın boynunu sıkı ama kız acı hissetmedi.

Aleti kabzasına kadar kalktı, menisinin hararetli fışkırması aniden arkasında patladı ve bir saniye sonra, daha önce hiç hissetmediği gibi dikenin ortaya çıkışını hissetti. Kalındı ama inanılmaz derecede uzun değildi. Belki bir erkek başparmağının yarısı uzunluğunda ve onun kadar kalındı. Titreşti, aletin küt başındaki tohumunun hızlı boşalmaları arasında sıcak bir sıvı darbesiyle sarsıldı.

Amcığı, serbest bırakma onu yırtarken parmaklarını sağdı. Klitorisi aniden şişti, orgazmın onu yaktığını hissettiğinde parlak, keskin bir his nabızı attı.

Patlıyordu. Onun kollarında ölüyordu. Onun içinde eriyordu.

Adam da onun içinde eriyordu. ele geçiriyor, eziyordu. Ona sahip oluyordu ve kızın umurunda bile değildi.

O tamamen onun kıızıydı. Sonsuza dek onun. Tıpkı onun da onun olduğu gibi.

Dostlar.

için yaratıldık.

Olması gereken ve ait olması gereken.

Ondan her zaman kaçan özgürlüğü bulması gerekiyordu, her zaman ulaşmaya çalıştığı bağımsızlık tam buradaydı. Eşinin kollarında. "Seni seviyorum." Kelimeler dudaklarından yırtıldı. "Tanrım, Lawe. Seni seviyorum."

"Bir daha kaçmayacaksın," diye hırladı. "Kaçmayacağım-"

"Benim yanımda savaşıyorsun." Serbest kalışının bir başka ağır nabızı, avucunu klitorisine doğru tırmıklayarak zevkini uzattı.

"Senin yanında," diye .

Olmayı hayal ettiği yerde.

"Sev beni bebeğim. Tanrım, Diane, seni ölümüne seviyorum."

Adam onun üzerinde titriyor, son salıverme dalgaları onu altında titrer halde bırakırken ona doğru sarsılıyordu, teri nemlenmiş, doymuştu.

Çiftleştiler.

Diane bir dosttu.

Ve eşi bir alfabaydı: baskın, koruyucu ve sahiplenici.

Ancak ilkel ve güçlü olan hayvan genetiği ile insan genetiği, verdikleri savaştan bıkmışlardı. İhtiyaç duyulduğu nadir durumlarda, insan tarafını birleştirip geliştirerek, eşine her iki dűnyanın da en iyisini sunacak bir erkek yaratmışlardı. Onun için ölecek, onun için yaşamak için savaşacak bir erkek. Sonunda bunun her zaman güvende olmakla ilgili olmadığını gören, anlayan bir eř.

Birlikte olmak ve kendi güvenliklerini yaratmakla ilgiliydi.

Yapabilecekleri kendi dűnyalarını yaratmak.

O sadece bir eş değil, bir savaşçıydı. O sadece bir savaşçı değil, bir eşti. Ve seviliyordu.

- - -

Gideon izledi.

Bekledi.

Ama yine de orada değildi. Honor orada değildi ve Judd da kendini göstermemişti.

Emniyet müdür yardımcısı, hem Lawe'yi hem de yeni eşi Diane'i kaçırmaya gelen Konsey askerlerinin başarılı bir şekilde yakalanmasından birkaç saat sonra geldi.

Sadece üç kişi yaşamıştı, ama böyleydi.

Kızın, Liza'nın, otele kadar eşlik edilmesini ve Irk İşleri Bürosu müdürünün odasına götürölmesini izledi ve bekledi.

Dinledi. Yerleştirdiği elektronik cihaz son derece iyi algılama yapıyordu.

Jonas eşiyle birlikte geldi. Alfalar geldi.

Lawe, Rule ve Diane Broen geldi.

Jonas yumuşak bir sesle, "Bayan Johnson, yardımınıza ihtiyacımız var," dedi.

"Benim daha fazlasına ihtiyacınız var, birkaç iyi avukata ihtiyacınız olacak." Liza Johnson mutlu değildi.

"Az önce hayatını kurtardık." Jonas belirtti.

"Senin halkın onu tehlikeye attı," diye tersledi. "Sana şimdi söyleyeyim-"
Ve hiçbir şey.
Otele baktı. Gözlerini dikti.
Kulaklıklara dokundu. Parazit bile yoktu.
Sikeyim.

- - -

Jonas, Diane'in kendisine uzattığı ve Thor'un üzerinde çalıştığı
değiştirilmiş dedektörlerden birinin yanında bulunan cihaza baktı.
Güçlü.
Sinyal, kendi kablosuz cihazlarını sırtlamış ve onlara ihanet etmişti.
Ve ne kadar zamandır odasında olduğuna dair hiçbir fikri
yoktu. Ya da daha fazlası olup olmadığını.
Lawe'a dönerek işaret dilinin hareketlerini kullandı ve tam bir süit, beyaz
gürültü ve sinyal bozucu teknolojiyi gösterdi.
Gideon az önce çıtayı yükseltmişti.
Jonas Liza Johnson'a baktı ve onun korkusunun kokusundan bir şey
daha öğrendi.
Yavaşça gülümsedi.
Oyun daha yeni başlıyordu.
[Bu yazarın diğer kitapları için buraya tıklayın.](#)

1. *New York Times*'den
bestselir yazar

-LORA LEIGH-

NAVARRO'NUN SÖZÜ

Paranormal romantizmin sansasyonel Lora Leigh,
içgüdülerin, ve ilkel aşkların anlatıldığı yepyeni bir
romanla yeniden Irkların dünyasına dönüyor.

penguin.com

Breeds'in hiçbir romanını kaçırmayın
#1 New York Times Bestselling Author

LORA LEIGH

IAWE'NIN ADALETİ:
NAVARRO'NUN SÖZÜ:
STYX'İN FIRTINASI
ASLANIN HİRTİ
BENGAL'İN KALBI
ÇAKALIN EŞİ
MERCURT'UN
SAVAŞI ŞAFAĞIN
UYANIŞI TANNER'İN
PLANI
HARMONY'NİN
YOLU MEGAN'IN
İŞARETİ

PRAISE FOR THE NOVELS OF THE BREEDS

"Lora Leigh her konuda başarılı."

—*Romance Reviews Today*

"Tamamen bağımlıyım!" - *FrVSA Fiction*

"Diatogu e hızlı, hareket hızlı,

ud lhexi oL oLorl -/R m w'Rwww

Lora Leigh'in Berkley kitapları

LAWE'S JUSTICE
NAVARRO'S PROMISE
STYX'S STORM
LION'S HEAT
BENGAL'S HEART
COYOTE'S MATE
MERKÜR'ÜN SAVAŞI
ŞAFAĞIN UYANIŞI
TANNER'IN PLANI
HARMONY'NİN YOLU
MEGAN'IN İŞARETİ
NAUTİ
ALDATMACALARI
NAUTİ NİYETLERİ
NAUTİ RÜYALARI
NAUTİ GECELERİ
NAUTİ ÇOCUĞU

Antolojiler

FIYONKLA BAĞLANMIŞ

(Virginia Kantra, Eileen Wilks ve Kimberly Frost ile birlikte)

PRIMAL

(Michelle Rowen, Jory Strong ve Ava Gray ile)

NAUTİ VE VAHŞİ

(Jaci Burton ile)

TATİLLER İÇİN SICAK

(Angela Knight, Anya Bast ve Allyson James ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ

(Erin McCarthy, Nalini Singh ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

ŞİFRE

(Angela Knight, Alyssa Day ve Virginia Kantra ile birlikte)

KARANLIĞIN ÖTESİNDE

(Angela Knight, Emma Holly ve Diane Whiteside ile birlikte)

SICAK BÜYÜ

(Emma Holly, Shiloh Walker ve Meljean Brook ile birlikte)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

